

HIS GANGSTER SIDE

By: Kristine "Kitin" Cabuniag

© oOokitinoOo . All rights reserved 2010. Plagiarism and distribution of any kind are prohibited without the written consent of this story's author. This is a fictional story. All the characters and scenes are produced by the author's craziness. Any resemblance to real persons, living or dead, events, places and/or other stories is entirely coincidental and not intended by the author.

Have you ever met a **GANGSTER**?
Probably yes. But I met the strangest gangster that change my whole life..
Believe me? Well, You should.
As his part of being a **gangster**,
He loves beer, rumbles or going into a fight,
have piercings in his both ears,
long hair and mostly..
He's annoying!

"What made him unique and strange from the other gangsters you've met?"

Ah! He's **Smart**.
Really **SMART**! He's the top-notch on our school.
He's somehow nice. His common sense is good.
He loves **competing** with others.
He's Classy and love *reading* books.
He's **good and friendly** even during conversations.
He rarely smoke. very **rare**.
He wear **clean and neat** outfits that's why
you'll never know he's a gangster..

***"Don't Believe Me? Well maybe, you should force yourself to believe me.. I tell you.
I'm not a liar. But How did this gangster change my life?
Why? How?"***

Wanna know Why and How?
Well, This is my **LOVE Rivalry** between..
ME and my **GANGSTER...**
And this is..

HIS GANGSTER SIDE

CHAPTER 1

"Geu ttae kkaji gi daril su it-seoyo..."

I can wait till then, he said. I miss him so much that it kills me deep down *inside...* It gives my heart *pains* because of the tragic memory that my mind don't want to remember anymore..

"I ane neoitda..." *(You're in my heart...)* I whispered to air so he can hear me... The wind touched my warm skin like it was hugging me to give me comfort. Ethan-ssi bogoshipo.. Jungmal..*(I miss you, Ethan.. Really..)*

"KYA~ Annyong haseyo!" I greeted my new day... It was my first day of school here in the Philippines. I can't wait to meet new people especially new friends.

"Hinayah! You're late! Work fast!"

"Ne Oppa!" *(Yes brother!)* I took my bath and wore my new uniform.. Neomu heungbum haet-seonna bwayo..*(I think I was too excited)*, Nah! Yes, I'm excited! This is my first time I'm gonna meet Filipinos..

"Gayo?" *(Going?)* This is Oppa Ken. My older brother. He came along with me here in Philippines..

"Eung!" *(Yes! [less formal])* He patted my head so hard. Aww! It hurts!

"I'm your older brother. Respect me!" Amfu!

"Arayo! Arayo!" *(I know. I know!)* I drank my milk and grabbed my toasted bread.

"Hey. Papa said we should speak tagalog more often. Remember that Hina.." I nod. Sheex.

"Gaseyo!" *(Bye! [less formal])* I started running cause he's gonna chase me.. ^^

"Hinayah!! Come back here!!"

"Yah! Speak more tagalog! Remember? Hehe! Miyan heyo! Bye bye!" *(I'm sorry...)*

Ah. I'm **Hina Yasu**, 16 years YOUNG. I'm half korean && half Filipino. My mother is Filipina while my father is Korean.. duh? I can speak tagalog, but I'm still learning.. Good luck for me.. I'm on my way going to my new school. Ishikawa University. Well, as I've heard it's the best

school here in town. That's why I forced my parents to enroll me to that school.

I was skipping happily when I suddenly bump on something.. AWWIE~ My nose.. OMO~. It's someone. I mean it's not something! Agh! Never mind! I looked at him and.. Oh no! He's annoyed. Probably.

"BULAG KA BA,HA?!" He shouted on me.. He's not annoyed. He's mad..Amfu..! Bulag? um.. Blind? hey!

"Aniyo!!" *(No!)*

"Huh?"

"Aish! I mean No!"

"Bakit kasi hindi ka tumitingin sa dinadaan mo,Koreana?!" Koreana? How did he know? Duh?... Your answered him using your Korean dialect! Tss!

"Zai! Andito na sila!" *(pronounce as "Zay")* Zai must be his name.. I heard a guy from his back calling him..

"Hindi pa tayo tapos!" He pointed me his finger and started walking away from me.. He's not yet done? To what? Tsk. Oh no! I forgot! I should speak more tagalog!

"Excuse me.."

"Bakit?"

"Ai.. A-alam mo ba kung saan yung section na to?" TAGALOG. MORE TAGALOG.

"What?! Taga AI class ka?!" She shouted.

"Is there something wrong?" I noticed everyone in that hall stared at me.. OMO~. Trouble?

"Welcome, AI student!!" Whoa?! They bowed their heads while welcoming me? Like praising? The heck..

"Wha.. What's going on?"

"Ah. They're just praising you.." What?

"Ayji! Si Akii~"
"Waa.. Pretty girl!"

"Oh my-" She stared at me.. Wait! I'm not a ghost..
"You're so cute!!" She hugged me so tight...Huh?

"Akii really loves cute girls, right?"
"Look. So cute.. They're like sisters."

"Kamsamnida." Oops..
"Huh?" She freed me and looked at me. Weird look. She was surprised..
"Nothing. Nothing. I said thank you.."
"Ah.. Taga AI class ka di ba?" I nod.

"Well, I'm also an AI student. You must be new here.. Only selected students can be part of AI class. More on achievers.. By the way, Welcome to the class!"
"Salamat..May napansin lang ako.. Bakit may ibang seal tayo at mas lighter yung color ng uniforms natin sa kanila?" Yeah. It's different.
"This is the way AI is recognized from the other normal students." COOL!

"Anyway, I'm Akii.. Akii Carreon. I'll introduce you to the other AI students pag dumating na sila.."

"Really?! Korean ka?" I nod. This is Yuri and the girl beside him is his younger sister. He's a cute boy.. Yuki, she's so quiet. Still never heard her speak a word.

"She said that you're beautiful.."
"Huh? How did you know that she said that? I didn't hear her talk.?"
"I just knew it.. She's my sister, remember?" Still don't get it..

"Ah. Ganyan lang talaga yan. Hindi nagsasalita si Yuki dahil malakas siyang magsalita.. Parang pasigaw..Si Yuri lang ang nakakintindi sa kanya.. Pag minsan si Kevin.. " Who's Kevin?! saw Yuki pouted her lips.. So cute. "Ah. Korean ka tama? May Korean din kaming kasama. Half-Korean tulad mo.."

"Talaga?" Good! I hope that korean is nice. ^^
"Oo, he's-"

"Good morning!!"

"YOU! SCENE STEALER!" *BUGSH She threw a book on that guy's face. OUCH.
"Agang aga, highblood ka na agad Akii!" He said while touching his face.. Tss..
"Mang-aagaw ka kasi ng eksena! Grr!"

"Who's he?" I asked Yuri while the two still screaming behind us..
"He's Andrew Ishikawa..His mom owns this school."
"Talaga bang ganyan sila?" Tinuro ko yung nagsisigawan sa likod namin.. Yuki looked at me like she wanted to say something..
"Sabi niya.. 'Tama ka. Masanay ka na lang..' "

"AHH!!!"
"WA! He's here! He's here!!" Who's here?
"Ang gwapo! Be mine! Be mine!"

"Ah. Hina andito na pala yung dapat ipapakilala ko sayo.."
"Sino?"
"Si-" Someone opened the door. OMO! Ethan!

"Ethan?!" Ethan's here!!
"Who's Ethan?"
"Bakit ba ako laging naagawan ng turn? Amfu naman oh.. Hina.. Hindi Ethan pangalan nya.. Siya si Kevin.."
"No.. No.. He's Ethan!"
"Bago ka lang siguro dito.. I'm Kevin.. Kevin Calla."No you're my Ethan.. He's Ethan.. My Ethan..

"Nae gamjeong jom ihaehae jesuyo!!!" (You should understand what I feel!)
"Wait lang.. Hi-hindi kita maintindihan."

"Pa-Paano ka natutong magtagalog?" I looked at him straight. He's eyes are different..

"Kelan ka pa nagcontacts?"

"Miss. I'm not Ethan.. Ako si Kevin. I don't wear any contacts." Pero.. Kamukha niya si Ethan.. I stared at his eyes..

"Ya.. I'm wrong. Sorry." It's true.. It's not Ethan.. Kamukha niya lang.. Ethan has dark green eyes but this Kevin has black eyes.

I thought Ethan is here.. But It's Kevin. Kamukhang kamukha niya si Ethan.. Akala ko binalikan niya ako.. But I was wrong.. Amfu.. Ethan.. Come back.. I need you.. I sat down to my chair. Kainis! Naalala ko naman si Ethan! Amfu!.. *My Ethan...*

"Sino ba si Ethan?" I looked at her, she sat beside me.. Then I looked at Kevin, he smiled at me. Magkamukha talaga sila.. The way he stare and smile.. Same..

"He's my first love.. He promised me to love me too pag nakabalik na siya ng Korea but when he came back, he introduced me her fiancee not his love... He's my first love and my first painful love."

"I hate him! Bakit niya sinabi yun kung magkakaroon lang siya ng fiancee?!"

"I don't know.. Isa yun sa mga dahilan why I'm eager to stay here in the Philippines. To forget him.. But I guess, This will be hard for me cause I saw a Filipino version of him.. Amfu!"

"Don't worry. You'll forget him.." She said and tapped my shoulder. Good thing I'm welcome here..

"Oh my! My love is here!! Ayiiie~!"

"He looked at me!"

"Waaa! I love you!!!"

"Ah. At last he's here!"

"Who?" So many popular students here. Ang dami sumisigaw lalo na pag galing dito sa AI class. I'm lucky.. ^^ I saw another guy entered our room,again.. Huh?

"He's Zai Zerezo.."

"Zai Zerezo?" Where did I hear that name before? Ah!! Names. Names! They give me a headache!

"Jugeulmankeum sarang haeyo.. But It's the wrong time"

(I love you so much I could die.)

"Neol mideonneunde, neon nal sogyeot-sseo." *(I believe in you, yet you tricked me..)*

"I don't really love her.. Nal mideoyo.. "(Trust me..) He held my shoulder.. His sweetest voice echoed on my ears, but I shouldn't believe him.. He's a liar..

"Jikiji mothal yaksogeun haji ma.." *(Don't make promises you can't keep..)*

"Hina.." I pushed him away and started running away from him.. I don't want to see him.. *Ever again..*

"It'll just cause more pain... Right?"

CHAPTER 2

"It'll just cause more pain... Right?"

He said.. I was hit by those words he said.. I stopped. It's.. It's *true*. It'll will hurt me more if I'll continue seeing him... But there's this beating.. Beating for him that I don't want to feel anymore..

"Gaji maseyo..." *(Please don't go..)*

"Ethan-ssi gamjeongeul algo sipeoyo. Do you love me?" *(I want to know what you're feeling..)*

"Ne.." *(Yes.. [formal])* He walked towards me. I felt his warm arms touching my skin.. I can hear the way he breathe.. It was tempting.. It was also the best hug I've receive from a guy..

"Let me go.." I calmly said.. I tried to free myself to this embrace, that I wished before..

"Stay.. Stay with me.."

"No.. She .. She loves you.. I know you love her too.. You're just saying that you love me cause." I don't want to say those words.. It kills me.. "You took pity on me..Right?" He was shocked. I felt his arms losing their hug from my skin.. I turned around and looked at him.. *Teary eyed.*

"May-Maybe.. Maybe you're right.." He's guilty.. I can see it in his eyes.. My heart was struck.. *Weakness.* The painful words.. I don't wanna hear them..

"An tonghal jul art-seo.." *(I knew it wouldn't work..)* Huh? He knew it all the time? I was fooled again.. *Again.* He left me standing there, watching him walking towards his new life.. All this time, those words he said was just a.... *Lie?*

The heck! I was crying again because of him.. Because of that Ethan! Sheesh. He's a big pain.. But it's my fault why I'm suffering with this pain.. It's because of me.. Tsk..

"Hina, don't cry.."

"I'm sorry.." She handed me her hanky.. How embarrassing! I'm crying.. Err. This wouldn't happen if I didn't see that Filipino version of Ethan! grr..

"Ano ba yan. Ang iyakin.."

"You're so bad!!" Tss. So this is the half-korean guy Akii's telling me a while ago.. At first I thought it was Kevin.. I would be glad if it was Kevin but NO.. It was Zai.. He's annoying!

"Thank you.." See?!

"Pilosopo!"

"Matagal na!" He stood up and walked towards me.. Anong gagawin niya?! Yumuko siya sa harap ko at tinitigan ako.. "Monique is better than her.." Monique? Who's Monique?

"MONIQUE?! Alam mo ba yang sinasabi mo Zai? Siya ang dahilan kung bakit muntik ng mawala ang AI!" What's wrong?! Tell me.. I'm getting out of place here!

"Calm down Akii." pinigilan niya si Akii na lumapit kay Zai.. Moniqe must be a big issue maker,huh?

"Let me go Kev! Sabihin mo nga Zai, masaya ka ba na muntik ng masira ang reputasyon natin sa school?!"

"Pwede ba? I just said Monique is better than her.. Better than this girl. Wag ka ngang gumawa ng issue."

"Wala akong maintindihan.. Pwede bang-"

"Wala ka ng dapat intindihin!" Sinigawan na naman niya ako.. What's wrong with him? I didn't do anything against him.. right? Lumabas na siya ng room..

"Hoy Zai! Bumalik ka dito!"

"Tama na.. Tama na.. Hayaan mo na siya.." Hinimas himas ni Kevin ang likod ni Akii... I can really see Ethan on him.. Sheesh. Umupo si Akii at umubob..

"Can you tell me what's going on?"

"Ah. Galit si Akii kay Monique dahil sa isang issue na ginawa niya.. Monique is Zai's first girlfriend.."

"Drew. Parating na teacher natin.. Tara na.." Saan sila pupunta eh alam naman nilang padating na ang teacher namin di ba?

"Oh, sige maya nalang ulit.. Chop chop!" Chop chop?

"Tara na rin.."

"Wait.. I don't get it.. Bakit kayo aalis?" Bakit? Magsisimula na ang klase diba?

"Kung gusto mo magklase, maiwan ka.. Kung ayaw mo sumama ka nalang samin.. Tsaka parating narin yung mga ibang AI. AI the second. Basta.. AI the first tayo.. Tsaka ayoko sa kanila.. Feeling eh.. You'll get what I mean pag nakilala mo sila.."

"Pero diba, parang cutting classes din ito?"

"Ah hindi.. Allowed ang AI the first na lumabas ng campus.. Basta ganun ang rules and regulations.. Parang in return yun ng school for the AI members.."

"Magulo parin pero ewan. Malalaman ko rin yun balang araw.." Nagbell na pero direktso parin kami sa paglabas ng campus..

"Hey look. Yung bagong AI oh.."

"Siya ba yung pumalit kay Monique?"

"She's pretty.. Pero beware.."

"Baka maulit yung Monique issue.. Kakahiya.."

EEK! That Monique! I wanna know everything about it. It bothers me a lot.. A lot! Totally. Um, Ano kayang ginawa niyang issue? Is it bad? Embarrassing? Annoying or disgusting? Oh. Bad mind.. Turning green!

"Hina baka manibago ka sa school ha? Ganito lang talaga kami pag ayaw namin sa klase.."

"It's fine with me.. Anyway saan tayo-"

"Hi Akii." Err. Scene stealer! Yikes. Napapagaya na ak kay Akii. Anyway, sino ito? Hindi siya pinansin ni Akii. Tuloy tuloy pa rin kami sa paglalakad..

I smell trouble..

"Bastos. Naturingang one child ng mga Carreon. Oh my. Kakahiya.. Di ba mga may manners ang mga Carreon but I don't think that their little princess have some.. What a shame.." Akii stopped and turned to face this unknown girl..

"Watch your mouth loser."

"Don't worry I'm watching it.."

"Hina,halika na.. Meron talagang taong akala mo alam ang manners pero wala naman talaga sila.." Hinigit niya ako. Oh no.. I don't like this feeling.

"Ako ba ang pinariringgan mo?!" I should do something.. Ayaw ito panigurado..

"Bakit natamaan ka?"

"Grr! Inggit ka lang dahil nakuha ko si Zai sayo! I know na gusto mo na siya dati pa.."

"Kung gusto ko ang isang bagay hindi ko na kelangan pang mageffort para makuha iyon. Kusa na itong lumalapit sakin. Tsaka, si Zai? Gusto ko? Ano ba namang ginagawa mong issue, Monique? Oh please,stop it. Napapaghalata kang-"

"Akii! Tama na.." Di na natuloy ang dapat sasabihin ni Akii. Good thing Yuri stop them.Monique. Siya pala yun..

She's not so pretty as I imagined. That Zai! I'm better than her!

"Pasalamat ka!"

"Hindi na kelangan.. Anyway, Ikaw siguro yung pumalit sa trono ko? The new AI member. I'm way better than you.." The nerves!

"Better than me? I don't think so and geureodeunga,maldeunga?" *(Who cares?)* That girl. Okay, I'm annoyed! "If you're better than me, bakit ka naalis sa AI? Kaya missy, watch your mouth nga!" I repeat the words Akii said to her.

This is fun! I'm beginning to hate her... ^^

"Tara na Hina.." Naglakad na kami palayo.. Ang poise. Pagkalabas namin ng building hindi ko napigilang tumawa.. Si Akii din tawa ng tawa.. Ya! It was funny! hahaha..

"Ang galing mo Hina.. Alam mo bang first time na mangyari yun kay Monique?! Tsaka hindi mo pa siya kilala pero natarayan mo na siya agad.."

"Nagulat nga din ako eh.. Sino ba naman di magrereact sa sinabi niya? I feel bad for her kasi siya pa yung napahiya." Si Yuri at Yuki napapangiti.. They're so cute..

"Buti nalang wala dun si Zai."

"Bakit naman? Ex niya lang yun di ba?"

"Wag na nating ikaila na mahal parin niya si Monique.. Eew. Sinabi ko nanaman ang pangalan niya.. Yuck."

"Ikaila? Waa.. Hindi ko maintindihan.... Translation please?" Nosebleed.

"Parang itanggi.." Savior!

"Ah. Ang lalim kasi eh.." It's true.

Never encounter that word before.. I'm learning so much from them.. ^^

"Tara nalang mag-shopping." Shopping? Class hours ngayon di ba? Before I could think what should I reply to her, nakita ko sila na umaalis na.. Tss..

Zai's POV

Bwiset!. Agang aga nadalihan agad ako ni Akii.. Ano bang masama kung sabihin ko ang pangalan ni Monique? Tsaka, Oo na. Nagsinungalin ako kanina.. Mas maganda yung.. Ano nga uling pangalan nun? Ay! Ewan!

"Zai.." Speaking of Monique. Eto siya papalapit.. She's gonna flirt me.. Panigurado!

"Anong problema?"

"Wala naman.. I just missed you.Ayun lang.." Hindi ako nagkamali.. Pasalamat siya kahit papano andun parin yung. Basta! Kung hindi masusuntok ko siya dahil sa ginawa niya sa AI.

"Sige. Iwan na kita." Paalis na sana ako pero bigla niya akong hinigit at niyakap sa harap ng mga schoolmates ko.. Tss. Pumalag ka Zai! Palag!

"Ano ba yan? She's flirting him again."

"Oo nga. Hindi na nahiya!"

"Curse her!"

"Let me go. Wala na tayo Monique. Kaya pede ba. Layuan mo na ako.." Tinanggal ko yung kamay niya sa pagkayakap sakin.. Kahit alam kong masarap sa pakiramdam, mali parin yun.. Ano ba itong iniisip ko.. Nakakadiri..

"Don't worry Zai. I will win you back kaya ireserve mo yang puso mo,ha?" I was speechless. Paano pa niya nakakaya ang kahihyan niya sa school? Ewan ko.. Bahala siya.. Paalis na sana ako ng narinig ko na nakikipag away sina Akii..

"Grr! Inggit ka lang dahil nakuha ko si Zai sayo! I know na gusto mo na siya dati pa.." Wrong. Walang gusto sakin si Akii. May sira din pala ito sa tuktok eh..

"Kung gusto ko ang isang bagay hindi ko na kelangan pang mageffort para makuha iyon. Kusa na itong lumalapit sakin. Tsaka, si Zai? Gusto ko? Ano ba namang ginagawa mong issue, Monique? Oh please,stop it. Napapaghalata kang-"

"Akii! Tama na.." Pipigilan ko sana sila pero inunahan na ako ni Yuri.. Kahit parang lampahin ito mapapakinabangan yan.. Swear!

"Pasalamat ka!"

"Hindi na kelangan.. Anyway, Ikaw siguro yung pumalit sa trono ko? The new AI member. I'm way better than you.." Pilya talaga ito.. Naku..

"Better than me? I don't think so and geureodeunga,maldeunga?" *(Who cares?)* "If your better than me, bakit ka naalis sa AI? Kaya missy, watch your mouth nga!" Ito din medyo pilya.. Cool. ^^

"Tara na Hina.." Hina. Okay, her name is Hina. I kinda like her style. Pero inis parin ako sa pagkakabunggo niya sakin kanina.. Tss..

I secretly followed them palabas ng building. Tawa sila ng tawa.. Kawawang Monique. Napagtulugan. Kung aayusin niya lang ang pakikitungo niya eh di sana nasa AI parin siya.. Ewan ko sa kanya. Good thing at wala na kami.. Nandidiri ako pag naaalala ko yung nangyari dati.. Tsk. 2 years..

"Oh-em-gii!! Hi Zai!!" Naku! Buking hindi nga ako magpapakita eh pero asungot itong isa.. Tss. Naglakad ako sa may palabas ng building para hindi sila makahalata..

"Zai, pagsabihan mo yang ex mo ha.." Kalmado na siya? Ang bilis.. Moody talaga to..

"Hindi na kelangan.. Nakita mo ba sina Kev?"

"Hindi. Umalis nalang sila kanina." sinabi niya pero hindi siya tumingin sakin.. Tampo.

Akii and I were childhood friends. Ayun lang ang masasabi ko. No affairs, hindi katulad ng iniisip ni Monique. Si Akii? No waaayy.. Napakalayo! Impossible!

"Hey. Siya yun oh. Yung umaway kay Monique.."
"Naku sabi ko na nga ba parepareho lang sila.."
"Anong ngang name niya ulit?"
"Hina.. Oo,Hina nga.."

Bakit ba mga ganito ang tao dito sa school?

"Hey!" Ang ingay niya.

"Tigilan niyo nga siya! Dapat lang yun kay Monique." Tiningnan ako ni Hina ng parang gulat na gulat. May masama ba akong sinabi?

"What do you mean,Zai?" Sumunod din pala siya. Tinamaan ng lintek! Gulo ito!

"You deserved it. Gusto mo bang ulit-ulitin ko pa?"

"How could you!!" Mag-dadrama na naman siya. Ito ang ayaw ko eh. Isip Zai. Isip...

"How could I what?"

May gusto siyang itanong.. Halata sa mga mata niya... It's either ano ko siya o siya ang ipinagpalit ko sa kanya.. Ano isasagot ko? Isip!! Paganahin mo isip mo Zai! Bakit kasi ako naipit dito?!

"Don't tell me na ipinagpalit mo ako dyan sa babaeng yan?!" Dinuro niya si Hina. I looked at her. Gulat parin siya.. Nilapitan ko siya at hinigit siya palapit kay Monique. Bahala na!

"Eh ano naman kung pinagpalit ko siya sayo?"

"What?!"

CHAPTER 3

Hina's POV

"Itigil mo nga yan,Zai.. Ako parin ang mahal mo.. Alam ko yun!!"

"Ano ba yan? Feeling parin siya ano?"

"Tunay kayang ipinagpalit ni Zai yun?"

"Inis! Taken na ulit siya?"

"**Museun tteusieyo?! (What does that mean?!)** This jerk! Ano bang pinagsasabi nito?! Ako ipapalit niya? Eer. Alam ko mas MAAYOS naman ako sa kanya kaso... NO WAY!

Tumingin si Zai sakin at bumulong, "**Neomu simgakhage bada deuriji marayo, pabo!**" (*Don't take it so seriously, fool/stupid*) Hinawakan niya ang kamay ko at nag-devil smile siya.. I hate that smile! Pabo? Ako?! Grr..

"Akii, alam mo ba yung pinaguusapan nila? Wala akong maintindihan eh.."

"**Para namang alam ko din..**" Tumingin sila samin na parang naguguluhan sila sa sinabi namin. Sheex. Mautak din itong Zai na to.. Para nga naman di siya mabuking, magkokorean siya.. Brr.. Why do I always put myself into trouble?

Tiningnan ko si Zai, nakatingin siya kay Monique. 'Cocky look'. Ang yabang! Si Monique naman, mukhang nainis. Ibinaling niya ang tingin sakin.. I don't want that look she gave.. Scary! Zaiyah! Joo goo lae?! (*Wanna die?!)*

"**Naega seolmyeong halgeyo.. (Let me explain)** I calmly said to Monique. She just raised her left eyebrow on me.. Hey? Jerk! Tagalog! Tagalog! Hindi niya maiintindihan! Alright! Go! Call me Pabo! amfu!

"I mean let-"

"**Ano pa bang gusto mo? Wala ng tayo Monique. Tigilan mo na ako.. Maybe I still love you..**" Nakita ko na medyo napangiti si Monique.. "**But.. Isang love nalang yun para sa isang kaibigan..**" Tumingin si Zai sa right side niya nung sinabi niya yun.. Si Monique naman ng pout.. Mixed mixed, eh?

Umalis na galit si Monique. Sino bang hindi magagalit? Ikaw ba ang sabihan ng mga ganun sa harap ng madaming tao at nag-eexpect ka ng iba.. Poor Monique..

Hey?! I hate her, di ba? Bakit ako nagiging concern? Tss! Umalis na din yung mga tao na

nakiki-chismis kanina. Tingnan ba naman ng masama ni Zai. He's mean.right?

"Malman namyeon geojinmarijanayo!" *(Everything you've said is a lie!)*

"Pwede ba?! Nasa Pilipinas ka! Magtagalog ka!" Look who's talking! Siya ang nauna! Hindi ako,siya!

"Ikaw naman ang nauna,eh!"

"Kayo! Hinay hinay. Ano ba kasing pinagsasabi niyo kanina? Nahilo kasi ako dun eh.."

"Ah.. Ewan ko sa inyo!" Sinabi niya habang wine-wave ang kamay niya.. "Teka, saan pala kayo pupunta??"

"Like you care?"

"Shut up."

"Hay.. Magsho-shopping sana kami. Bakit?"

"Ang alam ko kasi, magkakaroon ng orientation.. Ewan.. Parang ganun na rin.. Kaya buti pa.. Bumalik na tayo.."

"Hindi ba pwedeng wag nalang?"

"Hindi daw pwede. Tinawagan ko narin sina Drew at Kev. Pabalik na sila.." Bati na sila? Matapos ang sigawan nila? Ganun ganun nalang? Ang weird nila.. as in.. Weird.

Bumalik na kami sa loob ng building.. Pansin ko parin yung mga nagbubulungan.. Duh? Hindi ako bulag.. Pero, do they really have to do that? Tss.. Pinagkkwentuhan nila yung nangyari kanina.. Fine, I really do place myself into trouble.. No.. It's Zai's fault! He's the one who put me into trouble!

"Ah. Here's the rest of the AI members.."

AI must be so special... They've given 'them' I mean 'us' so much attention.. Cool.. ^^

"Ikaw ba yung bagong AI?" I nod. **"Please do introduce yourself to the class."** Nagpunta ako sa tabi nung teacher's table. Unti lang ang mga students dito sa AI. Selected nga..

"I'm Hina Yasu.. I'm from Korea, I transferred here in Phil to meet and know more about my other side.. Nice meeting ya all. ^^"

"So what?"

Medyo nagtawanan yung mga 'new classmates ko..' Pang-asar talaga.. I snobbed him at umupo sa tabi nina Akii. Nagpakilala narin yung ibang AI.. AI the second sabi nga nila..

Tinanong ko sina Yuri kung paano nila nalaman na kasali ako sa 'AI the first.' Ay,basta iyun! Iba daw kasi ang collar ng first or nasa higher level na AI sa second. Much whiter daw.. Well, tama nga sila..

Pansin ko grupo grupo din dito.. Talagang hiwalay ang 'real' AI sa iba.. 'Lucky Hina! Yipee' nasabi ko sa sarili ko.. ^^

"Siguro naninibago yung iba.. Napagdesisyonan kasi ng board na.. AI should spend even 3-4 hours of attending class.. So much unfair na kasi sa iba.."

"Paano kami?"

"Sorry. Ganun po kasi ang napagkasunduan.."

"Ewan ko sa inyo.." Tapos lumabas sina Zai.. (Zai, Kev and Drew..) Aish! Pasaway! Ghetto style.. Eek!

Tiningnan ko yung teacher namin.. Napayuko nalang siya ng ulo at umiling.. Bakit nila basta basta hinahayaan yung mga yun? Aish! Siguro wala ba talaga akong alam dito.. Ayaw ko muna magsalita..

RECESS

Palabas na kami ng classroom. Biglang may nagsigawang mga babae.. "Pinagkakaguluhan na naman sila.. Grabe.. Masanay ka na.. Sadyang ganito dito pag dumadaan sila."

"Sila?"

"Sina Zai, Kev and Drew. Heartthrob? Oo, heartthrob sila.. Pero mabait naman sila mahilig lang sa gulo.. I mean, parang sila ang hinahabol ng gulo.."

"Gangsters.. Tsk."

"Parang ganun na rin.. They love clubbing kahit may pasok kinabukasan.." Tinap ni Akii yung noo niya tapos umiling-iling.. "They love beers. So much.. Mga lasinggero.. Pero, hindi mo mahahalata sa itsura nila di ba?" I nod.. Sadyang hindi halata..

They wore their school uniform neatly. Mga 2-3 ang mga naka unbuttons. Style? Maybe.. Tapos medyo mahaba ang buhok nila.. Tapos may piercings or studs nga lang.. Tumigil sa harapan namin yung tatlo..

"Mag-rerecess kayo? Sama kami!"

"Wag na! Pampagulo ka lang!!" Ayan nanaman sila.. Nag aaway ulit.. Mabilis ata akong masasanay sa ingay dito.. Aish!

"Ah.. Oo nga pala, Kev." Bigla siyang tumingin saakin.. OMO! Ethan!! *drooling..* "Sorry kanina, ha? Akala ko kasi ikaw si Ethan.. I'm sorry.."

Pi-nat niya yung ulo ko tapos nag-smile.. "Ok lang yun.." OMO! Killer smile..

Mas mabait siya kesa dun sa katabi niya.. "Buti ka pa mabait sa mga bagong tulad ko.. Eh yung IBA dyan. Ang sungit sungit.. Wala naman akong ginagawang masama.."

Medyo natawa si Kev sa sinabi ko.. Tumingin saakin si Zai.. Pikon.. Pikunin siya.. ^^ Hindi ko nalang siya pinansin.. "Whatever!" Affected.. 😊

"Halika nga!" Hinila niya ako papasok ng classroom. Mag-rerecess na ako.. Amfu! Umupo siya sa harapan ko at nagsindi ng sigarilyo.. YUCK!

"YUCK! Do you really have to do that!? Disgusting!"

"Mind your own business." tapos nag-grin siya saakin.. Kainis!

"Ano bang kelangan mo saakin?"

"Hindi ka pa nakakapagbayad sa pagbunggo mo saakin kanina..so.."

"That's an accident,Idiot."

"You owe me,loser. Kung hindi ko sinabi na 'Ikaw yung pinalit ko kay Monique'. Siguradong mag-ddrop out ka sa school ng hindi oras.." Gulp.. Ganun ba talagang kalala ang awayin yun?

Tss!

"At dahil masakit din ang pagkakabunggo mo sakin.."

"Aish! Sabi ng acciden-" 🤔

"Waa!"

"OHMY-"

"KYA~"

I pushed him away from me.. OMO! "WTF! Why did you kiss me?!"

"Help me na makapag-moved on kay Monique.." I'm in trouble again.. Oh no! Kill me now..

CHAPTER 4

Zai is crazy.. Ya! Believe me.. Asking me to help him? No, he's not crazy. He's INSANE! Bakit ako ang tutulong sa kanya? Close ba kame? We just met. Remember?

"Maghanap ka nalang ng ibang tutulong sayo.." Then I glared at him.. Palabas na sana ako ng room, pero pinigilan niya ako.. He grabbed my hand.. The more I tried to let go, the tighter he hold my hand. Psh!

"Hindi ka talaga marunong humingi ng utang na loob ano?"

"Utang na loob?!"

"Kung hindi kita ipinagtanggol kay Monique, wala ka na sana dito.. Hindi ka rin marunong mahiya. Binunggo mo pa ako kanina.." He has those weird calm voice pero hindi siya tumitingin sakin..

Calm down Hina. Mahirap na. 'You're just new here.. Be careful now..' I said to myself.. Tssk! What a nice FIRST day.. Amfu! I really felt the 'warm' welcome Zai gave to me.. Very warm! Grr.

"Ikaw kasi. Pinakita mo na pede mong talunin si Monique.." Tapos medyo ngumiti siya.. OMO.. Fine.. He's cute.. Tsh.

"Sabihin mo nga, seryoso ka ba talaga?"

"Anong tingin mo sakin, nakikipaglokohan?"

"Medyo. Bakit ba gusto mo siyang kalimutan?" Umupo ako sa upuan na nasa harap niya..
Pwede naman pala itong daanin sa mahinahon na paraan eh.. 🙄

"Wala ka na dung pakielam.."

"Remember, Nan dansine jangnangami anieyo.. Kaya better tell me.." (*I'm not your toy*) I looked at him, nag-sigh siya..

"I just want to forget all about her.. I don't want to love her anymore. Is that enough?" I nod..
"Ano?"

"Pag-iisipan ko pa.."

"Anong pag-iisipan!? Hoy! May atraso ka sakin!" He's shouting again.. My poor ears... !@#\$

"Ewan ko sayo!" Nakita ko si Akii na binuksan yung pinto. Tumayo ako at hinigit siya palabas..
Ayoko na dun.. Hindi ko na kaya.. Eek! Ayoko! Ayoko!

"I'm home!" good thing nasa bahay na ako. Wala na akong ginawa kundi makipagsigawan kay Zai. Sheesh! Sabi nga ni Akii, daig pa daw namin sila ni Andrew. Ewan ko ba.. I just get so irritated when I saw Zai's face! Grr.

"Hina.." He said with a very calm and soft voice.. Is there something wrong?

"Oppa, something wrong?" I walked towards him.. He slightly bowed his head. What's the matter?

"He's here.."

"Wh-"

"HINA!" Oh no..

"Kuya, bakit?" He just bowed his head and refused to look at me.. Bakit siya andito? Kuya, help me!

"**YOU STPUID GIRL! COME HERE!**" I went inside the guest room. He scares me so much. I do have a phobia on him.. Sasaktan na naman niya ako..

"Oppa.." I begged for Oppa to come with me, but he just can't. Takot din siya sa kanya.. Can someone help me? Please...

"**You! You just got your face from your slut mother! I can't imagine why Kenny loved that Helen!**"

"Don't speak that way! She's my mother!"

"**DEAD MOTHER! Don't try to raise your voice on me! You pabo!**" He pointed his finger on me, I abhor him so much!

"She's still my mother,haraboji." *(grandfather)*

He slapped my face. My tears almost fall from my eye but I should faced him now.. I must not show fear on him.. "**Dont call me haraboji! I didn't accept you as a granddaughter! Ken is my only son-ju. The only child of my son, Kenny!**" *(Son-ju : Grandchild)* He's starting to hurt me again.. I looked at Ken Oppa. He's not looking. He hates this kind of situations. *Help me Ken Oppa...*

"Why can't you just accept the fact that I belong to this family! Yasu family! It's not my fault! They love each other so much! I'm just the result of their love, I don't do anything against you!" He slapped me again.. I almost fall down because of that slap.. My tears began to fall.

"Haraboji.. Stop it. Please?"

"**Aniyo Ken! He's the reason why your father hates me!**" *(No!)* He came closer to me.. He held my chin up. It's painful. He grabbed it like he wanted to destroy my face.. "**Your mother almost died because of this girl. I just can't understand why you mother like this girl now. Why can't she see that the source of this face flirted Kenny.**"

"Stop it! Ahh!!!"

"Haraboji!" He hold my neck so tight that I'm having a hard time to breathe. "**Ahh! Let me go!!!**"

I heard the phone rang.. Oppa ran and answered it and I tried to scream louder to ask some help.. Hope that the caller heard me..

"SHUT UP!" He slapped my face for the third time. I fell down to the floor. Hindi na ako makagalaw. I can still feel his hand around my neck.. I can't breathe!

"Hinayah! Hina!" He went beside me and helped me stand up..

"Why? Why can't you accept me? I'm your granddaughter, Lolo! I am one of your grandchildren!"

"You want me to accept you? Fine!" Kinuha niya yung isang papel. It's a contract. **"Marry Yim's son, Ralph. If you agree, I'll forget everything and forgive you.."** Mr. Yim is a business man. Lolo met him in casino, our casino. Mr. Yim is one of the sponsors of Yasu Casino..

"What?!"

"Lolo, wag mong gawing pampayad si Hina!" Pambayad?!

"Pambayad? Maybe! Ralph like her. If she marry Ralph, Mr.Yim will give us his full support for our casino and business! We can earn more profits and this girl will be more useful!"

"Aniyo! I wont allow you to control my life!" He grabbed my arm and held it so tight. **"Let go of me! Aah!"** He just held it tighter.

"Lolo!" He pushed Oppa away from me..

"Just follow me, Hina!" I pulled myself away from him. I pushed him to let go of me.. I ran outside. I'm crying so hard because of the pain I got.

"I wont let him control my life!" I slightly touched my arms and cheeks. **"Aw!"** Bakit gustong gusto niyang sinasaktan ako?

"Ma, bakit mo ako iniwan? Hindi sana ako nagkakaganito.." I whispered to the air.. Nagpunta ako sa park malapit sa bahay namin.. Dun ko nilabas ang sama ng loob ko..

"Ito oh.." May tao sa harap ko. Medyo tinunghay ko ang ulo ko para tingnan kung sino yun.. Kinuha ko yung panyo na inaabot niya tapos umupo siya sa tabi ko..

"Bakit ka nandito?"

"Ako yung tumawag sa inyo..."

"Narinig mo lahat?"

"Medyo. Kaya ako pumunta dito. Baka kasi kung sino yun.." Why? We just met this morning pero nag-abala siya papunta dito? "Sino yung sumagot ng telepono?"

"He's my Oppa, Ken Oppa."

"Yun. Pinapunta niya rin ako dito. Sabi ko kasi kaklase mo ako." But he's just too late..

"Huli ka na rin namang pumunta eh."

"Atleast pumunta ako." Tiningnan niya yung mukha ko tapos hinawakan niya yung pisngi ko.. Napaurong ako dahil sa sakit.. "Grabe, pasa eh.." Pasa?

"Aish! Mahahirapan nanaman akong pagalingin ito!"

"Sino gumawa niyan?"

"Lolo ko.." Wait.. Close ba kami? Bakit parang nagka-concern siya? "Result kasi ako ng..sabihin nating 'third party'..." Hindi na siya sumagot. Ang tahimik.

"Bakit-"

"Go ahead."

"Bakit mo hinahayaan na saktan ka niya? Asan ba parents mo?"

"Si Papa nasa Korea kasama si Mama Chi, she's my stepmother and Ken Oppa's mother.. Yung real mother ko-" **Sigh** "Wala na siya.. Nandun na.." Tapos tinuro ko yung taas.

"Sorry.."

I shook my head, "Don't be. It's fine. Oo nga pala, bakit mo pa ako pinuntahan? Eh galit na galit ka sakin kanina eh.."

"Hindi ko nga rin alam eh..Yaan mo na.." Tsk. Nice answer. Ang galing talaga niyang sumagot.. Pero, he comforted me a lot even without doing anything..

"Kamsahamnida.." (Thank you)

"Wag kang mag-alala. Dagdag ito sa utang na loob mo.." WHAT! Bakit yung 'utang na loob' ko nanaman ang topic?! The heck! "Siguro naman, papayag ka na?"

"Bakit ako ba ang pinipilit mo?! Why not trying to find someone else?"

"Sa AI, 3 lang kayong babae. Ikaw,si Akii at si Yuki. Kung hahanap ako sa another set ng AI.Pagtatawanan lang ako ni Monique.." So what kung pagtawanan siya? "Sunod,kung si Akii ang pipiliin ko,walang maniniwala. Kung si Yuki naman,walang kwenta.Ayokong magka-girlfriend ng 'pipi..'" What a meanie! Hindi naman 'pipi' si Yuki ah! "Wala pating maniniwala na maininlove ako dun. Ikaw nalang ang huli.. Atska, gusto mong patunayan na 'better' ka kay Monique diba?"

"Oo, tsaka pwede ko yung patunayan kahit walang tulong galing sayo."

"Ang kulit! You owe me,right?!" Biglang pumasok sa isip ko si Lolo.. Yung kontrata nila ni Mr.Yim.. This is maybe the solution..

"Wait.." He looked at me.. "Sige sige.. Pumapayag na ako.."

"...."

"From now own, we'll pretend that we're into a relationship.. Clear?"

CHAPTER 5

It was our first day? Ah.. Exactly 14 hours na 'kame'.. Wait.. 'Hinayah, are you sure about this? I mean... REALLY SURE?' I asked myself. Well, at first I need this relationship-thingy para hindi ako mapaikasal ni lolo dun kay Ralph pero.. Aish!! Bakit pa kay Zai?!

7:16am

"KYA~ Really? Confirmed na?"

"Oo, may nakakita daw kahapon.. They're so sweet.."

"Shh. Look, it's Hina.."

"**Welcome Ms.Hina Yasu..**" There they go again.. Tsk. Bowing their heads when they saw an AI students..

"**Nah! Sabi ko naman sa inyo na wag nyo na gagawin yan.. Pare-pareho lang tayong mga students dito..**" I said with hand gestures..

"**HINAAA!!**" Si Ak-. "Kya! Bakit ba ang cute cute mo!! Sana kapatid nalang kita.." She said while hugging me.. hugging me so tight.. Tsk! I can't breathe..

"**Ak-Akii.. Hi-hindi ako ma-ka-kahinga..**" She let go of me tapos nagsitawanan yung mga nakapaligid samin.. Kakaiba kasi itong si Akii eh.. ^ ___ ^

"Ah.. Eh.. Hina.. Pwede ba magtanong?" A girl approached us.. I looked and nod at her..

"Tunay bang-"

"**Si Zai!!**"

"**Hi Zai! Oh, natawagan mo ba itong si Hina kahapon?**" Psh! Si Akii pala ang nagbigay ng number ko sa kanya.. Tsaka ang hilig niyang magnakaw ng moment.. Brr. Fine! He's cool.. but for me.. He's not! Ang gulo ata ng iniisip ko ah? Aik! Never mind!

Nag-nod lang si Zai kay Akii tapos tumingin saakin.. I pouted my lips tapos umirap sa kanya.. Bakit ba nakaka-annoy siya? "**Bakit ba agang-aga ang init agad ng ulo mo?**"

"**Inaano kita?**"

"**Eh para san ang irap na yun?**"

"**Bakit? Masama na bang mang-irap?**" He glared at me.. KYA~ He's mad na agad.. 😊 Yung mga tao nagbulungan. For what? They're so weird. Okay, everyone is weird!

"**Ms.Hina. Pwede ko na po bang itanong ulit yung dapat kong itanong?**" Aish! Nakalimutan ko na yung girl! I just smiled at her.. Parang medyo nahihiya siya..

"**Totoo ba na kayo na ni Zai?**"

"**WHAT?!**" OMO~. Paano niya nalaman?! Kahapon lang yun di ba? What should I answer?

What? Tiningnan ko si Zai. Medyo nagulat din yung expression niya. Tumingin nalang siya sa right niya para hindi siya mahalata.. Brr.. 'Hey! Help me here loser!'

"Hina! Tell me! Is it true?!" hinawakan niya ang balikat ko at tiningnan ako ng isang 'weird look?'

"Zai-yah..Naega museon mareul hae jugil baraeyo?" (*What do you want me to say?*) Nagbulungan ulit yung mga tao.. Yung girl, halata sa mukha niya na gusto niya talagang malaman.. Tell me Zai! Wag mo akong ipitin dito?!

"Ohh.. Don't tell me, nagsisinungaling lang kayo kahapon?" Oh no! Dumating pa yung epal! Tsk! Dumami pa lalo yung tao sa paligid namin. Bakit ba ang daming 'tsismoso at tsismosa'?

"Aein.." (*sweetheart*)

"Wait. 'Aein' ba yung sinabi mo?"

"Anong problema dun? Ano gusto mo 'yo-ja chin-gu'?" (*girlfriend*)

I shook my head, "So? Should I tell them?"

"Speak up!"

"Hoy babae! Wag kang makielam dito! You're out of this business!" Ano ba kasing problema kung kami o hindi ni Zai? Normal people lang kami ah? Hindi rin kami artista pero the way they treat us.. Parang sobrang importante kami..

"Ah-" Zai grabbed my hand and pulled me out of the crowd.. May nagtilian na girls. Bakit kaya? Okay fine. I'm slow. Tsh!

"Tinatakasan mo ba kami,Zai?"

"Tinatakasan? Slow ka lang.." So that means na.. Slow din ako? KYA! Help me. Naramdaman kong tumigil si Zai. At humarap sa kin..

"Kiseuhae juseyo.." he whispered...Kiseuhae juseyo..? That means 'kis-. hey!

"What?!"

"Just do it.. Anong gusto mo ako ang gagawa?" KYA~. Habang tumatagal lalo siyang nababaliw..

"Ano?!" Nagtinginan samin yung mga estudyante.. Nakita ko rin na dumating yung ibang AI.. (Kev, Drew, Yuki and Yuri..)

"Sige. Ako na.." He placed his hands over my shoulders. He stared at my face.. Slowly.. My heart palpitates abnormally..

"Zaiyah. I thought that-" He kissed me. He kissed me on my lips before I can finish my sentence.. Group of girls screamed. I even heard Akii screaming.. Wait.. AISH! He's kissing me in front of everybody!! I pushed him softly and freed my lips from his..

"Is that enough? I guess. Alam nyo na ang sagot sa tanong niyo.." Hinigit ulit ako ni Zai papunta sa isang tagong part ng building.. Ako naman, tulala. I'm at loss.. It was an awkward scene..

"Bukkeu bukkeu.." *(It's really embarrassing..)* He stopped. Medyo inangat ko ang ulo ko.. Nakatingin siya ulit sakin.. "Bakit?"

"Sino kaya ang dapat mas mahiya sa atin? I'm the one who kissed you, pabo!" naramdaman kong binitawan na niya ang pagkakahawak sa kamay ko..

"Eh, bakit mo ginawa?! We had an agreement last night! Ikaw ang pabo!"

"IKAW KAYA!! Hindi mo ba naaalala na, I said if we should do 'it'.. Gagawin natin! Ano bang gusto mo, mabuking agad tayo??!" Wala na akong magagawa.. Nangyari na eh..

Nag-bell na.. Pumasok na kami ni Zai sa room. Kami parin ang topic ng lahat.. Nagbubulungan lang ba sila o sinasadya nila na dapat namin marinig ang pinaguusapan nila?

"Hina! Why didn't you tell me na kayo na pala ni Zai.. Why?" Bakit kelangan pa niyang umiyak? I wiped her tears and smiled at her.. Should I tell her the reason kung bakit naging kami ni Zai.. Pero...

"Clear..."

"But wait. Papayag ako basta no kissing nor hugging even any PDA!"

"Nasisiraan ka na ng bait ano?" He crotch back tapos tumingin sakin.. Bakit? Anong masama sa sinabi ko? "Ayoko ko rin naman na halikan ka or yakapin ka. Kadiri kaya.." KAPAL!! "Look. Paano natin sila mapapaniwala na tayo kung wala tayong any affection na ginagawa? Tunay ba talagang top-notch ka sa Korea?"

"Oo! Top-notch ako! geez. Anyway, hindi ko rin naman gustong gawin yun sayo ano! Yuck! Sa isang gangster tulad mo?! No way!"

"Fine! We'll just do it in case na kelangan na nating gawin. Oh ano? Payag ka?" I nod.. "Since na

this is only a 'Fake relationship'.. Wag na natin ipaalam sa iba.. Masisira lang ang plano.."

"Well, maybe I should try to date Filipino this time.." I lied. Tsk!

"Hindi naman siya Filipino. Half lang. Katulad mo.."

"Atleast, may Filipino blood parin.." I grinned. YA~ Tama na Akii! Stop it! Baka madulas ako! Psh!

Yipee! She stopped. No more with that "what-how-relationship" It kills me! Pressure.. Pressure.. Tsk! Damn! **headache** I massaged my forehead and took a deep deep breath.

"Hina. Come with us." Lunch time na.. Almost 3 hours na rin pala ang nag-pass. It means pwede na namin gawin ang gusto namin.. Tapos na ang Al class hours. It's either we chose to stay or not.

"Saan tayo pupunta?"

"Sa tambayan.." Tambayan? Ano yun?

"Ano yung 'tambayan'?"

"Parang hindi ka Pilipino ah.."

"Tsh. I'm still learning.."

"It's a place where we hang-out." Yuri is my hired interpreter.. He always explain the things na hindi ko ma-gets.. ^__^v Anyway, we're few miles away from the high school's building..

"Here we are.." Woah! Ang cute nung.. mini-house? "This is OUR place. Our parents asked the school's head para magawan kami nito. Do you like it?" I nod.

"Yuki said 'I missed this place..' We do all missed this place Yuki.." He said while softly pinching Yuki's cheek.

"Yah.. We all do.. Tara na.." Akii opened the door and we saw Zai, Kev and Drew sitting on the sofa. They're watching tv. "Akala ko ba, magcomputer kayo?"

"Tinamad na kami eh.. Uy Akii! Magluto ka na! Miss ko na mga luto mo eh.."

"You cook?" She nod. Sumenyas siya ng 'wait' tapos pumasok sa isang room. That must be the kitchen.. Tinawag ako ni Zai tapos tinap niya yung space sa tabi niya... Huh? Gusto ba niya

akong umupo sa tabi niya?

"Wae? 🤔" (Why?)

"Halika ka na kasi.." Hinigit na NAMAN niya ako.. He loves pulling people, right? Tsh.. Pinaipod niya si Andrew ng unti.. tapos inakbayan ako. Tsk! The agreement dumb!

Tiningnan ko ang buong paligid ng 'mini-house' nila/namin. Parang Condo unit pero mas malaki. Lahat ng pwedeng makita sa bahay, naka "mini" form. Basta lahat mini.. Nakita ko sina Kevin, Yuki at Yuri.. natutulog? Well, they're just sitting together under that tree. Nasa gitna si Eth-.. I mean si Kevin, nakaakbay siya sa magkapatid.. They're so cute... 😊

"Sobrang close talaga ni Kev sa magkapatid, ano?"

"Ewan ko ba kay Kevin."

"Ano namang masama kung close sila?"

"Wala. Kahit ngayon kasi hindi ko pa rin malaman kung bakit close na close sila.. Hindi naman sila blood-related.."

"Ganyan lang talaga si Kev. Sobrang maalaga.." Filipino version talaga siya ni Ethan.. Kaso si Ethan.. He's a big fat liar! The eff! I'm getting this weird feeling for him again.

Ethan is 4 years older than me.. I'm only 14 when I fell in love with him.. He's my savior when haraboji abused me. He's my shoulder to cry on if I can't find someone. Maybe, that's the reason why I easily fell for him.. Bakit kaya niya ako niloko? Well, it's been 2 years. I should forget all things about him..

"Hina. Try this cookies. This is my first time to make this stuffs. Kaya medyo kinakabahan ako.."

"Penge ako!!" Kumuha ng cookies si Andrew pero hinampas ni Akii ang mga kamay nila.. We're having cookies and tea for lunch?! Ok lang ba sila?? "Ang sakit nun Akii ah! Bakit mo ba ako laging sinasaktan!"

"I'm asking Hina to try it first! Si Hina muna!" Nag-aaway nanaman sila.. I just bite the cookie Akii's offering to me.. KYA~ MASINNEYO! (It tastes good!) "So? What do you think?"

"Jom deo juseyo!" (Gimme more!)

"Ang takaw takaw mo! Pero mabuti yan para magkalaman ka naman.."

"What did you say! Hindi naman ako masyadong payat! Hindi katulad ni Moni-.. sorry.." Oh Oh..

Iniwasan na niya ako ng tingin.. I forgot..

"Dahil gusto ko ng kalimutan na ang lahat ng tungkol sa amin. Mas maganda na wag mong sasabihin ang mga bagay na tungkol sa kanya.. Kahit pangalan niya.."

"Bakit?"

"Gawin mo nalang.."

It's part of our deal not to talk about "Monique".. Bakit ba I always screw things up.. 'Next time. Learn to control your mouth Hina!!' Go on Zai. Punish me! Pero..I saw him smiled. What? Is he smiling..? That's the first..cu- cute smile I've seen on his lips.

"Matunaw si Zai niyan! Naku!"

"Inggit ka lang!!" I'm back in the reality. Aish! He caught me! Pero sana lagi nalang siyang nakangiti para sulit itong relationship nato.. 😊

"EPAL KA TALAGA!" Ah, just don't mind them..

"Halika.." Tumayo siya at pumasok sa isang room. Ayoko siyang magalit or else I'll be so dead. I love my life. So sunod ka nalang Hina.. Tsk!

"Sabi ko naman sayo,never to talk anything about her again including her name,right?"

"Eh.. Ikaw kasi. Pang-asar ka.."

"Bakit bang laging ako?" He's not mad. Serious lang siya. Parang hindi siya yung nakangiting Zai kanina. Tinutubuan na naman siya ng sungay!

"LQ!!"

"Umalis ka nga dyan!" *BUGSH Akii threw a book on his back. Awiie! First, Zai loves pulling people. Now, Akii loves throwing stuffs on Drew.. What's next?!

Sinara ni Zai ang pinto,nasa isang room kami. Bedroom na parang sala na ewan!

"Papabayaan ko muna yung ginawa mo.." Humiga siya dun sa kama at tumalikod sa kin.. Anong ginagawa niya?!

"Zai..?" Lumapit ako ng unti,hindi kasi siya sumasagot.. Aish! "Uy,Zai!" I looked at him. His eyes were shut. He's sleeping. Korean nga siya. Matangos ang ilong. Maputi. Chinito ang eyes. Red lips. He's smoking di ba? Bakit hindi nangingitim lips niya? Weird. He wears his uniform so neat. He's different from the Zai I've known yesterday.. Parang ang bait bait niya.. YUCK! Ano ba 'tong

iniisip ko.? Kadiri!

I can't imagine that this ~~hot~~ guy is now my **boyfriend**.. Aish!

CHAPTER 6

Kainis! This Zai left me here staring at him! Bakit siya natulog! Brr.. Nahiga ako sa tabi niya and shut my eyes.. Maybe I can take a little nap for a while..

"There has never been anyone like you in this family!" He slapped my cheek again. He loves hurting me. Giving me so much pain..

"You never listen to me! You always follow your bad feelings for me! You always judge me even I'm not that kind of person!"

"Don't answer like that,pabo! Dasineun nal silmang sikiji marayo!" (Don't disappoint me again!)

"Nahante iraera jeoraera haji marayo! Naega hago sipeun daero hal geoyeyo! Haraboji, wonhaneun sarami dwaejul su eopseoyo.." (Dont tell me what to do! I'll do whatever I want! Grandpa, I can't be what you want me to be..) Other Yasu members laughed at me.. They cursed me so much.. I'm their black sheep. Why can't they accept me?

"Hinayah! Hinayah!" I opened my eyes. I was crying.. It was a nightmare.. My past.. My past on how Lolo treated me when I was only a child..

"Zaiyah! They hurt me! They want to kill me." I ran to his arms and hugged him.. I can't do anything else but to cry.. *"Please save me.. Zai.."*

"Hina.. Ulji Marayo.. Shh. Stop." (Don't cry..) He tapped my head softly. I hugged him tighter.. I want to forget my past.. I want to! Haraboji might kill me..

"Anong nangyari?!"

"Ewan. Nanaginip ata.." It's Akii. I felt her touched my face but my eyes are still closed. Haraboji scares me so much.. *"Hina.. Hina.."* He called me.. I tried to open my eyes.. I can't see clear.

"Aki!" She hugged me.. She comfort me with her touch.. It's amazing. I felt like I was a child hugging her mother and finding comfort because someone has beaten me up..

"Kukuha lang ako ng tubig.."

"Oh! Ano nangyari dito?" Ethan? Is that Ethan Oppa?

"Oppa, they hurt me again!" I screamed. "Haraboji really hates me. He doesn't want me to exist in Yasu. He wants to kill me.. Wha should I do?"

"Hina.. Si Kev ito.."

"Gaji Maseyo! Don't leave me again Ethan. Don't!" He's my weakness. I can't catch my breath. I lose control of all my system.. *Gaji Maseyo.. (Please don't go..)*

"HINA?!" and that's the last thing I've heard.

Awie! My head! **cramp**.. Bakit ang sakit ng ulo ko? "*Gaji Maseyo*".. I dreamed of that nightmare again.. Why do I have to receive this pain? It's not my fault. **sob*

"Buti naman gising ka na.."

"Asan ako?" I found myself lying on someone's bed. I immediately rose up of this bed and looked at Zai.. "Asan ako?!"

"Nasa bahay ko! Tsk! Ang tagal mong tulog tapos nahimatay ka pa kanina.. Ayos ka din ano?"

"What happened? I just remember having a bad dream.." I said while touching my head. Awie!

"Ako na.." Tinanggal niya yung kamay ko tapos tinap niya yung lap niya.. Ipinatong ko yung ulo ko sa lap niya.. "Pasalamat ka andun ako sa tabi mo kundi.. Wala na.. Baka madala ka sa mental.." Sinabi niya habang hinihilot ang ulo ko..

"Eh di.. Thank you!"

"Mamilosopo ba?"

"Eh sabi mo mag-thank you?"

"Aish! Ewan!" Nag-pout nalang siya. I always win. ^ ___ ^ Tumayo na ako at tumingin sa kanya..

"Nakakainis ka kanina.. Andun na ako pero si Ethan parin ang hinahanap mo.."

"Anong problema du-.. Sorry.." Aish! Andito pala si Kev! "Kevin. Sorry ulit kanina ha? I was carried away.. Mianhae!" Lumapit siya at ginulo ang buhok ko..

"Dapat hindi mo na ako pinapunta Zai. Dapat may quality time kayo.." He giggled. "Okay lang yun. Ano ngang tinawag mo sakin kanina.. Op.. Oppa? Call me 'Oppa' if you want to.. ^^"

"Salamat.."

"Sige Zai. Uuna na ako.." He bid us goodbye. Tapos naiwan kami sa loob ni Zai..

"Kilig ka naman.."

"Bakit ba lagi mo nalang ako ina-annoy?"

"Hindi ah. Tsaka halata naman sa bawat titig mo sa kanya. It's different. Tsaka the way you acted to him iba sa pag-trato mo sa iba. Let's say that you're sweeter with him.."

"May sakit ka? Don't judge me. 2 days palang tayo magkakilala.."

"Hindi ko kasi maisip na ikaw ang ipapalit ko kay Monique.." Nangiinis talaga ito!

"Eh di, maghanap ka ng pwede dyan! Ewan ko sayo! Bahala ka na sa buhay mo!" I pushed him away and stood up. WTF?! Ano bang problema nung lalaking yun? Tsk!

Before I can leave I felt him holding my hand, "Ang pangit kasing tingnan na ako ang boyfriend mo tapos pag may kelangan ka iba ang hahanapin mo.."

"We're just pretending, right?" I faced him. He let go of my hand. He staring at his hand over the bed.

"Oo. Alam ko. I just find it so serious when I'm in a relationship."

"Mukha nga.." Umupo ako sa harap niya.. "Sorry. Ethan is the only one who comfort me when my haraboji hurt me.."

"Eh di masanay ka na ako naman ang hahanapin mo!"

"Why do you always scream at me! I'm not deaf dumb!"

"Wala.. Hatid na kita sa inyo. Baka mahimatay ka na naman.." Tumayo siya at lumabas ng kwarto.. Tsh! Bakit niya ako iniwan! I hurriedly followed him outside the room. OMO~! It's BIG!

"HOY! Ang bagal naman oh!" Paano siya nakababa ng ganung kabilis? Aish! Bumaba ako ng stairs habang tinitingnan paligid ko.. "Halika na!" Hinawakan niya ang braso ko at hinigit palabas ng bahay. KYA~ You're hurting me!

"Uy! Masakit!" Binitawan niya ang braso ko tapos hinilot ko ito ng unti unti.. Tsk! Bibigyan pa ata ako ng isa pang pasa nito eh!

"Tingnan niyo oh.. Si Zai! May kasamang chicks." The huh?! May 3 guys ns humarang samin..

"Hoy! Ipahiram mo naman yang chicks na yan pare! Mukhang masarap ah.." Masarap!? Letse ito ah!

"Back Off. Girlfriend ko yan.."

"Ano ka ba Zai? Ikaw magkaka-girlfriend? Eh patay na patay ka kay Monique eh.." Lumapit samin yung malaking mama. Napaurong ako dahil sa takot. They're not nice! I can feel it! Hinawakan nung isang lalaki yung baba ko!

"Maganda nga ito pare! Maputi! Mukhang taga ibang bansa!" Duh?! Koreana ako! P#t@! Let go of me!

"Miss. Masarap ka ba?"

"Ang ka-"

Humarang si Zai at hinawakan ang kamay nung malaking tao, "Sabi ng syota ko yan eh!" then he punched the unknown guy's face. OMO~! Gangster's way!

Itinulak ako ni Zai tapos tumakbo siya ulit pabalik dun sa 3 guys. KYA~! Nakita kong natumba si Zai pero tumayo siya ulit at sinuntok yung mga lalaki. I covered my eyes by my two hands. All I can hear is 'punching'.. Can someone help us?!

"Wala na. Alisin mo na kamay mo sa mata mo.." He patted my shoulder and I looked at him. Nakipag-away ba talaga siya? I can't see any wounds in his face. Tiningnan ko yung tatlong lalaki, nakahiga dun sa may kalsada. Mga walang malay. OMO!

"Mas nakakatakot ka pa pala sa lolo ko eh.." He smiled again! I like it when he smiles, parang hindi siya gangster.. 😊 "Thank you.." I whispered. Tapos naglakad na kami palayo dun sa tatlo..

"Ok lang. Sorry, pati ikaw muntik pang madamay. Wala naman kasing magawa sa buhay ang mga yun eh.." I just shook my head..

"Ayos lang yun.. Talaga lang 'cool' ang boyfriend ko.. Peace na tayo ha?" Medyo napatawa siya tapos inakbayan niya ako.. Halos lahat ng makakasalubong namin nagbubulungan. What's their problem anyway? Hindi ba sila nakakakita ng mag-syota sa daan? Err!

Zai's POV

10 days na kami ni Hina. At wala na kaming ginawa kundi ang magsigawan sa klase. Ayos nga eh. Nakaka-wala ng antok pag nag-iingay siya. Badtrip nga lang kung bakit ang sungit sungit niya ngayon. Oks lang naman kami kahapon ah? Problema nun?

"Oh, bakit hindi mo kasama ang chikababes mo?"

"Sino? Si Hina? Eh wala ng ginawa kundi sigawan ako kahit wala akong ginagawa sa kanya.. Lintek!" nagtawanan naman yung dalawa.. (Kevin and Andrew)

"Ayan din ang sabi samin ni Yuri at Akii eh. Inis na inis daw siya sayo.."

"Talaga bang nakakainis ako?"

"Bro,hindi naman sa ganun. Pero iba kasi ang tingin ng mga girls sa ating mga boys kaya mas maganda kung idaan sila sa mga sweet talks."

"Eh bakit ako? Si Akii, galit na galit parin sakín kahit wala akong ginagawa..?"

"**INBORN NA KASI YUN!**" ngumuso lang si Andrew habang kami tawa ng tawa. Hindi na kasi lilipas ang araw hangga't hindi siya nasasaktan ni Akii.

Bumalik na kaming tatlo sa classroom. Since na tinatamad kaming lumabas,pinili nalang naming mag-klase. Tumabi ako kay Hina pero hindi rin naman niya ako kinausap. Bwiset! Ano ba kasing ginawa ko!? Wala! Tinamad lang ako sa klase, hindi kasi nag-ingay yung babaeng yun eh!..

Dismissal na.. Wala parin. Iniiwasan niya ako ng tingin. Pagtatanungin ko siya, sasabihin niya "**Not now. Wala ako sa mood..**" Nakakabarino na ha! Hindi ako sanay ng nang-amo ng babae!

Nakita ko nalang siyang biglang lumabas ng classroom. Sinabi ni Kev sundan ko nalang daw. Eh wala rin naman akong magagawa eh.. Ano ba kasing tama ng babaeng ito?!

"Hoy! Hina!" Tinawag ko siya pero hindi siya tumigil sa paglalakad. P#tch@ naman oh! Hinigit ko yung braso niya para tumigil siya pero hindi parin siya tumitingin sakin.. "Ano ba kasing problema?"

"She.. She told me everything.."

"Sino?"

"Your ex." At ano naman kayang sinabi ni Monique sa kanya?!

CHAPTER 7

Hina's POV

"My ex? Ano bang sinabi niya sayo?" I should keep my mouth shut. Lalo lang akong maiinis..
>_<

"Stuffs. About you. Everything.." He glared at me. Bakit ba napakashort ng patience niya? Err! He's starting to give me that annoying feeling again.. Tsk!!

"Like?"

"KYA~!Tanong ko nga sayo, are you playing with me?" Hindi ko na kaya! "Remeber that, I'm only doing this agreement because as you said I owe you and I want my lolo to get me out of that marriage-thingy. Pero bakit mo ako ginagawang laruan?!"

"A-ano bang sinasabi mo?" What the eff is wrong with this guy?! Manhid ba ito o may tama talaga sa utak?!

I sighed, alam kong walang patutunguhan ang pagsisigaw ko dito. Bakit nga ba ako nagagalit? Well sinabihan lang naman ako ni Monique tapos yung nakita ko kahapon. Duh? Kahit na 'fake-girlfriend' lang ako. I don't deserve to be treated as a toy.

"Just forget it. Mood-swings lang 'to." Tinuloy ko ang paglalakad ko papuntang labas ng building. Pero itong si Zai sunod ng sunod. Aish! "Na ttara daniji marayo!!" (*Stop following me!*) I said pero I didn't mind looking at him. Hindi ko siya narinig na sumagot but I can still hear his footsteps.

Hindi ba ako pwede makapag-solo?! Nakakainis na 'tong lalaking ito! I stopped walking and decided to confront him. I can't take the pressure anymore. Sumasakit lang ang ulo ko!

"Buti naman at naisipan mo ng tumigil. Ang layo ng nilakad natin. Almost 15 minutes. Wala na pati tayo sa loob ng campus.."

"Eh sino ba naman kasi ang may sabing sundan mo ako?"

"Si Kev." Hindi ko talaga siya maintindihan. Pwede naman siyang bumalik sa school di ba?

"Sige na. Pabayaan mo na ako. Walang nakakakita satin. We're only couples pag maraming nakakakita.."

"Hoy, tinutulungan mo akong makalimot. Hindi ipapakita sa kanya na may bago na ako." He started. He's just staring at me tapos ako umiiwas. "Tsaka baka maghanap ka pa ng boylet mo. Masira pa ang agreement natin.."

"Boylet? Kahit pretending lang 'to. Stick to one ako.. Ikaw nga itong two-timer eh.."

"Two-timer??" He asked while giving me a look na parang nagtataka siya sa sinabi ko.. Bakit tama naman di ba??

"Tama naman ako diba? Yesterday. I caught you and Monique dating. Tama?" Yes, I saw them together in the park nung naggagala ako kasama si Kuya. I looked at him. Nagulat siya. Guilty..

I snubbed.. Wait. I heard him giggling. "Ikaw talaga. Ang selosa ng aein ko.." Tapos inakbayan niya ako.. "Mahal mo na ako ano? Sabihin mo na. Secret lang natin yun.." Itinulak ko siya at tiningnan siya ng masama.. (Aein=sweetheart/lover)

"Stop being cocky."

"Look, we're not dating.. Nagkataon lang na nagkita kami sa daan.." Bakit ba siya nagpapaliwanag? "We had a small talks. Tapos ayun na yun.."

"Liar. So tell me, para san yung kissing scene nyo?"

"Hindi ko ginusto yun.." Napayuko siya tapos nagbuntong hininga.. "I didn't kiss her back. Siya lang yung humalik." Looks like. Mali ako..

"Sorry. I should have ask you first." Ngumiti siya sakin. *drooling* OMO! His cute smiles again..

"So, sasabihin mo na kung bakit ang init na naman ng ulo mo sakin?" I nod. I should have to para makilala niya ang ex niya mahaba ang sungay!

"She confronted me last night. Pauwi na kami ni Kuya. He's with me nung nakita namin kayo." I started. Umupo kami dun sa malapit na bench sa pwesto namin.. "Kinausap niya ako about your past.."

"So totoo pala na kayo na?" I smirked.

"So?"

"Alam kong isang pretend relationship lang yun. Patay na patay sakin si Zai. He's head over heels obsess with me.." I was shock hearing na alam niyang fake lang relationship namin pero hindi ko pinahalata..

I know na conclusions niya lang yun dahil like she said Zai was obsessed with her pero dati pa yun. Gusto niya akong bukuhin kaya niya sinasabi yun.. Maybe?

"Day-dreaming? Well, Monique kung ayaw mong maniwala about samin ni Zai. I don't care. I'm happy with him. Alam ko ring masaya siya having me in his life.."

"Sinungaling. I know na nakita mo kami kanina pero hindi mo nalang kami pinansin. Saw our kissing scene?" Sasakalin ko na tong babaeng to!!

"Yes, I do. At wala akong pakielam." Okay, I lied, nainis ako nung nakita kong nagkiss sila.. "I trust my baby. Alam kong ikaw ang nagfflirt sa kanya.."

"Nung kami ni Zai, hindi ko siya hinahayaan na sumama sa ibang girls. Pero ikaw?"

"Iba ako. I'm not like you. Tsaka hindi ako selfish sa boyfriend ko.."

"I see. Malaki na pala ang pinagbago ng Zai ko.." Zai ko?! Kapal!! "Our relationship lasted for almost 3 years at alam kong hindi agad agad makakamove on si Zai. I know him."

"People change." I patted her shoulder and passed her. Baka kasi kung ano pang magawa ko sa kanya. Bwiset! Sinira niya ang araw ko.. 😡Zai! You'll pay for this.

"Oh, I forgot to tell you. Nasabi na niya bang we 'make out'?"

"Hindi ko ba alam kung bakit ko minahal ang babaeng yun.." Ipinatong niya yung arms niya sa sandalan nung bench tapos tumingin sa taas.

"Pero you're still obsess with her, aren't you?"

"Aniyo.." *(No)* Liar. "Mahal ko parin siya pero hindi na katulad ng dati. Maybe andun parin ang special something pero.. ayoko na.. Ganun lang naman talaga eh. Matagal naging kame kaya mahirap makalimot."

"I see. Sorry for being a total snob and hot tempered."

"Tara na.." He offered me..

"Sa school?"

"Nasa labas na tayo ng school. Babalik pa ba tayo? Let's have a date. Halika na." Hinila niya ako patayo tapos nagabang ng taxi.. Psh! Bakit ba hindi ako pwedeng humindi?

Pumasok na kami ng taxi.. Pupunta daw kami ng mall. Aish! Wala akong allowance. Bukas pa ang bigay. Kainis! Kung sinabi niya agad eh di sana kumuha ako sa savings ko.. T_T

"Paano kung makahalata na si Monique?" I asked habang nakatingin sa labas ng bintana ng taxi. I felt his hand touching mine.

"Eh di hindi parin tayo magpapabuking.." Hindi na ako nagsalita pagkatapos nung sinabi niya.. Bumaba na kami ng taxi.. Well, first time ko na mapapunta sa isang mall dito sa Philippines. Wala kasi kaming time ni Kuya na gumala tsaka wala rin siyang masyadong alam dito..

Wala. Naglakad. Kumain. Window shopping. Yun lang ginawa namin ni Zai. Halos naikot na namin yung buong mall. Yung ibang nakakasalubong namin todo pa-cute. Si Zai kasi ang ankita eh.. Aish! 'Girlfriend here'...

Nagpaiwan ako kay Zai dun sa Bear Cuddler shop. Sabi ko mag-gala nalang muna siya. I love teddy bears kasi hindi ako nakakatanggap ng bears nung childhood ko. Miserable life ko, di ba?

May nakita akong isang white teddy bear. Hindi siya kalakihan at super cute niya. *Lahat naman ng bears dito cute..* I wanna buy her! (Her name is Zalina).. Wait parang familiar yung name ah? By the way, hindi ko siya mabibili kasi I don't have any money. Sayang..

Lumabas na ako ng shop. Gusto ko talaga yung bear. Pero that's life. I have to suffer for now. 😞 Kainis!! I dialed Zai's number to check kung nasan siya pero before I can do that nakita ko na siya. 😡 He's with Monique again. The f8ck!

"Well, bakit ka mag-isa?" Medyo lumayo ako sa pwesto nila pero naririnig ko parin ang pinaguusapan nila..

"I'm not. I'm with Hina."

"Ah. I see." Nag-dismay look siya. Aish!

"Cutting classes? Masyado ka atang nasanay maging AI."

"Wala naman silang pakielam eh.."

"Anyway." I saw him hold Monique's wrist. KYA~ You Zai! Traitor!! Itinaas niya yung wrist nito.. "Next time, layuan mo ang girlfriend ko.." Okay, mali ako.. ^___^

"Ano?!"

"Walang nangyari satin. Alam mo yan. Stop making up stories. Nakakainis ka na.." That's my boyfriend.. 😊

"Hindi lang pala mang-aagaw ang girlfriend mo eh. Sumbungera pa!"

"Tama na!" Itinulak niya yung kamay ni Monique tapos dinuro siya. "Isa pang salita tungkol kay Hina. Papatulan na kita! 😡" Napaurong si Monique sa banta ni Zai. Time ko na..

"Yabs! Kanina pa kitang hina-.. Oh. Ikaw pala Monique." I started. "Flirting my Yabs again? Sorry ka nalang. Date namin to." Ni-link ko ang braso ko kay Zai. She glared at me pero tinaasan ko lang siya ng kilay. Si Zai naman medyo nagulat..

"Hmmft!" She left us. Pero nag-iwan siya ng isang irap. B1tch!

"San ka galing?"

"Dun." Tinuro ko yung pwinestuhan ko kanina. Nanlaki yung mga chinito niyang eyes. "I heard everything. LAHAT." I said while letting go of my arm from his..

"So okay ba?" I nod and smiled at him. A sweet smile. Ewan ko ba. Masyado akong natutuwa sa ginawa niya kay Monique. As in super saya. "Tekang, ano yung tinawag mo sakin? Yabs?"

"Oo yabs. As in Labs?" Cheesy. Eww!

"Ah. Ok Yabs." Tapos inakbayan niya ako. Hey! Why calling me 'Yabs' back?

"Akin lang yung 'yabs'. Magisip ka ng sayo.."

"Ayoko. Tinatamad akong magisip. Yabs nalang kasi. Anong gusto mo 'panget'?" I shook my head. Aish! Gaya gaya ang yabs ko. Kainis.. >_< Pero, he's still sweet. KYA~

Hey! I know what you're thinking. Hindi ko siya mahal kahit like! Like? Pwede na rin pala yun pero not the 'like' na..Alam niyo na.. ^____^

Napadaan ulit kami dun sa Bear Cuddler shp. Aish! Nakita ko nanaman si Zalina.. She's so cute.. >_< I'm gonna buy her pag nagkaperana na ako. Napansin ata ni Zai ang pagtingin ko dun sa loob ng shop kaya hinila ko na siya palabas ng mall.

Bumalik na kami ng school since may 2:00 palang. Nakakatamad naman kung uuwi agad ako. Nag-taxi kami pabalik. Good thing, may dalang pera `to kung hindi, I'm so dead. -__-

"Hoy! Intayin mo ako." Aish! Nakalimutan ko. Bumalik ako papunta sa kanya tapos sinabayan siyang maglakad. Masyado ata akong natuwa sa pangyayari kanina kaya nagkakaganito ako..

Zai's POV

Para siyang ewan. Kanina galit na galit sakin pero ngayon siya na mismo ang nagli-link ng kamay namin. Napakaganda ba talaga ng ginawa ko kaya siya ganyan? Oh well. Mas maganda na ang ganito..

"Nag-date sila!"

"What? Akala ko ba magkagalit sila kanina?"

"Cute couples!"

"Bagay na bagay ano?"

Ewan ko ba. Bigla nalang akong napangiti sa narinig ko.. Nung una akala ko hindi ko makakasundo ang babaeng ito pero okay din pala eh. Wag lang magsusungit! Nakakairita siya

eh..

***BUGSH**

"Zaiyah, are you ok?" Aray?! OK?!! May bumunggo sakin. OK??! Aish!

"Dude, I'm sorry. I didn't saw you coming. I was too pabo. Jungmal Mian haeyo!" *(I'm really sorry)*

Wait. Korean yun ah?

"Oppa???"

"Hinayah! I just arrived this morning. I've been looking for you.."

"KYA~! Stay away from me..!!!"

"Hinayah, please. Gyeolhon haja." WHAT?!

"Aniyo!"

"Gyeolhon haja?!!!"

CHAPTER 8

Zai's POV

Putek! Sino ba ito?! Ang lakas naman ng loob niya para bungguin ako. Hindi niya ba ako kilala! Pucha! Ang ganda ganda na ng araw eh. Sinira nito.. Tapos tatanungin pa niya si Hina ng.. Aish!

"Hinayah, Wae? Wae andwaeyo?" *(Why? Why not?)* tinanung niya si Hina. Tapos itong si Hina, nakatungo lang. Hoy! Ayusin mo to! **"Please... Gyeolhon haja.."** *(Let's get married..)*

"Neohago gyeolhon hal sue eopseo..." *(I can't marry you..)* Sino ba kasi itong lalaking to? Koreano din

ah. "Ay! Zaiyah.. This is Ralph.. Ralph, this is Zai.. My boyfriend.."

"Boyfriend?! But.. What.. I mean.. Our marriage?!"

"Ralph.. Ah. Ikaw. Koreano ka.." Tumingin siya sakin..

"Zai.. Hindi ka niya maiintindihan.."

"Nasa Pinas siya. Matuto siyang magtagalog!" Badtrip na kung badtrip. "Pagbabayaran mo ang pagbunggo mo sakin.. Atsaka tigilan mo ang syota ko kung gusto mong basagin ko ang mukha mo!"

"Wait. I can't understand. Speak English! Speak English.."

"P^ta! Inglisin mo yang mukha mo!" Hinigit ko si Hina palayo dun sa Koreanong yun. Sigaw siya ng sigaw, para siyang babae. Nasira lang ang araw ko.. Amfu!

"Zai.." He called me..

"Ano?!" Napatigil siya. Asaness naman kasi yung lalake dun eh.. Nakatingin siya sa mga paa niya, kasi naman. "Sorry. Hindi dapat ako sumigaw. Nabadtrip ako eh.."

She nod, "He's Ralph. Dapat siya ang fiance ko.."

"Eh di tunay yung sinabi niya kanina??" Hindi man lang nag-open `to. Katampo ah. Hindi siya sumagot. "Ayos ka din ah. Kaya ka pala pumayag para hindi makasal sa kanya..."

"Gusto ko naman sabihin sayo eh. Kaso nawawala na sa isip ko... Lalo na pag nakakasama kita.. Mas gusto ko na magkasama tayo imbes na pagusapan pa yung mga ganung bagay.." Bakit ba lagi akong natatameme pag nagsasalita to? Aish! Mga babae nga naman..

Hina's POV

Aish. Aish! I never expect Ralph will go here in the Philippines. OMO! Maybe haraboji contacted him and said to stay here in Philippines. What should I do?! Lolo really wants me to pay for his damages.. 😞

"Oh." Inabot niya sakin yung bottle of water. I sighed. "Tigilan mo nga yang pagbubuntong-

hininga mo. Nakakairita na eh."

"Pwede ba pabayaang mo nalang!" I yelled at him. Kanina pa niya pinapansin ang pagbubuntong-hininga ko eh. Uminom nalang siya ng tubig at naglabas ng yosi.

Hindi na siya sumagot. Kasi naman eh. Bakit ba ang init init ng ulo niya! Kanina pa! Simulang makilala niya si Ralph.. Eh bakit sakin siya nagagalit!?

He lighted his cigar and started smoking, "Yuck! Stop smoking you idiot!" Inagaw ko yung cigar niya at tinapon. "Do you want to die young??"

"Eh ano bang pakielam mo kung mamatay ako?!" Pakielam ko? *Time slows down..* Do I really care if he dies? I can't answer him.. "Nabarino na nga ako kanina tapos pampam ka pa sa paninigarilyo ko."

"Pampam?" What the heck is 'pampam'!

"Pampam o Epal. Pilipino ka ba talaga?!"

"Alam mo naman na I've spent my 9 years of life in Korea. Limot ko na yung ibang tagalog words or lingos na sinasabi nyo!"

"Ewan ko sayo.." Wait. If I'm epal. Hey! I'm only concern for his health. Aish! And it's annoying to have a smoker beside you.. The effin smell and smoke.

"Bakit kasi nagagalit ka?" I calmly said. We should put a period on this small fight. "You've been acting weird again since you met Ralph Oppa.."

"Una, binunggo niya ako.." THAT'S IT?!

"KYA! Binunggo ka lang niya. Tapos magagalit ka na agad!?"

"Pucha! Patapusin mo ako pwede!? Alam mo namang inis a inis ako pag may bumubunggo sakin.." Nagpout siya ng lips. "Pangalawa, Bakit hindi mo sakin sinabi na fiance mo siya ha?! Hoy! Alalahanin mo, syota mo ako!"

"Hindi ka naman kasi nagtatanong eh.."

"So anong gusto mong palabasin? Ako ang mali?" Pareho lang tayong mali. Tsk! Tsk! Maging understanding ka naman kahit minsan Zai! I shook my head as my answer. Di na siya sumagot.

Naging awkward na. Nasa may harap kami ng tambayan. Kami lang dalawa. Nagsilabasan na rin yung mga estudyante. Uuwi na, malamang! Si Zai, kumuha ulit ng yosi.. Aish! Pasaway talaga siya ano?

"Sabi ng wag ka ng manigarilyo eh.." Kinuha ko ulit yung sigarilyo niya.. Nagglare siya sakin..
"Wag mo akong tingnan ng ganyan.." I said. "Ako ang manigarilyo nito pag sinubukan mong manigarilyo ulit." Narinig ko siyang bumulong ng 'Lintek'. Good Boy. ^ _____ ^

"Annoy na annoy ka pag nanigarilyo ako tapos pagnagsasigh ka, imbes na ako ang mainis. Ikaw pa tong nagagalit. Unfair ka."

"Ikaw kasi eh.." Tumingin siya sakin tapos tinaasan ako ng kilay. Binaba ko yung kilay niya gamit ang kamay ko. Yung parang wi-nipe ko yung mukha niya. Gets? "Kaya po ako sigh ng sigh kasi naalala ko si Lolo. Gusto niya talaga akong ipakasal kay Ralph."

"Sino ba yung Ralph na yan?" Yay! He's tame na. 😊

"Anak siya ni Mr.Yim. Di ba alam mo namang may business kami? Yung Yasu Casino?" He nod. "Mr.Yim is a big sponsor of our businesses including the casino." I stopped and sighed. "Yung business namin muntik ng ma-bankrupt, nag-loan ang lolo ko kay Mr.Yim at ang gusto niya ako ang pambayad niya. In a way na kelangan kong pakasalan si Ralph. May gusto kasi siya sakin eh.." I looked at him. Nakatingin siya dun sa mga naglalabasang estudyante.

"Kaya ka pala pumayag." I nod. "So ibig sabihin, kung wala kang problema sa lolo mo.. hi-hindi ka papayag?"

"Parang ganun na nga.." He slightly bowed his head. Na-disappoint ko ba siya?

"Tara na nga.." He did it again. Pulling me. Hinigit niya ako patayo tapos inakbayan... Ngumiti siya pero.. PEKE. Halata. Nakangiti nga yung labi niya. Sad naman expression ng eyes niya..

"KYA! They're so sweet!"

"OMG! Such a cute couple.."

"ZALINA!!"

ZALINA? Saan ko ba narinig yun? Familiar yung name.. Ah! Yung yung pangalan nung bear ng gusto kong bilhin.. T_T Amfu! Naalala ko nanaman. I wanna buy her!

"Zalina pala.." He smiled. This time hindi na peke. Yun yung cute smile niya na lagi kong

iniintay.. 😊 Wait. What about Zalina? "Yabs, wag mo akong titigan. Naiilang ako.." YABANG!

"Ya! Yabs ang tawagan nila?"

"Kewl!"

"Kakakilig.."

Aish! Wala na ba silang paguusapan kundi kami?! Ito na naman ang word of the day. PRESSURE. Kakainis na ah.. >__< Pero hindi ko alam.. *Napangiti nalang ako bigla..*

"Zaiyah.. Wae?"

"Anong bakit?"

"Bakit ka ngumiti nung narinig mo yung ZALINA?"

"Ang buong name ko ZAI LIAM ZEREZO tapos ikaw HINA YASU. ZAI LIAM and HINA.."

"So? Ano naman ngayon?" Sorry for being slow.. >__<

"Ang hina naman nga bebe ko.."

"Ang Hina naman ng bebe ko? Wrong sentence ka.. Ang Hina. Dapat 'si' hindi 'ang'!" Right?!

"Ang 'hina' na sinasabi ko. Ibig sabihin 'mahina' o kaya 'slow'. Putek ang hirap makipagusap sa Koreanang katulad mo. Pasalamat ka at bebe kita.."

"Why calling me 'bebe'? I'm not a duck!" Bibe or Bebe it's the same! Aish! Inaasar ata ako ng Zai na `to eh! Umiling iling lang siya. Tapos nagtawanan yung nakakarinig samin.. Aish! Patulungan ba naman ako? 😊

"Slow ka nga. 'Bebe' isang tawagan yun. Parang 'baby' pero iniba lang ang pronunciation. Tsk. Tsk.." Ah! Got it! Eh pano yung Zalina? "Tapos dun sa Zalina. Mixed up ng names natin yun. Yung 'ZAL' galing sa name ko which is Zai Liam" I nod. "Tapos yung 'INA' galing sa name mong Hina. Gets na bebe ko?"

I nod. Aish! Ang slow slow ko talaga.. "Napapaghalata ang bebe'yabs ko eh. Naku naku! Dapat pala lagi mo akong kasama. Kundi baka na-uto ka na ng mga lalaki dyan.."

"Eh di may reason na ako para makasama kita lage. Di ba Bebe'Yabs?" 😊 Ngumiti siya. A big cute one. 😊 Yan ang gusto ko sa kanya eh.. "Anyway, why calling me bebe suddenly? Akala ko ba yabs tawagan natin?"

"Trip ko lang.." Tinanggal niya yung pagkakaakbay sakín tapos nilagay niya yung braso niya

around my waist. I did the same thing to him habang nakasandal yung ulo ko sa harap ng balikat niya.. ^__^

"Grabe ah. Career na career ang pagiging masyota. 😊" Nakasalubong namin sila palabas ng gate. (Aki, Yuri, Yuki, Drew and Kev.)

"Gusto mo tayo rin Aki?" *BOOGSH! Sinuntok ni Aki si Drew. Tsk. Tsk..

"PAM PAM KA!!" Tinawanan lang namin silang dalawa. Sigawan ng sigawan.. Parang kami ni Zai.

"Bakit ba lage mong gustong mabugbog ha!" Sinigawan ni Aki si Andrew habang nakaupo sa daan.. Poor Drew.

"Gusto mong sumama sa kanila o tayo nalang dalawa?" He whispered.. Ha? Ano daw? Kaming dalawa? Oo, madalas nga kaming dalawa lang ang magkasama pero bakit iba yung gusto niya iparating.?? I tried to look at him. Masyadong malapit ang mukha niya saakin.. KYA! I'M FREEZING!

"What d-do you m-mean?" I whispered back..

"May balak kasi silang magout of town. Eh ka-"

"Don't tell me. Iindianin mo nanaman kami Zai..!"

"Oo nga. Madaya ka. Dapat sama sama." Lumapit si Kev kay Zai tapos inakbayan. Napabitaw saakin si Zai. Amfuu.. Comfy na ako sa tayo namin eh. May sandalan ako. >__< "Sumama ka rin Hina. Para kumpleto ang barkada. 2 days lang naman yun eh. Aalis tayo mamayang gabi tapos babalik ng Linggo ng hapon.."

"Saan ba ang location?"

"Sa beach resort ni Zai!!" Beach!?! Nakita kong tumalon talon si Yuki. Aww. So cute. Tapos si Yuri ngumiti habang tumitingin sa kapatid niya..

"Kya! Excited na ako. Makikita ko ng nakaswim suit si Hina! YA!! Siguradong cute siya nun. Tapos pwede ko rin siyang makatabi pagtulog at.. " Wait. Parang ang malicious ng isip ni Aki ah. I smell something fishy.. 😊

"Hoy. Mandiri ka nga sa sarili mo.."

"Wala kang pakielam! Naku! As if I know na gusto mo ring makita si Hina na naka swim suit at gusto mo ring makatabi sa pagtulog! Tsk! Wag ng ideny!" Nagulat si Zai sa sinabi ni Aki. Aish! Stop it! Nagiging spaced-out ako eh..

***Bzzt.. *Bzzt..**

I check my phone. Someone is calling me.. Unknown number. Sino kaya to? I pushed the green button. I was bout to say 'Hello' when someone shouted..

"Hinayah!!" OMO! It's him again!

"KYA! STOP CALLING ME!"

"I'm in your place. Go home early. I want to talk with you.." What?! Nasa bahay siya. AGH! I ended our call. Ayoko na siyang makausap..

"Uy. Sasama ako.. Pwede?"

CHAPTER 9

-- HINA's POV

"Zaiyah! Help me.. Please! Please! I don't want to go home.. Ralph-oppa is waiting for me there.. You're aein will be in big trouble if I go home. Help me!!!" (aein=sweetie)

"Aish! Dyan ka kay Akii magpatulong!" KYA! I don't want Akii! I want him. him.. HIM! Aish! I pouted my lips and pretend sobbing.. I put my hands before my eyes..

"Hmmft! I'm your yo-ja chin-gu.." **sob** (yo-ja chin-gu=girlfriend) **"You're always mean to me.. umft! Why can't you help me??"** Nilakasan ko pa ang pretend sob ko.. Hope it's working..

"AH!! Bakit mo ba ako lage kinokonsenya!" YAY! It's working!! **"Stop sobbing.. Tutulungan na kita.."** Hinigit niya ang kamay ko but I refuse.. Nag-sob ako lalo.. **"Aish! Tara na sa mall! Mamimili tayo ng gamit mo!"**

"But I don't have any money.. Hmmft." Still not removing my hands from my eyes. Tapos medyo nagpacute pa ako.. 😊 **"You don't love me anymore.. KYA!!!"**

"Ai! Zai, be a good boyfriend!"

"Oo nga. Wala na kayong ginawa kundi mag-away.." Ya! I'm so lucky na ako ang kinampihan nila! ^o^v

"Kami nalang ang sasama sayo Hina.." I shook my head. I want Zai. Wait, even though, I don't know why I want Zai to help me. Oh well.. I STILL WANT HIM!

"Putcha! Halika na!" Hinigit na niya ako papuntang labas ng school. I'm so good, right? Be nice to me, Zaiyah! "Kainis.." hey! I heard that!

"Hindi nalang ako sasama kung ayaw mo talaga.." I turned around and started walking away from him. Hai.. Lookes like I'm going home. Amfu!

"San ka pupunta?" I ignored him. Wait for a taxi.. Wait. Don't mind him.. Ah! Bingo! Taxi's here.. I heard him calling me.. pero di ko parin siya pinansin.. Papasok na ako ng taxi ng-.. "Manong sa mall po tayo.."

"Hindi kuya! Wag niyo siyang susundin!" The eff! bakit siya sumakay?!

"Eh sino po ba ang susundin ko?"

"Ako!"

"SUBUKAN MO MANONG, KUNDI WALA KA NG TRABAHO BUKAS!!" WHAT THE?! Is he serious? Natakot yung si kuya este si manong driver, kaya pinaandar na niya yung taxi. Aish! Talo ako! Pero still I'm the real winner.. I'm going with them! 🤔

---AT THE MALL.. again

Hinigit ko agad si Zai papuntang department store. I tried to smile at him pero annoyed siya. Aish. My hot boyfriend turning to be a suplado and pasaway boyfriend again... I linked my arms to his pero hindi siya tumingin.. I'm just trying to be sweet.

"Ano bang dapat kong bilhin Zai?" I asked. No answer. No reply. Ang tigas talaga ng ulo niya ano? "Uwi na ako.." I removed my arms to his but before I can really let go of his arms... Hinawakan niya agad ang kamay ko..

"Kumuha ka ng ilang damit na gagamitin mo for 2 days and 2 nights. Bumili ka na rin ng swimwear mo." He said while holding my hand but not bothering to looked at me. Ngumiti nalang ako at hinigit siya papuntang Teengirl's area.. Nakakahawa ang mannerism niya na manghigit ng tao.. tsk. tsk..

Natapos na kaming mamili at back to good boyfriend na ulit si Zai. ^ _____ ^ Know what I did? Dancing in front of him and other costumers. Dancing like a kid. The eff. Nacute-an kasi ako dun sa cap at damit na nakita ko. I pretend wearing them and dance like I was a 5 years old kid. 😊 Ganito lang talaga ako. >__<

After dancing ng walang shyness. Shyness? err. What a jerk. Anyway, Tumawa ng tumawa si Zai and kissed my lips in public again.. Pero hindi ko na sila pinansin. It was fun actually..

I had some clothes, slippers, swimming attire, personal stuffs for my hygiene, a bag to carry all of them... Si Zai ang may dala ng lahat ng gamit ko at siya rin ang nagbayad. Yey! It's free. All was FREE. Narinig ko sa counter na almost 1000 yung mga napili ko pero parang balewala lang kay Zai. He's rich naman eh.

"Want some?" I offered him my ice cream.. Nilapit ko yung ice cream ko sa lips niya tapos he licked some parts of it. Narinig ko yung group of girls na malapit sa table namin. Nag-'ayyiiie' ba sila? Psh. I don't care..

I've been feeling this 'feeling' since nung managinip ako... Naalala ko kasi yung kinomfort niya ako at nung nakipag-rumble siya dun sa 3 guys... Comfy na ako sa kanya even though this is a *fake relationship*.. I don't know, I'm just getting in touch with it. Eh kesa namang isipin kong fake lang `to, di ba? pero.. ewan. basta! May iba eh..

"Anong tinitingnan mo dyan?" Damn. He caught me. I was staring again on the bear cuddler shop at si Zalina ulit ang tinitingnan ko.. "Dito ka lang." nakita ko siyang pumasok ng shop pero tumingin nalang ako dun sa mga pianos and guitars na sale. It's been a long long time since I play.

"Tara na.." bigla nalang siyang umakbay sakin tapos lumabas na kami ng mall. Ano kayang ginawa niya? Hindi kasi matanggal yung ngiti niya eh.. CHA! I'm drooling again!

Sumakay kami ng taxi tapos nagpunta sa bahay niya. I checked my phone. Oh men! 16 missed calls. They're from Ralph-Oppa, one from Akii and Ken Oppa.. I dialed Ken Oppa's number..

"Hinaya! Where the heck are you?!" Cha! Why shouting?!

"I'm with Zai.."

"Zai? Who's he?" I forgot! Hindi pa nga kilala ni Kuya si Zai! Pabo! Pabo!

"A friend. Anyway, Is Ralph Oppa still there?"

"Ya! He's been irritating me since he got here.. I'm p!ssed off. Better go home now. Ppali!" (Ppali-faster!)

"I can't Oppa. I'm gonna hang out with my friends this weekend.. You go in Ahjussi's House and stay there while I'm gone. Arasso?" (Ahjussi=uncle ; Arasso= understand/Okay)

"Ok. Ok. I can't stand spending a day with this sikkeureoun person.." (sikkeureoun=loud) I giggled. Ralph Oppa is really a loud person. We can't stand him! We're loud too but not as loud as him! I ended our conversation and looked at Za-.. Hey?! Mad again???

"Sino naman yun!" She shouted. Para naman siyang hindi nagtatanong eh. He's glaring at me.. Ano bang problema nito?

"He's my oppa.."

"Lahat nalang ba ng koreanong makikita mo ay 'oppa' ang itatawag mo?!"

"Aish! He's my real Oppa. He's Ken. I called him to ask for his permission. Anong tingin mo sakin? Cheater?! Traitor?!" He froze. Nagulat siya sa sinabi ko..

"Sinabi mo kasi na 'friend' mo lang ako.." He pouted his lips. YA! I didn't mean saying that.

"Hindi ka pa kasi kilala ni Kuya Ken. Pag sinabi ko naman makakadating agad kay Lolo. Paparusahan na naman niya ako. Gusti kong makilala ka nila sa right time.."

"Akala ko kasi kulang pa ako para magisip ka pa ng ibang lalaki dyan... Akala ko kasi may iba ka.."

--- **Zai's House**

"... Akala ko kasi may iba ka.." Anong ibig sabihin niya dun? I was shocked hearing those words from him.. I don't know why.. but my heart skips it's beat after hearing them..

"Ayoko na! Sorry Mr. Zerezo, pero hindi ko na matatagalan yang si Zen!" I saw a woman talking on the phone, at parang nagmamadaling lumabas ng bahay..

"Ms. Reyes-"

"Wag mo na akong pigilan Zai! Masisiraan ako ng bait yang kay Zen!" Tinuro niya yung room sa taas na nasa parteng likuran ko.. Tiningnan ko yun pero bigla nalang may nagsara ng pinto. yikes!

"Hindi naman kita pipigilan eh."

"Naku! Magsama kayo ni Zen!" tapos lumabas na siya ng bahay nina Zai. Whoa. Tsk. Tsk.

"Sino yun?" I asked him..

"Tutor ni Zen." Inakbayan niya ako tapos pumunta kami sa taas. **"Dun tayo sa kwarto ko.. Tulungan mo rin akong mag-ayos ng gamit ko.."**

"Akala ko kasi kulang pa ako para magisip ka pa ng ibang lalaki dyan... Akala ko kasi may iba ka.."

KYA! Bakit bigla bigla nalang yun pumapasok sa isip ko?! Aish. Kasi naman `tong si Zai eh. Kung ano ano ang pinagsasasabi. Amfu.. Naguluhan tuloy ang yabbs niya..

"Yabbs, anong oras tayo aalis?" I asked pagkalabas ko ng banyo. Nagpalit kasi ako ng damit.. tapos umupo ako sa kama niya..

"Hindi ko alam yabbs eh. Sila na daw ang pupunta dito.." He answered while packing his things into his bag. Hindi naman marami ang damit na dadalhin niya ano? Hindi. Hindi.. Tsk.

"Sir, andito na po sila.." Sabi nung kumatok sa kwarto ni Zai. Sinara na ni Zai yung luggage niya tapos pumuntang CR. Ai! May pahabol pa eh! He's too sensitive! Kinuha niya yung towel niya tapos other stuffs.

"Put these in your bag.." Inihagis niya yung gadgets niya sakín. Hindi na kasya sa bag niya. MALAMANG. Ang dami naman kasing laman. 2 days lang kami dun. Actually, almost 3 din. Pero kahit na!

Pumunta kami dun sa baba. Kumpleto na. Binaba nung 2 maids ang gamit namin ni Zai. Kay Zai yung marami! Isa lang yung akin eh. >__< Niyakap agad ako ni Akii. Sanay na ako. 😊

"LET'S GO!"

Pumasok na kami sa van ni--- ewan? Basta. Si Yuki, medyo naririnig kong tumawa. She has a cute voice pero bakit hindi siya nagsasalita? 😊 Ang sweet ng laughs niya eh.

Ang position namin, nasa una sina Drew and Akii. Nakaharap samín yung seat nila. Tapos sa second yung magkapatid nasa gitna si Kevin tapos INUTOS sakín ni Zai na dun daw kami sa likod. Wala na akong nagawa kundi sumunod.. T__T

--- At Zai's Beach

Almost 2 hours ang byahe... Nakatulog lang ako sa lap ni Zai.. I woke up seeing him sleeping too. Nakasandal lang siya dun sa seat niya tapos yung kamay niya nakahawak sa isa kong kamay at nakapatong sa pisngi ko..

"We're here!!"

"OH-EM-GI!! Is that Zai?!"

"Si Zai nga!"

Sino sila? Bumamaba kami sa harap ng isang hotel. Where's the beach?? Biglang may lumapit na dalawang girls samín.. Bumaba si Zai ng van tapos nilagay ang braso niya around my waist. Pero---

me-→ (O_____O)

Bakit hinalikan bigla ng babaeng ito ang boyfriend ko?! Take note! Sa Lips pa ah!! Wait. Hoy! BOYFRIEND KO NGA YAN!! >____<

CHAPTER 10

Zai's POV

Halos 30 minutes na kaming nagbbyahe at mukhang tinamaan na agad ng antok si Hina. Pungay na ang mga mata niya eh.. Kinuha niya yung unan sa tabi ko tapos ipinatong sa bintana.

"Hoy Zai! Tutulog lang ako ha! Gisingin mo ako, kung hindi, MAGBBREAK TAYO! Clear?!" Ganito

ba talaga `to pag inaantok? Lakas tama? Maluwag na ata ang ikot ng tornilyo nito sa utak eh..

Yung iba nagtawanan.. Eh patawa naman talaga tong babaeng `to.. Weirdo na baliw pa! Sinandal niya yung ulo niya sa unan tapos pinikit na nya ang mga mata niya.. Makakatulog ba siya niyan? Tinapik tapik ko yung balikat niya.. Tumingin siya sakín tapos ti-*nap* ko yung lap ko.. Gets na naman niya siguro yun di ba?

"Ha?" Ang slow niya talaga.. Hinigit ko siya at kinuha yung unan.. Nilagay ko yun sa lap ko tapos pinahiga ko yung ulo niya dun sa unan sa lap ko..

Wala pang three minutes nakatulog na siya agad. Narinig kong ng beep yung cellphone na hawak hawak niya.. Kinuha ko yun tapo--- ADIK `TO! 26 unread messages! Dahil sa bf naman niya ako.. siguro pwede ko namang basahin, di ba? 😊

From: 0921*****

Message:

Hinayah! wer r u? Ur oppa left me hir in ur haus n u dnt ans ol my cols! Reply ASAP!

---*Ralph*

Putek! Hindi ba niya titigilan si Hina?! Tatamaan na talaga `to sa akin! Nakakabugnot na eh! Aish! Ayokong masira ang araw ko.. Hindi ko na pinansin yung mga texts ni Hina baka kung ano pa ang mabasa ko..

Binuksan ko nalang yung gallery ni Hina.. Puro pictures niya.. TEKA! SINO `TO! Putek! [Hinaya and Ken] Ang caption. Niloloko ata ako ng Hina na `to! Kapatid daw! Hindi naman sila magkamukha.. WEIRD!

Napansin ko yung isang folder na may pangalang "AEiN".. Di ba ako ang aein niya? Eh di malamang ako yun.. PERO, San siya kukuha ng mga pictures ko? PU---! HINDI AKO `to! Si KEVIN to eh!--MALI! Hindi si Kevin `to! Kulay green ang mata eh. Puro solo pictures tsaka iba ang hairstyles nila.. Parang puro nakaw yung kuha.. Stalker pala ang 'Yabbs'qu' eh.. 😊

WALA! Maiinis lang ako. Sira na nga ang araw ko.. Lalo pang masisira kung hahalungkatín ko ang cellphone niya.. >_____< Kabadtrip ah! ako na lang pala ang gising. Puro tulog ang mga kasama ko!!

Napatingin ako kay Hina.. Tulog na tulog ang luka.. 😊 mukhang mahirap gisingin ang taong ganito.. Tulog mantika! Bakit kaya ang nipis nipis ng labi nito? Ayy ewan! Halos lahat naman ng

Koreans ganito eh..

Maputi. Chinita. Rosy Cheeks. Matangos ang ilong. Cute naman siya eh.. MAINGAY nga lang! Hindi.. Hindi.. Maganda siya.. YUCK! Ano bang sinasabi ko? Kadiri!! Tinanggal ko yung mga buhok na nakaharang sa pisngi niya para mas makita ko yung mukha niya.. Girlfriend ko ba talaga `to? Mas maganda pa siya kay Moni--.. WALA!

--- **Zai's Beach**

"We're here!!" Ha? HALA! Nakatulog din pala ako.. Tumingin ako kay Hina. Mulat na ang mga mata pero hindi parin siya umaalis sa lap ko.. Tumayo lang siya nung napansin niya gising na ako..

Nauna na siyang bumaba.. Tumingin ako sa cellphone ko.. Past six na rin pala.. Kinuha ko yung iPod ko sa bag ni Hina tsaka bumaba sa van. Inilagay ko yung braso ko sa bewang ni Hina ng--- O___O

Bakit ako hinalikan ng babaeng `to?! **"Hi Zai. We missed you!"** sabi nung babaeng humalik sakin..

"Long time no see." Tapos hinalikan ako ulit nung isa pang babaeng kasama niya.. PUTEK! Isan-I mean dalawang tao lang ang pwedeng humalik sa akin sa labi! Si Hina yun at si Mo-- NEVER MIND!

"Hina.." Tiningnan ko siya.. Gulat rin siya sa nangyari.. Sino ba namang hindi magugulat?! **"It's not what you think.. Hindi ko si--"**

"Bakit ka ba nagpapaliwanag?" She asked. Nagbago ang expression ng mukha niya. Seryoso. Blangko. **"Balewala lang yun sakin.."** Hinigit niya si Akii tapos pumunta na silang dalawa sa loob ng hotel. BALEWALA? Eh bakit siya nag-walk out? 😏

"Sino ba kayo?!"

"OH MY! Ikaw si KEVIN!!" Sabi nung unang humalik sakin.. **"Anyway, hindi nyo na ba kami natatandaan? Kame lang naman yun din ate mo dati Zai nung nakipagbreak ka kay Monique!"** Wala akong maalala..

"Looks like you really forgot all about us." EH SINO BA KASI KAYO?! 😏

I glared at them, "**Gusto mo ipaalala ulit namin sayo?**" Lumapit sila sa akin at hinawakan ako sa balikat.. Itinulak ko sila palayo that cause them to fall..

"HOY! MASAKIT YUN HA!"

"Sa susunod wag na wag niyo akong hahalikan! Mahiya ka sa girlfriend ko. Kababae niyong tao, ang landi landi niyo!!" Hinigit ko yung unang humalik saakin..

"ARAY! LET GO OF ME!"

"Ang kapal kapal ng mukha niyo!"

"The f^ck! Sino kayang maniniwala sayo na may gf ka?! Like everybody know that you're the martyr lover of Monique!" Binibwiset talaga ako ng mga `to! Itinulak ko yung babae dun sa kasama niya..

"Guluhin niyo pa ang buhay ko at ng syota ko, paniguradong papatayin ko kayo!" Niyaya ko ng pumasok sa loob sina Kevin.. (with Andrew, Yuri and Yuki)

Sira na nga ang araw ko.. lalo pang nasira! Bw!set! Lagi nalang wrong timing ang mga panira sa buhay ko! Kung kelan ayos na ayos na kami ni Hina tsaka naman sila manggugulo! Bakit ba hindi mawala ang mga PAM PAM sa mundo?!

"Pano ba yan? Mukhang may LQ-han na naman kayo ni Hina.." Sabi ni Drew ng maakbayan niya ako..

"Just explain to her everything.."

"Anong iexplain ko?! Eh BALEWALA lang daw sa kanya yun di ba?!"

"Gawin mo nalang.." Tinapik tapik ni Kevin ang likod ko tapos tinuro niya yung open space or balcony.. Andun sila.. Magkaholding hands sila ni Akii. Minsan gusto kong isipin na tomboy ni Akii!

Pinuntahan namin sila. Sumusunod lang samin yung magkapatid. Bakit ang tamad tamad nilang magsalita.. Tsh! Hindi ko kayang makatagal kasama sila.. Tumingin ako kay Hina tapos nginitian ko siya, inirapan niya lang ako.. PUTCHA! >___<

"Usap tayo.." Inagaw ko yung kamay ni Hina na hawak hawak ni Akii.. She shook her head..

"Tara na. Wag ng matigas ang ulo.. Kaya lang naman nila ako nahalihan kasi akala nila na wala pa akong syota.." Natigilan siya sa sinabi ko.. "Tara, punta tayo sa kwarto natin.."

"WHAT?! KWARTO NIYO! Ako ang katabi ni Hina!!!"

"Ayoko nga. Maagaw mo ba sakin si Hina.. Mahirap na.. 😊" Hinigit ko na si Hina papuntang elevator.. Pagkapasok namin, dun ko lang binitawan ang kamay niya. She just bowed her head.
"Oy. Wag ka ng magemote dyan. Napanget ka.."

Tumingin siya sakin, "Sino ba naman ang matutuwa ng makikita mo ang boyfriend mong hinahalikan ng ibang babae.."

"Akala ko ba balewala lang yun sayo?" She shook her head and glared at me.. Problema nito?

"PAE BAN JA!!" (*Traitor!*) Umiingay na naman siya!

"SIGURADO KA BA HA?!" She froze.. Napatungo na naman siya.. Bumukas yung elevator..
"Sumunod ka nalang sakin.." Nakakabw!set. Ako na nga `tong aayos ng problema, tapos sisigaw sigawan pa niya ako!

Pumasok ako dun sa kwarto pero si Hina ayaw pumasok.. Bakit ba ako lage ang lumalabas na mali!? Hinigit ko siya paloob kahit ayaw niya.. Umupo siya dun sa sofa. Nagmumukmok na naman.. AISH!

Umupo ako sa tabi niya. Iniiwasan niya ako ng tingin.. Bakit kasi ayaw niyang makinig sakin?! Ang hirap naman ng ganito! Hindi pa naman ako sanay ng inaamo ang babae. Kadiri kasi eh..

"Sorry, nabigla lang ako sa pagsigaw ko sayo kanina.." Sumandal ako sa sofa, nakita kong tumingin siya sakin.. "Wag na tayong mag-away oh. Kanina pa kasi tayo away ng away.. Cease fire na tayo.."

"Sorry din. Hindi dapat kita sinigawan pero alam mo namang ganun ako pag nagagalit eh.. Eh sino ba kasi yung mga yun?" Kalmado na siya. Buti naman!

"Siguro isa sila sa mga naidate ko dati.. Nakipagflirt kasi ako sa mga babae dati.. Masyado akong nasaktan sa break up namin ni Mo---. Ni alam mo na.." Ayoko ng sabihin ang pangalan niya..
AYOKO!

"Tapos kung hindi pala alam ng mga babaeng girl friend mo ako, eh di ibig sabihin pwedeng pwede ka nilang halikhalikan?" She asked. "Eh di dapat magpapakilala muna ako sa kanila para maiwasang halikan ka nila?"

"Siguro?"

"Anong siguro?!!" I laughed. Para siyang bata.. Tumingin lang ako sa kanya.. Mukhang naiilang siya.. "Sumagot ka!" Medyo tumalikod siya sakin.. Sumandal lang ako sa likod niya at nilagay ko yung braso ko sa likod niya hanggang sa harap ng tiyan niya. (Yung parang nakayakap.)

Hina's POV

Iniiintay ko siyang sumagot. Tumingin siya sakin. AISH! Nakakailang. Medyo tumalikod ako sa kanya. Ang tagal naman niyang sumagot! Naramdaman ko nalang sumandal siya sa likod ko.. Nakatalikod ako sa kanya tapos parang naka-sideview siya sa likod ko.. Nakapikit ang mga mata niya tapos niyakap niya ako.

"Pagsasabihan ko sila next time.." I didn't bother to answer him. Mas masarap ng tahimik.. Weird. Pero okay lang.. Inalis na niya ang pagkakasandal sakin. ~~Buti naman alam niyang mabigat siya.~~ 😊

Inayos ko na ang upo ko tapos umakbay siya sakin. Niyaya niya akong bumalik sa baba.. Nag-nod lang ako. Bati na ulit kame. Ang hilig naming mag-away ah. Tsk. Tsk.. Bumaba ulit kami ng elevator, andun parin sila.

"Ayos ah. Bati na ulit." Tinanggal ni Zai ang pagkaakbay sakin. Lage nalang siyang nahihiya! 😊

"Tara sa beach.."

"Nasan ba ang beach? Wala naman akong makita eh.." Wala naman talaga eh. Kahit san ako tumingin.. Wala!

"Sasakay pa tayo bago makapunta sa beach.. Andun kasi sa baba nito yung beach.." BABA?

"Oo nga. Pero bawal yung van dun di ba?"

"Nag-rent na ako ng sasakyan natin.." Hinigit ako ni Akii.. Wait. Saan ba kame pupunta.. "Hoy Akii! Saan mo na naman dadalhin si Hina?"

"Magpapalit po kame.. 😊" Magpapalit? "We should wear our swim suits no! Ay! Tara Yuki! Sabay sabay na tayo.." Hinila niya din si Yuki tapos tinawag niya yung driver. Pinasunod niya sa taas yung mga gamit namin pero sumunod din samin yung mga boys.. 😊

"STOP FOLLOWING US! YOU PERVERTS!"

"Perverts ka dyan! Magpapalit din kame no!" I was waiting for Akii to hit him pero wala. Walang suntok, sipa o ano man.. Nag-pout lang si Akii.. Weird.

"Sige, gamitin niyo muna yung kwarto namin ni Hina. Dun muna kayo magpalit. Tapos dito kami sa kwarto nina Kev. Kung sino man mauna. Kakatukin nalang. Clear?" Nag-nod lang kaming mga girls tapos pumasok sa kwarto..

"Mam, punta na po ako kay na sir. Dadalhin ko pa po yung mga kelangan nila."

"Sige kuya, salamat!" tapos lumabas na yung nagdala ng gamit namin.. "Magpalit na tayo!!" Sinuot ko yung two-piece na binili ko sa mall..

Lumabas ako ng closet room dun, nakita ko si Yuki at Akii na bihis na.. KYA! Ang cucute nila!!
"OMG! Ang Cute mo Hina!!!"

"Oo nga Hina. Ang cute mo.."

"Salamat, kayo rin naman ni Ak--- OMO!!! Nagsasalita ka na?!!" Hindi ako naghahallucinate! Nagsalita talaga si Yuki! Aish! What a cute voice. O__O

"Minsan lang ako magsasalita. Bawal ko kasing i-stressed ang boses ko eh.." Nag-nod lang ako..
Atleast, narinig ko na ang boses niya.. 😊

Nagsuot pa kami ng loose shirts and maong shorts. Ayokong mag-gala ng naka two piece no! Tsaka medyo malayo layo daw yun dito kaya mas comfy kung ganito.. Kumatok na yung mga boys kaya lumbas na rin kame.. Tumingin ako kay Zai---- 😊

He's too sexy and hot!

"Wag ng katitig.. Matutunaw ako!" OMG! Kahit back in reality na ako.. I can't refuse to look at his damn HOT body.. He's wearing an unbuttoned polo.. KYA!! Ang init!!

Hindi ako papayag na matalo ako ni Zai. Secret weapon ko rin ang body ko.. 😊 Umakbay sakin si Zai tapos bumaba na kami sa lobby. Aish! Ilayo niyo siya sakin! Ang init init niya!!

Sumakay kami sa isang vehicle na hindi ko alam ang tawag. Sorry, I'm too stupid for being ang a Pinay. Wala pa kasi akong masyadong alam.. Anyway, as usual tabi parin kame ni Zai. I think I'm gonna explode anytime now! The eff!!

Nakadating din kame sa beach. Medyo madaming yung mga tao.. Yung mga babae nagtitilian. Hanggang dito ba naman sikat sila? Aish! Tumingin ako kay Zai. Medyo nakangiti siya.

"Tara dun." Tinuro niya yung kubo dun malapit sa beach.. It's cute. Nasitakbuhan sina Akii papunta dun.. Naiwan kame ni Zai. Hinawakan niya ang kamay ko.. Pumunta kami dun sa may mababaw na part nung beach..

"Let's enjoy here while we can." I nod. I shouldn't stress myself much. Mahihirapan lang ako masyado.. "Tsaka kalimutan na muna na natin na-- isang pretend relationship lang `to. Okay?" Ano daw?

Hindi na ako nakasagot.. Hinila na niya ako papunta dun sa kubo.. Ano kayang gusto niya iparating? 'Zai, bakit ibang iba ka na ngayon?' I can't see the old Zai that I met before or-- talagang ganito si Zai?

"Tsaka kalimutan na muna na natin na-- isang pretend relationship lang `to. Okay?"

I can't see HIS GANGSTER SIDE anymore..

CHAPTER 11

Zai's POV

Takte! Ano ba yung nasabi ko kanina?! *"Tsaka kalimutan na muna na natin na-- isang pretend relationship lang `to. Okay?"* Itong bibig na `to, wala ng ginawa kundi ang umimik ng hindi dapat sabihin! Ito ngayon, naging awkward ang moment! Aish!!

Wala na akong nagawa kundi higitin siya papuntang kubo.. Alam kong nagulat siya sa sinabi. EH AKO DIN NAMAN AH! Kainis! Pagminsang nga iistapler ko na `tong bibig na `to ng tumahimik!

Umakyat kame papuntang kubo. Halos ready na silang lumangoy. Tsk. Mga atat eh.. Ah ah.. Tiningnan ko si Hina, akala ko magagalit siya o ma-iilang dun sa sinabi ko pero ngumiti siya sakin at tumakbo papunta kay na Akii at---

PUTCHA! Alam kong payat siya pero--She does have a Hot body.. 😏 Akala ko ako lang ang pwede umeksena, may mangaagaw pala sa trono ko ngayon.. Pero yae na.. Syota ko naman yun eh.. 😏

"HOY ZAI!" nagulat ako nung sumigaw bigla si Kev. "Kanina pa kita tinatawag eh! Bakit ka ba tulala diyan?" Tiningnan ko lang siya.. "Ano sama ka ba? Tatalon na kame! 🤔" I just shook my head and off they go!

"Wa! Let me Hina! Let me!"

"Ah.. Eh.."

"Eh mukhang ayaw naman sayo magpalagay ng lotion ni Hina eh.."

"YA! I want to! I'm going to touch Hina's back! Massage it.. ahh!!" `TEK! Kelangan ko na talagang ilayo si Hina kay Akii. Masyadong malayo na ito sa pagiging babae niya! hindi pwede!!

"Ako na!" Inagaw ko yung lotion na hawak ni Akii.. "Baka kung ano pang gawin mo kay Hina.. Hindi pwede yun sakin.." Lumapit ako kay Hina tapos itinaas yung body lotion..

"AH! Bakit ba ang damot damot mo Zai! Wag mo namang solohin si Hina! Hindi purket gf mo siya, eh she's all yours na!" I just ignored her at pumunta sa likod ng kinauupuan ni Hina..

"You shouldn't do this if you don't want to.. I can let Akii kung napipilitan ka.."

"Inaalagaan lang kita kay Akii. Mamaya kung anong gawin niya sayo.. Baka kung ano pang magawa ko kay Akii pagnapahamak ka.. 😏" "Wala na siyang nagawa kundi pumayag at wala narin akong nagawa kundi panindigan ang sinabi ko, I have to-- alam niyo na yun!

"Ayan. Tapos na." Itinulak ko siya pero hindi naman kalakasan.. Tumayo siya tapos ngumiti sakin.. Kinuha niya yung kamay ko at hinigit ako papuntang beach.. AISH! Hindi na talaga ako nagkamali! May topak nga `to!

Tumalon kame sa beach habang sumunod na yung sina Akii.. I just glared at Hina. Hindi tama ang ginawa niya! Pero ngumiti lang siya tapos humawak siya sa balikat ko.. *I smiled even though I didn't know the reason why...*

"Kanina ka pang nakangiti dyan ah.." he snapped his finger before my eyes... "Wait! Tulala din pala! Tsk. Tsk. Eto ba ang epekto ni Hina? We should thank Hina!! 😏"

"Sira! Hindi no!" Hinampas ko yung balikat niya nung umupo silang dalawa ni Kev sa tabi ko..

"Sadyang masaya lang ako.. EWAN!"

"Hindi ka naman ganyan nung kayo ni Monique ah? Oo, masaya ka nung kayo ni Monique pero-- You're happier now.." Happier? Possible ba yun? Hindi ko na ako nagsalita..

"Pare, sabihin mo nga. Talaga bang tuluyan mo ng kinalimutan si Monique?" Kinalimutan? Hi-Hindi ko alam.. Pero-- Malay ko!

"Ke-kelangan pa ba yun? Hindi ba pwedeng alam kong masaya ako ngayon?"

"Hindi naman sa ganun pero mas maganda kung alam naming talagang tunay na `to at kakalimutan na ang lahat tungkol sa inyo ni Monique. Gusto ka na namin maging masaya.."

"Tsaka, mabilis naging malapit saten si Hina. Hindi ko rin alam kung bakit pero ayaw namin siyang masaktan.." Ganon ba kalakas si Hina sa AI? Di ba yun na talaga ang usapan namin ni Hina? Tutulungan niya akong kalimutan si Monique?

Mahal ko na nga ba yung babaeng yon?... HINDI PWEDE! Pero, bakit naman hindi pwede? Pwede naman di ba? Yung nga lang.. Kung p-papayag siya..

Pagkatapos maglangoy, nagdecide silang maggawa ng sand castle at magpakaisip bata muna nun. Medyo maggagabi na, kaya medyo nilamig na kame kaya inayawan na nila yung laro.. Bumalik nalang kame sa kubo..

"Oh!" Inihagis ko sa kanya yung towel ko na hindi niya kasi makita yung kanya. Good thing, nasalo niya kundi hulog yun sa beach. Napalakas masyado yung pagkakabato ko! Muntikan na!
> _____ <

"Yeogi gyeongchi jonneyo. Yeogi sajinjjikgi jonneyo!" *(This is a wonderful view. This is a nice spot to take a picture!)* She said while looking at the sun which is about to set.. Gusto niya ata ang sunset.

"Ano daw sabi niya?" Nagtinginan sila saken. Kasi ako lang ang nakaintindi sa sinabi ni Hina. Ay ay! Bakit pa kasi nagkokorean `to! Nasa pinas naman kame eh!

"Maganda daw yung view at maganda daw pagkunan ng picture...Tsk."

"Sayang naiwan ko yung cam ko! We can take pictures tomorrow.. Pero sayang parin yung view eh!" She said. Medyo na dismay si Hina.. "Cp ko lang pati ang dala ko.."

"It's Ok. We can try it next time. We still have about 2 days here." Inayos na namin yung gamit

namin tapos pumunta sa hotel.. I just noticed.. Medyo tumahimik ata si Hina?

--- *Hina's POV*

OH-KAY. Medyo nailang ako kay Zai. He must have noticed na nanahimik ako.. I never thought a gangster like him will turn out to be a preppy boy type.. Hindi lang ako sanay eh.. 😏

We had dinner. Kahit magkatabi kame ni Zai. Wala kameng imikan. Si Akii nalang ang kakausapin ko o kung sino man tapos ganun din siya.. Siguro nailang din siya sa sinabi niya sakina..

"Yikes! Pagod na ako! Tara na Akii! Matulog na tayo!!"

"Kapal din naman ng mukha mo ano?! YA! Manigas ka!" Hinigit niya si Yuki papuntang taas. Pero himala at hindi niya sinaktan si Andrew. May mali ba?

Naramdaman ko na lang na inakbayan ako ni Zai. Nag-aaya na siguro papuntang kwarto. The eff! Why should I spend my stay here sharing my room with him?.. Ai! I mean sharing his room with me? Alam kong fake lang `to pero-- KELANGAN BA TALAGA?!

"Sige! Una na kameng tatlo. Kayong dalawa ha?" Tinuro niya kame.. "Behave and control yourself.. I know that you like each other pero, wag muna. Okay?" KYA! Ang green minded niya--o ako lang `tong green minded? Aish!

"Ikaw talaga! Sira parin ang ulo mo! May respeto ako dito ano!" Medyo sinuntok ni Zai yung balikat ni Kev. Tumungo nalang ako.. "Bakit ang pula pula mo dyan? Wala akong balak no." Aish! Does he really have to read my mind?!

Sabay sabay kameng pumasok sa elevator.. But Drew keeps on teasing me.. It was so irritating! But I shouldn't take that seriously. It was just his joke.. Mahirap ng mag-assume.

^ _____ ^

"Good night Hina!" He waved and smiled at me.. AW! So cute..! They entered their assigned room and we, the two of us do the same thing.. Medyo awkward na talaga!

Pumasok siya sa comfort room, maliligo ata? Aish! Iwan ba naman ako? Wala na akong nagawa kundi ang mahiga sa kama.. I'm sleepy na! Wala na akong lakas para gumawa ng kahit

ano!

I slowly open my eyes. Nakatulog na pala ako. I turned my eyes to my side but no trace of Zai.. Saan yun natulog? Tumingin ako sa clock. Past 1:00 palang, tumayo ako kasi nauuhaw na ako.. Pero saan ako kukuha ng tubig?!

"Bakit gising ka pa??!" Nagulat akong may biglang nagsalita sa likod ko. Amfu! "Bumalik ka nga dun sa kama! Matulog ka na ulit!"

"Nauuhaw ako! I want to drink, pabo!" Bakit ba ang init init na naman ng ulo niya! Pero dahil hindi ko alam kung saan pwede kumuha ng tubig.. I have to ask him...

"Juice nalang. Ito." He handed me the mango juice he's holdind a while ago. I have no choice kaya ayun nalang ang ininom ko. Inilagay ko yung baso sa mini table tapos umupo sa kama.. Aish! He's smoking again!

"Stop that! Ang baho baho kaya niyan!"

"Tsk! Minsan nga lang ako manigarilyo tapos pinagbabawalan mo pa ako!"

"Anong pinagbabawalan?! Eh halos naninigarilyo ka lage pag magkasama tayo eh!" Napatayo ako at inagaw yung sigarilyong hawak niya.. Nag-glare lang siya sakin pero hindi ko nalang siya pinansin...

"Lage kasi akong nababadtrip pagkasama kita.." Aw! Ibig sabihin ayaw niya akong kasama?! AISH! Ang sakit nun ah! Kabadtrip pala ako! "I mean, pag nagaaway tayo at pag-inaaway mo ako!"

"At ako pa pala ang mali!"

"At ayan! Nagsisimula ka na namang sumigaw tapos tampuhan na ulit! Kanina pa tayong umaga nagaaway! Di mo ba pansin yun?" I froze. He's right pero yung iba siya rin naman ang may dahilan eh!

Natahimik kameng dalawa. Lumabas siya dun sa parang small balcony or terrace.. He's not smoking pero nakatingin siya sa malayo.. Does this means na, he only smoke when he's pressured or depressed? I can't believe this!

Sinundan ko siya dun sa labas.. Medyo malamig. Kinulbit ko siya, pero he refuses to look at me. Tsk! I want to apologize you dumb! Wala namang ganyanan!

"Sorry. Hindi pa kasi kita masyadong kilala. Alam mo namang biglaan lang ang relationship natin di ba? I want to know you better pero sa away lang napupunta yung usapan natin eh.." I took a deep breath "If I only knew it earlier, hindi sana kita pipigilan.. Sorry."

"I know you're just doing it to change me.. Sorry din.. Hindi ko nacontrol eh.. Nasanay kasi ako ng nag-yoyosi pag may problema."

"I guess. Cease fire na ulit!" I said. Napangiti siya sa sinabi ko. Alam kong mabilis kame magbati pero mas mabuti na `to kesa dun sa pahahabain pa namin ang away. I invited him to go inside kasi nilalamig na talaga ako! Pumasok na kame while holding our hands together.

"Teka! Bakit nga pala hindi ka pa natutulog ha?"

"Hindi ako makatulog eh. Nagpapaantok na nga ako kanina kaso walang epek eh. Ito alive na alive parin ako." Medyo nag-smirk siya. "Pero inaantok na ako ngayon. Kelangan pala magising ka muna para patulugin ako.." Aish! Ako pa ang kinuha para magpatulog sa kanya!

"Sige, dyan ka na sa kama. Dito na ako sa sofa." Sofa? Hindi ba pwed--

"Hindi na. Tabi na tayo. Malaki `tong kama. You can have this side tapos ako nadun sa kabila.." I offered him. He shook his head. Ang tigas talaga ng ulo.. "Sumunod ka nalang kasi!" Tumawa siya tapos humiga dun sa kama. Pakipot pa eh!

"May tanong lang ako.." He asked me while I'm fixing my pillow beside him.. "Pumapayag ka na ba na.. Yung sinabi ko kanina?" Ano daw?

"Sa dami dami ng sinabi mo sakín kanina, siguro naman malilito ako nun di ba?" I joked.

"Naman! Alam mo naman yun eh!" Napaharap siya dun sa side ko.. I was still sitting and kept my eye contact with him.. I shook my head. "AH! Alam kong alam mo yun!"

"Sabing hindi nga! Ipaalala mo ulit sakín!" Umupo siya at humarap sakín.. Ang tagal naman! Antok na ako eh.. Aish! Can I sleep now?? "Oh? ano?"

"Let's take this seriously kahit ngayong stay lang natin dito.. We'll forget that this relationship is a fake." Hindi ako nakaimik. What should I answer? Mukhang seryoso siya sa sinabi niya.. "Ay! Wag na nga lang." Tumulikod siya at humiga na ulit.

Gusto ko ba? Pwede naman di ba? Ayaw ko naman talaga ng mga fake relationships eh. Pero

in this case, iba to. Anong isasagot ko sa kanya? Should I say yes? or no? Bahala na!

I sighed and fix myself. Humiga ako at naghanap ng timing. Mukhang tinulugan na ata ako nito ah! But I guess, I should really put an end in this issue and on his question..

"P-payag ako. Kahit for 2 days and 1 night lang." I felt his movements. Tumingin ako sa kanya. Bakit siya nagulat? 🤔 Ngumiti siya tapos kinuha ang kamay ko and slowly put his arms around me.. He's hugging me.. WAIT! Ano `to!? Ang init!! Hindi ako makahinga!

CHAPTER 12

Zai's POV

I slowly open my eyes and found myself alone in the bed.. Asan si Hina?? I turned my sight everywhere but there's no sign of her.. Baka bumaba na? O kaya--- EWAN?

"I`m feeling fine, Oppa.. Just tired because of yesterday.. I`ll get over this. Don`t worry.." Nakita ko siyang may kausap sa phone sa labas ng kwarto namin.. Bakit kelangan pa niyang lumabas?

"I`m just getting this weird feeling again.." Weird feeling? "Geureonde... Geugeon ijeo beorilgeyo." Nalilito lang ako kaya pumasok nalang ako sa banyo para maghilamos..

"By the way.. I`ll forget all about it.." I translate the words she said..Anong ibig sabihin niya dun sa weird feeling pero gusto na niyang kalimutan agad? May kinalaman kaya ako dun? AISH! Subukan niya lang akong idamay! Naku!

"ZAI!!"

"Bakit?"

"Kahit kelan, tulog mantika ka talaga! Tara na!" Problema ng mga `to? Adek sila ano? Teka.. Teka.. Saan ba kame pupunta? At atat na atat silang umalis?

"We have some sailing to do! And some diving stuffs. 2 days lang tayo dito kaya sulitin na

natin.." Before I can speak.. Hinila na nila ako papuntang labas.. Lintek.. Wag na nilang uuliting higitin ako kundi matatamaan sila saken! > _____ <

***Sigh...** May mga plano pa naman ako ngayong araw pero mukhang hindi masusunod ah.. Mga pam pam talaga kung minsan ang mga `to. Kabadtrip. AHH!

"BAKIT BA ANG TAGAL TAGAL NIYO!!!"

"Pwede ba? Tumahimik ka! Ang ingay ingay mo!!!"

"Sino ba naman ang hindi magrereact ng ganito! Eh 30 minutes na namin kayong hinihintay!!!"
Aish! Para 30 minutes lang eh.. Immature talaga si Akii..

"Stop yelling you two. Imbes na magsigawan. Umalis na lang tayo agad!" Tumingin ako kay Hina.. ngingitian ko sana siya kaso---

"YUKI!" tinawag niya si Yuki tapos nakipagholding hands.. Mga babae nga naman.. TEKA!
Nababasa ba niya ang nasa isip ko?? Masama ba kung sabay kame? Nabwibwiset na naman ako! Pwede bang hindi mabadtrip kahit isang araw?!

"Rules are rules. Paunahan kayong makabalik dito hanggang duon sa pole na yun.. Then you should paddle yourself back here.. Clear?" Inexplain niya ang rules ng laro.. Tsk. Ito ba ang gusto nila? Ang maglaro? Eh bakit pa ako kasali? 🙄

"Halika. Tayo ang partner.. Wag ka ng tumanggi.." Hinigit ko si Hina papunta dun sa bangka namin.. Hindi ko siya narinig na sumigaw o kahit magsalita..

"Galingan mo Akii ha?"

"SHUT UP! Let's just play this game--!!!"

"Tulungan tayo Yuki ha?" May sari-sarili na kameng partner.. Si Kevin ang referee daw. Ayaw niya lang mapagod! Pero--- Hindi paren nagsasalita `tong katabi ko..

"Gagalingan mo ang pagsagwan!" Tumingin lang siya saken.. KYA!! Nagmumukha akong t@nga dito eh! Langya! Ayoko na! May topak na naman `tong babaeng `to!! "AYOKO NA!"

"Uy teka! Magsisimula na tayo eh.." Tumayo ako at pumunta dun sa kubo.. Wala na akong gana.. Sino bang hindi matutuwa sa ginagawa ni Hina?! Sino? SINO?!

Kumuha ako ng yosi sa bag ni Kevin.. Kahit ayaw kong mag-yosi, mapipilitan.. Barino ako! Wala sa mood. May topak. Badtrip. Bawal kausapin.. At pwedeng makapatay! 😞

"A-anong problema?" Sumunod pala siya.. Tumingin ako sa kanya tapos humithit sa yosi.. "Balik na tayo dun. Naghihintay sila.. A-ayaw mo bang maglaro?"

"Bumalik ka magisa mo. Hindi na ako bata para makipaglaro sa inyo.." Magalit na siya kung gusto niya. WALA AKONG PAKIELAM! Siya ang nanggulo ng umaga ko. Bahala siya..

"AAHH! Let's go yabbsss! I wanna play! I wanna play!!" O_O

May topak nga `to. Kanina ang tahitahimik tapos ngayon makulit na? May problema ba siya? PMS? Mood swing? o sadyang may sayad sa ulo?? > _____ <

"Ayokong maglaro.. Aish.." I calmly said.. I bowed my head tapos tumingin ulit sa kanya.. "Nawalan na ako ng gana.. Tsaka, they almost started the game.."

"KYA! I wanna play pa naman.. Hay!" She smiled at me.. May mali.. May hindi tama.. Hindi si Hina ang nasa harapan ko.. Hindi siya `to..PEKE KA!

She noticed me dumbfounded, "Hina, o-" she planted her lips before mine.. WTF? She's going nuts.. Pero, bakit parang alam niya lahat ng gagawin ko? May nagawa ba ako sa kanya na hindi ko alam? Nahihirapan na ako.. T_T

"Your kiss isn't sweet anymore.." I mumbled. It's true. Hindi na katulad ng dati.. Parang ayoko na siyang halikan! Ampness. Pekeng peke `to! Ano ba kasing problema nito??!

"May sinabi ka ba?"

"WALA! Talk to the hand!" Inilapit ko sa mukha niya yung kamay ko.. I wanna see the **real** her. Pero nasaan? Ayos naman kame kagabi di ba? Eh anong naging problema? Tssh!

Pinalo niya yung kamay ko tapos nagpout siya.. Kahit anong pa-cute gawin mo dyan. Wala

akong pakielam.. Dun ka magpacute sa iba. Ay! Hindi. Wag na. Mawalan pa ako ng syota. Wag na!

Nag-sigh lang siya tapos bumaba na ng kubo at tinawag sina Akii.. Ano ba kasing nangyayari? We ended our night sweetly but we started or new day badly! Did I do anything against her?
*sigh

"Hina.. Nahihirapan ako.."

Hina's POV

***Bzzt... Bzzt.. Bzzt.. Bzzt..**

Hey! Someone's calling.. I open my eyes and immediately get my cellphone.. Amfu! I`m still sleepy.. I wiped my eyes and tried to sit up to see who's calling.. OMO! It's Oppa!

"Oppa??" Hey? Answer you! "I can't hear you oppa.. Call again later ok?" I heard some irritating sounds and pushed the red button.. Yikes! I was having a good sleep!

All of a sudden, I remember I slept with Zai. I looked at him. He's still dreaming.. Maybe? He's so fantastic.. Cute face.. Classy type include the HOT body.. 😊

I`m getting this warm feeling again. OMO! I want to eat chocolates! Bakit kaya? Weird. Gutom lang ako siguro.. Siguro? May chocolates kaya sa bag `tong si Zai. SANA! 😊

I grabbed his bags. BAGS! I mean, literally he brought two HUGE bags full of his clothes and accesories.. Ang arte arte nito. Ewan ko sa kanya.. Daig pa niya ako.. I noticed something.. a notebook full of doodles and scribbles.. Mahilig pala yung magsulat ng kung ano ano.. Since na, masyadong masarap ang tulog niya, pinakielaman ko yung notebooks niya..

"You may lose hope but still don`t quit.." I read the scribbles/quotes he wrote.. tapos may broken hearts na nakadrawing.. Maybe, he's broken when he wrote these words..

My Nique.. Nique? OMO! Mo-Nique right? Matagal na pala `to.. Meron parin dito tungkol sa kanila ni Monique.. PAST is PAST! Pero parang bakit sumama ang pakiramdam ko? 'I`m such a dumdam!'

I browsed the latter part of his notebook.. *"I'll get over you! You'll see!"* Is this the part when they broke up? *"She's almost perfect.. I'm getting messed up but I'm having FUN.. -Zalina"* OH! ZALINA<3

My body started to heat up again.. Nararamdam ko yung **weird feeling** na ayaw kong maramdaman. Para kasing **mali**.. My hands are shaking and my pulse produce hard pumps, faster and faster in every skips of it's beat.

"Zai! Bakit mo ako pinapahirapan?! I like you, you @ss!" I whispered and sighed while staring at his face.. I can't like him.. Mali kasi.. Alam kong si Monique parin ang babaeng gusto niya.. Who am I to compete with her? And what's the sense if I'll her up? *Useless*..

***Bzzt... Bzzt.. Bzzt.. Bzzt..**
Oppa Calling..

"Oppa?"

"Aish! You're not answering my calls! You got me all worried!" What's with the yelling?

"Ya! I'm still sleeping when you called. Matter with that? I'm tired.." I explained. He's so sensitive.. He's giving me this blurred voice again so I decided to go outside, tsaka baka magising ko si Zai..

"So what happen? Kanina pa kita iniisip eh.. I called you last night but you didn't answer." That's why almost 10 missed calls ako. cha!

"I'm getting confused.. Zai's giving me this weird treatment.. Mi-an for not answering your calls." (Sorry)

"Zai-yah? Okay ka lang ba talaga? You better go back home if that Zai is bothering you so much.."

"I'm feeling fine, Oppa.. Just tired because of yesterday.. I'll get over this. Don't worry.." Tired of what? Thinking of him every minute? Aish! Ye! Zai's bothering me so much!

"Tell me Hina, What's that feeling Zai's giving to you? Katulad ba nung kay Ethan.." He paused.
"I would just like to remind you that, being so much obsessed with someone will cause you much pain.. Ayoko ng mangyari yun sayo.."

"I'm just getting this weird feeling again.. Geureonde... Geugeon ijeo beorilgeyo." Ye, I'll forget all about this weird feeling.. Nahihirapan lang ako.. "I'll forget all about it.. Natatakot na rin akong masaktan kuya.."

"Let yourself rest for a while.. Mahirap na.. Control yourself." He's right. I shouldn't force myself to think. THINK of the doubtful situations na hindi pa naman kelangang pagisipan.. *"Gaseyo!"*
**toot*

**Sigh..* I have no choice but to act normally, KAHIT PILIT.. Nagpunta ako sa lobby, then they decided to play a game.. I was trying to avoid Zai, it was hard but I can survive..

The game was about to start ng bigla siyang sumigaw ng **"AYOKO NA!"** Maybe he noticed me being idle with him.. Aish! I can't blame him. I ruined his day. I know. I followed him and thought of trying to be sweet with him..

I invited him to go back pero wala na. He's **annoyed..** **"Bumalik ka magisa mo. Hindi na ako bata para makipaglaro sa inyo.."** Tama ba namang sagot yun? Aish.. I tried to guess his thoughts. Pero talagang mahirap. Before he could speak up, I kissed him.. He mumbled something pero inasar niya lang ako.. OO, ako na ang mali. ALAM KO!

I sighed. Dun lang naman ako magaling eh.. Idaan sa buntong hininga ang lahat.. What's wrong with me? I called Akii but she's busy screaming at Andrew. Kaya pumunta nalang ako dun sa hotel..

"Zaiyah. I miss the old you.." I whispered. I looked up the ceiling.. This is not the right thing and time.. Hindi dapat ganito ang kinalabasan..

"Hina." Napatigil ako. Am I hallucinating? I turned around. No I'm not. - _____ - He's glaring at me.. I know he's mad pero stop glaring.. It kills me..

"Anong bang problema mo ha?!" Sinigawan niya ako.. What's going on? Wala namang mali di ba? Pero bakit ako nagkakaganito? I felt the tremendous beat of heart.. *masakit..* Nahihirapan na akong huminga...

Hindi ko siya pinansin. Naguguluhan din ako.. This relationship is not the way it should be right now. Maling mali ang lahat.. Gusto ko siyang iwasan.. I'm just getting this thought na isang pagkakamali lang ang lahat.. That I made the wrong decision..

"Hina.. Wa--wag mo naman akong pahirapan ng ganito.." He didn't pull me back.. It was his words who stopped me.. "Alam mo ba yung pakiramadam na iniwasan ka ng tao.. tapos hindi mo naman alam kung bakit.." I turned my back and saw him staring at the floor.. "Nasasaktan ako.. Masakit Hina ang ginagawa mo.."

Masakit? Do he even know what is the feeling of being hurt? **His gangster side..** Unti unti ng nawawala.. Zai, I can't see you anymore.. I can't feel you anymore.. Nawala na yung--- nagustuhan ko sayo..

"Pero, alam mo ba yung pakiramdam ng iniwan ka ng isang taong bigla bigla nalang at hindi man lang nagsasabi ng paalam?" I missed his gangster side. **I missed loving his gangster side** "Ireon gamjeong cheoeum ieyo.. Ikaw lang.. Ikaw lang ang nagpahirap ng ganito saken!" *(I've never felt this way before..)*

"Ba-- Paano??"

"Nasan na ang Zai na nakilala ko dati?" I sighed.. I can't look at him.. I run away from his sight.. Ano bang problema saken? I`m hopeless..

"**MR. GANGSTER!!! ASAN KA!?**" Alam ko na.. Ang gusto ko ay ang Zai na nakilala ko date.. The stiffness of his head at kung paano siya makipagaway sakin.. He's trying to be the Ideal man of every girls now.. NO! Like he's just perfect before at kahit ngayon.. the fact is.. Natatakot lang din akong masaktan..

"Maraming gangster sa mundo. Mahirap malaman kung sinong gangster yang hinahanap mo eh.." O__O

Narinig ba niya lahat ng sinabi ko? MALAMANG! My cheeks blushed.. Bukkeu bukkeu! *(What a shame!/ It's really embarrassing!)* Lumapit siya sakin tapos nagsmile.. Please pinch me, he's not Ethan. Not Ethan. He's Kevin. OH-KAY.

"In quarrel na naman kayo ni Zai ano?" I nod. "Siguro napansin mo rin ang pagbabago niya.. Kame rin naman eh.. He's too different.. Ayun na ata ang impact mo kay Zai.." IMPACT?

"What do you mean?"

"You'll see." He patted his hand on my head and offered the shake his holding a while ago.. "Try this one. It'll make you feel better." Ano naman kayang powers ng shake na `to? Anyway, I accepted the shake and drink it..

"Nga pala, may plano kameng maginom mamaya.. Get the alcohols take in charge of our heads and BOOM!" He laugh.. Weird silang lahat! 😊 They're must be drunkards!

"Can I join?" He nod then smiled at me.. Nagba-bye na siya saken kasi maglalaro daw sila ng volleyball. Naks. Alone uli ako.. Hmm.. I`m better now. Ewan ko kung bakit. Basta!

The night came so fast.. Halos 5 hours na kameng hindi nagpapansinan ni Zai. Nung dinner, magkatabi nga kame pero naging awkward yung moment kaya umalis siya at hindi na kumain.. >__< Para talaga siyang bata!

"Hina, tara. Dun daw tayo sa shore.. Mag bonfire tayo dun!" I nod and smiled.. I never tried making bonfires in Korea.. Really.. This is the first time, actually.

We gathered some woods and the boys lighted up the set of woods we fixed.. Kevin gave the sign to those helpers (utusan niya) to bring the beers.. Sheesh.. I`m not drinking!

Hours passed.. I can only stand 3 bottles.. Si Akii, laseng na.. Kung ano ano na ang sinasabi.. Sino kayang hindi malalasing sa 6 beers straight? Aish.. Lasenggera!

"YA!! Let's party!" She danced like a psycho. Si Andrew, nakisakay.. They both dance to their beat without any music.. They're so cute.. ^ _____ ^

Yung magkapatid, natakot kay Akii at Andrew kaya inihatid muna ni Kevin sina Yuki at Yuri.. I noticed na ubos nila yung 2 and a half case nung beers.. (pertaining to Kevin, Andrew and Zai) Pero parang hindi pa rin sila nalasing..

Naiwan kame ni Zai around the bonfire.. The wind blew unexpectedly.. I may catch a cold here.. Sheesh! Medyo hinimas himas ko yung braso ko (meaning: Nilalamig ako..) I looked at Zai, nakakatitig lang siya sa dagat..

"Sorry.." I was like-- WHAT? when I heard him saying 'sorry'.. "I was losing myself and carried away of pretending.. Akala ko kasi magwowork out.. But, I guess it just turned out na lumabas ang stupidity ko.."

"No. You're just being thoughtful and sweet. I was the one who get-- I mean, ako ang mali.." I started. "I focused my mind na, this guy is a gangster. A hard-headed person. Kaya siguro nanibago ako.."

Why being frank suddenly? Nasasabi ko yung words na hindi ko masabi? Paano nangyari yun? Is this the effect of alcohols? Err.. I should use this as a remedy pagnahhirapan akong

magsalita!

"Hina.." Pump. Beat. Pulse. Pump. Palpitate. I froze.. It was his sweetest voice. KYA! I was so nervous for the next words he'll say.. "Ba--bakit hindi ko siya makalimutan?"

OUCH. Inhale. ARAY! Masakit yun. "Bakit hindi ko siya makalimutan.." Tama bang itanong niya sakin yun? Pero why do I have to act being affected? Hindi naman niya ako mahal di ba?

I drank some liquids from my beer and took a deep deep breath, "Bakit kasing lageng siya?! BAKIT MO BA AKO PINAPAASA!?! I was getting this sh^t feelings about you! But what? I get NOTHING!" He formed his eyes wide open. What the hell did I say? OMO!"Mianhaeyo.." I bowed my head.. I should zip my mouth more often. 🙄(Sorry)

"Eh bakit ka ba nagkakaganyan? This is a pretend relationship." Kaya nga masakit eh. "I just said na if we could erase that pretend word only for this weekend.. Sino bang may sabing forever?" OUCH.

CHAPTER 13

Awkward silence covered our conversation.. I'm in deep pain. Really. Well, it wasn't a confession actually pero-- EWAN!. I took a glance at his face and eyes, which are focused on the bonfire..

"Si-siguro naghanged ka ng forever, di ba?" I didn't bother to reply anything.. "Pag may gusto ka sa isang tao o minamahal mo ang isang tao, you'll start wishing sana it'll last forever,right?" Ah.. Ta-tama siya.. So anong gusto niyang iparating?

"Come to think of it.. There is no such thing as forever.. Masakit yun di ba? Masasaktan ka lang kakaasa.. Ayoko kong masasaktan ka at a-ayoko ko ring saktan ang sarili ko.." I was dumbfounded, that's it?! So what kung masaktan ako?! Di naman siya apektado di ba??

I stood up and took a very deep breath.. The air passed through my skin, it comforted me a lot even in a short period of time.. Hope I can forget everything by tomorrow.

"Just forget what I said.." I walked away from him.. I really should forget all my feelings for him..

Eventhough, I'll suffer so much from it.. This is just a nightmare. A f^ckin nightmare.

"How I wish forever can end now.." I mumbled.. Matapos ka na.. Mahihirapan lang ako eh..
"Ako na ang mali! Alam ko! Hay.. Why do you said that so easy, without knowing that you can hurt me a lot." I hate you. Pabo! Na neo sireo! (*I hate you!*)

"Well, alone ulit." He said nung nagkasalubong kame.. "Wala ka bang balak makipagbati kay Zai? He's weird since this morning.. Malaking problema ba?" I just raised my shoulders meaning, I don't know.

"Ewan. Siguro this is the how our relationship should be.. This is our destiny." I giggled. Grabe. Destiny nga ata namin ang magaway araw araw. What a relationship. So IDEAL!

"You two will get over it soon. I hope so. Dyan din naman uuwi ang lahat eh. Di ba?" I nod. Sana nga. Sana nga. Hayy.. "Ihatid na kita papuntang hotel.. You need comfort.Don't you?" I smiled.. I really need some comfort.

Zai`s POV

I hardly find some strength to say it tapos iiwanan lang ako? Kahit kelan she's too slow.. Ako pa tuloy ang napahiya dito. Kabugnot. Aish! Itinapon ko yung kahoy na hawak hawak ko kanina.

"Hoy Zai!" Biglang lumapit saken si Akii.. Lasenggera talaga tong babaeng `to. "U-umamin ka nga saken.. Dali! Ma-malakas ang tama mo kay Hina ano?!"

A--ano bang pinagsasabi nito.. Tek! Tumayo ako at naglakad palayo. Tinawag ko si Drew para aliwin siya.. I was on my way,back to the hotel-- O__O

"Hina.." Nakita ko siyang ngumiti.. She's prettier when she smile.. Per-pero bakit kay.. Kevin niya lang yun pinapakita. Ganun na ba ako ka-selfish sa kanya o ganun na ba ako kasama..?

"Siguro nga tama ang sinabi ni Akii.." nagulat ako nung biglang tinapik ni Andrew ang balikat ko.. Bwiset. Kelangan ba talangang manggulat?! Tumingin lang ako sa kanya habang buhat buhat niya si Akii sa likod niya..

"Ga-ganun na ba kahalata?"

He nod,"Mahal mo na ano?"

"Hindi no! Pare, hindi ko parin makalimutan si-- alam mo na.. Tsaka paano ko mamahalin ang babaeng yan?" I started. "Una, hindi ko siya type. Pangalawa, wala pa kameng 1 buwan nagkakilala. Imposible tol.."

"You`ll never know. Love comes anytime unexpectedly. Minsan nga di natin alam, mahal na pala natin yung nasa harap natin.." Tapos tumingin siya kay Akii.

"Torpe ka kasi.." Niloko ko siya tapos nagpout lang siya saken.. "Siguro nga tama ka. Pero mahirap ng umasa.. Baka maulit lang yung nangyari samen ni Monique."

"Suggest ko lang.. Pagkatotoo lang tayo pare!" Tapos nag-apir kame. Naintindihan ko na kung anong ibig sabihin niya.. Kahit kelan madali siyang basahin. Si Akii lang ang hindi marunong bumasa sa kanya.

Pumasok kame sa hotel.. Niyaya ko si Andrew dun sa mini bar, pumayag siya.. Dinala muna namin si Akii sa kwarto niya.. I thought nasa kwarto na rin si Hina pero nasa mini bar din pala siya kasama si-- Kevin.. Tek!

"Oh ayan na pala si Zai eh.. Better talk with him okay?" Iniwan na niya si Hina at tinapik ang balikat ko.. "Kausapin mo.. Malungkot yan kanina pa.. Kelangan ata magusap na kayo.."

Nag nod lang ako sa kanya.. Umorder lang ako ng whiskey tapos umupo sa tabi niya.. Kakainom lang namin kanina tapos eto kame.. linom na ulit.. Nahulasan na agad kame ah.. Tsk. She was playing on her strawberry daiquiri.. Wala ba talagang balak mamansin to? Siya na nga `tong nangiwang kanina.. Kainis..

"Bakit ka nandito?"

"Masama ba? Aalis ako kung gusto mo.." May sinabi na akong umalis siya? Ang init init ng ulo.. "I think I better go now. Baka kung ano pang magawa ko.."

"Teka.." Hinigit ko ang kamay niya.. "Upo.. Dyan ka lang. Wag kang aalis. Subukan mo. Malilintikan ka saken. Maliwanag?" Inirapan niya lang ako.. Nakakainis na talaga `to!

"Bakit mo ako iniwan kanina?"

"May dahilan pa ba para mag-stay ako dun?" She glared at me.. "Look, let's end this relationship. I was dumped. I was hurt. Tama na.. Ayoko ng mahirapan.."

"Teka nga. Ikaw lang ba ang nahihirapan dito? Lintek na buhay to oh!" Natigilan siya sa sinabi

ko.. "Hina, wag mong pahirapan sarili mo. Kasi kahit ako mahihirapan!"

"At paano ka mahihirapan!? Ako lang tong umaasa sa forever, di ba?! I was the only one who hopes that this 'thing' will last forever for Pete's sake!"

"Hina, can you stop being so slow. Pwede?" I franked her.. Ang hirap magsabi ng kung ano ano sa kanya. Mahirap kumausap ng slow!

"Ano ba kasing gusto mong sabihin! Alam mo naman palang slow ako hindi ba?! Bakit hindi mo ako diretsuhin!" Lalong nagsitinginan ang mga tao sa bar.

"Masakit kung aasa tayo sa isang forever o habang buhay.. Wa-wala namang ganun eh.. All things has a limit here."

"So ang i-ibig mong sabihin--"

"I can't give you everything that you wanted me to give you. Alam mo namang hindi ko kaya di ba? Dahil kahit ngayon, siya pa rin ang mahal ko.."

"Please, even once.. Can you stop thinking about her!"

"Para san ba tong relationship na `to kung hindi mo ako tutulungan?" Napahampas ako sa table. Irita. "We had a condition. You'll help me di ba? Eh para san ba tong relationship na to?"

"Nae gamjeong jom ihaenae juseyo.. Mahina ako.. Madaling makuha ang intensyon at trust." *(You should understand how I feel..)* She sighed.. "You messed my whole life.."

"You even messed my whole life too.. My life wasn't too complicated when you came.." I need some confidence here. I drank my whiskey and faced her..

"Nanun norul joahamnida.." I tried my best to lower my voice since Kevin and Andrew just few meters away from us.. Hope that she heard it..

I stared at her.. She was still playing on his Daiquiri.. No reaction at all?? Putek. Ayos ah.. Gustong gusto niya akong ipahiya.. Kainis.! Ipinatong ko nalang ang braso ko sa lamesa at umubob.

"Zai.. Did you say something. I know I heard something, I'm not just sure if I'm correct. Can you repeat it?"

"Ayoko! Lasingin mo ako para masabi ko ulit!"

"Andaya daya mo! I was concentrating on my drink when you whispered something. Aish!!"

"Bahala ka sa buhay mo!" Lumabas ako ng mini bar.. Sayang.sayang.sayang! Ni si Monique, di ko nasabi yun.. Hindi ko kayang sabihin! Napaka-cheesy.

"Zaiyah.." Su-sumunod siya? Tiningnan ko siya, nakangiti. Baliw na `to. "Na do.. Nanun norul joahamnida.. Na neun jin ja joahae.." And kissed me on my cheek..

Nanun norul joahamnida.. - I like you.

Na do.. - Me too.

Na neun jin ja joahae - I really like you.

CHAPTER 14

*"It was the most beautiful gift..
But why did I let it go?..."*

-Hina`s POV

It was a great--no, it was a wonderful morning.. Maybe one of the reasons was Ralph was back in Korea when I got home.. GOOD. I was asleep all Sunday afternoon. Putol putol nga lang.

Zai was bothering me.. Giving me missed calls or when I answered his call, he`ll just gonna say--"Wala lang..".I don`t want to get mad cause it`s a good Monday kaya erase erase muna..

"YA! I didn`t get enough some sleep.." That`s why she`s not makulet this time.. May problem kaya `to? I just smiled and tapped her shoulder..

"Good morning Hina.." He waves his hands. Still cute as ever!

The bell rang twice once we entered our room. Nakita kong magkakasama yung tatlo, (*pertaining to Zai, Kev and Drew..*) Lage naman eh. XD

"Wanna have a bet?" Kakaupo ko lang ng bigla niya akong nilapitan at umupo sa upuan sa tabi ko.. I looked at him unconsciously. Anong sinasabi nito?

"A-HUH. What are you saying?"

"A bet for the coming monthly exam. Pagnakuha mo lahat ng highest scores in every subject. Panalo ka. Pag hindi, panalo ako.."

"Wait. Madaya. Bakit ako lang ang icoconsider? At bakit pag hindi ko nakuha, panalo ka na agad?" ERR..

"Panigurado naman na tayong dalawa lang ang maglalaban para sa top-notcher eh.." Hindi siya mayabang, ano? TSS. "Para mas clear, who gets the highest average score for the test win."

"What for?"

"For fun?" He`s giving me the nerves again! Ok. BE CALM. "By the way, kung sino mananalo.. May consequence na ibibigay for the loser."

Bakit parang prepared na prepared siya for this bet. Hindi na ako nagsalita.. I just nod and that`s it. I saw his lips forming a cute smile. OH-KAY. Siya na ang cute. XD

Our monthly test is 2 weeks away from now. Malapit na nga.. Why betting for our scores anyway? Hindi ko talaga siya maintindihan kung minsan. Hirap talaga pag hindi mo pa masyadong kilala yung tao pero nahuhulog na ang loob mo na sa kanya. T__T

I noticed that he keep on looking on his phone.. Lageng nag-bebeep pero, he always cancel it. Kita ko eh.. Sino kayang nagtetext sa kanya? I don`t care. >____<

"Tara.."

"Di pa tapos ang kl-" then he pulled me. Sa susunod ako naman ang hihigit sa kanya. Ang panget kaya ng hinihigit ng biglaan. Tss. This ghetto!

"Mamaya na kame aattend ng klase." Sabi niya dun sa prof namin. Kahit kelan. Siya ba ang may ari ng school ha?! Siya ba? Hindi naman eh. Feeler `to. >_____<

Nagpunta kame sa may tambayan. I missed this place. Ano kaya problema nito?... Umalis

kame ng klase para makapanuod lang siya ng tv. Aii.. I`m taking my words back.. This is not a good day. AISH.

"I think I should go back."

"Bakit?"

"Wala naman tayong ginagawa dito eh.." DUH? Buti siya nageenjoy manuod ng basketball eh ako? Boring.. TSS. Sana lang meron magandang gawin. Eh wala naman.

"Anong gusto mo may gawin tayo?" What did he say? Oh c`mon. He's joking. Sheesh.. "Kung akong tatanungin mo, hindi mo magugustuhan ang isusuggest ko.." He gave me a very annoying ang disgusting look.

"Stop it! You`re making me worry!!"

"Arrasuh.." (*Okay..*) Then he crossed his arms and crotch back to watch more tv. KYA!! What the is his problem? He`s acting weird lately. **sigh*

"Hina."

"What?" Before I knew it, his head was placed on my lap.. His eyes were shut. Sleeping again?
"Zaiyah.." I remember when I slept on his lap.

"Bantayan mo ako ha? Pag hindi, break na tayo." Copy-cat! He smiled. I didn`t bother to say anything. I`m contented watching him, sleeping.

I put my hands before his head. His chinito eyes. Red lips and cute dimples! Almost perfect just ignore the piercings. What will happen if this so called relationship turns into a mess? EWAN.

His phone`s ringing. I grab it and looked at the screen. Unknown number? Then it disconnects itself. Missed? Anyway, I opened his inbox. Ganun din yung number ng tumawag. Sino kaya `to? I viewed one of it`s messages.. "Kita tayo mamaya."

Sino nga kaya `to? I don`t know if this sender is a boy or a girl... Makikipagkita kaya si Zai sa kanya? Siguro kanina pa nito kinukulit si Zai. Bakit kaya? Ay! Ewan! Dame dameng tanong.

> _____ <

Hours passed pero ito lang ako nakatitig kay Zai.. I love staring at his face.. I really do love cute boys.. Medyo nangangalay na ang hita ko. Manhid na nga ata. Kelan ba kasi gigising `to?

"Hina??" Sumigaw si Akii. Nakita kong medyo nagulat si Zai kaya ayun, gising na. Kinusot kusot niya ang mata niya tapos ngumiti saken. I stretched my legs para medyo mawala ang saket ng pumunta si Zai sa kusina.

"Sito lang pala kayo pumunta. Talagang gusto kang masolo ni Zai ah." He`s teasing me again. I muttered "Shut up.." and he giggled.TSS..

"Tara na.." Hinigit niya ulit ako palabas. Saan na naman kame pupunta?! O ___ O

"Bakit parang inilalayo mo samin si Hina?"

"Hindi naman.." Tapos lumabas kame ng tambayan. Lunch break na pala. Aish. Tinatamad na akong pumasok tuloy.. "Wag na tayong pumasok. Tinatamad na ako." Gaya gaya talaga `to.

"Bakit nga parang iniibas mo ako kay na Akii?"

"Di naman sa ganun. Tandaan mo kalhating araw kita di kasama.." HUH? "Tsaka baka may magawa akong hindi maganda paglumayo ako sayo... Mahirap na.." Hindi ma--maganda??

"Like what?"

"Basta.." Paikot ikot lang kame sa loob ng campus. Ayaw namin lumabas. Tinatamad kame pareho.. Nakapunta ko sa swimming area, tennis court, gym at mga sections ng school na di ko pa napupuntahan..

Nasa i don`t know place kame. Medyo malayo layo sa building ng highschool pero, it`s refreshing. Parang forest eh.. We`re sitting under the tree..

"What if may magawa ako na hindi mo gusto?" I looked at him and he has does blank emotion. "Paano kung may gawin akong mali para sayo? Magagalit ka ba?"

"It depends. Kung masasaktan ako o kung para sa tama naman ang gagawin mo.." Hindi na siya nagsalita. Bakit kaya? "KYA!" I forgot my phone sa classroom. Kaya pala parang iba ako ngayon. Aish.

"Bakit?"

"Naiwan ko kasi phone ko. Dito ka lang. Kukunin ko lang, ha? Baka kasi tumatawag si Kuya."

"Tek--" Tumakbo na ako. Baka may emergency kasi eh. Mahirap na.. *"Tsaka baka may magawa akong hindi maganda paglumayo ako sayo... Mahirap na.."* Bigla kong naalala yung sinabi niya kanina..

Siguro naman okay lang kung iwanan ko siya ng saglit lang diba? I trust him naman eh. Pero bakit parang kinakabahan ako? May meaning kaya yung sinabi ni Zai kanina?

Kinuha ko na agad yung phone ko.. See? 3 missed calls, all came from Oppa.. Si Kuya talaga.. I called him back.. We need groceries pala.. Papasama lang daw siya.

"Kanina pa kita iniintay.." I heard someone from outside of our classroom..

"Bakit pa?" Si--Zai?? Medyo nagtago ako sa likod ng pinto. Sumilip ako sa butas.. Si-- Zai at Monique.. Si Monique ba yung nagtetest kay Zai kanina? O ___ O

My heart pumps abnormally.. I can't breathe right.. Weird. Ang sakit ng dibdib ko.. Sumandal ako sa wall. Mas pinili kong tumahimik.. Parang may kelangan akong malaman ngayon..

"Zai, hi-hindi mo na ba ako ma--mahal??"

"Ano ba sa tingin mo ang isasagot ko diyan?" His hard voice makes he's expression stiffer.. Say NO! NO! You better say it! You have a girlfriend.

"Oo lang naman o hindi eh."

"Syempre, meron pa ring feelings pero--" PABO! Bakit ganon?! Dapat sinabi mo "Syempre hindi na dahil may Hina na ako!"..

"Makipagbalikan ka sakin. Nagmamakaawa ako.." Lumapit si Monique sa kanya.. Kinuha niya ang kamay ni Zai.. Ayokong manuod pero I should..

"Paano si Hina?"

"Then break up with her! Ako naman ang mahal mo di ba?!" A tear fall from my eye.. I`m starting to cry, but why? Bakit natatakot ako sa sasabihin ni Zai.. T__T

Biglang nagring ang cellphone ko. PATAY! I`m busted. I cancelled the call and covered my mouth. Sh^t. What to do? What to do?! Kinakabahan na ako tapos ayaw pang tumigil ng luha ko. Wala na. I`m so dead.

CHAPTER 15

Suspense is killing me.. Kita ko sila sa butas ng pinto na nagulat sila sa nangyari, even I was surprised. DUH. Unti unting lumapit si Zai sa may pintuan.. My heart pumps faster and faster.. I can`t breathe normally. Damn.

"May---may tao ba dyan?" He spoke nervously na parang natatakot siya na may makarinig ng usapan nila. I hate you, pabo!

Suddenly, a strange noise made by chairs was heard by my little ears.. So this means na hindi lang ako ang nakarinig? May iba pang tao? THANK GOODNESS!

"Sorry pare,nahulog phone ko eh.. Nakaistorbo pala.." Si Kev ba yun?

"Tol, teka--"

"Don`t worry. I won`t tell anyone what I`ve heard even to HER."

I wiped my tears and let my body to calm down since na safe na ako. Thanks Kev! Pero kahit na ganun, I`m hurt and will be hurt more.. I hate this. I wanna get out of this place.. NOW!

"Zai, I`m waiting for your answer." So now this is the setup.. The girl will be the one to ask the guy to be her boy and not the vice versa? Oh c`mon. She`s too obsess. ~~include me. Sheesh.~~

"Gusto---" I covered my ears para hindi ko marinig ang sasabihin niya. Alam kong hindi ko magugustuhan ang sasabihin niya panigurado. T_____T

"Hina-yah, Geokjeong malgo, pyeonhage saenggak haeyo.. Him naeyo.." *(Don`t worry; be happy.. Cheer*

up..) I said to myself.. He`s just the gangster I met almost a month.. Not-so-important boy. *I wish I could lie to myself MORE.*

Nakita ko na lumabas si Zai sa classroom.. I didn`t even heard his voice again even Monique`s. Maybe, she`s happy and Zai`s happy. Goodluck for them. T_____T

I sighed and looked at my phone`s screen.. Kung hindi dahil sayo kuya, muntik na akong mapahamak. **sigh..* I called him back and said I`m okay.. Too sensitive brother, stupid so-called boyfriend, mean grandfather, weird friends and annoying me. Perfect! Now I can say my whole life is miserable, no sense and not fun.. Ideal? no. Big NO.

I took a deeeeeeeeeppp sigh and decided to go home.. Ayoko na dito. I want to come home as soon as possible.. I grabbed my bag and slowly get out of that classroom.. When I was gone out of the building, I saw him-- I saw Zai.. Is he waiting for me or waiting for his Nique? I don`t care and I don`t wanna know..

I walked fast and even faster as I could just to ignore him.. I don`t want to be with him. I don`t want to see his face.. I don`t want to remember what happen a while ago.. I don`t--
-

"Ang tagal mo, kanina pa kita iniintay ah.." Say what? "San ka ba galing?.. Nagpunta ako sa classroom, wala ka dun. Tinanong ko si Akii, di naman niya alam kung nasan ka.. San ka ba nagsususuot?"

"Like you care.." Talk to the hand.. I passed him, I didn`t even bother to speak another word. Didn`t even bother to look, glance and peek at him.. Ayoko. Ayoko..

"Teka, anong problema..?" He stopped me by pulling my arm.. "May nagawa na naman ba akong mali sayo?" Meron. Marami. Ewan. Wala nga ata. Ako lang `tong sira. Wag mo akong intindihin kasi di mo lang ako maiintindihan. T_____T

"Nothing. I just don`t feel so good. Gusto ko ng umuwi.."

"Tara.."

"Wag na.. Kaya ko mag-isa.." WAg kang magpaapekto. Pretend.

"Per--"

"Bye." Sumakay agad ako dun sa taxi na nakahinto sa harap ng gate.. Buti nalang meron kundi-- patay.. Haii.. Hindi lang ako ang mahihirapan Zai. Pati ikaw! T_____T

"You`re late young missy." Oh right. Big upset moment in school tapos Isang sermon dito.. Wala bang tigil ang pagpapahirap saken?! "San ka galeng? Speak up.."

"Oppa. Not now. I`m depressed."

"Depressed?" I nod and hug him.. Just to comfort me a little. "Arrasuh.. Get some rest." (*Arrasuh= Okay/Aright*) I smiled and went up to my bedroom.

***Bzzttt.. * Bzzttt..**

It`s Zai. Calling me? Aish. I don`t have any time to fool around with him.. Bahala siya.. Kinuha ko yung towel ko at pumasok sa bathroom.. Cool myself down. GOOD.

I got out of the bathroom 40 minutes after, I guess.. Hindi na maingay ang phone ko. Siguro narealize na niyang ayoko siyang kausapin.. Hmft.

"Hina-yah, Are you there? Labas ka. Ppali!" (*Faster..*)

"Wae?" (*Why?*) He didn`t answer back. Bakit kaya? "Oppa, why making me hurry? Is there an emergency? Te--- What are you doing here?"

"You didn`t answer my calls. What do you expect?" He said. He crossed his legs na parang 'feel na feel niya ang pagiging at home sa bahay'.. I brush my hair and just took a glance at him..

"May problema ba?"

"None.."

"Eh bakit ka nagp-pms?"

"No i`m not."

"Bakit ka moody.?"

"No I`m not."

"Bakit ka ganyan?"

"I just don`t feel so good." Lame conversation.. Meron bang end to? For Pete`s sake..

"Anong problema?"

"WALA!" I ran towards my bedroom and slammed the door.. Hindi ako ok. Yes, I was PMS-ing kasi ayoko ng narinig ko kanina. Yes, I was moody kasi sino kayang matutuwa dun? Ganito ako dahil nasasaktan ako! Sheeessh!

I looked at the clock, still 6:52 pm. Ang tagal ng oras. Hindi pa ako kumakain.. Bakit ba siya andito? Naaalala ba niya yung nangyari kanina? or he just wanted to play with me and make me a dumpee.?

I lay my body down to bed and put the pillow before my face. Shut my eyes and forced myself to sleep.. I need rest, relaxation and peace of mind.. - _____ -

Ken`s POV

Una, dumating si Hina na depressed (according to her). Pangalawa, tumawag si Papa, busy naman si Hina. Useless. Tatlo, dumating `tong si Zai sa bahay. Pang-apat, Hina is mad (obviously). Last, Ayaw aparin umalis ni Zai dito..

"I guess you heard her loud and clearly. Is that the way you treat my sister..?" I sat down to the sofa next to him.. "Hindi siya magkakaganyan kung walang problema.."

"Hindi ko rin alam. Naging ganyan nalang si Hina nung bumalik siya dahil may kinuha ata? Ayun. Deadma si ako."

I see. PMs nga.

"Siguro, she`s not in her good mood."

"Kaya nga ako nandito eh." Good boyfriend? Still, let me see.. I asked him what are his plans and he gave me a question, "Pedeng mag-stay kahit this night lang?" O _____ O

"ANIYO!" (No!) Of course not!

"Aniyo? Monmeogeoyo?" (No? I can't?)

"Korean?" He nod. "Hmm. Zai, right? Look, hindi kita pedeng basta basta patutulugin dito. First, babae si Hina. Second, kame lang ang nandito and last, babae si Hina!"

"Pero syota niya ako." Syota?

"Syota?" What was that?

"Boyfriend. Magkapatid nga kayo ni Hina. Tss. Talaga bang Pinoy kayo? Parang hindi eh.." He grinned at me.. "Payagan mo na ako. I won't bother you and make that 'thing' na iniisip mo.." Mind-reader, eh?

"At paano? Eh wala ka namang gamit na dala?"

Kinuha niya yung phone niya and called someone.. I was just there staring on him, what time will he end that call? Tagal. Hindi ko pa kilala ang taong `to. Yes I know his name pero, hindi ko kilala paguugali niya.

"Meron na akong gamit."

"Where?"

***Ding Dong..**

"Wait here." He nod. Tumakbo ako agad sa may gate to look who is it.. Isang guy na nakawhite long sleeves na may dalang bag. Don't tell me na utusan `to nung lalake sa loob?

"Si Sir Zai po?" Aish. Utusan nga. Tss.

"Nasa loob.." Iniabot niya saken yung daladala niyang bag.. "Sige salamat. Tss." Look, hindi ako ang bisita. Alam ko. Pero bakit ako ang tagapagdala ng gamit? Aish!

"Boy-scout?" I joked.

He smiled, "So payag ka na?"

"May magagawa pa ba ako?"

CHAPTER 16

Hina`s POV

I opened my eyes. Yikes. Nakatulog na pala ako kakaiyak. Sheesh. I looked at my phone`s screen. Half past eight o`clock palang. I`m hungry. I wanna eat. Tumayo ako sa kama. AWWIIIEE~ Ang sakit ng balikat ko! T_____T

"Oppa?" I yelled. Bakit ang aga atang matulog ni Kuya? Unusual. Very uncommon. He always sleeps late. "May pagkain kaya?" I asked myself. Duh? Sino pang tatanungin ko? TSS.

Bumaba ako ng hagdanan. Bakit parang creepy ang bahay ngayon? WEIRD. There`s something wrong in this house.. I don`t care anyway. Patay ang ilaw sa kitchen. WAIT! May gumagalaw! Oh sh1t! Burglar! Bakit may magnanakaw sa bahay namin!? O_____O

"Oppa? Is that you?" OH-KAY. I`m a pabo. Asking the burglar if he`s my brother. Sheesh. Pano pag hindi siya yun? Eh di dedo ako?! `Hina, why do you always put yourself into trouble?!.. '

Few steps towards the kitchen--- **splash..* May natapon, tubig? juice? I don`t know! I tiptoed quietly and grabbed the vase. *That`s the only thing I saw for protection..* Kinapa ko yung switch ng light dahan dahan.. You`re so de---

"YA!!! What are you doing here?!"

"Nakuha ng snacks?" He said while putting the nachos inside his mouth.. HEY! That`s mine! Magnanakaw ka nga!! >_____<

"Anong ginagawa mo dito?" Tinagalog ko lang tanong ko. Tsk. "I mean, bakit ka nandito sa BAHAY KO??" Yes, this is my house. Trespassing ka `tol!

"Overnight ako dito. Pumayag ang kapatid mo.. Wag kang mag-alala. Hindi ikaw ang dahilan kung bakit ako nandito." Aw. Like naasa ako? HINDI NO!.. Naglakad ako papuntang refrigerator, I grabbed some chips, bottle of water and mayo. Perfect! Nakiramdam ako kung nasa kitchen pa rin si Zai. Andito pa siya. Alam ko.

"Para san yang vase?" Aish! I forgot. I`m still holding the vase. Pabo. Pabo. Pabo. "Papatayin mo ako, ano? Aray naman." Tumingin ako sa kanya. I just pouted my lips.

"Totoo ano?"

"Kung pwede nga lang sana. Hmft!" I put the vase down the mini table tapos naglakad paalis ng kitchen. Kainis! Napahiya tuloy..

"Hina."

"Yikes!" Oo, nagulat ako. Sheet! Nabitawan ko yung bottle ng water at yung mayo.. Ayan, basa tuloy ako tapos nabasag yung jar ng mayo. Now, I`m really dead.

"Sorry. Hindi ko sinasadyang gulatin ka." I shook my head tapos yumuko para kunin yung bubog ng jar.. Should be really careful to avoid accident. "Hina, stop it. Baka masugatan ka."

"No Kuya, It`s-- aw! Okay, It`s not fine." Nataga ako. OMFG! Nagdudugo na.. Medyo mahapdi. MASAKIT! "Kuya.." He`s dumbfounded. GREAT.

"Hi-hina, o-okay ka lang???" Bigla siyang lumapit saken. Hinawakan niya yung kamay ko na nasugatan.. "Asan ba ang kit dito??!"

"Te-teka--Kukunin ko.." Tumakbo si Kuya papuntang ewan.. Natataranta sila.. Ako naman nakatingin lang sa kanila.. Naiwan si Zai sa tabi ko, pinunasan niya yung dugo gamit ang damit niya.

"Uy, baka mamanstahan yan. Kukuha nalang ako ng towel.."

"Wag na. Ito na." Medyo napahigit ako, kumirot kasi. "Sorry.." Nung nawala na ang paglabas nung dugo, dumating na si Kuya. Pinaupo niya ako sa may sofa.

"Hey.. Wag na yan. Masakit yan eh!"

"I have to clean this. Mamaya mainfect pa yan." I have no choice.. Pinunasan niya ng wound cleaner tapos nilagyan ng band-aid. Ang hapdi. T_____T

Iniwan ako ni kuya sa sofa.. Nilinis ni Zai yung kalat na naiwan ko.. Tapos pumunta sa taas si kuya.. Ikukuha daw ako ng damit. Palit daw ako. Nataga lang ako pero sa kanila para na akong lumpo.. TSS.. I don`t know kung caring talaga sila or may pagka-Over na sila..

"Okay na?" Tumabi siya saken. Nag-nod ako. "Buti naman.. Akala ko kung napano ka na." Tapos

nag-smile siya saken.. Hinawakan niya yung kamay ko. "Sana di na `to sumakit." Hinalikan niya yung nasugatan.. I blush. OMO~

"Do-don` t do that." Inagaw ko yung kamay ko sa pagkakahawak niya.. Nagulat siya sa ginawa ko.. "Nakukuryente ako eh.. Hmft." Di ko matiis. Hindi ko siya matiis.

"Umamin ka nga sakin.. Bakit bigla kang naging malamig? Bigla ka nalang nag-pms dyan." Sumandal siya dun sa sofa tapos tumingla. Aaminin ko kaya o magsisinungaling ako?

"Kasi--"

"May sasabihin pa naman ako sayo.. Ikkuwento tungkol sa nangyari kanina kaso, hindi ka na ata interesado.." This is it.. Sasabihin na niya na `sila` na ulit ni Monique. Be ready Hina.. *sigh..

"Ano yung ikukwento mo? I`m interested." Ang stupid mo talaga Hina! Ikaw na ang gumagawa ng dahilan para masaktan ka! I hate you for acting like that!.. "Tungkol ba san?"

"Kanina, while you`re away. Inapproach ako ni Mo-monique.." Bigla siyang ngumiti. I know you`re happy now.. You`re happy with her.. "She asked me to be his guy again.."

"So, anong sinagot mo?" I gulped. My hands begin to shake.. Nanlalamig na ako.. "Pumayag ka ba? Ha?" I guess, this is goodbye for Zalina. Hayyyy..

"I---"

"Hina, magpalit ka na. Bilis. Magkasakit ka pa." Si kuya naman pampam! Hmft! Magkakasakit?! Eh yung panbaba ko lang ang nabasa! "Sorry, nainterrupt ko ba kayo?" Ngumiti lang si Zai at ako naman umiling. Singit ng singit kasi!

Tumakbo ako papuntang restroom.. Napasandal ako dun sa pintuan.. Ang bilis ng tibok ng puso ko.. Abnormal.. Ang sakit. Nahihirapan akong huminga.. It`s like when you experience being in love for the first time, ito nga lang, malungkot ka at hindi masaya.. Same actions but different emotion.. Gustong sumabog ng puso ko sa sakit.

Pagkapalit ko, lumabas agad ako ng rest room.. Nakita kong nagkukulitan ang kapatid ko at Zai.. Tawa sila ng tawa.. At kelan pa sila naging close?? Ngayon lang naman sila nagkasama diba??

"Hina, wala daw kayong pasok bukas?" No class? Biglang pumasok sa isip ko na teachers are not available for tomorrow. May seminar daw lahat. Nag-nod lang ako kay Kuya. "Ayan, pwede tayong magsaya ngayon." Ma-magsaya?

"How?"

"Ewan ko." Then he laugh. Loko talaga `to. Mag-aaya, hindi naman alam kung paano.. "Mas bata kayo sakín. Kayo ang mag-isip."

"Labas tayo. Nine o`clock palang naman eh.." Sinabi niya habang nakatingin sa phone niya. "Pwede kong tawagin ang barkada para mas marami tayo.."

"Mao-O.P ako sa inyo. Aish."

"Hindi `tol. Pramís." Pramís? Tss. Hindi na ako nagsalita. Sila na ang bahala.. Isa isang tinawagan ni Zai ang grupo. Sama sama na naman. Siguradong kagulo `to..

"San tayo pupunta?"

"I know some good places. Pwede tayo dun tumambay.."

"Bar lang naman ata ang alam mo eh." Okay, I`m just kidding.. Nagsecond devotion si Kuya. Ito talaga, hilig sumakay! ^ _____ ^

"Hindi rin.. May isa akong magandang alam na lugar.. We can watch the stars and can wait for the sun to rise.." May alam siya? Ang isang ghetto may alam ng ganung place?

"Nice pero di ba boring?"

"Di ko lang alam.. Maganda dun eh. Tahimik. Medyo madaming tao dun ngayon. Maganda kasi ang scenery dun.." Napangiti si Zai habang dindescribe niya yung place.. Parang gustong gusto niyang puntahan ang lugar na yun. Kitang kita sa mata niya.. Pero bakít hindi ko yun nakikita dito? EWAN.

Dumating na sila.. May mga dala silang bags at hindi ko alam kung bakít.. Nakapagpalit na rin kame ng damit ~~panlayas~~ panlabas.. Napatingin ako kay Zai. He was just wearing white t-shirt and shorts. Pero damn. He`s really HOT.

"YA! Hina, magkasama tayo sa fave spot namin, which will be your fave too! Swear!" Nag-act ng parang bata si Akii.. She`s cute.. ay! Nakita kong lumapít samin si Drew tapos ngumít samin. why?

Si Kevin naman may dala dalang gitara.. YA! I missed playng guitars! I missed my band.. So much! Si Yuri at Yuki kausap ang kapatid ko. Talagang close na sila ha? Inggit!

"You never told me that your kuya is cute! Too cute!" Then she make those shiny bright eyes.. I just laugh.

"Tara na!" Lumabas kame ng bahay tapos sumakay ng van. Malayo ba yung pupuntahan namin?.. "Matatagalan tayo kung di tayo magva-van.. Mas maganda kung mas madali tayong makakadating dun." That`s explain everything.

Napansin kong kinukulit ng kapatid ko si Yuki. Kuya, di magsasalita yan kung ayaw niya. VERY rare yan magsalita. As in once in a blue moon.. Katabi ko si Zai.. Nakangiti siya habang nakatingin sa labas.. Halatang halata na masaya siya, panigurado dahil sa nangyari kanina.. While he`s happy, here I am suffering.

"Look! Andito na sila!" biglang nagtinginan yung mga tao sa amin.. Siguro madalas sila sa lugar na `to.. "Ano kayang bago sa kanila? Ka-excite naman!" Bago?

"Zai! Long time, no see." Tapos nag-apir sila ng hindi ko kilalang guy. "You guys gonna play?" Tumingin si Zai sa grupo. Tumatango si Yuri at Yuki. Play? Anong lalaruin nila?

"Sige." Tapos tumakbo papuntang loob yung lalake at lumapit saken si Zai.. "I want to tell you something. Pero mamaya na." Something? Tell me? "Dito muna kayo ni Ken. Dun lang kame ha?" I nod. Pinaupo kame sa harap ng isang stage. Dumami ang tao. Play? as in-- tugtog??
O___O

"Well, I want to dedicate this song who fvcking broke my heart.. This is the song I wanted to sing when I`m still obsessed with her."

[Click for the song. \[LEARNING TO FALL\]](#)

"Today is the day, the worst day of my life. You're so content it hurts me.. I don't know why.. The cost of misery is at an all time high.. I keep it hidden..Close to the surface in sight.." His feeling for Monique.. It`s the worst day of his life when they broke up. I know. From the very beginning, it was all about her..

"I'm learning to fall..I can't hardly breathe..When I'm going down don't worry about me. Don't

try this at home, you said you don't see.. I don't want to know that you know, it should have been me" It should have been her and not me. Why can't I let him know what I feel?

"Could you be with him or was it just a lie?..He doesn't catch you like I do and you don't know why.. You change your clothes and your hair, but I can't change your mind..Oh, I'm uninvited.. So unrequited now" She doesn't love you more than I do. I catch you when you're depressed about her..

"Words screaming in my head. Why did you leave and I can't stop dreaming, watching you and him.? When it should have been..It should have been me.." It's so irony, It should have been me and not her. You and me. Not you and her.. "Today is the day, the worst day of my life.."

Hindi ko na kaya.. Umalis ako sa harapan nila.. Lalo akong nasasaktan.. That was song dedicated for Monique and not for me. Sino ba ako para umasa? Isa lang akong pekeng syota.. I walked away, ayokong marinig ang boses niya.. *`I'm learning to fall. I can't hardly breathe..'* Why did you let me feel that for you, Zai?

I noticed na may maliit palang pond dito.. Nag-rereflect and image ng buwan sa tubig.. I sat down near it.. Kahit hindi ka tumingala, kitang kita mo ang langit.. Kung paano pagandahin ng stars ang langit tuwing gabi..

"Sa lugar na `to, di nawawala ang buwan.." Napatingin ako sa kanya.. "Isang sikat na lugar pero tahimik.. Kaya ito ang isa sa mga gusto kong lugar na puntahan.. Kahit di ka na tumingala kitang kita mo ang langit sa tubig." Umupo siya sa tabi ko at ngumiti.. Hindi ko kayang magpanggap. Mahirap.

"Yung kanta na yun.. para ba kay Monique yun?" I asked him directly. Mas maganda na kung mabilis matatapos ang lahat.

"Oo." OUCH. Hello to goodbye.. Goodbye to that almost a month na nakilala ko si Zai.. Tapos na ang role ko sa buhay niya. Sila na ulit ni Monique. Wala na akong silbi sa love story nila.

"So I guess, my work here is done."

"Done? Eh hindi ka pa nga nagsisimula eh!"

"Ano?" Hindi ako bingi, pero hindi pa ako nagsisimula? Nag-jojoke ba `tong lalaking `to?! Lakas ng tama eh! "Wag mo nga akong lokohin!"

"Tunay ang sinasabi ko." Naging serious ang mukha niya.. "Isang goodbye song ang kinanta ko kanina.." Go-goodbye song?? "I wanna let go of my past and start a new one.."

"Anong ibig mong sabihin?"

"Tinanong ako ni Monique kanina kung pwedeng kame nalang ulit." Ngumiti siya.. Lalo akong nalilito.. Tell me. "Hindi ka man lang ba magtatanong kung anong sinagot ko??"

"Just tell it!"

"Hindi ako pumayag." WHAT?! Pakiulit nga. Teka teka. Tama ba ang rinig ko? OMG. Why did he do that?! Is he insane? He loves Monique right!?

"Wae?" *(Why?)*

"Dahil sayo."

"Sa akin?" He nod. "Bakit?"

"Ok, let`s make this straight to the point.." Tumayo siya tapos inalalayan akong tumayo.. Hinawakan niya ang dalwang kamay ko.. "Jigeumi jeil joeun sigiyeyo..Mannaseo bangawoyo.. You`ve been so much to me.. Son jalgo sipeoyo.. Kiseu hago sipeoyo.." Huminga siya ng malalim.. "Hina...be my girlfriend."

O _____ O

(Now is the right time.. I`m so glad that we met.. You`ve been so much to me.. I like holding your hand.. I like kissing you..)

CHAPTER 17

--- Zai`s POV

Tama ang sinabi ko. Tama rin naman ang grammar ng Korean ko. Eh bakit hindi siya nasagot? Bakit nakatitig lang siya saken na parang wala akong sinabi? >.<

"Speak up. Tinatakot mo ako!" She blinked twice and smiled. Hinigpitan niya ang pagkahawak sa kamay ko, napangiti naman ako. "Nagiintay ako." Pinaalala ko sa kanya, tapos bigla siyang tumawa. Tumawa?

"Sira! I'm already YOU'RE GIRLFRIEND." Mahina niyang hinapas ang ulo ko. My girlfriend?
"Ayun nga lang. We're not that official. We're just pretending." Ah! I remember. Mali pala ang sinabi ko..

"Ok. Let me revise that." I gulped and cleared my throat. "Let's stop pretending.. Let's make this real.. Be my TRUE girlfriend. No more to fake relationship. Pwede?" She nod. I froze suddenly.

I froze. Froze unexpectedly.. Isang nod lang yun pero masaya ako.. So this mean na--- KAME NA?! Napangiti ako. Alam kong hindi katulad ng ngiti ko dati. Masaya ako. Masayang masaya! Di ko malaman kung ano dapat kong gawin.. Wala. Hindi ko talaga alam. I just found myself hugging her so tight like I don't want to let go of her anymore.. ^.^

Napansin ko na sumunod na sa amin ang barkada pagkatapos nilang tumugtog. Nahuli nila kameng magkaholding hands. Dyahe! *Tek! May alam na tuloy akong mga word linggos!* Nakita kong nakatingin at nakangiti saken si Kevin. Naintindihan na niya ang nangyari. Buti naman..

Medyo nahihya ako sa paligid ko.. Hindi ako sanay na pinagtitinginan ng tao at pinagbubulungan ka nila dahil makikita ka nilang may ka-holding hands sa isang public place.. Pero hindi ko kayang bitawan ang kamay ni Hina. Di ko alam kung bakit. Ayaw ko eh! Pakielam ba nila? 😞

Naalala ko ng dalhin ko dito si Monique.. Matao rin sa lugar na `to noon.. Kaso tahimik, balak namin manuod ng meteor shower nun. Kaso hindi natuloy dahil sa kanya. Nasira ang plano.. At ngayon ko lang nahalatang maarte talaga siya.

"Akala ko ba masaya dito?" hinarap niya ako pagkatapos namin tumugtog.. "Walang kabuhay buhay.. Masaya ba `to?" Hindi siya nangiinsulto. Kalmado parin ang boses niya.

"Pero, wa-wala ka bang hilig dito? Tahimik ang lugar at maganda." Umiling siya.. Any minute nalang, lalabas na ang meteor shower at may balak akong gawin ang biggest confession ko sa kanya, Pero hindi.

"Let's just go to any club and party until the sun comes out!" Nasira ang lahat. Ang lahat lahat.

I should forget everything about us.. I have a new life and new relationship to handle with.. I should free myself from that past.. Naka-move on na siya, ako naman..

Katulad ng nakagawian ng grupo.. Papanuorin namin ang `sunrise'.. Nasanay na kaming gawin yun, pero ito ang pinakaunang pagkakataon na kasama ko ang babaeng nagpabago saken na panoorin ang lagi kong inaabangan.. I know that this sunrise will be special.. Not only because I moved on pero dahil kasama ko *siya*..

"Zai-yah, can I ask yo something?" tinanong niya habang naghahanap kame ng pwesto kung saan papanuorin ang araw mamaya.. Tumingin ako sa kanya at tumango. "Bakit ako? Bakit hindi ka bumalik ka sa kanya?" Napatigil ako sa tinanong niya.. Hindi ko rin alam kung bakit, ang alam ko lang mas masaya ako sa piling niya.. Mas maayos ang lahat pagnandyang siya.. Parang walang problema kapag nandyang siya..

"Pwede bang sagot ang `hindi ko alam'?" She shook her head.. TSS. "Paano kung hindi ko talaga alam?.. Maniniwala ka ba?" She just pouted her lips. Nice talking. - _____ -

Lumapit si Hina kay Ken.. Kakababa lang ng phone niya, may kinausap ata.. Parang seryoso si Ken sa pag-uusap nila ni Hina. Si Hina naman, walang expression. Blanko. Ano kayang pinaguusapan nila? Mukhang importante.. Napansin ko lang pareho silang nagbuntong hininga.. Problema kaya? Wag naman sana...

"Zai. Tara dun." Tinuro niya yung papasok dun sa mini forest.. Di naman masukal ang daan dun at medyo naliliwanagan pa, di tulad ng ibang forest.. Napatingin ako sa kanya at hinila niya ako papunta dun. Teka! Ano `to?!

"Teka Hina, ano bang gagawin natin dito?" Medyo malayo na kame dun sa iba ng bigla siyang tumigil.. Humarap siya saken.. Nakipag-eye contact siya saken. Naiilang ako. Nakakataranta ang ginagawa niya. Ano bang gusto niya?!

"Pwedeng humingi ng favor, since official na tayo?" Wala akong nagawa kundi tumango.. Napangiti siya. Bakit?? Medyo lumapit pa siya saken ng ilang hakbang. Pinagpapawisan na ako ng malamig. TEK!

"Hi-hina.. Ano ba yun?"

"Give me a kiss that I wont forget.." Ta-tama ba ang narinig ko?! WAIT. Kiss? Pero.. Ewan. Bakit? Nalilito ako.. A kiss that she wont forget. Anong halik ba yun? Hindi ko alam.

Wala ng pumasok sa utak ko.. Sinandal ko siya sa gilid ng puno.. Hinawakan ko ang pisngi niya at hinalikan ang noo niya.. I look straight into her eyes while she's looking back. It was my moment to let her feel my love. As I move my face closer to her, I slowly close my eyes. I kiss her gently with our lips closed.

I was finding my chance to move my lips to hers until she began to open her lips and kiss me more passionately.. This is my first time to do this kiss.. Hindi ko mapigilan.. Tuloy tuloy na.. I move my hands to her waist and to her cheeks and she push me to breathe..

"**Na-napasobra ata.**" Napakamot ako sa ulo ko. Nakakahiya sa kanya.. Sasabog na ako sa kahihiyan.. Parang mali ang ginawa ko.. Nalilito ako. "**So--**"

"**Thank you.. Saranghae.**" Nagulat ako.. I was staring at her then she gave me a peck on my lips.. Nasa batok ko ang kamay niya habang ako, nakahawak sa bewang niya.. Nakatingin lang kame sa isa't isa.. Wala kameng ginagawa pero masarap sa pakiramdam. (*I love you..*)

"**Hina? Nandyan ba kayo? Balik na!**" Narinig naming sumigaw si Akii. Lakas talaga ng boses nun.. Nag-decide na kameng bumalik, hawak hawak ang kamay ng isa't isa.. Aaminin ko, hindi mawala ang ngiti sa labi ko. ^ _____ ^

--- Hina's POV

I guess that will be my last kiss.. Nakakainis, kung kelan ayos na ang lahat, saka naman may dadating na di mo gustong bagay.. Looks like mapipilitang tumabi kay Zai araw-araw..

"**I'm sorry Hina.. Gusto mo mag-isa nalang ako. Wag ka na sumama..**" Bulong sakini ni Kuya habang nakatingin ako kay Zai na nagaayos ng hihigaan namin..

"**No kuya. I have to be there..**" Ngumiti ako sa kanya.. I have to be there para wala na siyang maisip sakini. Kelangan kong harapin ang problema ko. I don't want to be called 'playing safe'. "**Tsaka, paniguradong sisilipin na naman ako ni Lolo. Ayoko nun kuya.**"

"**Pero paano si Zai?**" He frankly asked.. Kanina ko pa iniisip yun. Paano si Zai? Paano ako? Paano kame? Kelangan ba naming itigil 'to? Hindi ko alam.

"**I know he'll be okay.. It'll be okay.**" I hope so.. Zai, what will I do without you? I'm meaningless being without by your side.. **sigh..* I do hope that we'll be okay.

"Tara." Kinuha niya ang kamay ko, napatingin ako kay Kuya.. Alam kong nag-aalala siya para saken.. I smiled at him.. Tama ang desisyon ko. Alam ko..

"Zai, do you love me?" Sinabi ko sa kanya habang nakasandal ako sa chest niya.. Rinig ko ang tibok ng puso niya.. "Uulitin ko, do you love me?" Napatingin na rin samin ang barkada. Ayaw sasagot eh! AISH.

"Oo." Napangiti kameng lahat.. He was straight and serious when he said it..

"So, why don't you say it?"

"Nahihiya ako."

"Bakit ako hindi?" Umalis ako sa pagkakasandal sa kanya.. "Bakit ako, madali kong nasasabi. Bakit ikaw hindi?"

"Hindi ako ganun.. Wag mo akong ikumpara sayo kasi magkaiba tayo. Pede ba." He`s annoying me. I just wanna hear him saying he loves me. Bakit di niya ako mapagbigayan?! >_<

"Za--"

"Look!" Napatingin ako kay Yuki. Amp. She`s so cute.. I stared at her while watching the meteor shower. I wish that I have a baby sister. Oh well.

I closed my eyes and put into my mind that: *`I just wanna be with Zai.. That`s all I want for now.. I just wanna spend my life with him.. Alam kong siya ang ikakasaya ko ngayon. Alam kong he`s the reason behind why I chose Philippines and not Korea. Alam kong he`ll be the one who`ll make me forget about Ethan. Siya lang. I know.`*

"Ice lollipop over volcano erupted yards of umbrella." binulong niya sakín. What was that? Isang lollipop sa ibabaw ng bulkan na sumabog ng mga payong?! Niloloko ba ako nito?!

"You`re such a weirdo."

"You too." He smiled. He has this appealing personality na isang tingin mo lang sa kanya, nawawala ang galit at inis mo. Isang tawa lang, hahayaan mo nalang patawarin siya kesa mag-away pa kayo.

6:53 am

The sun was rising slowly before my very eyes. It was beautiful.. Ito ang pinakaunang pagkakataong manuod ng pagsikat ng araw.. Even in Korea, wala kameng hilig dun.. >.<

"Next time, gusto ko tayong dalawa nalang ang manunuod sa sunrise dito. Gusto ikaw lang ang kasama ko.." I found his arms around me. So comfy. *Sana.. Sana makasama pa kita sa panunuod nito. Sana..*

We went home after an hour watching the sun.. Kelangan din naming bumawi ng tulog para bukas. Syet. Eyebags. Eyebags. I mean, EYECASE! Too big. Tek!

"Hina darling, I missed you.." UMMA! I was surprised seeing her welcoming us. TSS! I missed her so much! I ran towards her and gave her a hug.. "Did you miss me?"

"Of course I do! I missed you Mama!"

"Umma. Welcome to the Philippines." Then she hugged her too. "Wait. Where's Appa? I thought you'll be with him. Where is he?"

"I guess you're looking for me?" Okay, that's my appa! He loves surprising us! I let go of umma then went to Appa to gave him a hug too.. I really missed my parents! ^o^v

"I told you, we should have done this earlier.. I really wanna see my kids and you know that.."

"Ne, how can we go here if we have a full-packed schedule in Korea? Yuboo, the important thing is we're here now." (*Ne= Yes. Yuboo= darling/sweetheart*) Di pa rin sila nagbabago.. Pag-uusapan at pag-uusapan nila ang past kahit may sulusyon na ngayong present.. Mga parents ko talaga!

"They will never change. Right?" Amp. He's thinking what I'm thinking. I just nod. Lumapit ako sa parents ko at nagpaalam na matutulog muna ako kahit si Kuya. Puyat kame. Obvious ba? Sinabi namin kay Appa na siya na ang bahala kay Umma na-maglibot sa Phil dahil nakalibot na siya dito dati at pumayag siya.

Umakyat na ako at inayos ang ang hihigaan ko..Di na ako maglilinis o ano. Gusto ko matulog at walang makakapigil saken! I need some sleep. I have to sleep..

"Hina-yah!!!" Nawala ang antok ko. Pete`s sake. Bawal ba akong matulog?! "Hina-yah!!!" The effin holy momma! Sino ba yan?! Teka-- Oh sh1t! Please not her!

"Annyeong~!!" She slammed the door without bothering to knock.. Ampness. Siya nga! OMG. I don`t think I`ll have some time to sleep... "HINA!!" Tumakbo siya papalapit saken.

"YA! Stop it! I`m trying to get some sleep." Hinila ko pabalik yung inagaw niyang kumot.. Kainaman! Kahit ito ba naman makulit pa rin siya?! "Stop it Min-Jee!" Napaupo ako sa ingay niya. T_T

Imbes na mainis sa pagsisigaw sa kanya, lalo pa siyang nag-ingay.. We are at the same age pero mas makulit pa siya sakin. Para siyang bata. Pag may tama naman, sobrang tahimik. Amp.Amp. Anyway, Si Min-Jee isa siyang friend from Korea. Kasama siya siguro nina umma at appa.

She`s one of my best friends.. I missed her but she irritates me a lot.. Wala siyang pakielam. Basta ang alam niya, gusto niyang mangulit at dapat siya ang masusunod..

"Hinaya! Will you keep quiet!?"

"Oppa, it`s not me!"

"Min-Jee?!!"

"KEN!" nagtatalon siya sa tuwa at niyakap ang kapatid ko. Maybe you`re wondering. Yes, she likes my brother. She really do.. Kung sino ang magkagusto kay Kuya, minamassacre niya! Just kidding. I mean, inaaway niya.

"Bakit ka andito?!" I forgot. Half-Pinay din si Min-Jee..

"Kasama ko sina Ahjussi and Ajumoni.." *(Uncle and Auntie)* Ngumiti siya samin.. Ang kulit kulit talaga! "I missed you guys kaya nagpaalam ako kay mama na pumunta dito.. and I want to play again with Hina."

Nakakamiss din ang banda.. I should play again with them.. Oops. Secret revealed. I have a band in Korea and we`re kinda well-known because of our music.. I was the rhythm guitarist while Min-Jee is the drummer.

"Hina, you have a visitor. I let him in. He`s with me now." Kumatok si umma..Visitor? Sino naman?

"Hina." Zai!

"Uy! Bakit di ka pa umuuwi?"

"Wala lang. ^^"

"Kwi-yo-un! Anya! Mi-man-ja!" Oh no. Not again.

CHAPTER 18

"Kwi-yo-un! Anya! Mi-man-ja!" Oh no. Not again. (*Cute! No! A Handsome man.*) She always gave that expression whenever she saw a hot guy.. I must say, Zai`s really HOOOOOTT.

"Well you see.. He`s my----"

"Jeoneun Lee Min-Jee.. Yo--Ooops! I forgot. I`m Min-Jee Lee. You? Where do you live? How old are you? I`m from Korea. I`m only 16 years old. Can you be mine?" she said with those twinkling little eyes.

Damn. How can tell to her that I`m Zai`s girlfriend.. She likes him.. My eyes widen up when Min-Jee wraps her arms to Zai. `Hey! That`s so far from your limits, young lady!`

"Lumayo ka nga saken!" Pilit na tinutulak ni Zai papalayo si Min-Jee kaso talagang lumalaban si Min-Jee. Ayaw niyang bitawan si Zai. AMP. `Min-Jee, stop harassing my poor Zai..` T.T

"Min-Jee. Jung-ji hada! Nakakahiya kay Zai!" (*STOP!*) Whoa. He`s mad. I think. Naunahan ako ni Kuya. Mabilis talagang mapikon si Kuya pagdating kay Min-Jee. Tsk.Tsk.

Nag-pout so Min-Jee tapos dahan dahang tinanggal ang arms niya kay Zai.. He winked at Kuya Ken.. Thank you wink, i guess? Medyo nalungkot si Min-Jee. I can see it through her eyes.. First time siyang sinigawan ni Kuya. Kahit pikunin ang Kuya ko, di niya kayang sigawan si Min-Jee.

"Pre, pahiram kay Hina." napatingin sakin si Min-Jee, parang nagulat siya sa sinabi ni Zai.. I`m sorry Min-Jee.. Di mo kasi ako binigyan ng chance sabihin. Peace yo!

Nag-nod si Kuya tapos hinigit ako ni Zai palabas ng bahay.. *yaaaawwn. I`m still sleepy.. Saan naman kaya ako dadalhin ni Zai.. Hindi ba siya naawa sa gf niyang puyat! Whatta meanie..

"Zai-yah.. Can I get some rest first? I`m really really sleepy.." Napatigil siya. Nasa labas na kame ng bahay.. Ngumiti siya. *He smiled.* Kiss me on my forehead.

"Ako ang bahala." Tapos kumindat siya.. Here goes my heart again.. Pumping so abnormal.. Ano ka ba Hina? Kindat lang yun! Kindat *lang...* "Punta tayo samin ha? Teka bakit nga pala di mo sinabi na umuwi parents mo dito? Tapos kamukhang kamukha ni Ken yung papa mo.. Buti nalang di ko nakutusan. Pahiya sana ako.." Obviously, madaldal siya. ^.^

"Pano ko sasabihin? Eh ngayon ko lang naman nalaman na nandito na sila.. They never informed me, si kuya lang.. Talagang amgkamukha sila. Duh?" I teased him. He poked my head lightly.. Tapos ngumiti siya sakin. "Teka, bakit nga pala tayo pupunta sa inyo?" I asked habang sumasakay siya dun sa motor niya.

"May papakilala ako sayo. Sakay na." Hinila niya ako palapit sa kanya.. Sumakay na ako. First time `to. PRAMIS! Medyo nakakakaba, di ko lang masabi kay Zai. Kinuha niya kamay ko from his back tapos pinaikot sa waist niya. "Kapit ka ng mabuti ha?" I nod tapos nag-paandar na siya.

"Sino naman papakilala mo sakin?" I said. Nairita ako dun sa hangin, kaya inayos ko yung buhok ko para di matusok ang mata k--- hinigit ni Zai pabalik ang kamay ko. The heck?

"Ano ba? Sabi ko kumapit ka ah? Di ka ba nakikinig?" Is he mad? Inayos ko lang naman buhok ko ah? Bakit nagagalit siya agad.. "Mahirap na. Baka may mangyari sayo pagbumitaw ka.." Out of that, nag-blush lang ako. Ewan ko!

Nandito na kami ni Zai sa kanila.. Bigla niyang hinawakan ang kamay ko tapos ngumiti siya.. Sino ba kasi papakilala niya sakin? Bakit kaya nakangiti siya agad? Is that `someone` special? Oh men.. Pambahay lang suot ko! Shorts and loose shirts! Bakit di ko naisip magpalit? Aii! Pabo. Pabo.

"Zai, sino ba ipapakilala mo sa---"

"Kuya." Teka! Miniature ni Zai!! O_____O "Siya na ba si Hina?" He asked. Teka. Kuya, meaning kapatid niya si Zai.. Oh men! What a cutie!

"Yep." Tapos nagkamot ng ulo si Zai.. "Hina, this is Zen. Zen, she`s Hina." Medyo yumuko ako tapos nag-try na makipag-shake hands sa kanya.. Parang si Zai na pinaliit `tong batang `to!

"I`m Hina. Please to meet you Zen." I smiled. Pero bigla siyang tumalikod. TEKA! Marunong ba ng good manners yung batang yun! "What`s wrong?"

"Naninibago lang yun.." Umakbay siya saken tapos pumasok na kami sa loob.. "Hindi naman siya yung gusto kong ipakilala sayo.." He paused for a while. "I want you to meet my Nuna.." Nuna?! HIS ELDER SISTER! O.O

"Yo-your elder sister?" He nod. OMO~. Bakit hindi niya agad sinabi! Kakahiya naman ang itsura ko! PSH. "Why?" Ngumiti lang siya. Ano ba yan! Nice answer talaga!

"Nuna.." Nanlamig ang kamay ko. Ewan. Kinakabahan siguro? "We`re here na. Labas ka na." Weird. Bakit ang polite polite ni Zai? Pero never mind! I will be on the hot seat sooner or later. Sheesh.

"I see. I saw you from my room`s window." AMP. Yan na ata?

"Eh kung nakita mo na pala kami, bakit di ka agad bumaba? Pa-special ka talaga kahit kelan." Oh-kay. Di na siya polite.. Bumaba yung isang matangkad na babaeng Zai. Teka, bakit lahat sila magkakamukha?!

"Eh pakielam mo ba?! Akala mo kung sino kang hindi papansin, mas malala ka pa nga sakin!" She said back.

"Ows? SHUDDAP old woman!" anu daw?

"SHUT UP KA RIN! Remember Zai, I`m your NUNA!"

"Ate ko ngang papansin!"

"TUMIGIL NGA KAYO!!!" Ganito ba talaga pag-sama sama silang tatlo? Ang tahimik. GRABE.

"Wag kang sumali dito bulinggit ka! Chu! Alis. Pumunta ka sa labas! Laruin mo si Zera! Go!"

"Che! Eh di ikaw ang makipaglaro sa aso mo! Ayoko ko kay Zera! Kamukha mo! Pareho kayong pangeeeeett!!"

"Alalahanin mo, magkakamukha tayo Zen. Ibig sabihin nun, sinabihan mo na rin ang sarili mo at ang kuya mo ng panget.."

"Atleast, di ako babaeng mataray!" at tumakbo si Zen, hinahabol siya ng ate ni Zai.. Ano bang nangyayari dito? Ang gulo! Parang may RIOT! "Beeelaat! Babaeng mataray na panget!"

"Humanda ka saking bata ka!" Naghabulan sila hagang palabas ng bahay.. Leaving me and Zai inside the living room.. Teka, bakit hindi ako nagsasalita? Ang weird. O.O

"Weird ba?" I nod. "Sorry ha. Sadyang ganito kami sa bahay pagmagkakasama.. Kagulo pero masaya kami.." He said while sitting down to the sofa.. Ti-nap niya yung sa tabi niya. Umupo ako. Gets ko na eh.

"Bakit gusto mong makilala ko ang ate mo?" I looked at him while he`s staring at the portrait in front of us.. Napatingin din ako dun.. Painting n isang bata parang si Ze-- "Ikaw yun?" He nod.

"Si ate ang nagpainting niyan nung nagpunta siya ng Korea.. Dala dala niya kasi yung picture ko nung maliit pa ako.. Ewan ko dun. Kaya ayan." Mukhang close sila ng ate niya.. Siguro, mas malapit si Zai sa ate niya kesa sa mommy niya. Conclusion ko lang naman.. "Since na busy ang mga parents namin sa business nila, si ate ang nag-alaga samin ni Zen.. Ganun siya kaimportante sakin." Mukhang tama ang conclusion ko..

"Yun ba ang dahilan kung bakit gusto mong makilala ko siya?"

"Oo. Dati kasi, siya lang ang pinaka-importanteng babae sakin. Pero nandito ka. Mas nahigitan mo pa siya. She`s the important person in his life.. Parang nakakatakot banggain o kalabanin ang ate niya.

"Sorry kanina. Well, bumalik na tayo sa dapat nating gawin.." Napatayo ako ng marinig ko ang boses ng kapatid ni Zai.. Tumapat siya sakin.. "You`re Hina, right?" I nod politely.. "I`m Zana. Zai`s elder sister." Inabot niya ang kamay niya tapos nag-shake hands kame..

"N-nice to meet you po." At bakit ako nag-`po`??

"Zai, kumuha ka ng juice.. Dali." Nag-pout lang si Zai pero sumunod din sa utos ng ate niya.. "Upo ka.. Wag ka ng mahiya sakin.. Matapos ng nakita mo kanina, wala ka na dapat ikahiya.." I

obeyed her too and smiled.

"I didn't know na may ate pala si Zai.. Di niya kasi naiikwento.."

"WHAT?! Ang damot naman ni Zai!" She said. "At wala pa pala siyang balak ipakilala ang maganda niyang kapatid sa girlfriend niya!

"Aniyo. Di din naman ako nagtatanong sa kanya eh.." *(Aniyo=No.)* I defend with hand gestures.. Sheesh. Baka magkagalit pa sila dahil sakin.. Mahirap na. -__-

"Oh! I forgot, half korean ka nga rin pala!" I nod. "Anyway, ako talaga ang pumilit kay Zai na papuntahin ka dito. Nung una ayaw niya kasi daw puyat ka.. No choice, pala sunod siya sa ate niya eh."

"Eh, bakit niyo po ba akong gustong makilala?" I gulped.

"I want to thank you.. Kung dahil sayo, hindi niya titigilan si Monique. OMG. I hate that girl. EVER!" Whoa. What an expression. "She`s the reason why my brother lived miserably nung sila pa! That ~~slut!~~ I effin' hate her to death!"

"Bakit? Ano bang nangyari nung sila pa?"

"Hindi mo parin alam ang storya?" I shook my head. "Girl, taga san ka bang planeta at parang wala kang alam?" Ok, parang gusto kong ma-offend. "Just kidding." GOOD. "There was a third party nung sila pa ni Zai. Monique has this affair with someone.. Di ko alam kung sino, even Zai didn't know his name, basta korean daw yun." Sino kayang di magagalit sa kanya!? Siya ang dahilan kung bakit nasaktan ang Zai ko!

Monique having an affair with a korean boy. Kulang pa ba si Zai sa kanya? What a dork. Pero kind to think of it, thanks a lot din sa kanya.. Kung di niya ginawa yun, malamang wala sa akin si Zai ngayon..

"Ang alam ko, hindi lang yun yung reason. Meron pa at madami pa. Ayun din ang dahilan kung bakit nasira ang pangalan ng Ai sa campus.. Luka-luka yung babaeng yun." Napatawa ako dun sa pagkakasabi niya ng `luka-luka`.

"Tama na. I think she heard enough. Wala na siyang dapat malaman pa." Nagulat kami ng biglang bumalik si Zai at may dala-dalang tray na may juice.. "Gusto mo ng magpahinga, Hina?" Rest? Nakalimutan kong pagod nga pala ako.. LOL.

"Maya maya na siguro." Nag-nod lang siya sakin.. Inabutan niya ako ng isang baso ng mango

juice tapos kumuha rin yung ate niya..

"I can't believe it. Ang totoy na si Zai dati, may ibang mahal na.." Napatigil si Zai sa pag-inom.

"Tumigil ka nga!" Tumawa lang kami sa kanya..

"Teka, pwede matanong? Are you a painter?" She nod. Binaba niya yung glass niya tapos nag-cross legs.. "Nasan yung iba mong paintings?" Nag-react si Zai sa sinabi ko. Bigla siyang tumigil. Mali ba ang tanong ko?

"Wala na. Sunog na lahat." WHAT?!! "Swerte na nga yang painting na yan eh.. Yan lang ang nakasurvive.." I wanted to ask why, pero nahihya ako.. Hindi ko kasi alam..

"Ayaw ni Papa sa mga paintings ni Ate.. Galit na galit siya nung nalaman niyang gustong maging painter ni Ate.. Ayun, sinunog lahat. Buti nalang tinago ko yang isang yan."

"I'm sorry.."

"No. Don't be. Naiintindihan ko naman kung bakit ayaw ni Papa eh.." Nag-nod lang ako sa kanya. Kawawa pala siya.. Out of being speechless, bigla nalang may umiyak na bata. Si ZEN! "Naku, si Zen! Teka lang, tingnan ko kung bakit siya umiiyak." Naiwan ulit kame ni Zai sa sala.. Bakit ganito, bigla akong nalungkot? T.T

"Tara sa kwarto ko.." Hindi ako makagalaw ng ayos.. Napansin ko nalang na-hila hila ako ni Zai papuntang kwarto niya.. Pagkapasok namin, humarap siya saakin.. "Don't be sad.. Kung si Ate nga naka-move on na dun, ikaw pa kaya na ngayon mo lang nalaman? Alam kong nakakaawa ang Ate ko, pero wala na tayong magagawa dun.."

Pinaupo ako ni Zai sa sofa.. Senti parin ako.. Nakakaawa talaga ang Ate niya, parang gusto ko siyang damayan dahil sa nangyari, pero tulad ng sabi ni Zai `wag na akong magalala'.. *Sigh..

"Dito ka na sa kama ko matulog.. Matutulog na din ako diyan sa sofa.." Back to reality.. Lumapit ako sa kanya, middle of the day, matutulog kami? Weird. Pero wala eh, puyat na puyat kami! 24 hours na ata akong tulog.

"Join me here.." I said while pulling his hand back to me.. "Tabi na tayo, malaki naman `tong kama eh. Tsaka di na naman `to ang first time na di tayo magkakatabi.." Meron bang nakakagulat sa sinabi ko?

"Ice lollipop over volcano erupted yards of umbrella.." Ayan na uli yung riddle na hindi ko

maintindihan.. >.<

"Ano bang sagot sa riddle na yan?" sinabi ko habang papahiga sa kama niya.. Hindi na awkward sakin yung katabi siya. Nagkatabi na kami dati.. Oks na sakin ngayon. ;]

"Secret." He closed his eyes.. I stared at his face.. **drooooling..* Syet. He is still hot.. Walang pagbabago. Hindi nakakasawang titigan.. Sana lagi nalang ganito.. Yun nga lang di pwede..

I touched his cheek. tulog na ata `to.. *`Zai, magagalit ka ba kung aalis ako? Wag naman sana.. Di ko kakayananing umalis kung magagalit ka..'* I secretly kissed his lips at closed my eyes to sleep.. *"Ice lollipop over volcano erupted yards of umbrella.."* I GOT IT! I-L-O-V-E-Y-O-U! Ang slow ko talaga kahit kelan.

"I love you too,Mr.Gangster."

**Bzzzt.. Bzzzt.. Bzzzt..*

"Hina! Where are you? Answer the phone!"

CHAPTER 19

I opened my eyes slowly.. I found my head lying on Zai`s chest.. I can hear his heart beating so fast.. Sarap pakinggan.. I checked him if he`s still asleep of what. His eyes are still shut.. How can a leave this hottie? Mukhang di ko ata kayang iwanan si Zai.. Di ko kakayananin mawala lang ng isang araw sa kanya.. SWEAR.

Hindi ko alam kung bakit naiisip ko ang pedeng maramdaman ko kung iiwanan ko man si Zai.. In my part, I`m really really hurt. Napakahirap umalis kung alam mong may maiiwanan ka sa likod mo at hindi mo alam kung may pagkakataong magkita pa uli kayo. T.T

**Bzzzt... Bzzzt.. Bzzzt..*

"Wae? Something wrong?" *(Why?)*

"Nothing.. I just want to complain that, **THIS LOUD GIRL IS DISTURBING ME UNTIL NOW! CAN YOU JUST GO BACK HOME!?** I CAN`T SLEEP!" OHKAY. He`s mad.

"Mi-an.. I never thought she`ll act like that." *(Sorry.)*

"Na do.. She changed a lot.. Maybe because Zai`s charismatic effect on her.." *(Me too.)*

"Maybe. I can`t blame her.."

"Anyway, I must inform you about our flight. It`ll be on the day after tomorrow.. We better pack up na." That fast? That only means na, I still have tomorrow for my last day here in the Philippines.

"Ye."

"Arassuh. Annyong! *(Okay. Bye!)* Then he hung up.

I put my phone down the side table and had a long and deep sigh.. TSK. I stared at Zai, whose sleeping before my eyes.. Di siya mukhang gangster. Sana lage nalang siyang tulog. JOKE. ^.^v

"I am afraid of losing you.. Now that you`re the most important person in my life now.. I can`t resist getting in love more and more with you.. I know that I love you is not enough, but I can assure you that no one can replace you in my heart.. No matter they love me. Ikaw lang ang gusto ko.." Okay? Saan galing ang mga salitang yun?

"Zaiya! Come down na, we`ll have our lunch. Ppali!" *(Faster!)* Hindi ko mapigilang mapatawa sa sinabi ko. Hindi ko alam.. Siguro nung narinig ko si Ate Zana, napahiya ata ako.

"Wake up." Inalog alog ko ang balikat niya.. Tulog mantika ata `to eh.. "Gising na! Obvious ka na. Tama na ang pretending stuff!" And that words let me remember how me and Zai met. We were bonded because of our pretend relationship.

"Sana maulit yung sinabi mo kanina." Minulat na niya ang mata niya pero sa may bintana siya nakatingin.. Here I am, sitting beside him, watching him lying on this bed. *How can I ever leave this guy?*

Umubob ako sa may dibdib niya.. Maybe he`s wondering, but I can`t take it anymore.. Masakit amining iiwanan ko rin si Zai, di ko rin masigurado kung babalik pa ako.. I`m staded to cry badly.

"Kagabi ko pang iniintay na sabihin mo sakin yun.. Takot ka bang magpaalam sakin?" Shocked. I raised and stared at him.. He knew it all the time but he kept it.. He rose from his bed and touched my cheek. "Bago pa sabihin sayo ni Ken, alam ko ng aalis ka.."

"Ba-bakit di mo sinabi sakin?"

"Gusto kong sabihin mo sakin yun.." Umiwas siya ng tingin sa mga mata ko.. "Tsaka, ayaw kong pag-usapan ang bagay na yun. Di ko kakayanin.." I can't help it. I hug him, so tight that I don't want to let him go. Let him go away from me.

"Promise. I promise that I'll be back. Kahit di pede, gagawa ako ng paraan.." I said. He patted my head and looked at him straight in his eyes.

"Pag di mo na kaya, susunod ako sayo." And he kissed my nose.. I hugged him again. I don't care if they don't want Zai in my life.. Wala silang pakielam.. I wont let them be against us. I wont.

"Tara na." Tumayo ako at hinawakan ang kamay niya.. He shook his head lightly and fixed his hair.. AMP. Bakit parang kinokonsensya niya ako? Siya na nga ang gwapo. T.T

"Kuya dito ka!" Tinawag siya ni Zen pagkababa namin ni Zai.. Sige bulilit, agawin mo sakin si Zai.. Gera ang aabutin mo. >.<

"Next time nalang, may katabi ako." BELAT. Nag-pout si Zen.. Sheesh.. Enough with the cute face.. "Wag mong awayin kapatid ko." Halata ba? Di naman eh. Hmft!

"Hindi ko naman gagawin yun no!"

"Have a sit. Let's eat." We're having our lunch when Ate Zana open up a conversation.. We obeyed what she said.. Suddenly, lumapit yung isa nilang maid kay Ate Zana.

"Ate phone call po." Tumayo si Ate Zana at lumabas ng dining area. Sino kaya yun? Since, ayokong maging chismosa sa harap nila, di ko nalang tinanong si Zai. Dyahe.

We're half done eating our meal, when she came back.. Umupo siya and SILENCE.. An awkward moment in which you're waiting for someone to speak up, who's usually waiting for someone to speak something too.. Ate Zana decided to break the silence.

"Nga pala Zai, tumatawag si Mama.. Unexpected ano? Sh-she's looking for Monique." O_O

"Ano naman kelangan niya dun?"

"Alam mo namang boto si Mama kay Monique." Aw. So this only means na olats na ako. Dedo. Wala ng pag-asa. Mama na niya ang may gusto kay Monique.

"Tumigil ka nga." He said without any expression in his face.. He`s focusing on his meal.. "Wala na akong balak marinig ang mga sinabi niya.."

"But you have to."

"So what? Like I care." I sense something about this conversation..

"You should care! It`s all about you and Monique!" Bakit parang ayaw sakin ng Ate ni Zai? Am I that bad? Is Monique that important and special? Mukhang di na ako kelangan dito.

"Ano ba!? Di ba sabi ko tama na?! Look, wala na kami ni Monique. WALA NA SIYA SA BUHAY KO AT WALA NA AKONG BALAK BALIKAN SIYA!"

"Sorry, pero kahit ayaw mo, wala ka ng magagawa."

"Kahit pilitin niyo ako, di ako susunod."

"ARE YOU CRAZY?!" Napatayo si Ate Zana sa pagkakaupo niya.. "Ano bang pinakain sayo ng babaeng `to at pati sina Mama, sinusuway mo!" Hey! That`s not nice!

"AT ANO BANG PINAKAIN DIN SAYO NINA MAMA AT NAGBAGO KA!" Zai walked out. Leaving us three, watching him fade in our sight.. Napahalumbaba si Ate Zana at glared at me..

"Siguro naman naiintindihan mo na kung ano ang ibig kong iparating sayo?" Nagulat ako sa sinabi niya.. Yes, I clearly understand.. "Habang maaga pa, iwanan mo na ang kapatid ko. Kung ayaw mong makielam pa ako sa inyo."

"Pardon? You want us to break up because of your family desire?" Ayoko na. Galit na ako.

"Kung ang lolo ko nga sinuway ko, kayo pa kayang di ko kaano ano?" I don`t care if she`s Zai`s sister or family. Ako na ang pinaguusapan dito. Kelangan ko ng makielam. "Ate ka ni Zai.. Pero wala kang karapatang pakielaman ang relasyon namin." I stood up and bowed before her.

"Sorry, pero di ko magagawa ang gusto mo."

"Wag mo akong hamunin Hina."

"Di kita hinahamon. I just telling the truth.." Tumingin ako kay Zen, na mukhang nagulat sa mga nangyari sa harap niya.. "Sorry Zen. Hindi ko sinasadyang maging pranka at magsabi ng kung ano ano sa harap mo. Sorry." `Coz of being naive, he just nod.

Lumabas ako ng dinning area, nakasalubong ko si Zai.. He`s glaring at me. What the hell? What did I do now? Oh sh1t!.. Lumapit siya sakin at kinaladkad ako palabas ng bahay nila..

"Teka Zai! Nasasaktan ako!"

"Why on earth did you do that?!" He raised his voice on me.. Now, he`s turning to be the monster gangster I met before. But this is worse. He`s mad.

"So galit ka pa sakin ngayon?" Kanina masaya ako sa narinig ko kanina mula sa kanya. Pero bakit ngayon hindi na?

"Don`t you get it? Kung ako nga, nahihya pa ako na pagtaasan ng boses ang kapatid ko. Pero ikaw nasagot sagot mo siya! Hindi mo ba naaalala na siya ang isa sa mga pinakamahalagang babae sakin!"

"Alam ko yun! Mahalaga na siya kung mahalaga! Wala akong pakielam! Hindi mo ba nakita kung paano niya ako binantaan para hiwalayan ka?! I lost my dignity Zai. For what? For you! You jerk!" I wanted to slap his face but I refuse.

A tear fell from my eye again.. Time and emotions change so fast.. Masaya kami kanina pero ito, magkagalit na naman kami.. Akala ko pa naman mabait ang ate ni Zai. Pero hindi. Hindi pala! Oh men. Nasira ako sa pamilya niya panigurado.

"D-don`t worry. I`ll stay away from you kung gusto mong gawin ko ang sinabi niya." I turned around and started to walk away from him. Baka kung ano pa ang magawa ko.. Di ko na kaya.

"Bro-- Hina?" Nakita ko sa may gate si Kevin.. Maybe, he`s expecting Zai.. TSS. "Hey Hina! Ayos ka lang ba?" I shook my head and passed him.. "Teka." I grabbed my wrist. "Ihahatid na kita kung gusto mo.." I nod.

"Pag-pasensyahan mo na, mahal na mahal ni Zai ang mga kapatid niya. Sila lang kasi ang

nakasama niya simula ng bata pa siya.. Kaya ganun nalang kaimportante sila para kay Zai." Wala kami sa bahay.. Nasa isang ice cream parlor kami, he put the glass of sundae before me.
"Kelangan mo niyan. Treat ko naman."

Since, gutom na gutom na ako.. Wala na akong nagawa kundi kumain. Ice cream for lunch. Nice. TSK. I heard his phone ringing. Tumingin siya sa screen ng phone niya.. Ngumiti siya. Pinakita niya sakín kung sino tumatawag. Sino pa nga ba? Eh di si Zai. Paki ko?

"Oh pare. Bakit?... Si Hina? Kung kasama ko?" tumingin siya sakín.. I shook my head. Wag mo paalam! "Sorry, di ko na siya kasama.. Inihatid ko na siya pauwi.." Nag-thumbs up siya sakín and I smiled as a return. "Ge.Bye."

"Thank you."

"No prob.. Ewan ko ba, pero parang tinatalo ko pa ang best friend ko kesa sayo.." Here he goes again.. Kevin in Ethan`s way.. Nakakamiss din si Ethan, pero nasasanay na akong si Kevin ang nakikita ko at hindi siya. "Sabi nga pala ni Zai, naiwan mo ang phone mo sa kanila."

"Oo nga pala. I left it on his side table.TSK! Kanya na yun!" Pagmamayabang ko.. He can have it. I don`t need it anyway.. He can throw it away if he insist.

"Ang weird niyo talagang couple."

"I know." Natapos na kaming kumain and he decided to give me a ride pauwi.. Tumango lang ako.. Hindi ko na alam ang gagawin ko.. Mukhang kelangan ko na ngang bumalik ng Manila.

Mas mabilis magpatakbo si Kevin ng motor.. Nakaktakot. Reckless driver ata `to eh. GRABE.. Nakadating kami sa bahay. I invited him sa loob pero umayaw siya..

"Thanks again." Nag-peace sign siya sakín tapos nagpaandar na uli ng motor niya at umalis..
*Sigh.. I better packed up na for my flight day after tomorrow.. Aalis ako ng Pilipinas ng may sama ng loob. >.<

Pumasok ako ng gate namin ng biglang may humigit sa braso ko.. TEKA! Sino `to?! Hinila niya ako papunta sa may gilid ng bahay namin.. Then I realized, it was Zai all along. TSS.

"What are you doing here?" I calmly said. I don`t want to express anything.. WALA.

"So ito ang laging ipapalit mo sa akin?!" WHATDA?

"Ano?"

"PA-ANO ANO KA PA! Wag ka ng tumanggi! Sa tuwing magkakaaway tayo, saan ka pupumunta o kanino ka lumalapit?! Kay KEVIN! Ganito na ba ang trato mo samin?! Paglalaruan mo lang!?"
Di ko siya maintindihan, pero isa lang ang alam ko, hindi ko gusto ang pananalita niya.

"Hindi mo ako kilala at hindi mo dapat ako hinuhusgahan.." I left him. Baka makasakit ako o baka ako pa ang masakatan.. Umiiwas lang. Ayoko na. Suko na ako.

"Hina." Pinigilan niya ako.. He stooped me using his voice.. Unbelievable. Boses niya lang, ito na ang nangyayari sakin.. "I`m sorry." I was shocked hearing those words. Pero I was offended. Ganun ganun nalang yun? "Sundin nalang natin si Ate." F^ck.

"U-ulitin mo nga `yang sinabi mo."

"Sorry Hina, but we have to do this."

"DO WHAT?! END THIS FvCKING RELATIONSHIP BECAUSE OF THAT SELFISH REASON ?! Anong tingin mo dun? Ganun lang kadali yun?!"

"Di mo kasi naiintindihan!"

"AYAW MO KASI IPAININDI SAKIN!" He stopped and faced the ground.. USELESS AND WORTHLESS.. Why is he doing this to me? Dahil lang ba sa ate niya? This is not the Zai is know. The Zai I met doesn` t want to be stepped by others.. Gusto niya siya ang superior. Pero bakit ganito siya?!

"Si Mama.. Gusto niya akong ipakasal kay Mo-monique by the end of this month."

"What?" O.O

"It`s for our business corporation. Di ko alam. Nagkaproblema sila at ang gusto nila, magkaroon ng relation with Monique`s family. Isang malaking investment ang mangyayari.. Zerezo with Seo is a big business enterprise."

"You`re turning everything down because of that? Paano mo nagagawa sakin `to?!"

"Hindi ko `to gusto.. Alam kong mali ko ang lahat. I shouldn`t raised my voice on you dahil si Ate talaga ang mali.. You only defend our relationship.." He slowly walk towards me.. "Mali ako. Pero wala akong magawa."

I slapped his face, "Kung ako nga kaya kitang ipaglaban, bakit ikaw di mo kaya?! This only proves na I don't mean anything to you! THAT MY STUPIDITY FOR YOU ISN'T THAT IMPORTANT! I HATE YOU!" Umalis na ako sa harap niya. Hindi na ako titigil at wala na ata akong dapat balikan pa.. I ran inside and cry. "I was only waiting for the words, 'Please don't let me go. Hindi ko kaya.' But you hurt me more than I've expected.."

"Sana.. Pinigilan mo nalang ako.. Don't give me enough reason to leave you, kahit alam kong hindi ko kaya."

CHAPTER 20

--- Zai`s POV

Anong gagawin ko kung wala naman atang pake si Hina kung magpakasal man kami ni Monique? Hindi ko naman yun gusto eh.. Hinding hindi. Pero anong magagawa ko? Isa lang akong hamak na anak ng mga magulang kong kelangang sumunod sa kanila. Kung maiintindihan lang ni Hina kung gaano kasakit ang umasang magiging masaya ako sa piling niyang mapuputol nalang ng biglaan dahil sa pagiging duwag ko.

"AISH!" Sinipa ko yung bato na nasa daanan. Kung kaya ko lang ilabas ang sama ng loob ko.. Kung madali lang. Takte! Ano bang ginawa mo sakín Hina?!

"Put@! Sino yun?!" May sumigaw na lalaki hindi kalayuan sa akin. **"W@lang hiya ka! Bakit mo ako binato ng bato?!"** At ito pa.. Mapapaaway pa ng di oras. Malay ko ba na nandun siya. Boblaks nito. Lintek.

"Mukhang naghahanap ata ng away `tol. Hinahamon tayo.. TEKA-- Kilala kita ah! Si Zai! HAAAA! Tingnan mo nga naman ang pagkakataon.. Masaya `to. Mag-isa lang siya."

Subukan lang nila akong guluhin. Magkakapatayan tayo dito.. Kilala ko sila. Mga kabarkada ni Monique.. Sila ang isa sa mga dahilan kung bakit ako napawalang landas.

"Ngayon.. Matatauhan ka na sa pagtraydor samin!" Sumugod sakin yung lalaking natamaan ng bato..

"Ano bang kelangan niyo sakin?" Natigilan siya sa sinabi ko.. **"Ano pang kelangan niyo sakin? Pagkatapos nito, anong mangyayari? Makakaganti ba kayo?"**

"Langya! Si Zai ka ba talaga? LOKO KA! Syempre makakaganti ako! Dahil papatayin na kita!" Pinigilan ko ang suntok niya.. Hawak hawak ko ang nakatikom niyang kamay.. `Di niya ako kaya.

"Kung masasaktan mo man ako.. Sino lang ang nagpagod? Sino ang mahihirapan na patayin ako? Pare-pareho tayong masasaktan. At para san pa ang pag-ganti mo? Wala na naman kami ni Monique eh."

"Mukhang nagbago ka na ah."

"AT WALA AKONG PAKE DUN!" Ginamit niya naman ang kabila niyang kamay para suntukin ako.. **"INAGAW MO SAKIN SI MONIQUE!"** Painagsisipa niya ako. Lintek! Bakit ba ako hindi naganti?! Pucha Zai! Lumaban ka!

"Nagbago na nga.. At mukhang humina pa!" Hinawakan ako sa leeg nung isang lalaki.. Hindi ba talaga ako gaganti? Takte! Anong gagawin ko?! ***"`Di mo naman ata kami masasaktan eh."*** Wala ng epekto sakin ang mga sinasabi nila. Hindi ko alam kung bakit.

"I am afraid of losing you.. Now that you`re the most important person in my life now.. I can`t resist getting in love more and more with you.. I know that I love you is not enough, but I can assure you that no one can replace you in my heart.. No matter they love me. Ikaw lang ang gusto ko.." Mahal ako ni Hina at bawal pa akong mamatay ngayon at hindi rin naman ako papayag!

Sinuntok ko yung humahawak sa leeg ko.. Bawal akong masaktan! Si Hina lang ang may karapatan para saktan ako! Gumanti ako sa suntok sakin kanina.. Nagsidatingan ang iba nilang kasama at WALA AKONG PAKIELAM!

"H@yop ka!"

"Kung hayop ako, ano ka pa kaya?!" Sinuntok ko ulit siya. Alam kong walang saysay kung sasaktan ko man `to. Pero kelangan. Wala akong mapagtuunan ng sama ng loob, pasensyahan nalang! >-<

Pinalibutan nila akong lahat.. Lubos lubos na `to.. Halos sampu silang lahat, isama na yung dalwang nakahiga.. Mukhang dehado ako dito ah! Sinuot ko ang kamay ko sa bulsa at kinapa ang cellphone ko. Kung sino man matawagan ko, tulungan niyo ako! TSK.

"Hello Zai? Bakit ka napatawag? Zai?"

"Ano uurong ka na ba?!"

"At sinong tinakot niyo?"

"Zai! Asan ka?! Guys, si Zai! Mukhang dehado! Tara!" Ano kaya? Sino kaya yung natawagan ko? TSK. Kung sino man kayo, BILIS! Hindi ko `to kaya. Panigurado.

Inatake na nila akong lahat. At wala akong magagawa kundi lumaban. Papayag ba naman akong matalo ng mga `to? HINDI. Ano pang bisa ng pagiging basagulero ko?

Nakailang bagsak na ako at isa pa lang ang napapatumba ko! TAKTE. 10 vs. 1. MADAYA. Nasan na ba kasi yung tinawagan ko? NICE! Mukhang di naman nasagot yung tawag ko eh! Bumagsak uli ako at pinag-sisipa ako.. Lumalabo na ang paningin ko at di ko na `to gusto. AAH! Tumayo ako at sinuntok kung sino ang nasa harapan ko. Pero, nabatumba nila uli ako. Bubog sarado na. Wala na.

"Mukhang `di ata tama `to." Narinig ko lang ang boses ni Kevin.. Di ko na kayang tumayo pa.. Sakit na ng katawan ko. At nakita ko nalang silang nakikipagsuntukan..

"Zai! Zai! Wake up! Are you okay? TSS! What to do? What to do?" Ugh. Ang sakit ng buong katawan ko.. Tapos maririnig ko pa ang boses ng maingay na `to. Parang si--- HINA! Napatayo

ako sa kinahihigaan ko. AW. Ang t@ngi ko talaga.

"**Nasan si Hina?!**" Nakita kong nakapalibot sa kama sina Zen, Ate Zana, Andrew, Kevin, Hina at yung magkapatid.. Wala si Hina.. Siguro hindi niya nalaman na nabugbog ako kanina. At siguradong `di rin niya ako pupuntahan.. Magkagalit kami eh. Wala na pati yung pakielam.

"Sabi ko naman sa inyo at okay lang yang si Zai eh. Buti naman at buhay ka pa! Pinagtaranta mo kaya kaming lahat.." **Lahat?** Sana kasama sa lahat na yun si Hina.. Ang hirap ng ganito.

"**Kung hinahanap mo si Hina.. Hindi pa namin sinasabi na nagkanyan ka.**" Kung nalaman niya kaya? Pupunta kaya siya dito? Di ko alam. Mukhang hindi eh.

"**Out or reach ang cellphone niya eh.**" Cellphone?

"**Na-nasa akin ang phone ni Hina. Naiwanan niya kanina sakin.. Nakalimutan kong i-i-ibalik kanina.**" Kinuha ko yung cp niya sa kabilang bulsa ko. Fvck. Basag ang screen. Siguro dahil sa pagkakabagsak ko kanina. Pag minamalas ka nga naman.

"**Oh my! Basag!**" Nakaturo si Yuki dun sa phone. Oo, kasalanan ko na kung nabasag! TSS. Sorry naman! Teka? At kelan pa `to natutong magsalita?! O_O

"**Kaya pala out of reach. SINIRA ni ZAI.**" Mang-asar ba naman?

"**Kahit naman ata nasa kanya ang cellphone na `to. I-off niya rin.**" Pinatong ko yung phone niya sa side table. Tumahimik silang lahat. "**At alam kong alam niyo na rin kung bakit.**"

"Oo. Alam na namin. Nakausap namin si Ken at sinabi na samin si Zana yung side mo. Mukhang mahirap yang problema ninyo ah."

"**Teka. Lalabas muna kami ni Zen para kumuha ng mga gamot at maghanda ng pagkain. Dito muna kayo.**" Lumabas na silang dalawa. Mukhang umiiwas siya sa problema namin.

"**Tell me. What is your decision about this? Hurt her and follow your parents or forget your duty as a son of your parents and fight for Hina?**" She was straight to the point. Alam kong inaalala niya lang si Hina. Pero paano naman ako?

"Hindi ko alam. Nalilito ako kung sino ang dapat kong piliin."

"Tol. Di mo naman kelangan pumili eh. Kelangan mong gawin ang karapat-dapat at ang TAMA."

"Tama? Ano nga ba ang tama?" Natigilan kaming lahat. Pati ako, hindi ko alam kung anong tama.. "Mahal ko si Hina pero isa rin akong anak.. Hindi ko na alam ang gagawin ko.."

"Kung ano man ang maging desisyon mo, andito lang kami. Tandaan mo yun." Tinapik niya ang balikat ko. May naalala ako nung nakita kong tinapik niya ang balikat ko..

AT ZAI'S RESORT... *(Back in Chapter 12)*

"Nasan na ang Zai na nakilala ko dati?" Nagbuntong hininga siya. Ayaw niyang tumingin sa mga mata ko at tinakbuhan niya ako papalayo. Di ko siya mahabol. Di ko alam kung bakit.
*Sigh..

Nag-decide ako pumunta sa isang resort shake house dito sa beach.. Umupo ako at nagtinginan sakín ang mga tao dun. Ngayon lang ba sila nakakita ng gwapo? Sheesh.

"Hey Zai! Long time no see! Wazzup?" Binati ako nung owner. nakipag-apir lang ako sa kanya..
"Di ba chikka babes mo yun?" tinuro niya yung couple na nasa likod ko. Teka-- Si Hina at KEVIN?! "Akala ko gf mo. Mukhang kay Kevin pala siya."

"Fvck." Nakita kong inabot ni Kevin yung shake na binili niya. Lintek. Tina-traydor ata ako ng mga ito eh. Ngumiti si Hina. Isang ngiting hindi ko nakikita pag nakakasama niya ako.. PAKI KO?!

(Back in Chapter 19)

"Pare.."

"Oh pare. Bakit?" Tinawagan ko si Kev.. Alam kong kasama niya si Hina.. Nakita kong sumakay si Hina sa motor niya. Nagbabakasali akong kasama pa niya `to.

"Kasama mo ba si Hina?"

"Si Hina? Kung kasama ko?.. Sorry, di ko na siya kasama.. Inihatid ko na siya pauwi.."

"Ganun ba? Naiwan niya kasi ang phone niya dito. Akala ko kasama mo pa. Ge, salamat." Kung `di niya kasama si Kevin.. Asan siya? Tumawag na rin ako sa kanila pero `di pa daw siya umuuwi. Pero sabi ni Kevin naiuwi na daw niya.. TAKTE! Asan ka ba Hina?!

"Ge. Bye." I hung up the phone. Tumunog bigla uli ang phone ko.. It was a call from an old friend. I pressed the green button..

"Hello?"

"Uy pare! I know na unexpected ang pagtawag ko sayo. Pero, tanda mo ba nung pinakita mo sakín ang picture ng new girlfriend mo sakín? Atually, I saw her today."

"Ano?! Saan?"

"She`s with someone.. Anong pangalan nun? Ah! Kevin. Kevin, tama?" Akala ko ba--- "Nasa isang ice cream parlor sila eh. Mukhang depressed and girlfriend mo. I wonder lang kung bakít magkasama sila ni Kevin?"

I wonder kung tinatalo na ako ni Kevin. Hindi ko alam pero ayaw ko siya paghinalaan.. Kabarkada ko si Kevin at alam kong `di niya ako lolokohin. SANA..

"Aalis na kami. Mas kelangan mong magpahinga ngayon.." Tumango lang ako.. Isa isa silang umalis.. Humiga ulit ako at pinikit ang mga mata ko.. Ang hirap ng ganito. Ang bilis ng lahat.. Ayos lang kami kanina pero, bakít ngayon.. hindi na?

"Zai! Zai!" Putek! Sino yun?! Biglang bumukas ang pinto-- Si Monique. A-Anong ginagawa niya dito?! *"Your sister called me at sinabi niya kung anong nangyari sayo. Are you okay?"* Napaupo ako at tumingin sa kanya.

"Anong ginagawa mo dito?"

"I want to check if okay ka lang."

"Matagal na akong okay nung nag-break tayo." Inalis ko ang kamay niya sa mukha ko. "Umalis ka na. Hindi kita kelangan dito.." Humiga lang ako at tumalikod sa kanya..

"Sige lang.. Pagbibigyan kita ngayon Zai. Alalahanin mong kelangan ako ng pamilya mo.. Alalahanin mo.." Kelangan ng pamilya ko? "Mas may karapatan na ako sayo ngayon.."

Narinig kong nagsara na ang pintuan.. Umupo uli ako at sumandal sa headboard.. Kelangan ko siyang pakasalan dahil gusto ng magulang ko. Not literally na gusto nila, pero kelangan para sa negosyo.. Pero bakit ako? Kung pede lang si Zen eh. TSS.

"Galit ka ba sakin?" Hindi ko napansing nakapasok na pala siya sa kwarto. Akala ko ba magpapahinga ako? Eh bakit dami pumapasok sa kwarto? Aish.

"Hindi."

"One word man ka pag galit ka. I know that you're mad at me."

"Alam mo naman pala eh. Bakit nagtatanong ka pa?" Gusto kong sigawan ang babaeng `to. Pasalamat siya at kapatid ko siya. Badtrip.

"Ganyan ba tinuturo ng bagong girlfriend mo sayo? Ayos ah.. Lalo kang nagiging matigas."

"Walang kinalaman si Hina dito!"

"MAY KINALAMAN DITO SI HINA! INAAGAW KA NIYA SAKIN!" Nagulat ako sa sinabi niya.. "Ano ka ba Zai?! Alam mong matagal na kitang mahal! Pinagbigyan kita kay Monique at di na ako papayag pang agawin ng iba!"

"Ate naman.. Wag na nating ibalik ang dating problema. Tapos na yun.. Tama na."

"ATE?! Naiinis ako at naging mag-ate pa tayo! Zai, magkapatid lang tayo sa ama! Pwede naman sa atin yun di ba? Sekreto lang natin.. Hinawakan niya ang mukha ko.. "Paano ko hindi ibabalik ang nakaraan kung lalo kang lumalayo sakin? Lagi nalang ako nasasaktan Zai.."

"Aaminin ko, akala ko nung bago pa maging kami ni Monique.. Nagkagusto ako sayo dahil akala kong pede maging tayo kahit magkapatid tayo.. Pero Ate Zana, hindi pede at isang pagmamahal lang sa kapatid yun. Di tayo pede!" Binalik ko ang kamay niya sa kanya. "Wag na nating unghatin ang nakaraan.. Mahihirapan lang tayo.."

"Pero Zai. Mahal kita."

"Mahal mo ako, pero pagmamahal lang yan ng mga magkapatid. Mahal din kita Ate."

Hihiga na sana ako ng bigla niyang hinawakan ang kamay ko.. Then SHE KISSED ME. Fvck. What the hell is she doing?! I pushed her away and I wanted to slap her pero hindi ko magawa. Mahal ko ang kapatid ko..

"Ate so-- HINA?!"

"Kaya pala. Kaya pala galit na galit ka. I hate you! I hate you Zai Zerezo! I HATE YOU AND I REGRET OF LOVING YOU BADLY! I-IT`S OVER!" WHATTTDA?!

CHAPTER 21

"Kaya pala. Kaya pala galit na galit ka. I hate you! I hate you Zai Zerezo! I HATE YOU AND I REGRET OF LOVING YOU BADLY! I-IT`S OVER!" I barely can't move.. She yelled at me badly.. Tears fell abnormally.. Grief. Si Hina.. I hurt her without any intentions..

"Hi-Hina.. L-let me explain.. It`s no--"

"E-explain? Hindi na kelangan kasi INTINDING INTINDI ko na.. At ngayon, ang alam ko lang-- AYOKO NA. It`s really over. " He shook her head while sobbing.

"Bu--"

"One more thing.. Nakalimutan kong sabihing I`m very unfortunate to be your girlfriend." Unfortu-- Hindi na ako nakapagsalita.. She slammed the door and left me with painful words na ngayon ko lang narinig. It`s awful.

"Za--"

"Labas."

"Pero--"

"LABAS!" Tapos na ba ang lahat samin? Isa ba akong walang kwentang lalaki? Di ko ba nagawa ang laha para makuha si Hina? Hindi naman ako ganito dati eh? Bakit ba ako nasasaktan?

"PUNYET@!"

"Ku-KUYA!" Napatingin ako kay Zen.. Tumakbo siya papalapit saakin.. "Ano bang ginagawa mo! Ba't mo sinuntok yung pader! Tamo nagkasugat ka tuloy. Si Kuya talaga oh.." Hinigit niya ako at pinaupo sa kama..

"Zen?"

"Alam mo ba, nagiiyak yung si Ate paglabas ng kwarto mo.. Tapos narinig kong parang may humampas sa pader kaya pumasok ako. Baliw ka ba?"

"Obvious ba?" I fake a smile.

"Peke. Nga pala, yu-yung Hina?" Nagulat ako ng marinig kong sinabi niya ang pangalan ni Hina.. "Nagiiyak din siya palabas ng bahay.. Inaway mo ano? Pero naibigay ba niya yung box? Ah! Ayun oh." Tinuro niya yung box na nasa sahi. Siguro naiwanan ni Hina kanina.. "Pinakita pa nga niya saakin yung laman eh." Iniabot niya saakin yun.

"A-anong laman?"

"Ewan. Basta! Pero Kuya.. Pag ayaw mo ng gamitin yan, akin na lang ha? Teka, kuha ako ng towel. Daming dugo eh. TSS. Buti nalang di ako nagmana sayo.." Napangiti ako sa sinabi niya. Kelan pa kaya nagsimulang mag-mature si Zen? Buti na nga lang, di siya nagmana saakin..

Tiningnan ko yung box.. Dala dala ni Hina. Para san? Dahan dahan kong binuksan yun.. Isang [NECKLACE](#) tapos may sulat na kasama..

ZAI,

Mianhaeyo. Hante sangcheojuryeo go hange aninde.. Ayokong magkagalit tayo.. Sorry. I`ll be leaving Philippines day after tomorrow tapos magkagalit pa tayo kaya sorry. Hmm, babalik ako. Yaksok halgeyo. Kaya sana intayin mo ako. Sana sa pagbalik ko, may dapat pa akong balikan. ^^ I`m very lucky to have you Zai. I`ll miss you. Saranghae.

[Mianhaeyo= Sorry ; Hante sangcheojuryeo go hange aninde= I didn` t mean to hurt you ; Yaksok halgeyo= I promise.]

"No. I`m very lucky to have you, Hina."

"Kuya?" Bumalik na si Zen tapos lumapit sa kinang hawak hawak yung basang hand towel. "Mahal mo si Hina ano?" Sino bang nagtuturo sa batang `to? >_____<

"Ba-bakit mo natanong?" Sinimulan niyang linisin ang sugat ko sa kamay.. Titig na titig siya sa sugat ko. Nandidiri ata o pinagaaralan. Lintek. "Sagutin mo ako."

"Tanda ko kasi nung nagalit ka kay na mama. Nahuli din kitang sumuntok sa pader nun. Tapos sabi mo sakín, di mo kayang saktan ang taong mahal mo kahit galit ka pa sa kanya." Tumingin siya sakín tapos ngumiti. "Kaya mas pipiliin mong saktan ang sarili mo para mailabas ang galit at sama ng loob."

"Si-sinabi ko ba yun?"

"Oo. Kahit alam kong galit ka kay mama, di mo siya nasaktan kasi mahal mo siya. Tapos ngayon, kay Hina naman."

"Bakit ang daldal mo ngayon?"

"Nakakatamad ng maging tahimik eh." Tapos ngumiti siya uli. Abnuin din pala `tong batang `to.. "Pero alam mo kuya? Mas gusto ko SIYA kesa kay Monique." Natigilan ako sa sinabi niya.

"Totoo ba yan o pinapagaan mo lang loob ko?"

"Sa tingin mo?" Tumayo na siya tapos lumabas ng kwarto.

"Pareho." Totoo yun at pinapagaan niya ang loob ko..

Kung alam lang ni Hina kung gano kahirap mag-sakripisyo ng taong mahal mo. Tek. Di naman talaga ako ganito dati pero bakít niya ako binago? Bakít niya ginulo ang buhay ko? Bakít ang sakit sa pakiramdam kahit balewala lang `to sakín date?

Kinuha ko yung phone ni Hina sa may side table. Pinindot ko yung power. Buti naman at ayos pa. Basag lang yung salamin. `Ibabalik ko nalang bukas' Binuksan ko yung gallery tapos sa video clips. O_O

"Annyeong! See that guy behind me?" Kaway siya ng kaway tapos tinuro niya yung lalaki sa likod niya.. "He's my Ethan.." Napatingin yung guy.. Kamukha nga talaga si Kevin.

"Mu-ot? AH! Hina-ssi igeo meogeo!" (What? AH! Hina, Try this!) May hawak siyang parang fruit na di ko alam ang tawag. Aish.

"Ew. Jinjja madeopseoyo! Masi eopseoyo!" (Ew. It's awful! It doesn't taste good!) Tawa ng tawa si Ethan sa kanya. Sino bang di matatawa? Ang pangit kaya ng mukha niya.

"Yeah right. Stop it. Dangsineul gyesok barabogo isseot-sseoyo. Cham jal eoullisineyo!" (Yeah right. Stop it. I've been watching you. You guys look good together!) Di pinakita si Ken sa video pero rinig bores niya tapos parang may umagaw ng phone ni Hina. *"Why are you blushing, Hina?"*

"Give my phone back! AISH!"

"You're fighting again." Tapos nilapitan ni Ethan si Hina. Ti-nap ang ulo at niyakap mula sa likod. May binulong siya dito habang nakangiti lang si Hina. Brrr.. STOP.

"Cham jal eoullisineyo.. You guys look good together.. Kami kaya? Bagay din ba kami?" Ano ba `tong iniisip ko? Masaydong cheesy. ERR.

Hina`s POV

"Hina? Are you ok?" She said while entering my room. Nakatingin lang ako sa labas ng window. TSS. *"If he cause too much pain, it`s either choose to be martyr or let go of him."* Humarap ako sa kanya. My tears began to flow again.

"Hindi ko `to gusto.. Alam kong mali ko ang lahat. I shouldn`t raised my voice on you dahil si Ate talaga ang mali.. You only defend our relationship.. Mali ako. Pero wala akong magawa."

"Bakit pa natin sila minamahal kung alam din natin na sasaktan din nila tayo?" Niyakap ko siya..

"It`s a mystery." pi-nat niya ang ulo tapos umalis na siya. Sometimes, you really need to be franked by younger persons for comfort. Haaiii.

***Tok.. Tok..**

"Hina-yah.. A phone call from Akii.." Binuksan ko yung pinto tapos kinuha yung telepono..

"Oh Akii?"

"I think you should make bati na with Zai. You know, he`s bugbog na." Whattda. What`s with the lingo. Aish..

"Bugbog?"

"Oo eh. TSK. Napagtripan siya kanina ng kabarkada ni Monique. Tapos ayun pa, may-quarrel pa kayo. You should make punta na here."

"Stop making that kind of lingo! It`s annoying." Tapos tumawa siya. Luka talaga `to. I smiled.

"Gusto lang kitang patawanin. Sige. Pauwi na kasi kami eh. Kakagaling lang namin dun. Puntahan mo na. Ok. Bye!"

Pupuntahan ko kaya siya? At bakit naman siya binugbog! AISH! Boblaks mo naman Zai para magpabugbog. Hmft. Inihagis ko sa kama yung telepono ng biglang may tumunog. May tinamaan ata yung telepono..

"Necklace?" A necklace galing sa mama ko. "I need to. Ayaw kong umalis ng may sama siya ng loob sakin. Here`s go nothing. Faiting!" *(Go for it!)*

Galit kaya siya sakin? Tama ba `tong ginagawa ko? Paano kung nagalit siya sa ginawa ko kanina? Umuwi nalang kaya ako? Pero.. Ang hirap..

"Ano? Pupunta ka ba o hindi?"

"Hindi ko alam. What do you think?"

"Pag di ka pumunta, ikaw rin ang mag-sisisi pag magkagalit kayo habang nasa Korea ka.. Pagpumunta ka naman, may chance na magkabati kayo o kaya naman di natin alam na galit pala siya. EWAN."

"So ano?"

"Listen to your heart and you`ll know the answer."

"KESO." Ang weird. Di ko alam kung kelangan kong matuwa o malungkot sa gagawin ko. Msakit din ang sinabi niya sakin pero mas masakit kung papalakihin pa namin ang away na `to.

Kung di niya lang ako sinama sa kanila. Di sana mangyayari `to. Di ako aapihin ng

maldita niyang kapatid. Di ko malalaman na mae-engage si Zai kay Monique. Walang panget na mangyayari. Pero siguro naman, kelangan kong gumawa ng paraan. Kung di man kami magkabati ngayon.. Gagawin ko nalang bukas. Ewan. Bahala na.

"Zen?" Nakita ko siyang naglalaro mag-isa sa labas ng bahay nila.. "A-ang Kuya mo?" Lumapit siya sakin tapos tinuro yung hawak kong box.

"Ipakita mo muna kung anong nasa loob niyan." TSS. Bakit may condition?

"Para kay Zai `to eh."

"Sige na. Please?" AMP. Ang cute cute ng batang `to. di ko tuloy matiis.. Binuksan ko yung box. Nanlaki yung maliit niya mata. "Akin nalang pede?" I shook my head. Nag-pout siya ng lips. AMP. Cute talaga!

"Kuya mo?"

"Andun sa kwarto niya. Dami pasa eh. Binugbog daw. Panget ng itsura niya." Sinipa sipa niya yung damo. "Puntahan mo." Kelan pa natutong bumait `to? Nag-smile siya sakin tapos nag-babye. Tek. Ang chute! >___<

Kinabahan ako ng pumasok ako sa bahay nila. Di ko alam. Parang mali eh. Di maganda sa pakiramdam. Feeling ko dapat di nalang ako pumunta. Pero alangan namang umatras pa ako? Ito na. Hinwakan ko yung door knob. Narinig kong may sumisigaw sa loob. Si-- Si Zana?

"Wrong timing?" Biglang nawala yung ingay. Pumasok na kaya ako? Pero baka confidential pinaguusapan nila? Pero akala ko ba binugbog si Zai? Bakit may lakas pa siyang makipag-away kay Zana? Ito na. Bahala na--- "Za--" Fvck.

I caught them kissing. Kissing lips to lips. Oh sh1t. Da-dapat di nalang ako pumunta. Dapat.. Dapat.. Ang tanga tanga ko.. Nabitawan ko yung box na hawak ko. Pabo.

"Ate so--HINA?" Ayoko na. Suko na ko.

"Kaya pala. Kaya pala galit na galit ka. I hate you! I hate you Zai Zerezo! I HATE YOU AND I REGRET OF LOVING YOU BADLY! I-IT'S OVER!" Tama na ang nakita ko. Masakit. Masakit. Di ko

na kaya..

"Hi-Hina.. L-let me explain.. It`s no--"

"E-explain? Hindi na kelangan kasi INTINDING INTINDI ko na.. At ngayon, ang alam ko lang--
AYOKO NA. It`s really over. " I shook my head. I don`t want to listen. Ayoko.

"Bu--"

"One more thing.. Nakalimutan kong sabihing I`m very unfortunate to be your girlfriend." I lied.
I was lucky having him. I was lucky being his girlfriend pero-- di ko na talaga kaya. Dapat di ko
nalang.. Pabo! Tumakbo ako palabas ng kwarto. Gusto kong umalis.

"Ate Hina?" Ate? ZEN! Lumuhod ako sa harap niya at niyakap siya.. Kelangan ko ng yakap
ngayon. Sobrang sakit. "Sinaktan ka ba niya?" Tumango lang ako. "Wala tayong magagawa eh.
Lahat naman tayo nasasaktan." Napatigil ako sa sinabi niya.

"Ang galing mo ah.." I said while sobbing.. "Parang expert ka na dito.."

"Ako pa." Then he winked. Tumakbo na siya papalayo saakin.

"Thanks." I`m leaving Philippines and I don`t know if I should come back. Tapos na ang lahat
samin. Wala ng `kame`. "This is the end. I should accept Ralph`s proposal."

"Don`t." Huh?

"Ano?"

"Wag. Kung mahal mo si Zai. Kunin mo siya saakin. Kunin mo siya kay Mama. Kunin mo siya kay
Monique. Yun nga lang.. Kung kaya mo." Pinunasan niya ang luha niya at nilagpasan ako. "Pero
isa lang ang tandaan mo.. Di ako papatalo sayo. Kahit magkapatid pa kami." O_____O

"What?! Onje?"

"Now."

"Where are you?"

"Behind you."

"Ethan."

"I missed you Ken. By the way, where's Hina?"

CHAPTER 22

I guess this is the end for our relationship. I thought he'll give all the things I wanted to have.. pero nagkamali ako. Sasaktan din lang pala niya ako tulad ni Ethan. Suko na ko.

"Hina." I froze. Ghad. His voice. "Hina, please.. Don't go."

"Tell me your reason."

"Ayokong maagaw ka niya sakín." Niya?

"Anong ibig mong sabihin?" Hinarap ko siya. Nakayuko at hirap na hirap siya sa paglalakad. Can't look. T.T

"Hindi kita ibabalik kay Ethan. Ayoko. Sakín ka lang."

"Ethan?" Anong pinagsasa-sabi nito? "Nababaliw ka na ba?"

"Tu-tumawag sakín si Ken. I won't let you go. Nandito si Ethan." What the eff. "Kahit di ko kayang pigilan ka.. Susubukan ko." Hinawakan niya ang kamay ko. *Si--Ethan, andito?*

"Let go of me." Napatigil siya at tumingin sakín.

"Ba-bakit?"

"Ayoko sayo at wala kang pakielam kahit bumalik pa ako kay Ethan." Hinigit ko pabalik ang kamay ko. Yu-yung kwintas. Nakita kong suot-suot niya yung kwintas.

"Pero Hina.."

"Tama na. Ayokong makinig sayo!" Nagulat ako ng bigla niyang hinawakan ang mukha ko. Then, he hugged me. Bakít di ko siya matiis?

"Paalisin kita pag nasabi mo sakín na di mo ako mahal." Diresto siyang nagsalita. Ka-kaya ko

bang sabihin na hindi ko siya mahal? Kaya ko lang I hate you, but I don't always mean it.

"Zai, please don't make this hard for me."

"Ayaw lang kitang mawala saakin." Tighter and tighter. Ang sarap sa pakiramdam pero di'to dapat. Di ko kaya siyang pigilan.

"Sorry." I pushed him away. "Mali ang lahat. I'm sorry. I'm going to meet E-ethan now." Tumalikod na ako sa kanya pero hinigit niya ako pabalik. "Za-" and I was stopped by a *kiss*.

"Hahayaan kita, di dahil sinusuko kita. Hahayaan kita dahil gusto kong sundin mo kung anong magpapasaya sayo." He said after that kiss. Bakit? "Bye." and he walked away. Fade from my sight.

"Bye Mr. Gangster."

"Hina." Andito na si Ethan. Alam kong nakita niya ang lahat.

"Ethan." I faked a smile while wiping my tears off my face. This is the end. This is over. There's no more Zai and Hina. I'll move on and I hope that *he* will do the same thing.

"I've seen everything and Ken told me the whole story. You shouldn't go with him anymore. It'll just cause more pain for you. He's worthless."

"Worthless?"

"Ne." *(Yes.)*

"Pabo! Ga nahante eotteoke haenneunji saenggakhae bwayo! You did the very same thing!" *(Fool! Think about the way you treated me before!)*

"Mianhaeyo." *(Sorry.)* He touched my face, the touched I ever wanted before. "That's why I am here. I want to repay everything I've done. I'm sorry."

"Nal honja itge naebeoryeo dwoyo." *(Leave me alone.)*

"But--"

"Just leave me alone. Please." My eyes formed tears again. "I want to be alone. I can go home by myself. Stop following me." Iniwanan ko na siya, basta ang alam ko sumakay na siya ng kotse at umalis.

Nagsimula ako maglakad. Hindi ko alam kung saan. Basta ang gusto kong mapalayo sa kanila. Bakit ko ba inilalayo ang sarili ko kay Zai kung pede ko naman siyang patawarin? Pero masakit yung ginawa niya. Bakit hindi ko siya pinag-explain? Kelangan pa ba kung nakita ko na lahat? Conspiracy.

Naramdaman ko na `to date pero bakit mas masakit? I loved Ethan before pero mas minahal ko si Zai at mahal ko parin siya hanggang ngayon. Ang hirap. Kahit di ko kayang mawala sakín si Zai, pinagpilitan ko parin siyang ilayo sakín.

"I better go now and leave this place." That`s it. Nag-decide na ako and I don`t think of coming back. I`m sorry. I should go. Hindi `to ang place ko. I better go back to Korea.

Umuwi na ako sa bahay. Wala akong kinausap o pinansin. Masyadong mahaba ang araw. Kelangang matapos `to agad.. I fixed my clothes.. everthing. Wala dapat matira. Hindi ako kumain ng dinner. Di rin naman tatanggapin ng tiyan ko. I better go to sleep.

Ken`s POV

Maagang nagising si Hina. Kung sabagay, may pasok siya.. Hindi ko ine-expect na nakangiti siya ngayon at lively pero iba eh. Halatang peke kahit anong gawin niyang pilit. Mas mabuting di ko nalang pansinin.

"Where`s Eth-- I mean Ethan Oppa?"

"Still dreaming."

"Oh. Okay." Naghain na ako ng breakfast niya.. Alam kong di niya kakayaning magpanggap. Mahihirapan siya.

Naging tahimik kami through out the whole course. Ayaw niyang mag-open up. Hindi ko nalang din siya pinansin. Kinuha ko nalang yung pinagkainan niya at dinala sa dish

washer. Then-- she hugged me from my back. Sabi na nga ba, di siya makakatiis.

"Alam kong magiging okay `to. Di ba?"

"It will. If you want to." Humarap ako sa kanya at niyakap siya. May little sis is in deep pain. Hindi ko naman siya matulungan.. I can just show some comfort.

"We`ll fly tomorrow, iiwanan ko na ang lahat pagkaalis natin bukas."

"Kung yan ang desisyon mo."

"Ah! Oo nga pala Kuya. Sumama ka sakin. Mag-ddrop na ako mamaya. I need your consent." Nag-nod lang ako. Kelangan nga pala namin mag-drop. Habang nasa Korea kami, dun muna kami mag-aaral. Babalik kami sa school namin kung may chance pa na makabalik kami.

Inintay ko siyang kunin ang bag niya. Should I ask Zai tungkol sa nangyari kahapon? Tinawagan ko siya kahapon pero di ko alam kung nagawa niya yung pinapagawa ko.

"Kakaalis lang niya. Hindi ko alam kung maabutan ko pa siya.."

"Hindi pede `to. Andito si Ethan." Parang natigilan siya sa sinabi ko.

"Ano?!"

"Bumalik siya dito at hinahanap niya si Hina! Kelangang pigilan mo siya at wag mo siyang pauuwiin dito."

"Sige. T-try kong habulin siya."

Naging okay kaya sila ni Hina? Di ko alam. Gusto kong tulungan si Hina tungkol dito pero bakit wala akong magawa? Di ko alam ang dapat gawin. Nahihirapan ako. Ang laki ng problema ng kapatid ko at dapat tulungan ko siya.

"Are we going now or spend the whole day being dumbfounded?" TSS. Ang lalim na ng iniisip ko eh. PAM-PAM.Kidding.

"Sorry. Let`s go." Walang nag-sasalita samin. Ang boring. Hindi tulad ng dati. She used to tell stories kahit hindi ako nagtatanong. I think, medyo nag-mature na siya pero halata parin na malaki ang problema niya. I know her.

"It`ll be better. You`ll see." She whispered but I can hear it.. Hindi ko na siya pinansin. Alam kong kelangan niya ng oras para makapag-isip isip. Hope that she knows what she`s doing. Ghad.

Nakadating kami sa school niya na wala paring conversaton na nangyayari. Ayoko ring mag-open up kasi baka kung ano pang mangyari. Play safe? Anyway, bumaba na kami pareho pagka-park ko ng sasakyan.

"Tara?" Umakbay ako sa kanya, like I always do. Ngumiti lang siya sakín and put her arms around my back.. We headed our way going to her adviser.

"Oh. Good Morning Hina."

"Sir, kelangan ko po ng permission niyo para makapag-drop ako."

"What?" Nagulat yung teacher niya habang binabasa yung letter na gawa ng magulang namin..
"Sigurado ka na ba sa desisyon mo?"

"Yes sir. Kasama ko na rin po ang brother ko." Nag-smile lang ako. "I just need your signature and it`s done." Napaka-straight magsalita ni Hina. TSS.

"Almost 2 months ka palang nandito, tapos mag-ddrop ka na agad. Sayang. You`re one of the best AIs we had."

"Gusto ko po man mag-stay pero I have to leave."

"Sige, I`ll sign this. Pero binabalaan kita.. Hindi ka basta basta makakaalis dito." Is that a threat?

"What do you mean sir?" I interrupted.

"Piling-pili lang ang mga AI dito sa school and you know that. Hina was treated `extra` special. Kaya napakahirap pakawalan ng isang magaling na estudyante. Haven`t she informed you na she ranked SECOND last quarter?" Men. Di niya sinabi. Nakita ko nalang nag-peace sign sakín si

Hina. TSS.

"What will be the consequences pag nag-drop siya?"

"I don't know. Only principal has the authority within the AIs. Tsaka, wala pang nag-ddrop na AI dito. Siguro si Hina ang pinakauna pag na-allow siyang mag-drop."

"Eh di gagawin ko nalang." Nag-smile siya dun sa adviser niya at nag-bbye.

Nagpaalam sakín si Hina na aattend na siya ng klase. Nag-nod lang ako tapos pumunta sa Principal's office. Ewan ko. Kahit ayaw naing gawin `to ni Hina. Kelangan. For our family's sake.

"Excuse me, can I have the permission to talk with the principal?" Tinanong ko yung assistant principal.

"Upo muna kayo. I'll check kung may ginagawa pa si Mrs. President."

"Thank you." Tumayo yung babae at pumasok sa isang door sa loob ng kwarto. Must be another room. Tapos bumalik siya agad. She gave me the sign kaya pumasok na ako.

"Good morning. How may I help you?" Teka, may kamukha `to ah? Aish.

"I'm Ken Yasu. Hina's older brother. I am here to ask your---"

"Mama, aalis na a-- uy! Hi Ken!" Nag-wave sakín si Drew. Sabi na nga ba. "A-anong ginagawa mo dito?" Nilapitan niya ako.

"Kakausapin ko sana ang mother mo."

"Oops. Sorry Mama."

"You know what to do, Andrew."

"Yes Ma." Bakit parang takot siya sa Mama niya? "Si-sige ba-bye muna. Maya nalang." Tapos lumabas na siya ng room.

"You were saying?"

"Ah! Oo nga pala, pede niyo bang hayaan si Hina na mag-drop?" Ngumiti siya. I don't like that

smile. "Well, here`s our parents` letter." I handed her the letter. Di niya `to binasa. TSS.

"I`m sorry. But my answer is NO."

"Ba-bakit naman? You don`t have the righ--"

"Being an AI, he/she must take the responsibility as an AI. Ang AI ang special sa school na `to. Don`t you think na basta basta nalang namin silang paalisin? At hahayaan nalang ba namin silang iwanan ang responsibility nila as an AI?" No emotions. I have this strange feeling. Mukhang di ko nga magugustuhan ang consequence na ibibigay niya.

"Pero sabi nung adviser niya may conse--"

"Oh. The consequences. Sa tingin mo kaya, kaya ni Hina yun? I don`t think so. Pero sige, kung mapilit kayo.. We`ll have your consequence this afternoon." We have to take risk. Dapat pala hindi ko siya dito inenroll. Brr.

Hina`s POV

Pumasok agad ako sa classroom ko. Hindi ko nakita si Zai.. Buti nalang. Lumapit agad ako kay Akii. I should make this day memorable before I leave. Niyakap ko siya agad, pati sina Yuri, Yuki at Kevin.

"Hindi na ba talaga magbabago ang isip mo?"

"Hindi na." I shook my head.

"Gusto sana kitang pigilan kaso, mukhang wala akong magagawa." Alam kong hindi siya masyadong nagsasalita pero alam ko din na totoo lahat ng sinasabi niya.

"Babalik ka ha?"

"I`m not sure. Sorry."

"Dapat bumalik ka. Hahayaan mo nalang ba kami dito?"

"Naku! Syempre hindi! Pero, hi-hindi ko alam eh.." Napansin kong tahimik sina Kevin at Akii. Bakit nila ginagawa sakín `to? Aalis na nga ako, ganito pa sila? Naman! T_T

"Zai." Napatingin ako sa likod ko. Kakadating palang ni Zai. La-lasing?! Lasing siya at parang nanigarilyo pa siya! Amoy kaya. Ano bang ginagawa niya? Umupo siya dun sa silyang nasa pinakalikod, wala siyang pinapansin. Umubob lang siya and that`s it.

"Ayan na naman siya." I heard her. Napatingin ako sa kanya..

"Anong ibig mong sabihin?"

"Sa tingin ko, di mo na kelangan malaman.. Useless na rin naman kung sasabihin ko pa diba?" Hindi ko alam, pero parang galit siya sakín. Hindi siya ganyan magsalita. Bigla siyang tumalikod sakín. Is she--

"Just understand her." Mali ba ang desisyon ko? Bakit parang kasalanan ko ang lahat.

"I`m so sorry Akii. I`m---" My tears start to fall. "If I could just decide for myself, ma-mas pipiliin ko nalang dito. Ka-kaso.." Ugh. I can`t help it.

"Hi-- naman! Wag kang umiyak.. Ano ba yan. So-sorry din.. Kasi, ang hirap hirap kasi eh. Sorry na. Sorry.." Then she hugged me..

"Applause. Bravo! Ano tapos na ba ang drama niyo?" I know that voice. She`s here again and I still hate her.

"Pede ba Monique, u-umalis ka na dito." Pinigilan siya ni Kevin na makapasok..

"Ano be Kevin? Naging estudyante rin ako ng klaseng `to." She smirked. "At magiging estudyante uli pag-umalis na siya dito."

"That won`t happen."

"It will." She softly pushed Kevin away at lumapit sakín.. "Oh? Sana wag ka ng bumalik dito. Happy Trip." Curse her.

"Pede ba Monique? Just leave her alone!" Napatayo na si Akii sa pagkakaupo niya. Calm down Hina.

"No Akii. I wont. Hindi ko siya titigilan hanggang di siya umaalis dito." She crossed her arms.
"Sino ba siya sa inaakala niya? Nasa loob din naman ang kulo niya eh."

"Shut up!"

"No! You shut up!" She yelled. "Hindi niyo ba alam na matagal ng pinaglalaruan ni Hina si Zai?"
What? Hi-hindi ko yun kayang gawin! "She`s flirting Kevin behind Zai`s back." Ayoko na. "Akala mo kung sinong malinis. Hindi naman pa---"

I slapped her face. I heard collective gasp inside the room. Alam kong nagulat silang lahat. Ang kapal ng mukha niya. I-I hate her.

"Ang kapal mo din ano? Accusing me kahit alam mong mali ang lahat?" Kalmado parin ako. Hawak hawak niya yung pisngi niya. "Alam mo, ikaw ang isa sa mga dahilan kung bakit masaya ako aalis. Di na kasi kita makikita!" Di na siya nagsalita. She just walked out.

Sigh. Nanghina ako. Nakita ko lang lumabas si Zai habang pumapasok si Andrew. So ngayon, siya pa ang annoyed? Mali na naman ba ako? Hirap na hirap na ako. ><

"Hi-hina!" I ran away. Running away, like I always do when I`m down. Pagod na pagod na ako kakaisip. Alam kong hindi magiging okay ang lahat.. It won`t be okay.

"Hina?" Na-nakita ko si Ethan. I need him. Wala na akong magawa kundi yakapin siya. I hugged him so tight that I don`t want to let go. "Ooljee mahrahyo.." (*Don`t cry..*)

"I`m sorry. I`m sorry.. Please, help me.."

"I will." Hinimas himas niya ang ulo ko. Medyo lumayo na ako sa kanya.. He always does this. Showing up when I always ran away..

"Put@!" Bigla nalang sinugod ni Zai si Ethan. O___O

"Zai! Stop it! Itigil mo na yan!" I can`t stop them. Nagsusuntukan na silang dalawa.. "Tulong!!" I screamed for help! Lumabas sina Kevin at Andrew..

"Zai, tama na!"

"Bitawan mo ako Kevin! Di pa ako tapos!"

"Are you crazy?! I didn`t do anything, why the heck did you punch me?!" Nilapitan ko si Ethan.

"Ikaw ang dahilan kung bakit nasaktan si Hina!" I froze. "Hindi ko siya masasaktan kung hindi mo siya pinabayaan!" He`s blaming Ethan for all of this. "Kulang pa yan sa pananakit mo kay Hina!"

"I know it`s my fault, but it`s also your fault! You chose to hurt her too! Don`t just blame me! Isn`t it your fault too, why Hina is suffering now? Who put her to this so-called relationship? It`s you! You dumb@ss." Hi-hindi ako makapagsalita.. I ju-just can`t.

I walked out. Ayoko silang makita.. I heard them calling me, but I ignored them. Naiinis ako. Oo, tama si Zai.. Kung hindi ako sinaktan ni Ethan, wala ako dito. Pero kahit sinaktan ako ni Ethan at pinili ni Zai na wag akong saktan, magiging ayos sana ang lahat. ><

"Masaya ako kasi dahil kay Ethan, hi-hindi ako makikilala si Zai.." I said while a tear fell on my eye. I slowed down and stopped inside the Al`s tambayan. "Ayokong umalis.." Gusto ko pang makasama si Zai.. Gusto ko pang magtagal.. *Gusto ko si Zai..*

"Wag ka nalang kasing umalis." I turned around and found him crying, standing behind me.. "Di ko kaya.. Mahahirapan ako kung aalis ka.."

CHAPTER 23

I stared at him completely blank. Naiiyak siya pero pinipilit niyang wag ipakita sakin ang luha niya. Pft. I keeps on wiping it whenever a single teardrop falls. *He don`t want me to see his weakness..*

"Fvck. Wag kang tumingin." I don`t know why pero it made me smiled.. Dahan dahan niyang inangat ulo niya habang yung isang kamay niya pinupunasan yung right eye niya. "Bakit?"

I shook my head.. Si Kuya at si Papa palang ang nakikita kong umiyak na lalaki, *pati pala si Ethan*. Ewan ko pero I know that every teardrop falling from a boy`s eyes.. It always means sincerity and love.

He sighed tapos bigla siyang napaupo. Nagulat ako sa nangyari. Pa-parang masakit yung ulo niya. I wanted to approach him but---

"HINA!" Ethan knocks at the door violently.. "Don`t listen to that guy! Don`t let him hurt you again.." Hurt me again? Didn`t he hurt me too?

"Pare, tama na! Hayaan mo muna sila!"

"Hina and your stvpid friend are inside that small house! How can I just let them?!" hindi ko na sila pinansin. Lalo lang akong magugulo..

Lumapit ako kay Zai. He looks pale. Very pale. Tumingin lang siya sakin.. Kinuha ko yung kamay niya at I pulled him up. Nagulat siya sa ginawa ko.. Ako din, nagugulat din ako sa ginagawa ko.His hands and arms are hot. He`s sick.

"Wag mo na akong akayin." I ignored him. Alangan namang pabayaang ko siya? `Di ata `to nagiisip eh. Dinala ko siya sa kwarto. tinuro ko yung kama.. Siguro naman gets niya? "Bakit kasi ayaw mong magsalita." Pft. WALa ng pakielamanan. >.<

Humiga naman siya tapos umupo ako dun sa bandang ulunan. I touched his forehead. Damn. Too hot. Napatong yung braso niya sa mga mata niya.. Hindi ako maalam mag-alaga ng taong may sakit. I decided to go to the kitchen to look for some soup.

"Sa-san ka pupunta?" Bigla niyang hinawakan yung kamay ko nung patayo na ako. Hindi parin niya inaalish yung braso niya sa mata niya.. Pa-pano niya nalaman?

"Kitchen." He freed my hands tapos dumiretso na ako sa kitchen. Tinext ko si Akii na magdala ng gamot para kay Zai. ASAP. Nag-reply naman siya ng okay.

Wala akong makitang soup. TSS. Kung nandito lang si Akii, mas ayos sana.. Kumuha nalang ako ng hot water at choco powder, since walang milk. Nakakita rin ako ng alcohol nung naghahanap ako ng towel. I remember when Ken oppa used to take care of me when I`m sick.

Kumuha ako ng malaking bowl at nilagyan ng warm water na may alcohol tapos dinala yun sa kwarto kasama nung choco drink.. Hindi ko binalak maging nurse!

Nakaupo siya sa kama nung naabutan ko siya. May hawak hawak siyang papel. Serious siya. Napansin niyang bumalik na ako, bigla niyang binulsa yung papel na hawak niya.

"Hindi ako maalam mag alaga ng taong may sakit, pero ito ang ginagawa ni kuya sakin tuwing may lagnat ako." Umupo siya at sumandal sa hed board. I handed him the drink, na inaccept naman niya.

Inubos niya aga yung tinimpla ko tapos inilagay sa side table. I just looked at him, giving him the signal na time ng humiga ulit pero nagmanhid-manhidan siya. Pft.

"Higa na kasi." I stiffly said. He obeyed me and pouted his lips. Naman!

"Pupunasan mo ako?" I nod. Ngumiti naman siya. Adik `to!

"Ba-bakit ka nagkaganyan?" I asked.: Piniga ko yung towel tapos pinunasan ko yung braso niya. Hingit niya `to pabalik. I glared at him.

"Ang lamig kaya." He wanted to glare at me, but he refuses. "Akin na." Kinuha niya yung towel sakin tapos pinunasan yung braso niya.. Di rin siya nakatiis. Nilamig eh.

"Ako na kasi." Wala na siyang nagawa. "Nagpagod ka ba masyado kaya ka nagkaganyan?" I don`t know why pero gusto ko lang itanong. Hindi ko talaga siya matiis.

"Hindi ko alam. Siguro dahil nung pagkabugbog sakin.. Tapos di pa ako nakatulog kagabi. Ewan." Pinatong niya yung ulo niya sa head board tapos nakatingin siya saakin. "Tapos yan, naalala ko na aalis ka nga pala."

**Sigh..* Kahit na maingay pa rin si Ethan sa labas ng tambayan.. Rinig na rinig ko at malinaw kong nadinig yung sinabi ni Zai.. Oo nga, aalis nga pala ako.. Ang sakit mang isipin na iiwan ko siya pero wala man lang akong magawa.. Wala.

"I don't know kung makakaalis pa ako. The principal don't want to allow me to leave."

"Eh di mas ayos." Biglang naging bright ang face niya. Showing that his happy from what he heard. "Hi mo na kelangang uma--"

"Pero, I really have to. Kahit ayaw ng school at kahit mag-retake uli ako ng 4th year.. gagawin ko."

"Why are letting this to be hard for me? Why are you letting yourself be away from me that easy?" His voice was very serious and I know what he meant.

"This is for my family.. Kelangan ko silang unahin.. I should let go of you that easy.. kasi-- gusto ko agad makalimot."

"Does this mean na.. di ka na babalik?"

"It's not like that.. Pede akong bumalik kaso ngayon, napakababa pa ng chances. Mahirap umasa." Hindi na siya sumagot.. Binalik niya yung braso niya before his closed eyes.. Ayaw na niya.. Alam kong kahit lambingin ko pa siya, di na rin siya makikinig at wala na siyang gana.

Nag-beep yung phone ko. Nag-text si Akii. I immediately run towards the door. Wala na daw kasi si Ethan dun. Iniabot agad saakin ni Akii yung medicine.. Emergency daw kaya kelangan daw niyang umuwi kahit wala pang dismissal. Nag-nod lang ako..

Bumalik agad ako sa kwarto. Ganun pa rin si Zai.. Is he mad? Pft. Fine. Give me cold treatment all over again. TSS.. Kumuha ako ng tubig tapos ipinatong sa side table yung tubig kasama yung gamot.

"Aalis na ako. Yan yung gamot mo. Inumin mo nalang." He didn't make any movement.. Kahit response, wala. Alam kong galit siya. Gusto kong magkabati kami bago ako umalis bukas.. pero-- mukhang ayaw niya.

I should make it up for him. Kelangan maayos `to. I don't know how but I must do something.. Bumalik ako at umupo sa sahig. Nakapatong yung braso ko above the bed, while my eyes are focused on his covered face.. I lifted my body and stared at his *lips*..

"Maybe this could help me." I kissed him. I didn't expect for a response, but he did.. Tinanggal na niya yung braso niya sa mukha niya tapos umupo sa kama.. Hinigit niya ako paupo sa kama without getting our lips be away from each other.

He holds my face and caressed it.. It fees so good.. Lahat ng inis ko.. galit.. sama ng loob.. biglang nawala.. Napansin ko nalang na-- *umiyak ako*.. We stopped and I bowed my head.

"Halika nga." Niyakap niya ako.. *Niyakap niya ako*.. Niyakap ko rin siya.. Kahapon ko pang ineexpect `to. Akala ko kasi magkakaayos kami. "*Ilagay mo `to sa isip mo.. Ginawa ko `to di dahil gusto kitang umalis, pero gusto kong maayos mo ang lahat.. para sayo.. para sa sarili mo..*"

Hindi na ako sumagot.. Hindi ko kasi kaya. Nag-nod lang ako sa kanya.. umiyak lang ako ng umiyak. Hindi ko aakalaing iiwan ko din ang taong natutunan kong mahal. Hindi ko `to naramdaman kay Ethan dati.. Kay Zai lang.. *Sa kanya lang*..

"Ulji marayo." (*Don't cry*.) Pinunasan ko ang luha ko. I looked at him and tried to fake a smile.

"Hindi mo kaya.. *Wag mo ng pilitin*." Hinawakan niya uli ang mukha ko at hinalikan ako sa labi.

"I love you."

"Na do. I love you and I will wait for you. Ako ba, iintayin mo ako?" I nod. Talagang iintayin ko din siya. Akin na siya.. At ako ay sa kanya.. Alam kong siya na nga.. Hindi ko namalayan na kanina pa palang tumutunog yung phone ko.

"Kuya?"

"Hina. Where are you?"

"Campus?"

"Punta ka dito sa principal`s office! ppali!" (Faster!)

"Wae?" (why?)

"Just do it! If you can find Zai, bring him with you."

"Arasso." (Okay/ I understand.)

Sinabi ko kay Zai yung sinabi saakin ni Kuya.. Hindi siya nagulat o nagtaka. Hindi ko alam kung bakit.. Bakit kaya kelangang kasama pa si Zai? Pumunta agad kami sa Principal`s office. Andun si Kuya at ibang AI. A-anong nangyayari?

"Ah! I`ve been waiting for you two." Binati kami nung mother ni Drew. Si Mrs. Ishikawa. Ang principal.

"So Mrs. Principal. Will you let me drop?"

"Oh. In one condition." Hindi ako sumagot. "As you can see.. All of the AIs are here. Mr. Zerezo, Mr. Calla, Ms. Carreon, Mr and Ms. Lee and my son.. ah! including you." I nod. "As an AI student, we don`t just let them be drop out of our school. So, there will be a consequence. Is that fine with you?"

"Yes."

"I`ll give you my permission to leave in one condition.. BEAT them all..." Pansin kong biglan napatungo sina Akii.. Is this the emergency she`s talking about? "Meaning, kelangang talunin mo sila.. especially-- Mr. Zai Zerezo."

"WHAT?!"

"I guess you heard me very loud and clear. Ganito talaga ang ginagawa namin dito sa university.. AI is very special and we don't just let them get away so easy."

"Once you're committed to this school.. Once you're given the name as an AI. You can't do nothing.. You'll just be served." He interrupted.. A-alam niya `to? Pa-pano?

"This treatment wasn't been given because every AI attempted to do this--they just gave up." All I can see were blank faces.. No emotions. Freaky.. They can't look at me directly. Mukhang ayaw nila ng ginagawa nila..

"Do you really want to do it..?"

"Ka-kahit ayaw namin, kelangan.."

"That's true.. Alam mo bang pag-natalo mo sila, pangalan nila ang bababa.. Kaya obligado silang talunin ka.. BUT, on the other hand, pagnanalo ka.. You're free. Pede kang bumalik sa university kahit anong oras."

"Isn't this unfair for them? What kind of school is this?"

"Don't worry.. May isa pa akong treatment." She smiled and looked at Zai.. I don't like it. "Mr. Zerezo, alam mo na yun di ba?" He nod. "Alam mo na rin ang ibig kong sabihin. Di ba?" He sighed. I don't get it.

"I should.. I should give her my name as being the top notcher.. Consequently, hi-hindi na ako makakabilang sa-- AI.. More or less, tatanggalin ako sa school na `to."

"Si-siguro naman, alam mo na ang dahilan kung bakit Ms. Yasu di ba?" Pagnatalo siya, isang kahihiyan. Sira ang pangalan niya. WTF. Ang higpit ng school na `to! >,<

"And as the top notcher, I willingly declare to--" he`s too fast! "-- Have an brain storming activity this very moment.. Winning the said activity will have a reward of making choices without hindrances of any school authority.." I can`t make him *stop*. "Will you accept my challenge, Ms. Yasu?"

"I--i don`t know."

"It`s a Yes or a No."

"Hinayah, decide for the one that will make you happy." I tried to asked for some opinions pero ayaw nilang tumingin saakin.. I look at the principal`s eyes and nod.. I should accept the challenge.

"I give up. I`m quitting."

"What are you talking about?"

"I`m--forfeiting."

"You ca--"

"I can. I don`t want to see you getting in trouble and be in a doubt at all. Alam kong ginagawa mo `to sa pamilya mo. I don`t want t make it hard for you anymore. You got my title now."

"I don`t know why you`re acting like this.. Ang alam ko lang, you`re being too crazy about this girl.. But I don`t have your decision and I accept it as the principal of this school." She paused. Zai smiled. **"Hindi ko alam na magiging ganito `to kadali. Ms. Yasu.. I`m giving you my permission."** Hindi ko lama kung magiging masaya ako o hindi.

"Omg."

"Is this goodbye already? Pft."

"Wala tayong magagawa. Ganun naman talaga eh. May aalis, may dadating.."

"At paniguradong babalik?" I should cheer them up.. "Babalik ako. Promise."

"Promise? Gawin mo nalang." He hugged me from my back.. Bigang tumalikod si Zai. The eff. Nagselos pa. "Akala ko matagal ka pa namin makakasama.. iintayin kita." He whispered. I nod immediately.

"Mukhang tamlay na naman tayo nito."

"Wala na akong ate."

"Bestfriend."

"Listener."

"Iyaking babae."

"At ang puso ko." Nilapitan ni Kuya si Zai at inakbayan.. Kahit mahina, narinig ko siya.. Bakit kaya pag si Zai na ang nagsalita, boses niya lang talaga ang naririnig ko?

Awasan na. Matapos ang mabilis na pangyayari kanina sa principal's office, di parin ako makapaniwalang aalis na ako bukas.. Magiging okay lang kaya si Zai? Magiging okay kaya ako sa Korea? Hindi ko alam.

Biglang nawala sina Akii. Naiwan kasi ako sa office kanina. Ang daming pinapirmahan

sakin.. Isang malaking bagay sa kanila ang top notcher ng university.. Naglalakad ako papuntang tambayan, baka kasi andun sila. Pansin ko tumatakbo lahat ng taong makikita ko. Iniiwasan ba nila ako? Pft.

"May tao ba dito?" Walang sumagot. Asan kaya ang mga yun? Nagpaiwan pa naman ako kay Kuya para makasama sila, tapos ayan! wala na sila.

"**Hina!**" Napatingin ako sa kanan ko. May tumawag sakin, pero di ko alam kung sino. "**HINA!**" I followed that voice.. Something strange. "**Hina.**" Different accents of voice. Galit, malambing, pasigaw.. "**Hina! Hina! Hina!**"

"Sino ka ba?"

"**Hina Yasu!**" My heart beats abnormally.. May hinahanap ang puso ko.. May sinisigaw ang puso ko.. Si-- "**Zai!**"

"**Kanina pa kitang iniintay eh.**" I was expecting na maraming tao dito.. Siya lang pala.. I never knew na meron palang swimming pool sa likod ng tambayan.. I sat beside him and lean my head on his shoulder.

"Are you happy?" He shook his head. "Will you miss me?" He sighed. "Will you cry?"

"Inaasar mo ba ako?" I giggled. "**Hina, gusto kong mag-explain.**" I just look at him and listen. "**Alam kong nhuli mo akong nagkiss kami ni Ate. Di ba?**" I nod. Nakalimutan ko na yun. "**Hindi ko gusto ang nangyari.. Swear.**" Paused. "**Magkapatid kami ni ate sa ama, kaya magamukha pa rin kami.. Aaminin ko, nagustuhan ko siya dati.. Pero, umikot at nabaligtad ngayon, mahal daw nya ako.**"

"Obvious naman eh.. I think she wanted to kill me nung nagkasalubong kami sa inyo."

"She cant. She wont. Ako ang makakalaban niya."

"Akala ko ba mahal na mahal mo ang ate mo?"

"Oo pero bilang kapatid na yun. Mas mahal kita no." Hindi na ako sumagot. Smile.

"Kung wala lang akong problema sa Korea, mas pipiliin kong magstay dito." Nilaro niya yung paa niya na nakababad dun sa pool.. "Wag kang magiging play boy ha? Behave." Tumawa naman siya. "I`m serious."

"Yes ma`am!" The he gave me a peck on my lips. "Lumayo ka din kay Ethan ha?" I nod. "Good girl." Bilang nag-beep yung phone niya. Binasa niya yung message tapos bigla siyang ngumiti. "May ibibigay ako sayo.." He whistled and 2 unknown men show up bringing-- ZALINA!

"OMO! Siya yung teddy bear."

"Matagal na nasa akin yan.. Kumukuha ako ng timing ibigay sayo eh.. Ito ata yung time na yun.." Tumingin siya dun sa 2 lalaki.. "Dalhin niyo yan sa address na `to." Tumango lang yung 2 lalaki at umalis na.

"Paano ka pag-umalis ako?"

"Buhay pa naman ako nun." Pft. I wasn`t expecting that. "Magiging okay lang ako. Promise. I-bet mo pa."

"Bakit confident ka lang kahit aalis na ako?"

"Kasi alam kong hindi ako magiging malungkot pag-umalis ka."

"Bakit?"

"Secret." He really change a lot.

Tumayo na kami at umuwi.. Inihatid niya ako sa bahay.. Nakita siya ni Papa, kaya pinapasok siya nito. Walang ligtas. Ayaw niya daw kasing magpakita sa mga parents ko. Di raw daw siya prepared. Kaartehan! >.<

"Are you my daughter`s boyfriend?" My father frankly asked. Tango naman si Zai. Si Mama lang kasi ang nakakita kay Zai dati kaya kung ano anong tinatanong ni Papa kay Zai. Ayun, abot tenga ang ngiti ni Mama. aish.

"They look good together, aren`t they?" Dumating si Min-Jee. Hype siya nung nakita si Zai.. Gustong yakapin kaso di niya kaya, andun kasi sina Papa.

"Hinayah, why didn`t you tell us? Sana nasabi namin kay Papa na wag ka ng iforce marriage." Marunong magtagalog si Papa kaso limited lang.

"Sorry. Nakakalimutan ko po eh." Pumasok sa kwarto ko si Min-jee. Pinapasok ng kuya. **"So what do you think?"**

"He`s good. I like him." YAY!

"I don`t know. Hi-hindi ko pa siya kilala eh."

"Si Papa talaga."

"Understand him, he`s just your father. Okay.. Zaiyah, can you please stay for the night?"

"Mianhae, but I can`t and I want to ask your permission to bring Hina with me. We have prepared something for her, i-if that`s alright for you."

"Sama ako!"

"Sige. Take good care of her.. Arraso?" Pagpinayagan ako ni papa, ayos na rin yung kay Mama. Ngumiti lang ako and gave my parents a kiss. umakbo na ako sa taas at nagpalit ganun din si Kuya.. Niyaya ko si Min-Jee at pumayag naman siya.

"Daan din tayo samin, papalit din ako." Actually, kahit di na siya magpalit.. gwapo pa rin siya. Pft.

Sumakay kami ng cab para mas mabilis.. Di na kami bumaba, inintay nalang namin siya sa labas.. Mukhang wala si Ate Zana kasi mabilis siyang nakabalik.

"Where are we going anyway?"

"Secret." Kanina pa siya secret ng secret. "Basta, kasama naman si Yuki eh. Enjoy ka dun." Yuki? Teka..

"Kuya?!"

"Looks like he likes that Yuki."

"Ang ingay mo kasi!" Binato niya ng tissue si Zai since na di niya `to masaktan kasi nasa unahan siya nakaupo. Tawa lang kami ng tawa ni Min-Jee sa kanila.

"Hanap kita ng boylet. You want?" Ibinulong ko kay Min-Jee. Nag-nod naman siya. She really love boys.

"Akala ko di pa taken si Zai. Sayang." She whispered back. Loka `to!

Bumaba na kami sa isang private resto club.. Hindi ko makita yung nasa loob kasi madilim.. Hinawakan ni Zai ang kamay ko.. *ang lamig ng kamay niya ngayon..* Mukhang ninernerbyos siya.

"HINA!!!" Sumigaw si Akii nung nakita niya kaming pumapasok.. Nanalaki yung mga mata ko..So pretty.

"Did you like it?" Nasa taas sina Akii. Tutugtog sila.. Maraming tao including teachers, classmates and close friends.. Nasa likod nina Akii yung picture namin ni Zai nung nasa poolside kami. Naks. Planado lahat. Yung likod namin yung nasa photo, but it was sweet. Collage siya, puro memories ko with them.

"How can I ever leave you now?"

"Wag kang mag-aalala, hawak mo na ang puso ko."

Tumugtog na sila Akii.. It was a despedida party for us.. Buti nalang sumama sina Kuya.. Biglang

umakyat si Zai ng stage.. Bumulong siya kay Kevin.. He started strumming..

"Para sa may hawak ng puso ko." Nagsigawan yung mga tao.. "Yes, you`re leaving pero ito ang tatandaan mo.. You are the only exception.."

"Exception?"

"When I was younger I saw my daddy cry and curse at the wind.. He broke his own heart and I watched as he tried to reassemble it and my momma swore that, she would never let herself forget.. and that was the day that I promised I'd never sing of love.. If it does not exist" Is this self composed?

"But darling.. You are the only exception.. You are the only exception.. You are the only exception.. You are the only exception.. May nag-play na video sa likod niya.. May nagvivideo pala samin pagmagkasama kami.. whoa.

"Maybe I know, somewhere deep in my soul, that love never lasts.. And we've got to find other ways to make it alone or keep a straight face.. and I've always lived like this, keeping a comfortable, distance and up until now.. I had sworn to myself that I'm content with loneliness because none of it was ever worth the risk.. Pinunasan niya yung pumatak na luha sa cheek niya. He`s crying again.. "You are the only exception.. You are the only exception.. You are the only exception.. You are the only exception.."

"Hina.. Take this." She`s handing me her hanky. Oh my. Umiiyak na rin pala ako. T-T

"I've got a tight grip on reality, but I can't let go of what's in front of me here.. I know you're leaving in the morning, when you wake up leave me with some kind of proof it's not a dream.. You are the only exception, you are the only exception, you are the only exception.. You are the only exception.. **And I'm on my way to believing..Oh, and I'm on my way to believing..** " Everything stopped. "Alam kong, ikaw lang ang dapat kong paniwalaan.. " Nagtinginan silang lahat sakin..

"I wanna come with you, Hina.. Will you let me?"

CHAPTER 24

Tinawag na ako ni Papa.. Kanina ko pa tinetext si Zai pero `di siya sumasagot.. Ano ba

`yan.. May balak pa atang mag-pagising sakin.. Hinila ko na `yung maleta ko pababa.. Sumunod na rin si Min-Jee at Kuya.. Iniintay kami nina Mama at Papa sa labas.. Nakailang miss calls na ako sa kanya kaso no response pa rin..

From: Akii

Natext ko na..

Hindi rin xa nsagot sakin.. Ask mo si Kev.

From: Drew

Hindi ko xa mkontct..

tawagn ko din si Zana..

From: Kev

Diretso na ko airport mamaya.

di ko xa ksmay ngayon eh. D rin xa ngrreply skin

"Ano na-contact mo na ba?" I shook my head. Is there something wrong? Aalis na nga ako tapos ganito pa siya.. "Baka naman may ginagawa lang.. Makakapunta `yun.. Trust him."

"Sana nga Kuya." Medyo may 3 hours pa kami.. Sumakay na kami ng van tapos dumaan sa church bago kami umalis..

Di parin maalis si Zai sa isip ko.. Wala ata siyang balak na makita ako pag-alis ko.. Nakakainis.. Natapos na kaming lahat magdasal at panay parin texts ko, wala pa rin.. Haii.. Ngayon, dadaanan namin si Ethan sa condo niya..

"Asan ka ba kasi?" I murmured.. Nahalata na nina Papa at Mama ang pag-aalala ko.. Sino bang hindi mag-aalala.. Aalis na ako at wala pa `yung taong gusto kong makita! Pft. Kinuha ko si Zalina dun sa likod ng van.. "Humanda sakin ang tatay mo pag `di siya sumipot.." I said to myself.

Bago kami dumiretso sa condo ni Ethan, may dinaanan muna sina Papa.. Habang

kausap nila `yung isang lalaking ngayon ko lang nakita, tumawag ako sa landline nina Zai..

"Hello, Zerezo`s residence.." yung katulong nila ang nakasagot..

"Si Hina po ito.. Andyan po ba si Zai?"

"Ay ma`am kayo pala.. Kakaalis lang po ni sir Zai kanina.." Kanina pa siyang gising? Pero-- bakit di siya sumasagot saakin?

"San daw po siya pupunta?"

"Ang alam ko po, pupunta siya dun sa tambayan nila.. May tatagpuin daw po ata siya dun.."
I hung up the phone.. Mukhang ayaw kong makilala kung sino ang tatagpuin niya. Bwisit.

"Let`s go?" I nod. Nakabalik na pala sina Mama.. Pumasok na ulit at sa van.. Di ako nagsalita.. In-off ko na rin ang phone ko.. Wala na `ring silbi eh.. May iba siyang balak ngayon.. Hayaan ko nalang siya. Tek. T____T

Malapit na kami sa airport.. Biglang nag-ring `yung phone ni Kuya.. Hindi ko maintindihan yung expression niya.. Parang gusto niyang sagutin na hindi.. Bakit kaya..

"Unknown number." Ni-reject niya `yung call.. Ayaw niyang sagutin pag di niya kilala `yung number.. Kelangan itext mo muna siya bago niya sasagutin `yung call mo.. Ilang minuto at nag-ring ulit yung phone niya.. Yun ulit ata..

"Try mo kayang sagutin.. Baka importante.." Nung sinabi ni Min-Jee yun.. Di na ulit nag-ring `yung phone ni Kuya.. Nag-sawa ata kakatawag.. Pinark ni Manong yung van tapos bumaba na kami isa isa..

"HINA!" tumingin ako sa left ko, nakita ko si Akii na tumatakbo papunta saakin.. She hugged me tight.. I hugged her back.. Last na `to eh..

"Asan ba siya?" Tinanong ni Kevin si Drew.. Mukhang wala pa rin siya dito.. I sighed.. Wala na talagang pag-asa.. At mukhang kilala ko na kung sinong kina-tagpo niya.. Mas importante pa `yun kesa saakin..

"Looks like he`s not coming.." Gusto kong mainis sa sinabi ni Ethan, pero mukhang tama siya.. Asan ba kasi si Zai? Akala ko pa naman.. Akala ko.. kasama ko siya papuntang Korea.. pero mukhang hindi..

"I wanna come with you, Hina.. Will you let me?" Nagulat ako sa sinabi niya.. Rinig `yun lahat ng nasa loob ng hall.. They all looked at me.. Waiting for my answer..

"Hindi ko naman iiwanan ang puso ko dito di ba?" I smiled.. "Of course, you`re coming with me.." Napasigaw si Min-Jee at Akii.

Alam kong natuwa `yung iba sa sinabi ko.. `Di ko talaga iiwanan ang puso ko dito.. Mamatay ako. Cheesy.. Bumaba si Zai sa stage.. Lumapit siya saakin.. Lumalapit ang puso ko sa akin.. He touched my cheeks and kissed me in my forehead.

"`Di naman talaga magpapaiwan ang puso mo dito eh.." I hugged him.. Sana naisip ko na isama siya dati.. Nang hindi tuloy ako nasaktan.. Haii..

"ANO?!" Nagulat ako ng biglang sumigaw si Kuya, hawak niya `yung phone niya.. May kausap siya sa phone.. "Oh no Zai.. I won`t believe you.. Within 30 minutes we`re leaving.. Tapos tatawag ka saakin at sasabihin mong `di ka makakasama?!" I froze.

"Anong sabi mo?"

"Ayoko, hindi ko ibibigay kay Hina ang phone! Wag mo ng guluhin si Hina." He hung up and put

his phone to his pocket.. Di siya tumingin sakin.. Alam kong alam niya ang reason.

Hindi na rin pinili nina Mama at Papa na umimik.. Wala rin naman silang magagawa eh.. Nanahimik din sina Akii.. Nagulat din siguro sila sa narinig nila.. Pumasok na sina Min-Jee sa loob. Naiwan kami ni Kuya kasam sina Kevin, Akii, Drew at `yung magkapatid.

"Kung `di siya makakapunta.. at wala na siyang balak sumama.. Wala na tayong magagawa.."

"Pero Hina sasam--"

"Hindi siya sasama.. Siya na mismo ang nagsabi sakin.." Galit si Kuya.. Alam ko.. Halata naman eh.. Gusto ko din magalit kay Zai pero di ko magawa.. useless na rin kasi..

"We can't do anything now.. I guess, di ka na babalik?" Natamaan ako sa sinabi ni Yuki..

"Siguro, pero meron pa akong babalikan.. Babalikan ko pa kayo di ba?" Tumulo `yung luha ni Yuki.. Lumapit siya sakin..

"Bubugbugin namin siya pag nakita ko sya mamaya.." Ngumiti lang ako.. She let go of me tapos pumunta naman siya kay Kuya.. Nawala bigla `yung glare look kanina ni Kuya.. Di niya gustong magmukhang-ewan kay Yuki..

"Totohanin namin `yung sinabi ni Yuki.. Promise." Then I hugged him..

"Gawin pa naming 50-50.. Gusto mo?"

"Wag naman.. Okay na saking pahirapan.. Wag lang ganun.. Ako na ang magf50-50 sa kanya.." He laughed lightly.. Tumulo na agad ang luha ko..3-4 months palang.. Aalis na agad ako. Badtrip.

"Ingat." Yayakapin ko sana siya pero hinalikan niya ako bigla sa noo.. "Patay sakin si Zai.. Ayokong nasasaktan ka." Comfy talaga siya magsalita kaya ko siya nagustuhan eh.

"Salamat Kevin." Niyakap niya ako.. Mas bumilis ang patak ng mga luha ko..

"Totoo na ba `to?" I nod. Ang taong nagpasaya sakin ng una kong dating sa school.. Si Akii.. Ang best friend ko dito sa Pinas.. Mahirap magpaalam sa kanya..

"Halika." HUG. No words spoken. Intindi na namin..

"Lintayin kita." May inabot siya saking box. "Wag mo mung buksan.. Sa Korea mo na buksan.."
Nag-nod lang ako.

"Hina.. We have to go now." Pi-nat niya `yung balikat ko.. Tumingin ako sa kanya..

"Can't we wait much longer?" Umiling siya.. Oras na talaga para umalis kami.. **Mukhang maiiwan ko ang puso ko dito..at magpapaiwan na rin siya..**

Wala na.. Bye Mr. Gangster...

"Hina!"

"HYE!" Tumakbo ako papalapit sa kanya.. Sinalubong niya kami paglabas ng airport. OMO~ I can smell Korean air now and I`m not dreaming.. "Bogoshipo!" *(I miss you!)*

"Na do!" *(Mee too!)* I missed her! Hye is one of the best girl pals here in Korea.. "Sal jjeot-sseoyo? I love your figure." *(Did you gain weight?)*

"I think so. And hey, I have many stories to tell! I wanna see the girls.."

"Hwangdanghaeyo." (*I'm puzzled.*)

"Wae?"

"Chigudeul sogae jom hae jullayo?" (*Would you introduce your friend?*)

"Friend? Introduce?"

"Jeoneun Zerezo Zai.." (*I'm Zai Zerezo.*) Tama ba ang narinig ko? D-di naman ako bingi di ba? Pero bakit prang narinig ko `yung boses niya?

"Buti nalang nakahabol ka." Hindi ako makagalaw.. Si Zai nga ba `yun? Pero di ba hindi siya sasama? Imposible namang--makapunta siya dito?

"Cho-um pepkaysumnida" (*Nice to meet you..*)

"Ang snob naman.. Uwi na nga lang ulit ako." Ayan na naman.. Narinig ko uli ang boses niya.. Okay, I must be dreaming.. "Uuwi na ang puso mo, di mo man lang pipigilan?"

"Eh di umuwi ka kung gusto mo."

"Joke lang."

"Bakit ngayon ka lang?" I glared at him. Sino bang hindi maiinis sa ginawa niya..

"Oo nga.. Mali na po.. Sorry na po.. Kinuha ko kasi ticket ko kanina.. Pinuntahan ko pa.." Iniwas niya ang tingin niya sakin.. Alam kong hindi totoo ang sinasabi niya sakin.. Ayaw niyang mahuli.. pero halatang guilty siya..

"Sinungaling.. Bakit ayaw mong sabihing, nagkita kayo ni Monique bago ka umalis?"

"Pa-pano--"

"Mas matalino ako sayo.. Di mo ako maloloko."

CHAPTER 25

Zai's POV

I took a deep breath after asking her permission.. Gustong gusto ko talagang sumama sa kanya.. We all stared at her. Waiting for her answer.. My hands began to shake abnormally..

"I wanna come with you, Hina.. Will you let me?"

"Hindi ko naman iiwanan ang puso ko dito di ba? Of course, you're coming with me.."
Napasigaw si Min-Jee at Akii. Nanalaki ang mga mata ko. I wasn't expecting this as her answer..

I was happy. Really happy from what I've heard. Bumaba agad ako ng stage at lumapit sa kanya.. I touched her cheeks and gave her a kiss on her forehead.. Di ko na siya bibitawan..

"Di naman talaga magpapaiwan ang puso mo dito eh.."

Hours passed at hindi pa rin mawala sa isip ko yung nangyari kanina.. Alam kong madalian ang desisyon ko pero masaya ako sa resulta.. Pag minsan talaga, kung ano anong pumapasok sa isip ko..

Inihatid ko muna sina Hina sa bahay nila bago umuwi.. Pagkadating ko, alam narin nina Zana at Zen ang pag-alis ko bukas.. She didn't utter a word.. Basta ang lam ko.. Alam na niya ang mangyayari.

"Good night Kuya." Lumapit siya sakin.. Kanina pa ata nila ako iniintay. I have this awkward feeling na.. mukhang may announcement na naman akong maririnig at hindi ko `yun magugustuhan.. Niyakap ni Zen ang bewang ko at pumasok na sa kwarto niya.

"So anong meron ngayon?"

"Mom told me na nagpahanda ka daw ng ticket going to Korea.. May balak ka palang sumahan ang girl friend mo?" Sinundan ko siya papuntang kitchen..

"Ano naman `yun sayo?"

"Mukhang nakakalimutan mong may bride to be ka na.." Kilala ko ang sinasabi niya at si Monique `yun.. I slightly bowed my head and think of a way kung pano makikipag-argue sa kanya.. "Mukhang di ka na naman nag-iisip. Pagpumunta ka ng Korea, ibig sabihin nun.. pumayag ka sa offer nina Mama.."

"Akala niyo lang `yun." I smirked. "I'm going to Korea because of Hina.. Hindi para tanggapin ang offer ni Mama at pakasalan si Monique.. Hindi ko ako mapipilit."

"Is that so? Zai.. wag mo kaming susubukan.." Alam ko ang mga salitang `yun.. This won't just involve me.. pati si Hina baka idamay nila.. Pft. Or worse, lahat ng may connection kay Hina idadamay nila.

Nagimapake ako ng gamit .. Nawalan na ako ng ganang matulog.. Madaming pumapasok sa isip ko.. Mga pedeng mangyari at mga dapat kong gawin.. Ang gulo.. Pano kaya kung `di kami nagkakilala ni Hina at hindi niya ako nabunggo nun? Hmm..

"Boring pa rin siguro ngayon kung wala si Hina.." Pinatong ko sa head board ang ulo ko.. I took a glance on the clock.. Als tres palang pala. Masyado pang maaga. Hindi naman ako inaantok.

Bzzt.. Bzzt..

"He--"

"Zai? P-please.. tulungan mo ako.." Natigilan ako sa boses niya.. Umiiyak ata.. *"I need help. Please.. Ikaw lang ang makakatulong sakin.."*

"A-anong nangyari?"

"Si Ma--mama inatake.. Hindi ko ma-contact si Papa at alam kong--"

"Nasan ka?"

Hindi ko alam pero kelangan niya ng tulong ko.. Lumabas ako ng bahay at sumakay sa motor.. Nagpunta ako dun sa hospital na sinabi ni Monique.. Si Monique at ang Mama niya alng ang nandito sa Pilipinas.. Ang Papa niya, andun sa second wife niya sa Korea.. Aaminin ko, ako ang takbuhan ni Monique dati pag may problema silang mag-ina..

"Za--" He ran towards me.. pero di ako nagpakita ng anong emosyon.. Naawa lang ako sa kanya.. Pumasok kami sa loob ng kwarto kung nasan `yung Mama ni Monique..

"Hindi ako magtatagal dito.. Aalis na ako papuntang Korea.."

"Alam ko.. Sinabi sakin ni Zana kanina.. Hindi narin naman ako nagulat." She`s serious at ngayon ko lang ulit siya nakitang ganun.. *"Mukhang ayaw mo talaga akong pakasalan.."*

"Masaya na ako kay Hina." Lumapit siya sa Mama niya..

"Nagulat si Mama nung nalaman niyang hindi na tayo.. Hmm.. Maniniwala ka bang ngayon niya lang `to nalaman?" I froze. "Wala kasi akong lakas ng loob sabihin sa kanya na wala na tayo.. Kaya ayan, inatake siya ngayon. Ang tanga tanga ko talaga.."

"Bakit `di mo sinabi?"

"Para namang kaya ko di ba? Gustong gusto ka ni Mama at ayoko siyang idisappoint. Ako nalang ang pamilya niya dito."

Gusto kong tulungan si Monique.. Di ko alam kung bakit pero mukhang sincere naman siya sa lahat ng sinasabi niya.. Obvious naman eh.. Tsaka may pinagsamahan din naman kami. At talagang siya lang ang kasama ng Mama niya.. Lumapit lang ako sa kanya at pinat `yung likod niya. She smiled.

"Di ba aalis ka pa?" Nag-nod ako. "5 am na . Ano bang oras ng flight niyo?"

"8 o'clock"

"Stupid. Umalis ka na. Baka pigilan pa kita." Kung ganito lang sana ang ugali niya dati, nagsisisi siguro ako na hiniwalayan ko siya.. "At baka di kita kay Hina.."

"Di mo `yun kaya. Pustahan pa tayo.." Tumawa siya.

"Sabi ko nga eh.." she paused. "Pero `di ako papatalo.."

"Hindi rin ako magpapadala sayo.. Tama na ang isang beses na niloko mo ako." She smirked. Hindi na siya sumagot.. Kelangan ko na sigurong umalis.. Baka nagaalala na si Hina sakin.. "Aalis na ako.. Dadaan pa ako sa bahay eh." Nag-nod lang sya.. Tumalikod ako at nagsimulang maglakad palabas.

"T-teka..P-pedeng dito ka muna? Kahit sandali lang.. Kahit 30 minutes lang.. Please?"

"Ba-bakit?"

"Susubukan ko lang tawagin si Papa.. Pero walang magbabantay kay Mama.. Pedeng ikaw muna?"

"Pede namang sa nur--"

"Please." She said softly. Mukhang wala akong choice kundi sundin ang gusto niya. Ang hirap talaga pag mahina ka sa babae. Pft. Lumabas siya ng kwarto.. Bakit kaya `di pa siya dito tumawag? May signal naman siguro dito di ba? Umupo ako dun sa sofa.. Tawagan ko kaya si Hina? Hmm.. Kinapa ko `yung phone ko sa bulsa pero.. Sh^t. Badluck nga naman.. Naiwanan ko pa. Err.. Ano kayang nagyayari na kay Hina?

20 minutes passed...

"Asan ba `yung babaeng `yun?" Mukhang si-net up ako ng babaeng `to. Lintek. Lumabas ako ng kwarto at-- fvck.. nakaupo lang si Monique sa labas. Akala ko ba tatawagan niya ang Papa niya? Set up nga ang lahat.

Tumakbo na ako palabas ng hospital. Tek. Magagalit si Hina sakin nito eh.. Pero tumigil muna ako sa counter at gumamit ng telepono.. Sana umabot pa ako. Naman! >.<

"Good morning. Zere--"

"Manang! Si Zai `to. Tumawag ba si Hina?"

"Ay sir. Hindi po. Bakit ho?"

"Pagtumawag siya, sabihin mo pumunta ako ng tamabayan. May tinagpo ako. Wag ka ng magtanong kung bakit.. Gawin mo nalang.." I hung up the phone. Wala na akong oras. Sumakay ako ng motor at nagmaneho pauwi.

Kinuha ko `yung phone ko sa ibabaw ng side table.. Sabi na nga ba, maraing missed calls at unread messages.. Halos kay Hina at kay Kevin galing.. Takte. Naubusan pa ng load.. Kinuha ko `yung sim ni Zen at ininsert sa phone ko. Buti tulog pa siya.

"Takte. Sagutin mo naman Ken." Ayaw niyang sagutin.. Di ko rin macontact si Hina.. Pft. Pinatay ata `yung phone.. Badluck. Badluck. Nakailang try ako pero wala..

"Sir.. Andyan na po `yung taxi.." Ugh. ALA-sais na. Hindi ko alam kung anong oras pa ako makakapuntang airport.. Saka ko na pagbabayadin si Monique sa lahat ng `to. ><

"Mas matalino ako sayo.. Di mo ako maloloko.." Oo, nakaabot nga ako pero ito, buking naman..

"Will you let me explain?"

"Ewan ko lang. Ayoko muna ngayon." She bowed unexpectedly.. Iniwas niya ang tingin niya sakin.. Mukhang may nakita siya sa likod ko at dun siya natakot..

"Anong problema??"

"Umuwi ka na lang sa Pinas. Dun nalang kayo magpakasal."

"Anong ibig mong sabi--"

"Ang alam ko, ikaw lang ang pinayagan ko. Ikaw lang.. at walang kasama.." Ka-kasama?

"Sabi ko naman sayo eh.. Di ako papatalo."

"Di mo ba talaga kami lulubayan?"

CHAPTER 26

Hina`s Pov

Zai and I were surprised seeing Monique .. Anong ginagawa niya dito? Mukhang tama pala hinala ko.. Hinanap ko sina kuya at Ethan pero mukhang wala na sila.. Nakatingin lang samin si Hye, she`s maybe wondering what were talking about. Psh. Inaya ko siya dun sa coffee shop na malapit dito sa airport since di ko makita sina Kuya.. Pero she rejected my offer.. May iba pala siyang kasama.. Maiiwan pa ata akong kasama `tong dalawang `to. AMP.

"Hina, we`re here." I heard umma calling me. Thank goodness. ^^,

"Aalis na ako." Bakit pa ba ako nagpaalam? Tss. Pede ko naman silang iwanan di ba? Nice Hina,

kinuha mo lang attensyon nila. Err.

"Teka." Hinigit ni Zai ang kamay ko.

"Bakit." I'm not actually asking 'why'. Naiinis lang ako. Siguro napansin niya kaya binitawan niya agad ang kamay ko.. *it hurts*.. Iniwas niya ang tingin niya sakin.. Alam niyang masama ang loob ko, pero siya ang tipo ng lalaki na iiwas pag alam niyang galit ang tao sa kanya.. Kahit alam niya na kelangan may gawin siya..

"Hey. Have some coffee." Biglang sumulpot si Ethan sa harapan ko.. Inaccept ko `yung coffee. Tumingin uli ako kay Zai-- aun.. Kasama na niya si Monique. Oh ghad Hina! Anong ginawa mo?! "Something wrong?" I shook my head as my answer.. He smiled. Pumunta na kami kay na Mama..

"Oh asan si Zai? Akala ko ba kasama natin siya? Ayun pala eh! Oy! Za--"

"Wag na. Baka mas gusto niyang kasama si Monique."

"Monique?" Bigla siyang natigilan.. Hindi ko alam kung bakit.. gusto ko man itanong kaso wala akong lakas para itanong pa. Hindi na rin naman `yun importante.. Di ba?

Humiwalay ako sa kanila ng may nakita akong familiar face from afar.. Hindi ko maalala kung sino pero kilala ko siya for sure. Naglakad ako papunta sa place niya para makasigurado pa lalo.. He noticed me. Sabi na nga ba eh! He smiled. He started to walk towards me..

"Cye!"

"Hina-yah! Bogoshipo." (*I miss you!*) I hugged him. Oh men. I missed him so much.

"How are you? I missed you too."

"I`m doing great. Still good looking since the last time you saw me.." Mayabang pa rin siya hanggang ngayon.. Pero may mapagmamayabang naman.. He`s really handsome. Swear. That`s why I like him! "Wait.. Is that-- OMO! Zerezo Zai!" Nagulat ako sa sinabi niya. "Hey!" Tumakbo siya dun sa kinatatayuan ni Zai at Monique.

"Yo! Cye!" Magkakilala pala sila?

"What are you doing here? Is she your soon to be fiance your mother talking about?"

"Well you se--"

"Yes. I`m Monique." Nag-shake hands sila ni Ken. Fvck. Bakit ba ang pampam niya? Hey.. Nandito pa ako, naririnig ko pa ang lahat! Aish!

"Ah! I`d like you to meet my girl, Hina." Your-- girl?

"You-- Ah. I know her."

"Huh? Really? Well, it`s been 2 years now and I still like her." Nag-wink siya kay Zai.. *aw.. so cute..* Hinigit ako ni Ken sa kamay.. Hindi ko matingnan si Zai.. Ewan. Badtrip. "We should leave now.. She`s tired and she needs some rest.. I`ll just call you Zai.. Bye!"

Nagulat ako kay Cye.. I wasn`t expecting that.. Tsaka.. Ano nalang iisipin ni Zai? Kanina.. iniwan ko lang siya.. Tapos, biglang may kapalit na siya agad? AMP. Patay ako.. Bigla akong inisakay ni Ken sa taxi.. Tek! San ba kami pupunta? At bakit ko siya kasama? Hindi pa ako natutulog eh.. Pagod na pagod na ako.. - _____ -

"Because og missing you so much, I wanna take you to my planet."

"Planet? And wait.. Why did you say that?"

"Don't worry. I know everything.. Min-Jee told me when I called her."

"Then, you--"

"Yea. Zai is your current boyfriend, right?" I nod. "Wanna beat his @ss?" I laughed.. "I'm serious." He pouted his lips. Paawa effect.

"He's a gangster. Let me remind you, he's not just a guy."

"Yea. That's why you love him." Tsk. Sapul.

"I think so. Wait, are you serious about what you said to Zai?"

"That I still like you? Of course. Everybody will do and really love you. Korea loves you!" I giggled. I hope that's true.

"That's not what I wanna hear.. Is it mutual?"

"You really wanna know?" I nod. "I do and i'm serious." Hindi na ako sumagot.

Pumuta kami sa kilala kong lugar.. Isang recording company.. Bakit kami nandito? Na-miss ko tuloy lalo ang Korea! Ano ba `yan.. Tuwing may nakakasalubong kami, biglang may nagba-bow kay Cyee..

"So much respect, huh?"

"It's common." Pumasok kami sa isang office. Omg. Complete sets ng mga musical band instruments.. I love it! I envy him! >.< "Like it?" No! I love it. "Wait here."

Lumapit siya dun sa organ niya.. Before pressing a key, he smiled at me.. [\[PLAY THIS! song: Vanilla Twilight\]](#) I stared at him while he's preparing his self for the song.. Cye has never been serious and good looking like this before.. O.O

"The stars lean down to kiss you and I lie awake and miss you. Pour me a heavy dose of atmosphere.. 'Cause I'll doze off safe and soundly, but I'll miss your arms around me .. I'd send a postcard to you, dear. 'Cause I wish you were here.." He sings every notes perfectly. AMP. Too good. I remember when we used to play in one band..

"I'll watch the night turn light-blue, but it's not the same without you because it takes two to whisper quietly.. The silence isn't so bad `til I look at my hands and feel sad cause the spaces between my fingers are right where yours fit perfectly.. " Do Zai realize this things? That his fingers are the perfect match of every gaps of my finger? "I'll find repose in new ways though I haven't slept in two days 'cause cold nostalgia .. Chills me to the bone , but drenched in vanilla twilight.. I'll sit on the front porch all night, waist-deep in thought because when I think of you I don't feel so alone..I don't feel so alone, I don't feel so alone"

"When violet eyes get brighter and heavy wings grow lighter.. I'll taste the sky and feel alive again"

"And I'll forget the world that I knew, but I swear I won't forget you. Oh, if my voice could reach back through the past.. I'd whisper in your ear--"

"Oh darling, I wish you were here." Zai, I wish that you didn't let me leave you and how I really wish I'm taking and facing Korea with you. Tsk.

"That song is awesome. Don't you think?" I just smiled.. The perfect fit. "Are you okay?" I nod. Biglang tumunog `yung phone niya.. "Aish! Mianhae! I forgot and I just saw an old friend. I'll be there in 15 minutes." He hungs up his phone.

"I think you should go now."

"I'm sorry Hina.. I wasn't expecting you in the airport and boom! I forgot everything. I was about to pick my brother. Tss. I'm dead." His brother Ci-- "He'll kill me!" I laughed at him.. Ganito talaga siya pagnakakalimot.. But come to think of it.. Andito rin pala siya.. "Ah! I should send you home first. It's very rude of me if I wont."

"Don't worry. I can manage myself. I can go home by myself."

"Anya! No. I'm driving you home.." Driving? Bakit kami nagtaxi dito kung may kotse siya? "Let's go!"

Dahil nakalimutan din ni Cye na ihahatid nya ako.. Nagdiretso kami paputang airport.. Nang marealize niya `yun.. Tawa lang ako ng tawa sa kanya.. Kakaiba siya pagkinakabahan.. Sayang ang good looks niya. Tss. Dumating kami sa airport.. We saw a tall white man waiting for us.. Definitely it's him.. Fashionista parin siya hanggang ngayon.. Ghad. I'm gonna drool! *Kidding.*

"Oppa! Mianhae. Jungmal Mianhaeyo!" *(Brother! Sorry. I'm really sorry!)* Tinanggal niya `yung shades niya at tumingin kay Cye.. This is war.

"You! Haven't I told you million times yesterday to pick me up?!" He said while glaring on Cye..

"I'm sorry Ciel. It's my fault.. If I wasn't bothering Cye a while ago, this wouldn't happen.. I'm very sorry." I bowed and smiled after.

"Ya! Hina? Is that you?" I nod. He smiled unexpectedly and lift me.. Yikes!

"Ciel! Put me down!"

"Arasso. Hindi ko alam na andito ka pala! Bakit di kita nakita sa Phil?" Tagalog? Teka? Kelan pa `to natututo? "My tagalog skills? Nagaral ako nyan for 1 and a half year." Tsk. Mind-reader.

"You study languages nga pala.. Nasa Pilipinas ka dati?"

"Yes.. For a month I think. It`s included for my course."

"Why didn`t you tell me? Agh." I notice na biglang natuwa si Cye sa ginagawa ko.. Pareho lang kasi silang magkapatid na pag may ginawa ng iba, nakakalimutan na ang ibang bagay.. Pero mas malala si Cye.

"I`m quite busy.. I`m attending different office meetings, which appa want me to attend to, since you can`t put Cye to it and you know the reasons why.." I nod. "And that`s it.. I do my studying and work at the same time.. Thanks to this idiot."

"STFU! I`m not idiot!" I laughed at them.. Ayan naginterrupt pa si Cye.. Naalala tuloy ni Ciel `yung atraso niya dito..

Ciel? hm.. He`s my gradeschool sweetheart. Crush ko siya dati.. At cute pa rin siya hanggang ngayon! At pramis, ngayon lang naging ganitong kainit sa Korea.. LOL. He`s hot.. Mala-Edward cullen ang fashion statement niya now.. Tapos he said na marami daw siyang natutunan sa Pilipinas at nakilalang artista. Amp! Ang swerte niya. He said that he loves Filipino artists' fashion statement.. Ewan ko ba kung bakit fashion ang tinitingnan niya kahit na pang-foreign ang course niya. Weird.

Inihatid ako nina Cye at Ciel sa bahay namin dito sa Korea.. Pft. Naninibago ako. `Di katulad sa Pinas.. Masyadong malamig dito.. `Di na ako sanay sa temp dito.. Mainit kasi sa

Pinas.. Sinalubong ako ng sermon ni appa.. Bakit nga ba ako `di nagpaalam? Si Cye kasi! >.< Si Kuya daw, ayun tulog. Umuwi muna si Min-Jee sa kanila.. Natutulog din si umma, kaya wala akong kakampi.. Lol. Pumasok ako sa dati kong kwarto.. Home sweet home! I should get some rest.. This night will be a long night. Swear.

(Note: Everything will be translated in English even though the characters are Korean. It'll be hard if I still use Korean words.. Some find it difficult to understand.)

I open my eyes, I screened my phone that I use here in Korea.. 48 messages since this morning.. Most of them came from my girl friends.. 48 messages, not a single one from Zai.. Alam naman niya ang number ko dito sa Korea di ba? I`s he mad? A few minutes later, my phone rang.. I was expecting you know who.. Pero hindi siya eh! Pft!

"Hiya! Hina please help me!" I heard her Korean accent.. It`s cool and better than her English one.

"Min-Jee?"

"The girls, they`re here.. They keep on bugging me and won`t let me get some sleep.. Haggard!"

"Let me talk to them.." Narinig ko ang ingay sa kabilang linya.. They`re insane!

"Hey! Why didn`t you tell us that you`ll be here in Korea?!" Sun`s voice shouting. Tsk. Sakit. >.<

"Ye! Didn`t you want us to see you?" Mi-Young asked.

"I`m planning to surprise you but you gals blew it."

"Aw. We're sorry. We don't know." She's Yoora.

"It's fine. Wait me there.. I'm gonna meet you girls!" They hung up and I fixed myself.. I wanna see them now!

"Hina, labas ka daw muna.."

"Be there in a minute." I text the girls that I'll be late for an hour.. May pinagagawa kasi si appa.. Lumabas ako ng kwarto.. "Bakit daw kuy-- anong ginagawa mo dito?"

"Visiting." WTF.

"What for?"

"Di ko alam na kilala mo pala si Cye."

"Ano naman `yun sayo?" Ano ba yan.. Naabala ako eh.

"And he likes you."

"So?"

"That settles it. You can have Cye and I can Zai with me."

"Fool." I ignored her at nagpatuloy na maglakad palabas..

"Anong sinabi mo?!" Hinigit niya ang braso ko.. She grips it tigher and tigher.. "Wala ka naman dapat sa buhay namin eh. Umeksena ka lang!"

"Nakakalimot ka na ata.." Hinawakan ko yung kamay na pinanghawak niya sa braso ko.. "You're in my territory.." She pulled her hand back.

"Mas kelangan ko si Zai." Nagulat ako sa sinabi niya. "My mom is now suffering in the hospital.. Kelangan ko si Zai para maligtas siya." I can't utter a word.. Bakit? Paano nangyari? "Kaya ginagawa ko `to di dahil para sa sarili ko. Kundi para sa mama ko. Kung ganyan pa rin kataas ang pride mo.. Sige, hayaan mong mamatay ang mama ko."

"Kilala kita.. Lahat gagawin mo para makuha mo lang ang gusto mo.. Wag mo akong lokohin.."

"You'll see kung sino ang nanloloko satin.."

"Alam na natin kung sino `yun.." Tumalikod ako sa kanya.. "Alam mo na ang daan palabas."

Mukhang seryoso siya.. Parang gusto kong maniwala pero ayaw ng isip ko.. `Di ko pa masyadong kilala si Monique.. Pero, kitang kita ang pagbabago ng pagsasalita niya at pagiging seryoso niya.. Hindi tulad ng dati.. Ewan ko.. Siguro nadadala lang ako sa pag-arte niya.. Ayokong maniwala.. Di dapat siyang paniwalaan.. Kahit sa maikling panahon ko siyang nakilala.. Ayaw na ayaw ko na sa ugali nya..

"Baka naman totoo sinasabi niya.."

"Ano ba naman kuya.. Kilala mo siya." Nakikinig pala si Kuya sa pinagusapan natin..

"Pagpalagay na natin na nagsisinungaling siya ngayon Hina.. Pero pano pag dumating ang point na magkatotoo ang sinasabi niya?" Natakot ako sa sinabi ni kuya.. "Will you sacrifice and let go

of Zai for the sake of others?" Will I? "Or let your pride in your heart win because you're deeply in love with him?"

"Why are you aski--"

"You can never be sure of what will happen Hina.. You'll have to plan and decide.. Hindi natin alam ang pedeng mangyari.. You may lose Zai anytime.. Kelangan maging handa ka."

"Can it be worst? That bringing Zai here was a bad idea?"

"There are 2 options.. It's either Yes or No."

What will I do if my perfect prince was not really meant for me?

CHAPTER 27

Sinubukan kong kalimutan lahat ng sinabi ni Kuya. Ayokong masira ang gabi ko.. I have friends to cheer me up.. Ayokong masira ang mood ko at mood nila.. this will be a good evening for me and everyone.. I called for a taxi, ininform ko na ang mga girls na malapit na ako sa bahay nina Min-Jee.

"Did I just see an angel or what?" Sun greeted me.

"Oh no baby, she's just hot girl standing before you." She shrieked her voice and gave me a hug.

"Naiteu gayo!" *(Let's go to a night club!)*

"Night club? Are you gals crazy?"

"Aniyo, we just missed you."

"Ne. Ne! Let`s celebrate!" Hinila ako ni Yooraa palabas, kakadating ko palang ah? Si Min-Jee hinila naman ni Mi-Young. Tsk. Party ladies.

"Since you girls ruined my night, Hinassi-ga jeil joahaneun keulleobe gayo! I Love that club." *(Let`s go to your favorite club, Hina!)* She tapped my shoulder as we enter the cab. This will be great. ^.^

We stopped at my favorite club, this club is traditional English-style spot. This is great for live music, noise, fun, and always packed.. We used to play here for our band.. Pero that was two years ago, ewan ko lang kung makakatugtog pa kami dito. Anyway, naghanap na kami ng table namin.. Medyo madami ng tao since pagabi na naman.. Ang bilis ng oras..

"I jariga jokenneyo.." *(These seats look good.)* She said while pointing the vacant table.. Nag-nod lang kami tapos pumunta dun sa table na tinuro niya. It`s a good spot since malapit `yun sa dance floor at sa aisle.

"Jega jumun halkkeyo.. Sun come with me." *(I`ll order for us)*

"Eung." *(Yes.)*

"So tell me Hina, how was it? The Philippines?" She has a fluent English skills. I looked at her and smiled.

"It was o-kay."

"Nah, it`s more than okay.. Philippines really do have great Filipinos guys, you should meet one Mi-young!" She interrupted.. Si Min-Jee talaga oh. Basta pag lalaki, active na active!

"GREAT FILIPINO GUYS? I wanna meet one!" Nag-apir sina Min-Jee at Mi-Young.

"Yeah, most of them."

"What with that lame accent? Oh! By the way, did you know where Zai is living?" I froze upon hearing his name.. I shook my head. "Muot?! Wae?" *(What?! Why?)*

"Whoa. hold on a sec, who`s Zai?"

"Her boyfriend." Nanalaki ang mata ko ng biglang sinagot `yung ni Min-Jee. Very frank talaga!

"OMO!"

"Look, I don`t know if we`re still `together` or what because he has a fiance.." I said defending myself, wait.. Why am I defending myself?

"Oh. Lover`s quarrel. LOL. I wanna meet him! He must be lucky taking over Ethan`s place."

"Very lucky indeed."

"What`s the gossip all about?" She said trying to speak in English properly. ghad.

"Her current boyfie." Their small eyes grew wider. TSS. Alam kong magiging ganun ang reaction nila.. I never informed them about Zai.. Si Min-Jee lang naman eh. Tsaka nung una, ayaw ko talagang sabihin sa kanila.. Ewan. Basta ayoko.

Sun and Yoora send us drinks and foods while making a good mood for a night club party like this.. Lalong dumami ang tao. I can`t blame them, it`s weekend and a good time for party! While chilling down first with the girls, hindi namin maiwasang magcomment sa lahat ng lalaking makikita namin sa bar. Boy-watching. Hope that Zai won`t be jealous. LOL. If he

knows how to be jealous.

The heat is getting hotter and hotter. TSS. This is what I hate when I`m drinking.. Nawawala na ako sa sarili ko.. Pft! WON SYAT! DRINK UP! GEONBAE! *(cheers!)* `Yung mga kasamahan ko, nagsayaw sa dance floor, habang ako nanunuod sa kanila.. I don`t feel like dancing yet. Maybe later.

"Hina, I wanna dance. Can we?"

"Nah, ajik chum an chul geoyeyo.." *(I`m not going to dance yet.)*

"You don`t want to dance with me? Maybe you will dance with him, won`t you?" I didn`t get her point, basta may tinulak na lang siyang lalaki sa tabi ko..

"Annyeong." He said politely, parang kilala ko `yung boss pero di ko masyado makita `yung mukha niya.. All I can see were dim lights above us.

"Annyeong. Jeoneun Hina.." *(Hello, I`m Hina.)*

"Ye. I`m Jing" Then we shook hands..

"Ci--ah.. Jing, i`ll just be somewhere around this club.. Look at Hina okay?"

"Arassuh.." *(I understand)*

Sinusubukan ko pa rin na kilala nin ang lalaking nasa tabi ko, he seems so familiar.. Ang hirap talaga pag malabo ang mata mo lalo na sa madidilim na lugar.. He offered me a drink, which I willingly accept.. Quiet. Bakit ang tahimik nito? Hmm..

"Jaemi isseoyo?" *(Are you having fun?)* I heard him saying something but I can`t hear it clearly because of the club`s loud music.

"Mworago haesseoyo?" *(I beg your pardon.)*

"Jaemi isseoyo?" He said getting closer to my ear.

"Byeolloyeyo.." *(Not really.)*

"Wanna have fun?" I nod. "I can't believe it.. You really don't recognize me, do you?"

"Sorry, my eyes are blurry when it's dark."

"I see. Come with me.." I nod.. Pinaupo niya ako malapit dun sa stage na may piano.. Piano? Is he playing? "Annyong.. Ok, let's cut the music down for some minutes, let's chill for a while. I'm going to play a song very popular to all of us, Koreans and I want to dedicate this piece to the girl who I like to be with.." I can hear soft voices whispering.. "Dangsinhago gachi inneun ge joayo" *(I like being with you)*

[MUSIC ON]

"Tears." I heard someone said "Awesome!" . He's really awesome.. Naalala ko ng makita ko ang movie na `yun.. Windstruck. That was the time when I confessed to Ethan.. I cried so badly nung hindi niya ako pinaniwalaan nun..

"As a promise Hina, I'm gonna play this music for you.." I saw his face as the lights were focused on him.. Si Ethan Jing. I closed my eyes and continue to listen to his piece.. Pagkatapos ng confession ko sa kanya, nag-promise siya sakin na tutugtugin niya `yung kantang `yun para sa akin.. And that promise was granted.

"Why do you keep doing things I hate.. *keeping my heartbeats faster and faster ?*" I realized, my feelings for him isn't over yet..

Watching him perform makes my body warm.. Nadala nga lang ba ako sa nangyari sa Philippines with Zai? Masyado lang ba akong nasaktan kaya napilitan akong mahal in si Zai para kalimutan siya? Naguguluhan ako.. Ikaw pa rin ba? Bakit ganun pa rin ang tibok ng puso ko sa kanya? Ethan, do you still have my heart with you? O natutuwa lang ako dahil pinapasaya mo ako ngayon?

"Are you falling for him again?" Lalong bumilis ang tibok ng puso ko.. What was that? Tumingin ako sa likod ko--pero wala siya.. I can't breathe properly.. I can sense him.. *"Kajima."* (*Don't go/don't leave*)

"Asan ka ba kasi? Eonje dasi mannal su innayo?" (*When will I see you again?*)

"Now?" Ngayon ko lang narealize na tapos na siyang tumugtog.. I looked at his face, *my heart skipped a beat*. Do I still love this person in front of me or I was just sad because Zai is not with me?

He offered me his hands.. Pumunta kami sa labas while everyone's looking at us.. I feel something bad, i'm depressed but i'm happy as well.. Ethan taking over Zai's place is overwhelming.. Pero may kulang.. Hindi ko alam.. Something weird, strange..

"Please forgive me Hina."

"I've already done that."

"But I know that you're still unhappy being with me.." He holds my hand.

"It's enough forgiving you."

"Can't this heart love me again?"

"I don't think so." He sighed after hearing my answer..

"If I wasn't a fool, this won't happen.." Tumingala siya at tumingin sa langit..

"But I was thankful.. Thank you for breaking my heart, because you made me realize that there's someone out there who deserves my love better.." I smiled and pulled my hand back.
"I'm sorry, but these gaps between my fingers are only fitted to the guy I love.. I will be happy if it's you but, I'm happier now.. Happier with the person I'm loving now."

"But you're hurting so much! You don't deserve this kind of relationship."

"Ethan, love is not about the relationship you have.. But the affection and care you show.." I smiled, controlling my tears from falling.. "And that pain i'm feeling is just part of it.. I'm learning how to be strong everyday, how to handle it.. Love is useless if there's no sufferings and sacrifices included."

"I missed the old you."

"I missed her too, but she's better with the 'new' Hina."

"Can I have a favor?"

"What is it?"

"Can you kiss me for the last time? Kiseuhae juseyo." *(Kiss me)*

ZAI's POV

"---Kiseuhae juseyo." Narinig ko dun sa naguusap sa likod ko pagkababa ko ng kotse.. Napatingin ako sa kanila, kilala ko ang boses na `yun.. O_O

"Di ba si Hina `yun?" Nagulat ako sa nakita ko.. Lumapit si Hina at hinawakan ni Ethan ang pisngi nito..

"Ok." Their lips met.. A kiss that I`m wishing for. A sweet kiss that I`m longing for from Hina..

"Why do you keep on disappointing me Hina?" why do I kepp on loving you even though it hurts so much?

CHAPTER 28

I`ve been stayin in Korea for 3 days now at wala pang nangyayaring maganda sakin. No signs of Mr. Gangster around. Probably, tuluyan na niya akong kinalimutan. Maraming magagandang babae dito sa Korea. Pede ding pumayag na siya na pakasalan si Monique kaya siya nagtatago sakin.. Ako ang dahilan kung bakit siya andito di ba? Blame me! Blame it all to me. AISH!

**Sniff.* SYET. May sipon pa ata ako. `Di na ako sanay dito sa Korea. Ano ba `yan. AMP.. Gusto kong masanay ulit dito sa Seoul pero ayokong mag-gala. Ayokong mag-club. Ayokong lumbas.. Pero hindi naman ako taong bahay dati eh, ngayon lang.. Hindi ko alam kung pano ako nakakasurvive. San na kaya `yun?

"Hina, Gwaen chan na yo?" *(Are you ok?)* He said upon entering my room.

"Anya. I don`t think so."

"Did you catch a cold?"

"Siguro. Kanina pa ako sniff ng sniff eh." Aw. Sniffing but I`m not a dog. Tumabi si Kuya sakin. May problema siguro. Tsaka, kelan pa siya naging taong bahay din?

"Namimiss ko ang Pinas."

"Pinas ba ang na-mimiss mo o si Yuki?" I softly laugh tapos hinampas niya ako.

"Tsk. Sinisira mo moment ko." He sighed. "Ikaw? Di mo ba namimiss si Zai? Almost 3-4 days na rin kayong walang communication."

"Ewan. Ayoko siyang pagusapan." Ayokong pagusapan si Zai pero lagi naman siyang nasa utak ko.. Am I stupid enough to experience this? Mali ba talaga ang desisyon ko.. Sana di ko nalang dinala si Zai dito, parang ganun din lang kasi ang nangyayari e. Di rin kami magkasama. Di rin naman kami nagkikita. USELESS.

"Ah! Bago ko makalimutan, it's Grandpa`s birthday today.. Wanna go to his party?" I look at him with doubt.

"You`ll gonna come, won't you?"

"Ne, Appa wants me to go."

"Ok. I`ll go." Nanlaki `yung mata niya. "Bakit?"

"May lagnat ka nga." tapos tumawa siya.

"YA! Ang baliw ng kapatid ko!" Tumakbo siya palabas nung sana hahampasin ko siya. Bakit kasi ang bili tumakbo ng mga lalaki? AISH!

Binuksan ko `yung Mac ko at nag-ewan. I-signed my account na matagal ko ng binubuksan since si Zai naman ang naggawa nun. Di daw kasi ako "IN". Dapat daw marunong akong makipag-socialize lalo na sa net. Maarte siya. LMAO. JK. >.<

I saw Akii`s post about their latest happenings sa Pinas. Tsk. Lalo ko silang na-mimiss. Pero `di ko nagustuhan `yung pinakaunang post sa page ko.. Zai Zerezo: "Magkita tayo.", hindi ko alam kung dapat akong matuwa pero parang nakakainsulto na makita ang profile picture niya is with Monique. PFT.

"Bullsh^t." Mag-lolog out na sana ako pero biglang may nagpop `dun sa window. Si Zai.

Zai Zerezo: Oi
Hina Yasu: Oi ka din.

CRAP. Kelan pa naging "Oi" ang pangalan ko.. Nang-iinis ba siya? NAMAN. Mag-off ka na kasi Hina, pwede naman di ba? Hayaan mo na siya, iinisin at sisirain niya lang ang araw mo. Tama na ang nakita mo.. Pero bakit ganito? TSK. Lagi ka namang talo e. T.T

Zai Zerezo: kita tau
Hina Yasu: Bakit?
Zai Zerezo: May dapat akong tapusin

Hindi ganito makipagusap sakín si Zai dati kahit chat lang `to o ano. Papayag na sana akong makipag-meet sa kanya ng bigla niyang pinalitan ang profile pic niya. Ano bang problema niya?! Okay na sanang ipamukha niya saking masaya na sila ni Monique, pero ipakita pa sakín na nag-kiss sila?! WTF.

Hina Yasu: Alis na ko.
Zai Zerezo: HAHA. Bakit affected ka?
Hina Yasu: Hindi ka si Zai.
Zai Zerezo: Ows? Alam kong alam mo na ako to.
Hina Yasu: Bakit mo ba ginagawa sakín to? Inano ba kita?!
Zai Zerezo: G.nago mo ako.
Hina Yasu: wtf. what are you talking abt?
Zai Zerezo: Hindi ako t.nga Hina.
Hina Yasu: Ewan ko sayo. di kita maintindhan.
Zai Zerezo: ppuntahan kita jan.
Hina Yasu: wag na!

I logged out my account and shut my Mac down. Paboyah!(Stupid) What the hell did I do?! Bakit siya ganun? Are they two together? Gusto kong umiyak pero ayaw lumabas ng luha ko. BV. Kung kelan kelangan ko ng luha saka naman wala.. Bumabalik na naman ba si Zai sa pagiging Gangster niya? Ewan. Di ko alam. Bakit ganito? : (

"Neol yongseo haji aneul geoya!" *(I wont forgive you!)*

Narinig kong biglang tumakbo pataas si Kuya, narinig niya siguro ang sigaw ko. He began knocking my room`s door.. Ayoko. Ayoko silang makita. Naiinis ako. Dasineun nal silmang sikiji marayo. >.< (*Don`t disappoint me*). Pagod na ko.

"Moo sun iiuya?" (*What's the matter?*) Di ko nalang siya pinansin. Ewan ko. Naiinis ako.

"**LEAVE ME ALONE!**" Inihagis ko `yung unan ko sa pinto. Finally, a tear fell from my left eye. Ayaw tumigil. Ang sakit. I wanna die.

"Hina, wake up. Can you hear me? Hina. Hina!" I slowly opened my eyes. Si Kuya shaking me up para magising. AMP. Ang sakit ng ulo at mata ko. Oo nga pala, may nangyari nga pala kanina. TSK. "Ayos ka na?" I nod. "Natakot ako dun ah. Buti nalang may spare key si Mama."

"Gusto kong mapagisa kuya."

"Ayos ka lang ba talaga?"

"I`m okay. Please, I want to be alone."

"Fine. Fine. I`ll go." Tumayo na siya and gave me a kiss on my forehead. "Siya nga pala, andito si Zai kanina pero sinabi kong masama pakiramdam mo kaya di ka makalabas ng kwarto."

I froze, "A-ano pang sinabi niya sayo?"

"Gusto ka lang daw niyang makita, kaya ayun sabi ko sumama nalang siya sa party mamaya." What the?! O.O "Take your rest na para mamaya." He closed my door. TSK!

"AAH!" I screamed at nagtago na ako sa kumot ko. PFT! Ano ba kasing nangyayari? T.T

Kahit anong oras pede akong umatras pero ayokong masira ang gabi ni Kuya, I have to come with him since na sinabi ko na sasama ako kanina.. Sana hindi pumunta si Zai, hindi ko alam kung anong gagawin ko pag nakita ko siya, tapos baka nakasabit pa sa braso niya `yung babaeng `yun.

"Ready?" I nod. "Nagiintay sina Papa sa labas, tara na." I grabbed my purse and took a deep sigh. Keep in mind: Tonight`s gonna be a goodnight. ^^,

It`s Grandpa`s 83rd birthday. Magiging special `to since na this day was their wedding anniversary nung lola ko, kaso wala na. She died 5 years ago. Pumasok na ako agad sa kotse, tuwang tuwa sina Papa dahil first time akong aattend sa birthday party ni Lolo. Ayoko kasing makipaghalubilo sa tao na malapit sa kanya. lisa lang kasi ang nasa utak nila e.

"Welcome, Mr. Yasu. This way please." He assisted us to our seats.

"Where`s papa?"

"Still on his room sir." Papa nod. Tapos tumayo siya at nagpunta dun sa way papunta sa kwarto ni Lola. Medyo nagsimula ng manginig ang kamay ko.. Tumayo na din si Mama at nakipag-usap sa mga close relatives ~~namin~~ nila.. Hindi naman ako kabilang sa pamilyang `to eh.

"Okay lang `yan." Napansin ata ni Kuya ang pagiging kabado ko ngayong gabi. Ewan. Nailang ako ngayon.

"Do I really belong in here?"

"Of course, Yasu ka kaya." He smiled and tapped my shoulder. "Pupunta ba si Zai dito?"
Natigilan ako. I hope na hindi. *Di ko kakayanin*

"Ewan." Iniwasan ko ang tanong niya tumayo.. "Kukuha lang ako ng maiinom."

Lumapit ako dun sa buffet table, sa bawat makakasalubong ko lagi silang nagbubulungan. Kilala nila ako, di dahil Yasu din sila pero dahil isa akong anak sa labas. Nakakainis.. Gusto kong magalit pero wala akong karapatan.. Anak naman talaga ako sa labas eh, tanggap ko na `yun.

"Hoy." I heard his voice behind me. Am I hallucinating again? Hindi. Hindi. Boses niya talaga `yun.. Anong gagawin ko? O.O "Bingi ka ba?" Nakakainis. Di naman siya ganito sakin.

"Hindi."

"Di naman pala e." Hinigit niya ako bigla at lalong nagbulungan ang tao sa paligid namin.

"Bitawan mo ako." I refuse to shout, paniguradong issue na naman pang ginawa ko `yun.

"Tatapusin natin ang dapat tapusin." `di ko alam, pero parang nawalan ako ng lakas lumaban sa kanya.. Is he letting go of me now? Ngayon na ba niya narealize na mahal pa talaga niya si Monique? Hindi ko alam. Ayoko. ><

Dinala niya ako sa veranda ng bahay.. Binitawan niya ang braso ko. Let go of my arms softly like nothing happen.. Weird. Hindi rin ako nasaktan nung hinigit niya ako papunta dito.. Have I done something wrong? Wala naman di ba?

"Minahal naman kita Hina di ba?" Mas kalamado ang boses niya ngayon kesa kanina.. The wind blew just like before but it's colder. "Ano bang ginawa ko sayo?"

"Hi-hindi kita maintindihan."

"Here." Inabot niya sakín ang phone niya.. I looked at it--- how did he get this?! It's a picture of me and Ethan kissing. Ito `yung nangyari last last night.

"It's not what you th--"

"Not what I think? Di ako t.nga Hina. Bakit mo nagawa sakín `to?!"

"Let me explain!" I looked straight to his eyes pero iniwas niya `to. "That kiss was nothing!"

"Nothing? Kung sayo wala, sakín meron!" Hinawakan niya ang dalawang balikat ko.. Pahigpit ng pahigpit.

"Wag kang maniwala kung ayaw mo,hindi kita pinipilit."

"Gusto ko maniwala pero nasasaktan ako." Tumungo siya sa harap ko at dahan dahan niyang binitawan ang mga balikat ko.. Kahit anong gawin ko, di ko kayang magalit ng sobra sa kanya.

He sighed.. Slowly look at my eyes and stare.. Why do I keep falling and falling again for you? Ang sakit. Natatakot na ako sayo.. He put his hands on my cheek.. His face coming closer and closer.. *Pain* Alam ko ang reason behind this last kiss.. My tears fall on his hand.. And our lips met.

"I love you." I don't want to hear it. Please no, "Goodbye. You won't see me again." And I was left dumbfounded. Staring at him before he fades on my sight.. I can't move.. I don't want you to leave.

"Zai!" I chased him pero di ko siya mahabol. "ZAI! Please don't! Kajjima!" (*Don't leave!*) He's fading.

Wag kang umalis.. I can't see the road with these blurry eyes and before I could stop---***an uncontrolled car was going towards me...***

All I can see was darkness, "*Zai---*"

CHAPTER 29

My brain is out of control.. All I can see was the light of that car.. I tried to say his name again.. This is my end,I know for sure.. I can't control my feet. I can do nothing..

"HINA!!" I turned my sight to him and saw him running towards my place.. My feet are stuck and I can run no more.. He wrapped his hands around me and---

All I can see was darkness, "*Zai----*" I breathe normally as hard as I can but someone forcing me not to.. Ang sakit. I found Zai on top of me, blurry. Full of bloods.

"I s-still and al-always I-love y-you.." And everything went black.

"Saranghae.."

Zai`s POV

CRAP. Ang sakit ng ulo ko. Hindi ko magalaw ang buong katawan ko.. I opened my eyes slowly, checking where I am.. Para akong binugbog.. Manhid ang buong katawan ko.. A-ano bang nangyari..

"Saranghae.."

"HIN-!"

"**Oh my god. Call the doctor. He`s awake!**" an old woman being happy as she saw my eyes open.

May lalaking nakaputi ang lumapit sa akin.. A-anong gagawin ko? He checked me and wrote stuffs na hindi ko naman nakikita.. Ano bang ginagawa nito? Ang labo naman oh. Sino ba `to?

"**He`s fine now. I`ll leave you for a while, I have to check the observation made a while ago. I`ll be back for the result.**"

"**Thank you doctor.**" Sino `yun? Ang sakit ng ulo ko. Agh. "**Zai hijo, are you okay? Feeling better?**" I looked at her, sino `to?

"Sino ka?" Who are they?

"*Looks like he can`t remember us. Maybe a temporary loss of memory.*" Hindi ko sila maintindihan.

"Asan si H--"

"**S-sino?**" Si-sino nga ba `yung hinahanap ko?

"Hindi ko maalala."

"*Amnesia? Looks like he got one.*"

"Sino ka ba ha?" Nakakairita ang boses niya. Tek. "At ano ba `tong mga nakalagay sakin ha? Alisin niyo ako dito!" I tried to free myself pero nawawalan ako ng lakas.. TSK. Ano bang nagyayari sayo Za-- S-sino ba ako?

"Umma!" May pumasok na isang babae na kamukha nung matandang babae.. Mag-ina siguro. Ewan. Wala akong pakielam. Ang alam ko lang, dapat akong umalis dito. "Zai-ya.. Gwaen chan na yo?" *(Are you okay?)*

"Wala kang pakielam." I glared at her. Sino ba siya para tanungin ako?

"Umma, a-anong nangyari?"

"*I-i don't know.*" She begun to cry.. Paulit ulit niyang sinabi na "*I don't know.. I don't know..*" Asan ba kasi ako? Ano bang ginagawa ko dito? Naiinip na akong manood ng drama dito.

Bumalik `yung lalaking nakaputi may hawak siyang malaking envelope.. Nung pinakita niya `to dun sa umiiyak na matandang babae, lalo siyang nanghina.. Pati `yung kamukha niyang babae, umiyak na ng umiyak.. Ano ba `yan. PFT. Biglang may sumulpot na maliit na bata sa harapan ko.

"Ok ka?" he asked. Gusto kong magalit kasi kanina pa akong tinatanong kung okay lang ako, alam naman nila siguro na hindi ako okay di ba? BRR.

"Hindi." I answered.

"Si Ate Hina lang ang kelangan mo, o-okay ka na rin." Ate H--Hina?

"Hi-hina?" He nod. Ngumiti siya.. Pa-parang kilala ko `tong batang `to.. AGH. Tumitibok ang ulo ko. Ang sakit. "Ba-bata, sabihin mo nga sakin.. Anong pangalan mo?"

"Ano ka ba ku-kuya! Si Zen `to." Lalo siyang ngumiti at pinasingkit ang mga maliliit niyang mata.. Mukhang magkakasundo kami nito ah.

"S-sino `yung Hina na tinutukoy mo kanina?" SILENCE. Nagulat siya sa sinabi ko.

"H-hindi mo din maalala si Hina?" Nagsalita `yung babaeng kamukha ni Zen.

"Eh ano naman kung hindi ko maalala?"

"Bakit ba ganyan ka Zai?! Ano bang nangyayari sayo?!"

"A-anong tinawag mo sakin?" They froze. "Z-zai ba?"

"ATE!!!" Nagsimulang umiyak si Zen.

"Te-teka, ba-bakit ka umiiyak?"

"Bakit ganun si kuya? Hindi niya maalala s-shi Ate H-hina?" Binuhat siya ng tinatawag niyang ate.

Ano bang nangyayri dito? Na-naguguluhan na talaga ako.. Putek. Sino ba `tong mga tao sa harapan ko. Puro iisa ang mukha nila.. Ganito na ba talaga kalaki ang mga pamilya ngayon.. Tapos tinatawag pa akong "Kuya" ni Zen. Kapatid ko ba `to? Ano ba kasing nangyari sa akin.. Bakit wala akong maalala.. Bkit nila akong tinatawag na Zai? At-- AT sino si Hina?

Hina`s POV

Hina. Hina. Hina. Ang sakit sa tenga. A-ano ba `yun? Si-sino ba `yun? Inulit niya ang pagtawag sa pangalan na "Hina". I tried to see who he is.. His face was so close to me when I

opened my eyes.. Sino siya? Lahat ng nasa paligid ko puti.. Naks, I think I`m heaven and this guy is my angel. LOL. JK.

"Hina?" a sweet voice saying an unfamiliar name... Paulit ulit. Nakakarindi.

"Hina?" He nods and smiled. "Sino ka?" I asked him but he refused to answer.

"Are you okay now?"

"Yes." He touched my wound on my hand and kissed it. Soft warm lips. "Where am I?"

"A place where you have to be." He patted my head and left me lying on the bed. Who`s Hina?

"Misteryosong mama, este Kuya.. A-asan ba ako?"

"Pinay ka nga. Sa lugar ko." I looked around his so called place.. Arrange ang lahat. Ang galing. Parang hindi lalaki ang nakatira dito..

"A-anong pangalan mo?"

"Zein. Call me Zein."

"Ba-bakit ako nandito? Teka, pa-paano ako napunta dito?"

"I know that you wont remember anything.." I wont remember anything? "Tell me, can you still remember your name?"

"M-my name?" I`m H-- Huh? "Aw." Biglang sumakit ang ulo ko.. Wa-wala akong maalala..

"See? Pinoy din ako tulad mo. Nasa Korea tayo. Andito ka sa place namin ng Papa ko. Doctor

siya at siya an tumingin sayo habang wala kang malay.. At Oo nga pla, Hina ang pangalan mo.."

"H-hina?" He nod. Pinakita niya `yung t shirt na puro dugo..

"Suot mo `to nung dinala ka namin dito.." Tinuro niya sakín `yung nakaprint na maliit na text saying "I`m HINA."

"A-ano ba kasing nangyari? Ku-kung akin talaga `yang damit na `yan.. Ba-bakit puro du-dugo?" Bigla akong nanlamig..

"Do-do you really want to know how and why?" I nod. G-gusto ko talagang malaman ang lahat.

"I don` t think it`s a good idea to tell her everything.. Nasa complicated stage pa siya.. Trauma."

"Si-sino kayo?"

"Call me Zed Lee. I`m Doctor Lee. I am the one who took you here."

"Mukhang tama ang observations niyo Papa, naapektohan ang ibang parts ng brain niya kaya nagkakaroon ng memory loss."

"Are you saying that I have an amnesia?"

"Excellent.. Mukhang may naalala pa siya pero mostly all of her memories are lost." Hindi ko sila maintindihan.. Lalong sumasakit ang ulo ko. Badtrip..

"I s-still and al-always l-love y-you.." A bloody guy flashed to my head..

"Sa-saranghae.." I was dumbfounded.

A bloody guy saying that he loves me.. His face are not clear.. A-ang sakit ng ulo ko.. Pero bakit parang gusto kong umiyak. A-ayoko nito. Na-nakakatakot.. Naguguluhan ako.. Ang hirap.. Sino-- sino `yun?

"Hina, o-okay ka lang?" I looked at him unconsciously.. I can feel my tears falling for my eyes.
"Papa."

"Te-eka lang.."

"Hina.. Naririnig mo ba ako?"

"He was f-full of bloods.. Saying that he loves me.. AHH!!" Ayoko na. Ang sakit.. "Blurry. I can't see. Lights. Him. Accident. BLACK!"

"PAPA!!" I cry uncontrollably. I can't remember clear. Ang sakit na ng ulo ko.. Tama na!

"TAMA NA! AYOKO NA! ANG SAKIT SAKIT NAAA!!!"

"Patahanin mo siya .. Let her calm.. Hahanap ako ng gamot."

"Yung lalaki, umiiyak. Tumatakbo. May ilaw."

"Stop it!"

"Hinahabol ko siya! Tapos... Tapos.. Tapos..." and a kiss. A kiss from this guy tamed me. A sweet kiss that blew my aches away.

CHAPTER 30

"Hina Ppali!"

"Yes! " Dinala ko na `yung box na pinapadala niya sakin.. Kagagaling lang namin galing airport. Inihatid kasi namin si Doctor Lee, babalik siya sa Korea para gawin `yung naiwan niyang gamit.. We`ll be staying here in the Philippines for 2-3 months ata? Ewan.

Iniabot ko na kay Zein `yung kelangan niya tapos inayos na niya `yung gamit niya.. Tinuro niya sakin `yung magiging kwarto ko. Nagsimula na rin akong mag-ayos. Almost 3 weeks ko na silang kasama.. Alam kong hindi ko sila kaano-ano, pero sila lang ang makakatulong sakin.. We are still searching for my parents or any relatives.. Baka daw may chance na makita ko sila dito since na may lahi naman daw akong Pinoy. As a return, tumutulong ako sa kanila..

"Hina, `to na gamot mo.." Pumasok siya dun sa kwarto ko, dinala niya `yung herbal medicine ko.. "Lagi nalang nakakalimutan eh."

"Sorry po." Inabot ko na `yung gamot tapos ininum ko. ERRR. PAIT!

"Good girl." He patted my head while I pouted my lips.

Lumabas na siya at nagsimula na ulit akong mag-ayos ng gamit.. Nakita ko `yung damit na sinuot ko nung naaksidente daw ako.. Ba-bakit wala akong maalala? Nakakainis.. Ang kwento sakin ni Zein, we were hit and run.. May kasama daw ako nung naaksidente ako. Nagkakagulo `yung mga tao. Dalawa daw silang doctor na nakakita samin, `yung kasama ko daw na lalaki dinala siya nung kasama niyang doctor.. Malala daw `yung lagay nung kasama ko at wala na daw silang balita tungkol sa kanila..

"Kung pede ko lang makita `yung nakasama ko.. " Kinuha ko `yung wallet na kasama nung damit ko.. Puro dugo. BV. Kahit `yung pictures na nakasingit dun may dugo dugo.. Kaya `di ko makita ng ayos ang mga mata nila..

"Hina, tara sa labas."

"Bakit?" Bigla kong tinago `yung wallet sa loob ng closet.

"Shopping tayo."

"Shopping?" He nod.. Tapos hinigit niya na ako palabas.

"Wala kang masyadong damit diba? Tsaka puro lumang damit `yan ni Mama.."

"Eh wala naman akong pera para mamili no!"

"At sinong may sabi na ikaw ang gagastos?" He smiled.. Too cute. >.<

He called for a taxi tapos sumakay na kami.. Ilang years din na daw pabalik-balik si Zein dito sa Pinas kaya medyo may alam siya dito.. He`s a mixed. Pinoy at Korean. Pag hindi ko maalala `yung mga pangalan nung ibang bagay, siya ang nagtuturo sakin.. Nung una, talagang nailang ako. Lalo na nung first day.. I can still remember his lips touching mine.. Hindi ako nagulat pero isn`t it unappropriate to kiss a stranger? Pero sabi niya ginawa niya lang `yung para patigilin ako.. Buti nga daw at effective e.

"Woah. Philippines, bago ka na ah." Mukha siyang ewan nung sinabi niya `yun.. Kausapin ba naman ang Philippines? LOL.

"Siguro may ia-eye ball dito no, kaya mo ako inaya?"

"You`re kidding me, right? Wala na ako ulit kakilala dito.. Relatives ko lang from my mother`s side."

"So?"

"Impossible na may maka-eye ball ako!" He smirked. D.mn, ako na nga ang slow!

Pumunta kami sa department store at pinili niya ako ng damit. Tagabit-bit lang naman ako ng basket ng mga pini-pinili niya.. Oo na, siya na nga ang mayaman kaya dampot lang siya ng dampot. Spoiled brat dahil unico hijo. At tulad ng sabi niya, binayaran niya ang lahat at puro damit ko lang daw `yun.. Inaya na niya akong kumain para makapaggroceries na agad.. Tapos uwi na. Siya na ang umorder, alam na naman niya kung anong gusto ko.. Naiwan ako sa table tapos tiningnan ko `yung mga damit na pinili niya. ^^,

"Hey! I think I know you.. Mu-mukhang nakita na kita before.." May lumapit saking isang lalaki..

"Pardon?"

"Ikaw nga! Uy, Ikaw si Hina di ba?" I nod.. Pa-pano niya ako nakilala? Siguro may alam siya tungkol sakin..

"Pano mo po ako nakilala?"

"Ayos ka lang? Sikat kaya kayo dito.. Lalo na ng bf mo.. The Best gangsta of all times." Gangsta? Ah.. Gangster. **"Anyway, ibati mo nalang ako sa kanya ha?"**

"Teka! Sandali la---" Nakaalis na siya.. Sayang.

"Oh? Bakit ka nakatayo?"

"Ha? Eh--wala.." I smiled tapos umupo na uli ako. Kumain na kami tapos napansin kong may nagbubulungan na babae sa table na kasunod samin.. Alam kong kami ang pinaguusapan nila.

"Wag mo nalang silang pansinin." Napansin din pala niya. Nag-nod nalang ako.. Nag-wait sign sakin si Zein. Restroom lang daw siya.

Naiwan na uli ako.. Inubos ko na `yung pasta ko.. Pansin ko lalong nagpapansin `yung dalawang babae na nagbubulungan.. Ano bang problema nila? Pft. Wag silang pansinin. Wag silang pansinin.. Pero, baka kilala nila ako? Should I ask them? Pero sabi din ni Zein na wag ko silang pansinin eh.. Hayaan ko nalang sila.. Nahalata ko na lumalapit sila sakin..

"Sabi ko na nga ba, siya `yung gf niya di ba?" I looked at them while taking a sip on my smoothie.

"D-do I know you?" I asked.

"No. But we know you" They smiled. I just nod and ignored them.. *"Bakit kaya ibang guy kasama nya?"*

"Ewan, pero atleast pogi `yung bago niya ah.."

"True. Eh di ibig sabihin single na siya uli?"

"OMG! Oo nga!" Naguguluhan lang ako pero `di ko talaga sila pinansin.. Mukhang `di ko sila ka-close dati..

Bumalik na agad si Zein saktong pagkaalis nung dalawang babae.. Inaya na niya ako palabas.. Dadalhin ko na sana `yung plastic bags ng inagaw niya `yung sakin.. Hindi na ako nagreklamo.. Mas maayos kasi kuung siya na ang magdadala eh. Pumunta na kami sa supermarket, dinala niya sa baggage counter `yung bags tapos kumuha ng push cart.. Weird siya ngayon no?

"Kelan ang balik ni Doctor Lee?"

"Next next week pa ata. Pero di pa `yun sure kasi may dumagdag na naman na patient na kelangan niyang bantayan.."

"Ah.." Bigla siyang tumahimik.. Di ko maintindihan kung bakit. Tumahimik nalang rin ako.. Wala akong lakas ng loob para magtanong.. `Di naman niya ako kakilala eh. PFT.

"**KUYA! DUN TAYO!**" May nagtatakabong batang lalaki na papunta sa place namin.. Mukha---

"Aw."

"A-ayos ka lang ba?" Nagsimulang magiyak na `yung bata tapos nagtakbo palayo samin.. Badtrip. Ang sama ng pagkakabunggo sakín nung bata. Itinayo ako ni Zein tapos biglang may lumapit saming lalaki.

"Excuse me, Alam niyo ba kung san tumakbo `yung batang lalaking umiiyak?"

"Za--"

"Dun."

"Thanks."

"*Ki-kilala kita.*"

CHAPTER 31

I knew that he is familiar. Di ko lang maalala pero-- He`s-- ACK. Ang sakit.. Parang gustong sumabog ng ulo ko.. Bigla kong narinig tumawa `yung lalaki. Tawa siya ng tawa. Teka, at anong problema nito? He`s starting to annoy me now. gee. ><

"Sigurado kang kilala mo ako?" I shook my head. "Good. Cause I don` t know anyone like you."

"What th--"

"Look. I don't know any have four eyes." Four eyes? Dahil ba may salamin ako? >.< "Girl wearing loose shirts, manang ka ba? or lesbian? WTF."

"Ang ka---"

"Hey, dahan dahan ng pananalita."

"Sure." He smirked. "Ah, nga pla. She probably know me pero ikaw? No way. I won't even let myself to know you manang lesbie." Then he faded so fast. :| What the hell was that?!

"RUDE."

"Mismo." Pumunta na kami sa counter para magbayad.. Pagkatapos, bago kami makaalis.. Nakita na naman namin `yung lalaki. Ghaddd. Meron siyang kaholding hands na babae. Di ko siya kilala at wala na akong balak! Nakita niya rin kami pero nag-smirk lang siya. YABANG! >.<

Pero, something really bothers me.. He`s really familiar. Bakit di ko masabi kung sino siya? Duh? You have amnesia. C`mon. Pero bakit parang siya lang `yung taong namumukhaan ko.. Why not `yung ibang mas maayos kesa sa kanya? Mayabang na ghetto. PFT.

Zai`a POV

Sino ba `yung manang na lesbie na `yun? Pinapatawa niya lang ako.. Pero sabi niya na kilala niya ako. TSK. Impossible pero, may amnesia ako di ba? `Di rin ako nakakasgurado.. EWAN. Nakita ko si Zen na umiiyak at parang hinahanap na niya kami.

"Zen!" I called out.

"KUYAA!" He cried and run towards me.. "A-akala ko niwan niyo na ako.." Binuhat ko siya at hinimas himas ang likod niya.

"Di ka namin kayang iwanan." I comforted him. He wrapped his arms around my neck and slept on my shoulder.. Napagod ata kakaiyak.

"Buti naman nahanap mo na siya." Sinalubong niya agad ako. Her hands on her knees. Takbo ng takbo e.

"Nakatulog na nga siya eh." She smiled at me. Zen said that she was my girlfriend before.. Medyo naging matagal din kami and I must be really and deeply inlove with her.. She`s pretty. Medyo may pagka-rude ang attitude pero cool lang. Kung ex ko siya dati, bakit wala na akong maramdaman sa kanya ngayon? Probably because of my amnesia. Ewan.

Lumabas na kami ng supermarket at iniabot si Zen dun sa tito ko na kasama namin.. Monique linked her hands and locked her arms to mine.. Kami pa ba? Ewan. Pero isa `to siguro para bumalik ang alaala ko.. I must know her again. In this way, I can know why I fell in love with her.

Pagkalabas namin, nakita ko nanaman si Manang Leslie. Napangiti ako. Tinanggal niya `yung salamin niya at pinunasan gamit `yung dulo ng tshirt niya.. May itsura rin pala e. Ibinalik niya `yung salamin niya at bigla niya akong nakita. I smirked at her pero inirapan niya lang ako.

"Four eyed Manang Leslie." I whispered. Pinapatawa niya lang ako.

Bumalik na kami sa bahay.. Andito ulit si-- Anong ngang pangalan nito? AH. Si Kevin.. Nag-hi siya sakin tapos may kasama siyang 2 babae at 2 lalaki.. `Yung isa, nakilala ko na. Si Andrew `yun. May katabi siyang babae na maikli ang buhok. She`s cute. Tapos siguro kambal `tong isa pang pair. Lumapit ako sa kanila, saka lang nila ako napansin nung apat na kasama ni Kevin.

"Zai!" Tumayo `yung babaeng katabi ni Andrew.. Lumapit siya sak--- PAK!

"AT PARA SAN `YUN?!" Sinampal niya ako.

"Asan siya?" She said teary eyed. "A-asan si Hina?" My heart skipped a beat.

"Pakialam ko sa kanya."

"Ang sama mo."

"At sino ba siya sakin ha? Bakit ka ba nagagalit sakin ha?! KILALA BA KITA ?!"

"Te-teka. Hinay hinay. Drew, paupuin mo si Akii."

"At sino ba `to?"

"She`s Akii, one of your long time friends." Nagulat ako sa sinabi niya. I want to regret yelling in front of her pero siya ang nanguna! >.<

"At sino ba `yung-- yung Hina na sinasabi niya.." Whenever I say and heard her name, my heart continues to skip every beat.

"She was your past girlfriend."

"Sabi nila, she was by your side nung naaksidente kayo."

"Ano?" I was shocked. "May kasama ako nung naaksidente ako?"

"Oo, sabi nila hinahabol ka daw ni Hina at hindi niya napansin na may kotse.. You ran back to her and hug her before the car hit you."

I was dumbfounded.. Dahil sa babaeng `yun, nagkaamnesia ako? Fck. Why did I do that? Importante ba siya sakín at kelangan ko iligtas `yung babaeng `yun? S-siguro.. I started to get nervous. Nakakainis. Ba-bakit hindi ko siya matandaan? Not even her face, hindi ko maalala. :\

"Tama na." Iniwan ko na sila at pumunta sa kwarto ko. Ayoko muna silang maalala. Ako lang din ang mahihirapan. Maayos pa ang buhay ko ngayon. Bahala sila.

"Ganyan ba talagang matakot ang puso mong alalahanin si Hina?"

"Wala ka ng pakielam." I ignored her.

Bago ako pumasok narinig kong sinabi ni Kevin na, "Mukhang babalik na ang dating Zai." Ano naman kung bumalik ang dating ako? Panget ba ang buhay ko dati?

As I enter my roon, bigla akong napabuntong hininga.. Ano bang nangyayari sakín? Bakit nga ba natatakot akong maalala `yung babaeng `yun? Gaano ba kasi siya ka-special sa buhay ko? Damn. Bakit ba wala akong maalala?! Ang hirap. Sobra. Gustong sumabog ng utak ko kakaisip at pilit na pagtanda sa mga bagay na hindi ko naman alam kung anong dapat tandaan.

Hina`s POV

Nakauwi din sa wakas.. Ang init! Inayos ko agad `yung biniling damit ni Zein para sakín. Kumuha ako ng isa at nag-decide na magpalit.. Nakakahiya na rin. Puro pinagliitan ata lahat nung sinusuot ko dati ni Zein eh. LOL. Anyway, nagpalit agad ako. Fit naman. Buti

nalang mayaman siya kundi, wala akong ganito ngayon.. LMAO.

"Hina, tulungan mo na---" I looked t him pagkapasok niya sa kwarto. "Wala." Lumabas siya ulit. Problema nun? Akala ko ba magpapatulong siya? Weird.

Lumabas ako ng kwarto at nakita siyang nagluluto.. Baka naman dito magpapatulong? Pero bakit niya hindi tinuloy ang pagsabi sakin? Ay ewan. Lumapit ako sa kanya tapos sinuot `yung salamin.. Hinugasan ko `yung kamay ko at tiningnan kung anong pede kong itulong.

"Arrange mo nalang `yung gamit dun."

"Huh? Isn`t cooking a girl stuff?"

"Girl stuff nga pero `di `yun para sayo. Remember the last time?" ERR. Ako na nga ang nakasunog ng pagkain namin dati. Fine. ZIP. Go arrange what he said.

Nilapitan ko `yung box ni Zein.. Kumpleto siya sa gamit since mayaman ang father niya at mayaman din ang past wife ng father niya, which was his mother. duh? Anyway, Inayos ko `yun at pinatas sa sofa.. Brr. Kabagot. While arranging his stuffs, a picture fell on the floor. A picture of a girl na siguro kasing edad ko lang. Sino kaya `to? I was still holding the picture when suddenly, Zein grabbed it from my hands.

"WTF."

"Sinong may sabing pakielaman mo gamit ko?!" He glared at me.

"IKAW!" I glared back on him. I always do this. Meron akong side of me na hindi ko makontrol. Once you got on temper rising, I`ll start screaming and throw things away.

"`yang sakit mo, nagsisimula na naman." He said calmly. Na-explain na `to sakin ni Dr. Lee na baka effect lang `to ng trauma ko. Try ko daw to calm myself but I just can't.

"Ano pake mo?!"

"Will you just stop?! You're irritating me!"

"Nahante eotteoke ireol su it-sseoyo?! You're too mean!" *(How can you act like that to me?!)* My eyes started to form tears. I tried to catch my breath easily since I find it hard when I'm crying.

"Ya.. YA~ Nunmul dakkayo." *(Hey.. Hey~ Wipe your tears.)*

"STAY AWAY FROM ME!" I pushed him away and sat on the floor.. I cover my eyes with my hands and sob. Fcking idiot. I hate him.. I hate him.

"Bakit ka ba nagkakaganyan?"

"You're a meanie. Whenever I saw new things from you, you'll grab it without warning me and glared. You're just like him! You always hurt me like Za--" I froze. "You, two, don't know how to care about my feelings."

"Naaalala mo na naman siya sakin ano?" He sat beside me and lean his head on my shoulder.

"Maybe. I see things from the past na kaparehong kapareho ng ginagawa mo. It may not be clear pero I can still recognize it."

"Sorry." Pumunta siya sa harap ko. Good thing na madaling nawala ang sumpong ko.. "I won't do it again."

"Yaak sohk hae yo." *(Please, promise me.)*

"Yaksoka." (*I promise*) I smiled weakly upon hearing those words.. Bakit ba ang bilis kong mairita? Pero isang salita niya lang.. Nagbabago na lahat. I notice him standing away from me. Should I do something? Hindi ko alam. Napansin ko nalang I stopped him by holding his arm,

"Oppa, I--I think I like you."

CHAPTER 32

It was a typical morning.. Cold breeze touching my skin. I yawned. Lumabas ako ng kwarto ko, Zein must be still sleeping.. I turned on the radio. Wala lang. Trip ko lang. Then a song make me froze. It's [I'll remember you](#). Parang panama sa kalagayan ko.

I just wonder, what will happen to me kung hindi ako nagka-amnesia? O walang accident na nangyari? Am I happier? Will I be mad at the person who's the reason why I lose my memories? Will I met Zein? Maraming tanong. Para akong bata na muling isinilang. I can't even assure myself na HINA ang pangalan ko. I don't know the reason behind, why I speak Hangul, tagalog and English. Ang hirap.

"Can I remember yo--" Biglang nag-flash sa utak ko `yung mukha ng lalaki nasa mall. AMP. Tawagin ba naman akong Manang Lezbie?! Inis. Inis. P-pero bakit siya ang iniisip ko? Poof! Di siya ganun kaimportante.

I continue to listen to the song.. *It may be fate that brings us back to meet again someday.. Even though we go seperate ways..* Can I remember you again? Pero paano kita maalala, eh wala akong alam ni kahit anong tungkol sayo? But whenever I try to remember that bloody face of that man, my heart beats abnormally.. Skipping beat per every beat.. He must be so important. He's maybe my past lover? Maybe. But still I'm unsure. All I have to do is to REMEMBER YOU, right?

"I don't know why pero I miss them so much kahit di ko sila maalala." I saw him standing at the kitchen's door.

"You'll remember them." Gising na pala siya.

"I wish." Tuamlikod na ako sa kanya. He`s so cute. Bagong gising. Ngayon ko lang siya nakitang ganon. Madalas kasi mas naauna siyang magising sakín. ><

Lumabas muna ako para magpahangin.. BRR. Medyo malamig pa pero ang dami na agad tao. Ano kayang meron? meron din dalwang babae na parang nagmamadali. May gusto atang mapanuod. Nacurious lang ako. Ang aga aga, may event na agad? At mukhang popular `yun.. Parang gusto kong manuod.. Di na ako nagpaalam kay Zein, busy ata siya sa loob ng kwarto niya e. Nagsuklay lang ako tapos lumbas ng bahay.. Mukha naman akong decent with plain shirt, short shorts and tied up hair di ba? ^^.

"I really can't believe this. Andito na pala siya a month ago!"

"Yea. At balita ko, he`s staying for good."

"Ano kayang nangyari sa past relationship niya?"

"I don`t care! Basta ang alam ko.. He`s single!" Lalo pa nilang binilisan `yung takbo nila.. Ako naman si sunod.. Kunyari hindi alam kung anong meron, kasi talagang hindi ko naman alam e.

Nakita kong nakaikot lahat ng taong nandun.. Nagsisigawan. WATTDA? Rumble ba `to? I`m so dead. Bakit ba kasi ako umalis sa bahay!? Nakita ko ulit `yung dalawang babae. Nakikisingit sila dun sa crowd. Ghad. Special ba `yung nasa gitna? Ano bang meron? Nakakita ako ng pedeng tuntungan, enough para makita ko kung sino ang nasa gitna.. Maraming tao. Medyo nagkakagulo na sila at---

"Oh ano? Lalaban ka pa?!" May away nga!

"At ako pa talaga ang tinanong mo?" Teka-- siya `yung tumatawag sakín ng "Manang lezbie" ah! S-siya ba `yung kalaban nung malaking mama?!

"**ANG YABANG MO TALAGA!**" Gusto kong pumikit pero di ko naman makikita. Sinugod siya nung malaking mama pero nakailag siya. hay.. Parang nawala takot ko ah. TAKOT? Ba-bakit naman ako matatakot? >.<

"**Ako naman..**" Gumanti siya. Nasuntok niya `yung mama tapos sinipa niya `to pagkatumba. Ayoko na. Ayoko ng tumingin. Iniwas ko na `yung tingin ko.

"**KYAA!! Zai!**" I froze. My heart skipped a beat.

"**Zai?**" Biglang sumakit `yung ulo ko. AMP. Wtf. Kelangan ko ng bumalik. OUCH.

Tumakbo na ako pabalik sa bahay.. Nakasalubong ko si Zein, na kakagaling lang sa banyo, pero di ko siya pinansin.. Papagalitan niya lang ako pagnalaman niyang galing ako sa labas.. Hinanap ko `yung gamot ko tapos tumakbo sa kitchen para uminom ng tubig.. TEK. >.<

"Hina, are you alright?" I nod as my answer. He tapped my shoulder and I faced him. I smiled weakly as a sign that I don't feel good right now. "Dun ka muna sa kwarto mo, may bibilhin lang ako sa labas." Tumango nalang ulit ako.

Pumasok ako sa kwarto ko at inopen ang tv. Maglilibang lang.. Biglang tumunog `yung phone ni Zein.. I looked at the screen at tumatawag si Dr. Lee, I answered it pero medyo choppy `yung line kaya hindi ko maintindihan.. I-end ko `yung call para tumawag siya ulit.. Sabi ni Zein eh, `yun ang gawin ko tuwing naiiwanan niya ang phone at baka daw may tumawag.

"**Dr. Lee?**" I said upon answering the call again..

"**Oh Hina. Is that you?**"

"Ne. Zein left his phone."

"**Ah. Arassu. Anyway, tell him that I left the package on Carreon`s residence. Kunin na niya dun. ok?**"

"**Got it.**" He hung up the phone.

Humiga ako sa kama habang hawak hawak ko `yung phone ni Zein. Naisip ko

kung meron ako nito dati, siguro.. maalam ako kung paano `to ifunction.. Inopen ko `yung gallery niya. Binuksan ko `yung folder na titled "EM", hindi ko alam ang meaning nun pero nagtaka ako. Nakita ko `yung mga pictures niya and a picture of a young woman.. Familiar `yung mukha. Sobrang familiar. Hindi ko alam kung bakit pero malakas ang kutob ko na kilala ko `tong babae.. Dun sa isang picture, may dalang baby `yung babae. Kamukha ni Zein.. Anak niya ba `to? Duh? IMPOSSIBLE.

"Hina?" Inayos ko na ulit `yung phone tapos kunyari kakausap ko lang kay Dr. Lee.

"Zein, tumawag ang papa mo."

"Ah. Tungkol daw ba sa package?" I nod. "I see. Teka, maligo ka na.. Samahan mo ako. Kukunin natin `yung package." Iniabot ko na sa kanya `yung phone niya tapos kumuha ng towel.

"15 minutes. Promise." Bigla siyang tumawa. Alam niya kasing matagal akong maligo eh. Pinalakasan ko `yung radio para rinig ko hanggang bathroom. Wala lang. Lagi naman akong ganun e. Hindi ako makaligo ng walang maingay. LOL.

Lumabas na agad ako pagkatapos kong maligo at tumakbo sa kwarto ko para magbihis. Nakalimutan kong kumuha ng damit eh.. Pinili ko `yung damit kong bago, since ayaw na ni Zein na isuot ko `yun. Masunurin akong bata e.. Lumabas ako tapos naghihintay na siya dun sa gate.. Ngumiti siya sakín. AMP. Siya na ang gwapo. He`s wearing his glasses now kaya mukha siyang mature tingnan.

Sumakay kami sa isang cab.. Nagsabi si Zein ng isang name ng place. Di ko naman naintindihan e. Pumasok `yung cab sa isang private subdivision.. Pinalabas pa si Zein para iinspect at tinawagan `yung pupuntahan niya sa loob.. Woah. Cool place pala `to.. Pinapasok na kami at tumigil kami sa isa sa mga malalaking bahay dito.. Puro "C" ang nakikita ko sa bahay.. Tatak? Ewan ko.

"Intayin mo nalang ako dito ha?" I nod. Pumasok si Zein sa loob. Di na ako nagpumilit sumama. Wala naman kasi akong kakilala dun sa loob e. Kaya ayos lang sakín..

"Kuya driver, maggagala lang ako dyan ha?"

"Po? Sige po ma'am."

"Babalik ako agad." I smiled and left him there waiting. Nakakainip kaya dun at ang init pa.

Tiningnan ko `yung pagkakadesign sa bawat bahay.. Different houses pero same `yung "C" sa top center na nakaengrave sa bawat house.. Napatigil ako sa isang bahay, may nakita akong babae. May hawak siyang cute na tuta sa braso niya. Aw. Puppies! Bigla niyang nabitawan `to tapos tumakbo papalabas ng bahay.. Teka! Lumabas `yung aso.

"ZERA!" She chased the puppy. Oh. zera, a cute name for a puppy. "*Zera! Come back here!*" Siguro, kelangan ko na siyang tulungan.. Tumakbo `yung puppy towards me kaya sinalubong ko nalang.. It was cornered on my hands.. She licked my face nung nabuhat ko na siya.

"Good girl." Tapos ginulo ko `yung puppy hair niya. Too cute <3 !

"Thank you." She said. Her hands on her knees and catching her breath.. "*Buti nalang nahuli mo siya kundi pahirapa---OMG!*"

"A-akii."

"I-i can't believe this.. I-- Thi-- Oh poof. HINA!" Nakalimutan na niya si Zera tapos niyakap niya ako. OMO. I can really remember Akii. Naaalala ko siya. Impossible, but I did!

"I missed you!" I said while crying.. Ewan. Pero masaya ako at nakita ko siya.

"We thought you're gone. What the hell happen to you?!"

"Ewan. I can't remember a thing. That`s why I was shock dahil nakilala kita!"

"WHAT?!"

"I have an amnesia."

"Pa-pano mo ako nakilala?!"

"I don't know and I don't care. Mas importanteng naalala kita!" I hug her again. "So this is Zera?"

"Loka! This is Z--. Oo nga pala. You don't remember everything." she sighed. "So tell me, what happened to you? We were so worried." She said while carrying Zera.

"Long story."

"And hey! Matagal ka ng hinahanap ni Ken. Pero ang alam ko, your family is in Korea looking for you."

"My family?"

She nod, "There`s many detail to say. basta ang alam ko, 3 weeks before andito sila. They informed us about you. Pero bumalik agad sila to continue their search. I should call Ken later."

"Ken?" Familiar `yung name. "Ewan ko lang kung may confidence akong humarap sa kanila. It`s een a long time. Atsaka, wala pa akong masyadong maalala. As far as I know, I`m in the process of healing now. I do remember stuffs, pero still mahirap. It still cause a lot of pain in the head."

"Well atleast you`re alright now and there`s no need to worry about. Oo nga pala, Zai`s here!" My heart skipped a beat. Ken tapos Zai naman ngayon? Too many names. "Teka, si--si Kev ba `yun?" Huh? Tumingin ako sa likod ko.. I saw Zein.

"Ay. No, he`s not Kev. He`s Zein."

"Oo nga no. Mas pogi siya at iba ang complexion." A bad smile covered her face.. I think I know that look. Napatawa nalang ako. "Teka, I have to call the guys now. They should see you!"

"Wait. I don't think this is the right time. Natatakot pa ako. I'm sorry."

"Pero--"

"Please Akii. Masaya ako dahil naalala ko ang best friend ko. Pero, I don't have the confidence yet. Please understand." I hugged her. "Dito ka naman nakatira di ba? Puunta nalang ako dito ulit pag alam kong pede na. If that's okay with you."

"I don't think that's okay. It's been a month. Kelangan malaman na nila 'to."

I shook my head, "Ewan. Sige I--I better go now." Tumakbo na ako palayo. Alam kong hindi pa dapat. Ewan.

"Pasok." He said with a stiff voice. He's mad.

"Sorry kung di ako nakapagpaalam."

"Pasok." He said once more. Mas stiff ngayon ang boses niya.. Did I do something wrong?

Sumunod nalang ako sa kanya at pumasok ng cab.. Nakita ko pa ulit si Akii, nagwave siya sakin and I smiled.. Looks like matatagalan ang pagbalik ko dito.. Pero, bakit ba nagagalit sakin `tong lalaking `to? Ayaw niya ako pansinin. BV mode ba siya? o nagalit siya sa hindi ko pagpaalam? ARG.

"Look, i'm so sorry."

"I don't need your sorry. There's no reason for you to be sorry."

"But why are you acting like that?"

"Tsk. Hindi mo na kelangan malaman." Naiinis ako. He's acting so stranger of nothing.

Naging tahimik ang byahe namin pauwi. Ang alam ko dapat sa labas na rin kami kakain pero hindi na natuloy since pareho na kaming walang gana.. At hindi na rin ako papayag kung matutuloy din `yun.. I really can't stand this. Pagkatigil ng cab, bumaba na agad ako at naglakad palayo.. I don't want to go home yet.. i heard him calling me but I refuse to look back.

Medyo malayo na rin ang nalalakad ko at hindi ko alam kung saan ako pupunta. Psh. Gutom na gutom pa naman ako. Ano ba `yan. We haven't ate our breakfast this morning and it's almost lunch time. I never planned to have a diet. Ang payat payat ko na nga e. I sat down on a park bench. Nakatingin lang ako dun sa mga batang naglalaro sa playground. Para na talaga akong bata ngayon. Isang batang walang kaalam alam.

"I'll just wait for the time na maalala ko sila lahat lahat."

"Adik ka no? Kinakausap mo sarili mo?" A man laughed at me. ERR. Masyado ng nasisira ang araw ko. I just ignored him. Suddenly, I smelled something annoying.. Amoy sigarilyo. ><

"Cigarettes stink."

"I don't care." Napatingin ako sa kanya ng tumabi siya sakin. YUCK!

"Talaga naman oh. Sa lahat ng makikita ko ngayong araw, at talagang ikaw pa? Pagsinuswerte ka nga naman."

"Aba, ang kapal naman nito. Kung alam mo lang kung ilan ilan ang mga babaeng

nagkakandarapa para matabihan ko." He said while crotching back to relax.. Tumingin siya sakin.. **"Aba! Si Four eyed manang lezbie!"**

"SHUT UP!" I walked away.. Tingnan mo nga naman ang pagkakataon.. Bad mood ka na nga tapos `yung asungot na `yun pa ang makakasama mo. This day is not a good day.

"Oy! San ka pupunta?"

"Wala ka ng pakielam dun!"

"Teka--" *Bugsh.

"Ouch. That hurts." May nabunggo ata akong pader o bagay na matigas. Ang sakit tuloy ng ilong ko.. I looked what`s in front of me-- O.O

"Bulag ka ba ha?!" Pa-parang nakita ko na `tong mamang `to ah.. Oo nga! Siya `yung malaking mama kanina dun sa may nagsusuntukan!

"Mian.. I`m so sorry."

"Wala akong pakielam sa sorry mo!" He aimed his hand to my face. Oh ghad. I`m in trouble.

"Hoy Baku." He stopped. **"Subukan mong saktan `yang babaeng yan, ikaw ang malilintikan sakin."**

"Z-zai, i-ikaw pa la.. Kaibigan mo ba `to? Pa-pasensya ka na ha?" I was dumbfounded. Ok? What`s happening?

"Sa kanya. Wag sakin."

"Mi-miss, so-sorry ha? Na..nabigla lang ako." I just nod. I can`t catch up on anything. The hell.

The BIG man left me there, staring at nothing.. Hindi ko pa rin ma-gets ang nangyari.. Suddenly, the ghetto man snapped his fingers before me. `yan ang gets ko. TSS.

"Tulala ka dyan.. Na-iinlove ka na sakin no?"

"Kapal mo!" Lumayo na ulit ako sa kanya.

"Bahala ka dyan. Mamaya, baka balikan ka ni Baku. Ikaw rin, hindi mo ako kasama.. Patay ka dun." I froze. My hands began to shake. AMP.

Wala na akong nagawa kundi bumalik at pumunta sa tabi niya. I glared at him. I`m irritated. Inaasar niya ako. Tinatakot pa! Kung wala lang akong trauma about my accident, I won`t be like this! Sa lahat lahat naman kasi, bakit ikaw pa?! Buhay nga naman..

"Sabi na eh, may gusto ka sakin.."

"Wag kang magmayabang dyan, I`m only doing this just for my safety.."

"Langya, di kita nakilala ngayon ah." Bigla niyang iniba `yung usapan.. Naglakad siya habang ako sumusunod sa kanya.

"Ano naman ngayon?"

"You look great today. Better than before." My heart skipped a beat again. A-anong nangyayari? "Maganda ka naman pala e. Yung nga lang lesbian." Gusto ko na sanang matuwa sa mga compliments niya pero SANA `di na niya ako sinabihan ng lesbian.

"I`m not that type of girl."

"Ows? Di nga?" He stopped and placed his head before my face.. His eyes with a contact with mine. Nanlamig ako bigla. Iniwas ko nalang ang tingin ko. Feeling ko magcocollapse ako. Tapos

naramdaman kong bigla siyang ngumiti.

Lakad siya ng lakad. Napaggod na ako.. San ba naman kasi kami pupunta? Siguro naman hindi na ako maalala nung Baku na `yun di ba? Pft. Kung hindi lang ako natatakot e.. May nakasalubong kami ng group of girls.. Bigla siyang nagsigawan nung nakita nila `tong mayabang na `to.. Pero bigla silang tumigil nung nakita nila akong kasama niya.. Anong problema nila? I even heard one of the girls said,

"Akala ko ba break na sila?" So iniisip nila na naging SYOTA ko `tong mayabang na `to? No way! Impossible.

Tumigil siya sa isang resto.. Nakakaramdam din naman pala ng gutom `to e. Buti naman. Gutom na gutom na kasi ako kaso wala lang akong pera.. Nakakahiya naman kung mangungutang ako sa kanya, kasi hindi naman kami close. I just met him. No relationship or contact with him. Strnager nga siya sakin eh!

"Nagugutom na ako.. Tara." Hinawakan niya bigla ang kamay ko. *Dug.. Dug..* Omo. Hihigitin niya sana ako pero natigilan din siya.. He immediately let go of my hand and stare at me blankly. He must me shocked from what he has done. "Sorry. Tara na."

Balik ulit kami sa dati.. Umorder siya ng umorder. Naks. Yaman naman nito.. Sinabi niya na umorder na rin ako.. Mukhang gentleman din naman `tong mayaman na `to. Ililibre pa ako. Ayos. Makakain na rin.. Iniwanan kami nung waitress, pero a flirting smile was left for this man. Grabe. Kung alam lang nila kung anong ugali meron `to.. Ay, hindi ko nga pala siya kilala.

"Oo nga pala, anong pangalan mo?"

"Kelangan mo pa bang malaman `yun?"

"Ayaw mo nun? Ako na nga `tong nanghilingi e. Pakipot ka pa." He smirked.

"Fine. I`m Hina and you are?"

"Whoa. Hindi mo ako kilala?"

"Hindi. At tatanungin ko ba kung alam ko? Pero kung ayaw mong sabihin, ayos lang. Wala akong paki." Bigla siyang tumawa.

"Ano ba `yan. Isa lang tanong ko pero ang dami mo na agad na tanong. I`m Zai." Where did I hear that name before? "Alam mo, parang narinig ko na `yang pangalan mo.. hindi ko lang maalala.. Saglit nga lang, nasan na nga pala yang MANANG fashion statement mo?"

"Wag mo na akong asarin."

"Fine." Tapos tumawa siya ulit.

Dumating na `yung order namin.. Hindi na siya nagsalta. He focused eating his pasta while I`m busy eating mine.. Bahala siya dyan. Ayoko rin naman makipagusap sa kanya e.. After eating, tahimik pa rin kami pareho.. Hiningi na niya `yung bill.. I was wondering who`s gonna pay, pero mukhang siya naman e. Kaya `di na ako kinakabahan. Dinala na nung waitress `yung bill ng biglang inabot ni Zai `to sakin.

"Huh?"

"You pay."

"What! Bakit ako?"

"I saved your life, remember?"

"Look, I don`t have any money. I left my wallet e."

"Ano?! Seyoso ka?"

"Ano naman mapapala ko kung magsisinungaling pa ako?"

"Err. Akala ko pa naman." He muttered something pero `di ko narinig.. May binulong siya dun sa baabe tapos tumango siya. Umalis na lang `yung waitress na walang ibibigay si Zai. Tumayo na siya at umalis. At may balak pa akong iwanan?!

Pagkalabas ko ng resto, nawala na siya bigla. Ang las ng loob niya. AMP. Paano na ako? Baka balikan ako ni Baku at hindi ko na alam ang daan pauwi.. Sh.t! My life is in danger. I don't want to waste my second life yet. Gusto ko pang makita ang mga parents ko. Pft. What am I going to do now?
T.T

"Paano na ako uuwi?"

"Naks. Sexy." At ano na naman `to? May tumigil sa harap ko na isang lalaki.. "Miss, pede ka?"

"Ano?!"

"Dun tayo oh. Papaligayahin kita." Tek. Kahit ba tirik ang araw, may mga ganitong lalaki?

"Bastos!" Lumayo na ako pero hinigit niya ako pabalik.. "Bitawan mo ako!" Medyo malayo na ako sa resto at hindi matao `yung place na napuntahan ko.. Oo, alam ko ng hindi maganda `tong araw na `to pero wag naman ganito!

"Pakipot ka pa e.. Sige na, masarap naman ako e." He pushed me against the wall and started to kiss my neck.

"YAA!! Lumayo ka sakin!!" I shouted for help pero mukhang walang nakakarinig sakin.. He put his left hand to shut my mouth and his body to take control of me.. I began to cry. HELP!

I cannot fight back.. I--I can't do anything.. If only someone can help me. Naramdaman ko nalang na sinisira na niya ang damit ko.. Nanalaki ang mata ko. I tried to fight back again, but it's useless. HEL--

"Sino `yun?! Istorbo. May bumato sa kanya. Si-sino `yun..

"Tu-tulong.." Napaupo ako.. Wala na akong maintindihan sa nangyayari. All I can see was a man saving me from that rapist. I was crying uncontrollably.. Nanghihina na ang katawan ko..

"H-hina, ayos ka lang ba? Ano? Okay ka na?"

"Zai, help me."

CHAPTER 33

"Tara." He shooked me. Tapos inalalayan niya akong maglakad. I don't think I can able to think right now. Wa-wala na kasi akong maintindihan.

Dinala niya ako sa isang place na may lake sa gitna. I've seen this place before.. But still unsure. Lahat naman halos ay familiar saakin. Eh sino bang gusto maging familiar sa lahat lalo na kung alam mo sa sarili mong mahirap makaalala dahil may amnesia ka? Pinaupo niya ako sa isang bench. Ngayon narealize ko na mukha akong basang sisiw sa itsura ko.

"Tss." I just looked at him.. Biglang nanlaki `yung mata ko nung tinanggal niya `yung shirt niya, tapos medyo tumaas `yung sando niya na pangilalim.. Talk about ABS. O.O "Hindi naman siguro ako mabaho at di rin naman ako masyadong nagpawis.. Kayo oh. Suot mo muna." He handed me his shirt. Nanghihina pa rin ang katawan ko.

"Thanks." di ko masuot `yung damit.. Naaalala ko pa rin ang nangyari. On how that bastard tasted and licked me violently.. I disgusts him and myself. Hindi ko man lang napagtanggol ang sarili ko.

"Pft. Akin na nga." Inagaw niya saakin `yung damit tapos isinuot sa leeg ko. "Senstive ka no?" Nahawakan niya ang kamay ko.. My hair my arms stands out. Bakit ganito. Napansin niya ata `yung naramdaman ko, pero ngumiti lang siya.

"Why are you doing this to me?"

"Kung di ako, eh sino?" I was not prepared for that. Akala ko aasarin niya ako. Pero, he was serious.

"Sorry. Na-naistorbo ata kita."

"Bakit? Nagreklamo ba ako sa ginagawa ko?" I can see his sincerity. Inayos niya sakín `yung damit niya. It was too big for me. "Dito ka lang. Kukuha kita ng tubig."

Nag-nod lang ako tapos iniwan niya muna ako dun sa may bench na di kalayuan sa lake.. Pahapon na pala. I tried to calm myself better and forget what just happened a while ago. Napatingin ako dun sa shirt ni Zai. Nacurious lang ako kung bakít "ZL" ang nakaembroid sa tshirt niya. Z stands for Zai and L stands for--?

"Zai Liam." Nakabalik na pala siya. Whoa. He`s fast. Inabot niya `yung tubig sakín. Tapos binuksan niya `yung kanya. "Nagtataka diyán sa ZL no?"

"Oo. Malay ko ba kung ano ibig sabihin nun. Malay mo initials ng names mo at ng gf mo."

"Girlfriend? Wala ako nun." Tumawa siya. Ewan ko kung bakít.

"Girlfriend wala, pero maraming girl toys. Tama ba?"

"Hindi naman sa reason na I`m a gangster, ibig sabihin playboy din ako." Bakít ba ang galing galing niyang sumagot?! >.<

"Fine." I pouted my lips. AMP.

"Mukhang ayos ka na ah.. Humahaba na ulít `yung nguso mo e." Tinawanan niya ako. Oo na. Tawanan mo na ako. Pasalamat ka niligtas mo ang buhay ko! "Teka nga pala, bakít ka umalis

dun sa resto kanina?"

"Eh umalis ka na din e."

"At sinong may sabi? Nagyosi lang ako."

"Malay ko ba kung magyoyosi ka."

"Bakit kasi di ka marunong magtanong?" Bigla niyang nilapit `yung mukha niya sa sakin. `Yung biglaan ang switch ng faces niya. Directions from directions. Unpredictable.

"Bakit kasi di ka rin marunong magsabi." Inirapan ko nalang siya at nagfocus dun sa mga tao na nasa malapit sa lake.

Silence covered us. Nagiging orange na `yung sky. At ako? Tamlayin pa `rin.. By chances, sinusubkan kong tumingin sa mukha niya. Damn. Medyo messy `yung buhok niya and he looks sexy with that plain white sando. His chinito eyes fit his cute little lips and pointed nose. Perfect.

"Mamaya matutunaw na ako." Then reality came back.

"Well, I hope so."

"Ouch. Maraming iiyak."

"Yeah. And I`ll be one of those."

"Tamo `to. Sabi na nga ba at may gusto ka rin sakin."

"Kapal. What I mean is, Isa akong iiyak sa kakatawa pag nakita kitang matunaw diyan." He slightly glared at me sign of annoyance. Ewan. Bigla nalang akong napatawa. "Kidding."

Then SILENCE ulit. Wala na akong maisip sabihin.. I was amazed on how the sunlight appears on the lake`s water. Ewan. It`s cool for me. Nakatitig naman si Zai dun sa lovers na nakaupo sa lakeshore.. Parang nalulungkot o ewan `yung expression niya.

"Inggit ka sa kanila no?"

He blinked twice, parang pinapasok pa niya sa isip niya `yung sinabi ko. "'Di rin."

"Eh bakit parang nagbago ka nung nakita mo sila?"

"I just wonder what will be my life status now kung hindi ako nagka-amnesia."

"A-Amnesia?" O.O

He nods, "Yup. Ang alam ko kasi, an accident faced me when I was still in Korea. At sabi nila, it was because of my past lover."

"Past lover?"

"Wala na silang sinabi sakin about `dun.. Di na rin ako nagtanong. Nahihirapan lang ako."

"Te-tell me, anong accident `yun?"

"A car accident." I froze. Kinakabahan ako sa mga susunod niya sasabihin.

Di na ako nagsalita. I don't think na kaya ko pang tanggapin ang mga sasabihin o ikkuwento niya.. Bigla akong natakot. Mali e. Ayokong isipin na siya `yun kasi napakaimposible.. Pero hindi rin ako nakakasigurado since na may amnesia rin ako. Pero sana hindi. Ayokong maging siya `yun.. Ba-bakit nga ba ayaw ko? Ayy! hindi ko alam. Basta ayaw ko. AMMMPPP!

Napansin kong parang nababasa `yung braso ko.. Napatingin kami pareho sa taas. NAAMBON! >.< Hinigit niya ako sa braso papunta dun sa isang maliit na waiting shed. Siksikan ang mga tao dun para di mabasa, pero lalo namang nababasa sa pagtutulakan nila. BV naman oh.

"Ang adik ng mga tao dito." Binulong niya sakin. Totoo naman `yung sinabi niya.. Naiinis sila sa mga katabi nila. Nagiinisan lang sila sa isa`t isa. Adik nga.

"Yaan mo nalang." I smiled.

"Ligo nalang tayo sa ulan. Gusto mo?"

"A----" Bago ako matapos, hinigit niya ako sa ulanan tapos tumakbo siya palayo..

"Ang bagal oh!" Hinahamon ba niya ako?!

Hinabol ko siya kaso alam kong susuko din ang katawan ko mamaya pero sinubukan ko parin.. Ang kulit kulit niya. Kung saan saan siya nagpupunta kaya medyo nahahapo na ako. Ang badtrip pero kanina pa ako tawa ng tawa. BASTA!

"Ang daya naman e!" I shouted. Tumawa lang siya ng tumawa tapos umupo dun sa gitna at lalo pang nagpaulan. Siguro mukha na talaga akong basaw sisiw sa itsura ko. with my loose shirt and messed up hair? Mukha na akong luka luka.

"ARRGG. Pagod na ako.."

"AMP~ Basang basa ako."

"Patay ako kay Zein nito." I said while looking at myself on the mirror.

"Zein?" He asked habang tinutuyo niya `yung buhok niya. Ghad. Sexxaay~ <3

"Ah.. Oo. `Yung kasama ko sa mall."

Di na siya sumagot.. Nag-check in kami sa nearest hotel dito.. Unexpected daw na bagyo e. AMPP. Kaya maliit ang chances na tumila ang ulan ngayong gabi.. Patay na talaga ako kay Zei-- teka, galit ako sa kanya di ba? Bahala na nga siya! Wala naman ata siyang paki sakin e. >.<

"Dito ka lang ha? Eto oh, extra towel. Maligo ka na muna." Nag-nod lang ako. Lumabas siya ng room tapos pumasok na ako sa banyo.. Iniisip ko lang kung paano ako magbibihis ngayon. Bahala na.

After taking a bath, sinampay ko muna `yung damit ko dun sa bathroom tapos lumabas na nakawrap sa katawan ko `yung towel.. Nakita kong may nakalatag sa kama na damit. Pambabae? Tapos may note na nakalagay: *"Ito muna suot mo, wala akong mahanap e. ~Zai.."* I see.

Pagkatapos kong magbihis saktong bumalik na si Zai, nakaligo na rin siya.. San kaya `to naligo? At san siya nakakuha ng damit? Ayy. AT PAANO AKO UUWI? Bigla nalang `yun pumasok sa isip ko.. Bakit `di ko `yun inaalala kanina? Ang weird! Paano na ako? Gusto niyo ba akong mapatay ni Zein?! AMMPP. Where will I spend the night?

"I think we should spend the night here." That answer my quest---

"ANO?!"

CHAPTER 34

"Masyadong malakas ang ulan. Traffic pa daw. Mahirap kung uuwi tayo ngayong gabi."

"Pero-"

"Pero ano?" Ang hirap ng ganito. I`m gonna sleep with a guy that I really don`t know? Yeah he seems so familiar pero iba pa rin`yun! I`m a girl ang he`s a boy, may ibig sabihin `yun! Kung pagpipilitan ko namang umuwi ngayon, baka mapahawak pa ako. Calm down Hina. There`s a way.

"Wala."

"Kung gusto mong umuwi ngayon, di kita pipigilan." Tinatakot niya ba ako? Kung oo, effective. Paano kung ma-stranded pa ako?

"Opo." I said in a childish voice. ><

I sat down on the bed and listen to the rain. Ang lakas ng ulan sa labas. Bagyo nga `to. Biglang may kumatok sa pintuan tapos mas daladalang unan at dalawang kumot. Aanhin

namin `to? Nilatag ni Zai `yung blanket dun sa sahig. I just stare on what's his doing. Is he sleeping on the floor?

"You can use the bed if you want."

"Kahit alam kong pede, wag nalang. Dyan ka nalang matulog." He said weakly. Bakit parang may iba sa kanya?

"As you say so." I respond. Humiga na siya dun leaving the dim light open. Pede kaya naming patayin `yun?

I`m beggining to get sleepy na.. Pero I can hear thunders kaya napuputol.. I lay down my back to the bed at shut my eyes.. count sheeps. One.. two.. Thre--- Okay. Hindi ako makakatulog kung bukas `yung ilaw! Pede kayang patayin ko `yun? Pero baka magalit si Zai. Wala naman masama kung papatayin ko di ba? tsaka di rin ako makakatulog, eh pano nga kung magalit siya? Ay ewaan! Tumayo na ako and search for the light switch when I was about to pressed it..

"Wag."

"Ba-bakit?"

"Sumasakit ang ulo ko pag ginawa mo `yan." Natigilan ako sa sinabi niya. Napatayo kasi siya sa pagkakahiga niya tapos hawak hawak niya `yung ulo niya. He looks like he`s trying to catch his breath.

"Are you okay?" Bigla niyang iniwas `yung tingin niya sakin.. Medyo namumula siya tapos parang pagod na pagod. His lips are pale pink.

Bumalik siya sa pagkakahiga tapos nilapitan ko siya. His left arm covered his eyes so I won`t see them. I just stare at him, believing na tatanggalin niya rin `yun.. I kept on staring on

him and his body began to shake abnormally. Shoot! What's going on? O.O

"Ano?" He said with a stiff voice.

"Gwaenchanayo?" (Are you okay?)

"Ne. I'm Ok." Teka-- ma-marunong siyang mag-Hangul?

"Can you move yourself up here? you don't look okay for me." He pouted his lips. Parang nainis siya sa sinabi ko. Instead of having an argument, tumayo siya at humiga sa kama..

I touched his forehead and neck to check if he's really sick, TSK. too hot. Lumabas ako ng lobby to ask for medicines and warm woter with alcohol for Zai. They told me na sila nalang daw ang magdadala sa kwarto akay bumalik na ako.. Pagkabalik ko, nakita kong inaabot ni Zai `yung isang blanket dun sa sahig. Poor guy, sobrang hina niya. TSS. Lumapit ako sa kanya at ako ang nagabot ng kumot sa kanya. Para siyang naiinis sa mga ginagawa ko. Teka, masama bang tumulong? >.<

"Ma`am, ito na po `yung mga kelangan niyo." A boy said while knocking on the door. Binuksan ko `yung and accepted the things I needed and said thank you.

Lumapit ako kay Zai tapos ipinatong `yung basin sa side table.. I looked t him and he refused to look back. Nahihya ata sa nangyari sakin. good thing that I didn't catch a cold after playing with the rain.. Pasaway kasi siya eh. `Yan tuloy ang napapala. May kasama rin palang hot soup `tong pinadala ko, siguro naintindihan nila kung bakit ako humingi ng mga `to.. Umupo ako sa tabi niya tapos tinapik `yung likod niya. Pasaway talaga, ayaw tumingin.

"Wag na kasing matigas ang ulo, ikaw lang din ang mahihirapan dyan." Medyo nag-glare siya pero wala rin siyang magawa.. Medyo pinaupo ko siya sa kama at naglagay ng pillow behing his neck to support him. "Kainin mo `to para makainom ka ng gamot." I offered him a spooful of soup pero ayaw niya.

"Ka-kaya kong pakainin sarili ko."

"Talaga? Oh siya, kunin mo `to at kumain ka.." I tried to touch the bowl pero hindi niya maiangat ng ayos `yung kamay niya. "See? Kaya let me to do this for you. This is my gift for saving my life a while ago."

Hindi na siya nagsalita at wala na rin siyang nagawa kundi sumunod sa kin.. Mukha siyang bata sa kalagayan niya ngayon, batang ayaw kumain pero napipilitan kumain dahil `yun ang dapat.. oo na, siya na talaga ang cute.. He looks better than this way. Ewan. Never mind. Matapos kumain, I handed him the medicine and glass of water.. Tapos nun humiga na siya ulit. Basang basa siya ng pawis.. I reached for the dry towel and wipe those sweats away.

"Try to sleep while I`m doing this." Pagkatapos nun, nilagay ko `yung basang towel sa noo niya and for every 10 minutes changed it and soaked the towel again with warm water and alcohol. `Di rin siya makatulog, mukhang naiilang pa siya sa kin e. Kung ako din naman mailang sa kanya. Pero wala naman akong magagawa, kami lang ang nandito.. Dapat tulungan ko siya.

"Hina." poof. Sino ba `yun? :S "Hina.."

"Ba--bakit?"

"Tara na." I opened my eyes slowly and found myself lying beside Zai. O.O

"Shoot. I`m sorry."

"Ha? Bakit ka naman nag-sosorry?" Napansin kong mas maayos na siya kesa kagabi. He must be

fine now.

I shook my head, "Ay. Wala wala. Wag mo nalang isipin `yung sinabi ko." I smiled. Awkward. Tumayo na ako tapos siya naiwang nakaupo sa kama.. Siguro mahina parin ang katawan niya kaya `di siya masyadong makakilos.

"Nga pla, salamat kagabi."

"Wala `yun. Basta quits na tayo." Ohkay, hindi ko alam kung bakit alam ko `yung quits, basta ang alam ko "fair" ang ibig sabihin nun.

Pumunta ako dun sa Bathroom pra maghilamos.. Medyo antok pa ako, puyat kasi.. Binanatayan ko siya magdamag.. Suddenly I heard a strange sound. Kaya lumabas ako agad. I found Zai with his knees on the floor. Natumba siya siguro. AMP. Pinunasan ko `yung mukha ko at nilapitan siya agad.

"Talagang pasaway ka ano? Di mo naman kasi kaya, pinipilit pang gawin."

"Ayoko kasing ipakita sa iba na may kahinaan din ako." I froze. Why should he prove to them that he`s strong? No one is perfect. "Matapos ipadama ng relatives mo na you`re too weak because of you`re condition, sa tingin mo.. Hahayaan mo nalang ba silang sabihin pabigat ka?" He smirked. Inalalayan ko siya paupo sa kama.

"Wala naman tayong magagawa e. Kahit pilitin natin silang maniwala na you`re not weak, kung ayaw talaga nila.. It means na ayaw talaga."

Silence. It was an awkward situation.. Out face are too close from each other. He`s face are straight. No emotions. Plain face of his yet too gorgeous. I really do admire him. Cute kasi. then there I was, finding myself staring at him as he stares back. Pft. Nakakailang.

"Sabi ko na nga ba, maganda ka rin." Napaurong ako sa sinabi niya.

"Ano?"

"Ugly duckling turns into swan. Galing." Is that a compliment or a statement to annoy me? >.<

Tumawa na lang siya. Fine. That's a statement to annoy me. Napapaisip ako tuloy kung niloloko niya lang ako na may sakit siya. Ang lakas parin ng pang-asar niya eh! Pft. I pouted my lips and glared at him. I just can't stand him ARR!

"Sige ka, baka mat-tempt akong halikan ka." Is he insane?! Nagulat ako sa sinabi niya. Loko `to!

Inirapan ko lang siya at humiga ulit sa kama. Adik adik. Tumingin ako sa window, medyo naambon pa sa labas. Baka pede na kaming umuwi. Medyo naramdaman kong gumalaw `yung kama. Ano naman kayang gagawin nung lalaking `yun? I looked at h--and found him beside me.

"Anong ginagawa mo dyan?!"

"Di ba obvious? Nakahiga." Ayy. Yeah right.

"Tsk. Uwi na nga ako." Tatayo na sana ulit ako ng bigla niya akong hinawakan sa kamay. "Ano?"

"Dito muna tayo."

"Bakit?"

"Di ko pa kaya." AMP. So it means na kelangan ko rin mag-stay? Pft. Wala naman akong nagawa. I owe him. Tumingin ako sa orasan, 7:30 palang. nag-aalala na kaya sakin si Zein? Siguro. Pero siya ang may kasalanan kung bakit ako napunta sa ganito.

3 hours na ang nakakalipas. Nakatulog ulit si Zai sa sama ng pakiramdam. Tumila na `rin `yung ulan. I was just confused of finding his hand lock to mine. Ayaw niyang bitawan. If ittry kong tanggalin, hihigitin niya ulit `to para hawakan.. ipinatong ko `yung isa kong kamay sa noo niya, sinat na lang. Bumaba na `yung body temperature niya. Buti naman.

"I still and always love you.." My heart skipped a beat again.. When did I ever heard that line before? Ang sakit sa ulo. I tried to control my breath. That guy. that guy from the accident.

"Impossible. `Di ka pedeng maging siya." My heart skipping beats. Bakit ba ako laging kianakabahan pag ganito na ang situation namin? freaky.

"G-gusto mo na bang umuwi?" Gising na pala siya. I just nod. "Tara." Tumayo na siya sa kama, hawak hawak niya parin ang kamay ko.. i want to let go pero parang ayaw ko din. Weird.

Bumaba na kami sa lobby at nagpatawag ng taxi. Medyo maambon parin pala dito sa labas.. Anyway, I was still looking at our hands being clasped together. Naramdaman ko na `to dati. but when and with who? Napansin na niya ata `yung pagtitig ko sa kamay namin. He let go of my hand and looked outside the cab`s window.

"San ka ba nakatira?"

"Sa Rizal street."

"Ah. Malapit lang pala." A plain answer. Bakit parang lagi siyang nagbabago oras oras?

Tumigil na kami dun sa tapat ng bahay ng Lee family.. Kinabahan ko kung anong gagawin ni Zein sakín pagpumasok na ako sa bahay. Pft. Lalabas na ako ng cab pero hinigit ako ni Zai pabalik. Lagi nalang niya akong pinipigilan! to my surprise, he planted his lips on mine. WTF. It was a kiss. Wasn't it? I was dumbfounded.

"What was that for?"

"Wala, gusto lang kitang halikan. Ge bye." Lumabas na ako sa cab, at ayun tulala pa rin. It was something unexplainable. Pero katulad ng paghawak niya sa kamay ko, those feelings are really familiar..

"Hina?" Natauhan ako nung narinig ko` yung boses niya.

"Zein, I can explain.. Sor--" and now, I`m receiving a hug from the guy I like. I`m having a weird day today, for sure. O.O

CHAPTER 35

Umupo ako sa sofa, still confused kung bakít ako niyakap ni Zein. Nakatayo siya sa harap ko. We kept our eyes staring at one another. Has he something to say? Di ko siya mabasa. He kept his expression straight and unpredictable. Sighh.

"I`m sorry." He broke the silence. "Mali ako. Di dapat ako nag-act ng ganun. Mianhae."
(*Mianhae-SORRY.*)

"You don't have to. Okay lang sakín `yun." he walked towards me. Slowly held my hands up.

"Sorry."

Inalalayan niya akong tumayo, he`s face was close to mine.. i can`t move and utter a word.. So close. I can even feel his breath. He wrapped his hands around me and whispered something,

"Sa--saranghaeyoo." I froze. He put his hand on my cheek and moved his head closer to mine. I know that it was a kiss. A kiss from him again. I lust his lips in a way that I love it too. Weird. But it`s true. As he planted his lips on mine, I felt nothing. Not like the kiss I received a while ago. It`s different. I let go and looked at him. Iba talaga.

"A-anong ibig sabihin nun?"

"I`m in love with you." The words that I wanted him to say, pero bakit wala akong maramdaman.. I feel the same thing, right? Pero bakit ganito? Ngayong sinasabi na niya `yung much-awaited words na `yun.. Wala akong naramadaman, kahit na gusto ko siya. Ang gulog. I saw him sighed.

Silence. hindi ako nakasagot sa kanya. may problema ba ako? Wala naman di ba? Pero after that kiss from Zai, parang nagulo ang utak ko. Nakakalito kung bakit niya ako hinalikan lalo na kung walang reason. Yan, pati iniisip ko, nakakalito na rin. Ay ewan!

"Ca-can you be my girl?" I--i don`t know.

ZAI`s POv

"Where were you last night?!" She scolded. Sigaw na agad ng sigaw, kakadating ko lang. Ampu.

"Wala kang pakielam!" I ignored her. I don`t have time to argue with her, masama pa rin ang pakiramdam ko.

"Bakit ba bumabalik na naman `yang katigasan ng ulo mo?!"

"Sino ka ba ha? May karapatan ka ba para magtanong ng ganyan sakin ha?! Hindi kita kapatid.. Alam mo `yan."

"Pa-pano mo na--" naglakad na ako papuntang kwarto. Ampucha. kahit kelan di ba siya titigil?!

Pagkapasok ko ng kwarto, ngayon ko lang narealize.. P-pano ko nga ba nalaman na h-hindi ko siya kapatid? I began to remember things and significant events and details. As far as I know, Zana is my father`s youngest sister. Kaso anak sa labas ni Papa. Because of a young age at ayaw nilang masira ang pangalan ng Zerezo, pinalabas nalang nito na anak `to ng Papa ko. Tsk.

Siguro kaya ko ng maalala paunti unti `yung mga bagay tungkol sa buhay ko.. Pero bakit `di pa ako gumagaling? mag-ttwo months na rin ata. Medyo matagal na ang healing process ko. Gusto ko ng makita `yung babaeng `yun. Gustong gusto ko na talaga siyang makita. That girl from the accident. Who is she and why does my heart keep on skippin a beat everytime i remember her?

"My girl, sino ka nga ba talaga?"

Bigla kong naalala si Hina. Langya, ramdam ko pa rin `yung labi niya. Bakit ko nga ba siya hinalikan? Ang weird. Pangalawang beses ko palang syang nakikita nun, tapos nahalikan ko na siya agad. Loko talaga. Di naman siya `yung type ko, teka.. ano nga bang type ko? Ewan. Pero, ayos e. naramdaman ko `yung bilis ng tibok ng puso ko.. Bumilis bigla. Tsk. Bakit ba ibang iba ako pagkasama ko siya? Di ako nagtataray, nagiging pasensyoso ako. kakaiba.

"Zai!" Nagulat ako ng biglang pumasok si--anong ngang pangalan nito?

"Teka-- ano nga ulit pangal--"

"AKII. A-K-I-I. Clear? wag mo na naman kalimutan. Amp."

"Ok. Bakit ka ba andito?" I asked her while fixing my bed.

"Remember `yung girl na pinapaalala namin sayo?"

"Ha?" ano daw? :S

"Si Hina!"

"Ah.. siya ba? Kilala ko na siya."

"ANO?!" Bakit ba sila nasigaw!?

"Ano naman sa kanya ha?!"

"H-hindi mo pa rin maalala?"

"Kung wala man akong maalala, wala ka ng pakielam dun!" I glared at her. ano bang problema nila?

"Hindi mo ba alam kung bakit gusto namin na maalala mo siya?" She said with teary eyes.
"Dahil gusto na namaing maalala mo ang lahat." She walked out of the room and left me dumbfounded.

Ano ba talagang role ni Hina sa buhay ko at atat na atat sila na maalala ko siya? Kung gusto nilang maalala ko si Hina, naging parte ba ng nakaraan ko si Hina? Teka.. Baka naman ibang Hina `yung sinasabi nila. Malay ko ba.

HINA`s POv

Lumabas ako ng bahay.. Matapos ng conversation namin kanina, hindi ko alam kung anong dapat sabihin. Nakakailang.. Bumaba ako sa may terrace, ng biglang may pumaradang motor sa harap ng bahay. ZAI?! A-anong ginagawa niya dito? At pano--

"Hi." He greeted me. Ha?

"A--"

"Ayoko sa bahay e. pede ba ako dito?" I nod. WTF? Anong ginawa ko? hindi mo `to bahay Hina!
"Teka lang." Pinatay niya `yung motor. Pinapasok ko siya sa loob hanggang terrace, wala si Zein. Tumawag kasi ulit si Dr. Lee, may pinapautos.

"Ano ba `yung sasabihin mo?"

"You see, I`d got this weird feeling pagkatapos nating magkita. magaan loob ko sayo e."

"so, anong gusto mong gawin natin ngayon?"

"Can you be--my best friend?"

Hina`s POV

Ano bang ginagawa ng lalaking `to dito? Best friend? Ganun na ba talaga kami ka-close? We just spent a whole night being together, does it mean na friends--best friends na kami? I don`t know pero siguro he`s longing for a bestfriend too kaya niya ako tinatanong. Ewan.

"Bakit naman ako ang tinatanong mo niyan? Wala ka bang best friend?" I asked while going to our seats.

"Sabi nila meron--si- Ah. Si Kevin." I forgot, may amnesia nga rin daw pala siya.

"Eh bakit mo ba ako tinatanong kung may best friend ka na pala?"

"Pano kung sabihin kung ewan ko, maniniwala ka kaya?"

"Siguro, kung `yun talaga sagot mo eh." He smiled. Huh?

"Weird nga e. I feel at ease when I`m with you."

"That`s really weird."

"Siguro nasasabi ko lang `to kasi iba ka." He paused, thinking of the right words to say. "When I got someone new to meet, they`ll all probably says 'We`re old friends', 'Matagal na tayong magkakilala' o 'You`ll remember soon that we`re friends'.."

"Ano namang mali dun?"

"Lalo na kasi nila akong dine-degrade na-- I`m useless, I can`t remember them because of my condition. Ayoko ng ganun." I can see that he`s hiding something that he can`t reveal.

"Kaya ba--"

"Di mo kasi ako kilala and It`s really nice being with you." Ngumiti siya ulit. Di ko siya kilala? Siguro nga. Ewan. Di rin naman ako nakakasigurado e.

"Tek! Di ba nilalaghat ka?" He nod. "Eh bakit `di ka umuwi?!"

"Umuwi na ako. Umalis lang ulit ako." Sira ba `to? Tssk.

We stayed at the terrace, talking of the memories we can still remember. Buti pa siya, he got the chance to be cured with his family. Eh ako? Nagpapagaling kasama ang ibang tao. Speaking of family, i can ask Akii about them.. but how? Tsk.. Will I ever have a chance to see them? I hope so.

Things got awkward when he spelled out a name, Monique. Monique. Where did i hear that name before? Agh. Amnesia rules. WTF. He looks like he`s happy telling her name and about their story. is there something between them? Hindi maalis sa mukha niya `yung ngiti niya. There is really something between them.

"Special girl huh?"

"Special? I don`t think so."

"Bakit naman? I think you`re happy being with her."

"I am. Pero there`s another girl whom I really treated as special someone." he sighed. "Though I can`t remember her name and face. I really adore her."

"Impossible. You can`t like a person whom you can`t see and be with."

"Nah. Since I`ve got this amnesia, I`ve proven that wrong. Hm. T`wing gabi, I can hear her voice. Katakot nga pagminsan e." he giggled. "Pero I won`t be scared if those words are 'Sarangheyo' and 'Zaiya'."

"A-anong ibig mong sabihin?"

"Her sweet voice always comforts me at night. I always hear 'Kajima', 'Saranghe'. Just like your voice."

"Are you insane?"

Tumawa siya, "Siguro nga. Baliw na baliw."

Bakit ganun? Parang pareho lang ang nangyayari samin. At night, as I shut my eyes to sleep, I always see that bloody guy in front of me.. Pero hindi ako natatakot kasi--ipinapaalam niya sakín na mahal niya ako. Could it really be--hindi pede. Coincidence lang to.

"Hina." I was startled hearing Zein.

"Zein."

"Hi."

"Ikaw `yung--"

"Yup, dun sa supermarket. Sorry nga pala about dun." Nag-nod lang si Zein. Looks like his irritated. Bakit kaya?

"Pasok na ako." Nag-nod lang ako.

"Ah. Sige alis na din ako. Thanks for your time." Tumayo na siya. Ngumiti muna siya sakín bago tumalikod.

"Ingat."

"Sabi mo e." He waved at me and leave.

Pumasok na ako sa bahay. Nasa living room si Zein, nanunuod siguro o nagbabasa ng libro. Pumunta ako dun at nakita siyang nakaupo sa sofa. Doing nothing. Tumabi ako sa kanya. He smiled. He put his arms around my waist and kissed my hair. i know that this is better.

"A-anong ginagawa niya dito?"

"Bumisita lang."

"Hm. ano bang meron sa inyo?" Meron sa amin? Ano nga ba?

"Let`s say na we`re friends. Best friends nga daw e." Na-accept ko ba `yung offer ni Zai? Hmmm. Di ko maalala e..

"Good." He plainly said. Lagi siyang ganito.

"I-is there something wrong?"

"Wala."

"Alam kong meron. Sabihin mo sakin."

"Natatakot lang ako. Ba-baka kunin ka niya sakin." Natawa ako sa sinabi niya. Is he effin serious?!

"ikaw talaga, aagawin niya ako? Psh. I just met him at tska siguro naman hindi kami magkakilala dati--"

"Yun na nga e. Di tayo nakakasigurado kung part siya ng past mo."

"Bakit ka ba nagkakaganyan?" He seems so different.

"Ayoko sa kanya."

"Is he someone to think about? Ano ba. We`re just friends and if there`s something about us in the past.. I don`t care. importante na sakin ang ngayon." There. I`ve said it. Pft.

"Sorry."

I smiled. Put my hands on his cheeks, "Wag ka ng mag-isip ng kung ano ano. I`m already yours." and planted a kiss on his lips.

CHAPTER 36

Umuwi na agad ako sa bahay pagkapunta kay na Hina.. Ayos. Nawala badtrip ko. Kausap lang pala talaga ang kelangan ko.. Upon entering our gate, nagulat ako ng may nakita akong `di kilalang kotse sa tapat. Kanino kaya `yun? Ipinarada ko na `yung motor ko tapos pumunta sa loob.. A-anong meron dito?

"Ah, come here son." Si--Si Mama.

"Anong kaguluhan `to?"

"Someone looks happy today. Bakit kaya?"

"Ha?"

"Kahit kasi nagtatanong ka, that smile never fades on your face." She pointed my lips.
Napatawa naman ako.

"Maganda lang mood ko."

umupo kami sa sofa. May iniintay daw si Mama dito sa bahay at may paguusapan daw kami ng importante.. Di ko alam kung close talaga kami ni mama dati pero feeling ko, naiilang ako ngayon sa kanya. Di ko alam kung bakit.

"Sino po bang hini--"

"They`re here" May narinig kaming pumarada sa harap. Siguro `yun na nga ang iniintay ni Mama.

"Hi Tita." I froze seeing Monique making her way in.

"Hija, pasok ka. Asan ang parents mo?"

"Andito na po sila maya-maya."

Tumingin lang ako sa kanila. Anong ginagawa niya dito? What's the meaning of this at bakit kelangan pang andito magulang niya? She looks blooming. Someone`s making her happy today. Hindi ko alam kung sino pero magaling siya.

"Hi." Tumabi siya sakin.

"Hello." I replied. Ahuh?

"May nangyari ba sayo? You look--hm. You look better today."

"I think so." I had a kiss with a girl a while ago. >.<

"Buti naman."

"I`m really glad that I met her."

"Met, who?"

"A new friend."

"**Jjangida!**" (That`s great.) "**Napapabilis ang pagbalik ng social skills mo.**" I was flattered. Ang weird ng feeling. Napansin kong tumahimik si Monique. May mali ba akong nasabi?

"I want to bring her here if she`s available."

"Sure. I want to meet her. It's very rare for you to meet new people on that condition."

"Her? What`s her name?"

"Ah. She`s Hina." She was dazed when I said Hina`s name.

"Anong problema, hija?"

"Wa-wala po tita. Excuse po." Tumakbo siya papunta dun sa backyard. May nasabi ba akong mali?

"Go, I know that you want to follow her." I nod.

Sumunod ako sa kanya sa likod.. Her right hand covering her lips tapos iling siya ng iling. A-ano bang problema? Masama bang may makilala akong Hina ang pangalan? Tumayo ako sa likod niya. I put my hands above her shoulders, tapos tumingin siya sakin. I looked at her confused.

"Is there something wrong?"

"Wala." She hugged me.

"Akala mo ata ipagpapalit kita dun?"

"Natatakot ako."

"Wala kang dapat ikatakot. Best friend ko lang siya." She nod and a smile was formed on her lips. Pinikit niya ang mata niya and raised her head high. Gusto ba niyang halikan ko siya?

I put my hands on her neck and cheek. I looked at her lips. Parang mali. Parang hindi ko siya dapat halikan.. Pe-pero nagawa ko na `to sa kanya dati. Pagnagpupunta siya dito para bisitahin ako. Pero--bakit di ko na magawa ngayon?

"Zai, Monique.. Come here." I pulled my hands back. Nagulat siya sa nagawa ko.

"Andyan na po." I refused to look at her. Ano bang nangyayari sakin?

"Zai, these are Monique`s parents. Mr and Mrs. Seo." I bowed as a sign of respect. Sumunod na rin si Monique at umupo sa tabi ng Papa niya. She must be disappointed of what I`ve done.

"Buti nalang umuwi ka, we`re longing for this opportunity na mapagusapan na ang kasal nilang dalawa."

"Anong sabi niyo!" Oh-kay, I`m not asking. Pero parang mali ata ang narinig ko.

"Bakit Zai? A-ayaw mo ba?" Di ako nakasagot. Ewan. Mali talaga e.

"Ewan ko sa inyo." I walked out. I went into my room and picked my phone to call Kev. Pinapunta ko kasi siya school at pinatanong ko kung pede na ako ulit pumasok kahit ganito condition ko.

Gusto kong kalimutan ang sinabi nila kanina.. Bakit ganun? Ayos lang naman si Monique pero parang may pumipigil sakin.. Nagsasabi na "Wag. Di siya ang babaeng `yun." Kung hindi siya--sino? *...You can` t like a person whom you can` t see and be with.* Tama kaya `to? Kelangan ba talaga na makasama mo ang tao para masabi na mahal mo `to o hindi? Kelangan mata lang ba anf paiiralain para masabi mong mahal mo `yung tao na `yun? Ewan, malay ko ba?

"Bakit kasi may iba akong nakikita pagpinipikit ko ang mata ko?"

"Di mo siya makikita kung nakapikit ka no." Bakit ba sa tuwing naghahanap ako ng makakausap, `tong batang `to ang lumalabas?

"Iba ibig sabihin ko."

"Iniisip mo siya, di nakikita." Iniisip?

"Pano ko siya maiisip? Eh may amnesia ako e."

"May amnesia ka lang kuya, di ka kinuhanan ng utak." Dumila lang siya sakín tapos kinuha `yung chocolate sa ibabaw ng mini table ko.

Mas matino pang kausapin ang mga bata. para bang sa bata nilang utak, may nasasabi silang maganda kahit--kahit di nila nakukuha ang sinasabi nila. Ay ang gulo. Bakit nga ba napunta `tong batang `to dito? Ganito na ba `to dati pa? Siguro.

"Hoy."

"Oh? Ano na?"

"Report ka nalang bukas. Samahan kita."

"Sige sige." Napansin kong lumabas na si Zen. Umupo si Kev dun sa upuan malapit sa kama. Tinapik niya `yung balikat ko.

"May good news ako sayo."

"Ha?"

"May balita na kami tungkol kay Hina. At ang alam ko napuntahan na ni Andrew `yung parents niya."

"Meron din akong nakilalang Hina e."

"ANO?" Medyo tinulak niya ako. Problema nito?

"Best friend ko nga e."

"Adik `to. Malay mo si Hina Yasu `yun!" Yasu? HA?

"Ano bang kinalaman ng Hina na `yan sa buhay ko?"

"Ta.e `to. Siya lang naman ang pinakamahal mong babae."

"Pedeng pakiyos? MINAHAL."

"Di mo talaga siya maalala ano?"

"Wala akong pakielam."

Tinawanan niya lan ako. Para daw akong bata. Takot daw akong makilala `yung Hina na sinasabi nila. Mas gusto kong makilala `yung babaeng tumatakbo sa isip ko. Hindi ko alam kung pano.. Pero mas masaya ako kung siya ang makikilala ko kesa sa mga taong di naman importante.

"Pupuntahan namin si Hina bukas, gusto mong sumama?"

"Bakit pa?"

"Para maayos ang lahat."

"ano bang kelangan kong ayusin sa babaeng `yun?!"

"IKAW LANG NAMAN KASI ANG DAHILAN KUNG BAKIT SIYA NAAKSIDENTE!" Naaksidente? "Haii. Balita ko, nagamnesia din siya dahil dun." Si Hina `yung babaeng-- "At ngayon, wala na rin siyang naaalala."

Lumapit siya sakin at ngumiti. Hindi ko alam na ganun pala. Yung Hina na sinasabi nila ay pedeng maging babae na nasa isip ko. Per-- imposible talaga e. Sa Korea nangyari `yun di ba? Ba-bakit nandito siya sa Pinas? Bakit ba kelangan nilang paguluhan ang buhay ng taong may amnesia?!

Pupuntahan namin ngayon si Hina. Yung Hina na tinutukoy nila. Ang hirap pag dalawa ang kilala mong Hina. I comfortly sat down on their sofa. Pa-parang familiar ang lugar dito.. May lumabas na isang lalaki. Mau kamukha siya. Nakalimutan ko na kung sino, pero may kamukha talaga siya.

"Zai!" Lumapit siya sakin. He offered me his hand, tumayo naman ako at inaccept ang kamay niya. We shook hands then suddenly--

"Putcha! Para san `yung suntok mo?!" Sinuntok niya ako.

"Ikaw ang dahilan kung bakit wala si Hina ngayon dito!"

"Teka pare, hinay hinay lang."

"Parang siya lang ang naaksidente ah!"

"Pero ikaw, nakasama mo ang pamilya mo! Si Hina? Almost 2 months na namin siyang hindi nakikita!"

Nakita kong tumulo ang luha niya. Sumunod ng lumabas `yung mga magulang niya.

Tingin pala, mukhang may sakit ng ang nanay niya.. I stare at them as they went closer and closer. The woman smiled at me weakly. Nakakahiya. Bakit ba ako nandito? Para mapagsisihan ang ginawa kong wala naman ata akong kinalaman?

"Zai, it's been a while. I hope that you're condition is going well now."

"Hm." Di ako makasagot ng ayos.

"I'm happy that Akii saw Hina. I'm going to see my daughter again." My heart skipped a beat. I'm feeling something uncomfortable.

"Tita? Tito?" Pumasok bigla si Akii. "I bring her here na. Good thing na bumalik sila sa bahay kahapon." The woman smiled. Seeing their excitement makes me feel guilty.

"Hina."

"Tara na. Alam kong makikilala mo rin sila."

"Pe-pero--"

"Dali!"

"IKAW?" A-anong ginagawa niya dito?!

"Ghad! Na-miss kita!" she smiled. Biglang tumingin siya saakin. I'm sure na siya `yun..

"Anong ginagawa mo dito?!"

CHAPTER 37

A-anong ginagawa dito ni Zai? At—sila nga ba ang pamilya ko? Bakit si Akii lang ang kaya kong alalahanin.. Tumingin ako sa palibot ko.. I saw an old man courting an old sick woman. Nakita ko `ring gulat si Zai na nakaupo sa sofa. Si—Kev! I was enlightened when I saw him. Then a young man was running towards me. Hugged me so tight, so tight that he never wanted to let go of me. Napatingin ako si Akii. I can say that her tears can fall anytime. Sumunod si Kev at pinat ang ulo ko. I smiled weakly. Trying to be normal on what I`m seeing.

"I missed you so much. We missed you." I can hear him crying. I just nod. Hindi ko alam kung anong dapat isagot ko.

"It's been quite a long time since we meet again." Good thing I can still remember him. Napalingon ako kay Zai, looks like he`s trying his best to catch up on what`s happening. "Sana maging ayos na ang lagay niyo ni Zai.."

"Oo nga, at mukhang naalala kita." Nakita ong nag-widen ang mata ni Kev. The young man freed me from his arms and looked at me. Mukhang nagulat din siya sa sakín. "You`re Kev, right? Kevin, to be exact."

"Hina.."

"And it`s very possible that you can be my Oppa." He nodded. Naglakad ako papunta dun sa pwesto na sinabi kong matandang babae at lalaki. "Lastly, you`re my Appa and Umma." They hugged me. I missed them.

"Sabi ni Zein, mabilis daw ang recovery ni Hina. Siguro dun daw sa mga closest persons lang daw mahirapan si Hina na makaalala. "

I can remember anything. Ano pa kaya ang hindi ko maalala? Parents at close friends na ang naalala ko. Sila na ang pinakamalapít sakín. Siguro wala ng kulang. Wala na naman diba? Pero kung wala na—bakít di ko parín maalala `yung lalaking `yun? Yung lalaking nagpapabilis ng tibok ng puso ko. <3

"Who's Zein, hija?"

"Si Zein po ang anak ng nag-alaga kay Hina. Si Dr. Lee po."

"If he's not busy this weekend, I'll invite him to come over. Kelangan niyo siyang makilala."

"He seems to be so special."

"He is. He really is." I smiled. Si Zein na ang pinakaimportanteng lalaki sa buhay ko ngayon.

"Zai, hoy. Ayos ka lang ba?" napatingin ako sa side kung nasan si Kev at Zai.

"Ayos lang ako."

"Uy, hi best friend." I heard them gasp (except us, me and Zai). Anong problema?

"B-Best friend?"

"Putcha." Nagulat ako sa sinabi niya.. He looks annoyed and irritated . Hi-Hindi `yan ang Zai na nakilala ko the last day. Anong nangayari sa kanya?

"What do you mean that you're best friends?"

"We are. He asked me to be his best friend yesterday."

"Bakit hindi mo sinabi sakin Zai na nakilala mo na pala si Hina?!"

"Malay ko bang siya ang Hina na hinahanap niyo!? Sakin pa kayo nagtanong, eh may amnesia

ako! Langya.” nag-walk out siya. Lumabas siya at nagpunta dun sa may terrace. Should I follow him? Ba-bakit? Anong sasabihin ko naman sa kanya?

”Let him. Naguguluhan pa siguro siya.”

”Oh Hina, we prepared some foods for you. Let’s eat. We can go and invite Zai later. We can’t balme him. Anyway, I’m very happy that Akii saw you and informed us that she found you.” Umma told me. Masaya din ako. I just wonder why Zai is acting weird to today. At kung bakit di sumama si Zei sakin ngayon.

They began telling me story kung pano nila ako hinanap. It soothes me. Akala ko talaga hinanap nila ako. I figured out that Umma got sick while looking after me, namayat din si Appa at Oppa. Pero mas maayos na `to. Mas ayos na nandito na ako.. Napansin kong hindi mapakali si Kev. Parang may gustong sabihin. I looked at him straight, waiting for him to say something.

”Say it.”

”Fine. Pano kayo nagkita ni Zai?”

”In a supermarket. Namimili kami nun ng magbunggo akong bata, and Zai was looking after that boy. Nilapitan niya kami. Even called me Manang. Four-eyed Manang Lesbian. Pft.” I can hear giggles around me. ”Then after that, we met again when I ran away. Nagalit kasi ako kay Zein nun. We spent a night together because he was sick at may bagyo.”

”Eh pano kayo nagging mag-best friend.”

”Ewan. Basta after nung gabing `yun. Matapos ko siyang alagaan at nagkaroon kami ng---” unexpected kiss. AMP. ”Ay.. I mean, pumunta siya sa place na tinutuluyan namin dito sa Pinas and asked me to be his best friend.” I smiled. ”Onga pala, pano mo nagging best friend si Zai, Kevin?”

”Since birth. Hindi mo tanda? Magkakilala kami at magkasama sa AI.”

"Since birth? Talaga?"

"Please don't tell me." Tell what? "H-hindi mo maalala si Zai?"

"Maalala? I just met him last last week, pano ko hindi siya maalala?"

"Oh ghad." What's the problem?

"Mukhang si Zai ang tinutukoy mo na closest person na malabong maalala agad ni Hina."

"What? Si Zai? Whoa. Impossible."

"Should we say her everything?"

"Don't . I want to figure everything by myself. If Zai is really part of my past, then let me know how. Ayoko ng tulong. Excuse lang po. I think I have to talk to him."

Nakita ko siya sa labas.. Nakaupo sa may stool. Nakatingin sa may garden. A-ano bang dapat sabihin ko? Ang dapat itanong? Meron nga ba? I cleared my throat. He must have noticed me. Lumapit ako sa kanya. He smiled. A fake one. Sabi nga ni Akii, hindi naming siya masisisi. May Amnesia din siya katulad ko.

"Akalain mo, ikaw pala `yun."

"Oo nga. Magkakilala pala tayo dati." Umupo ako sa stool na katabi sa kanya.

"Sino nga kaya ako sa buhay mo at sino ka kaya sa buhay ko?"

"Oo nga."

"Daya mo ha. Di mo man lang sinabi sakín na nagka-amnesia ka din. Kaya pala ayos lang sakín na kausapín ka. Ika nga, pareho tayong walang kamuang-muang sa nangyayari sa paligid natin." Ngumiti na siya. Yung tunay.

"Alam mo, kung kasama ka nga sa nakaraan ko.. Siguro best friend din kita nun."

"Sana nga e. Pero ang alam ko hindi."

"Ano?"

"Basta. Ang alam ko, hindi kita best friend nun. *Mas higit pa.*" the wind blew. Hinipan nito ang buhok ni Zai palayo sa mga mata niya.. Ngayon ko masasabing—isa siyang kakaibang lalaki.. Chinitong mata, maputi, matangos ang ilong at may magandang labi. Drool.

"Ewan ko. Pero dadating ang panahon at malalaman ko din kung anong parte mo sa buhay ko. Dadating din `yun. Alam ko."

"Sana nga.. Sana dumating na agad `yung panahon na `yun." Napansin kong nawala na `yung pagkairita niya kanina. Mood swings talaga oh. "Babalik na nga pala ako sa school next week. Ikaw?"

"Siguro. Napagisipan na naming `yan ni Zein. Sabi niya pumasok ako. Nag-stop naman daw siya e. Tsaka ng may mapagkaabalahan ako. May trabaho kasi `yun kaya naiwan ako sa bahay."

"Dun ka pa rin titira?"

"Hindi na siguro. Pero kung pede, pupunta ako dun. Ayokong iwanan si Zein."

"Napaka-special na niya ah."

"Sobra." I smiled. A smiled appeared out of nowhere. Tumingin ako ay Zai, mukhang `di siya natuwa sa sinabi ko.. Mali ba?

"Buti ka pa. Eh ako, di ko na sigurado kung 'yung tinuring kong special dati—kung special parin ba siya sakin."

"Malalaman mo 'yun. Di ng isip. Kundi ng puso mo."

"Siguro."

I just found myself laughing with him. Nakalimutan ko na ang dapat sabihin at itanong sa kanya. Hindi pa time para maalala ko si Zai. Dadating 'yun. Alam ko. Special si Zai sakin dati.. Nararamdaman ko. Hindi ako mahihirapang alalahanin siya kung hindi.. Basta. Tulad ng sabi niya, more that best friends kami dati. Malakas ang kapit. Kung ano man 'yun, alam kong kelangan kong malaman.

"Oo nga pala, mukhang ikakasal na ako."

"Whoa? Di nga?"

"Oo e. Ang bata ko pa naman. 17 lang ako."

"Hindi pa 'yun ang legal age di ba?"

He nodded, "Pero sa kanila, walang legal legal age pag magpapakasal. Lalo na kung—fixed marriage. Sila pa. Mayaman sila e."

"mayaman ka kasi. Teka, kanino?"

"Sa babaeng alam kong mahal ko pa." My heart skipped a beat. "Pero ang labo e. Alam kong

mahal ko siya pero nagalit ako ng sinabi nilang ipapakasal nila kami.” kumunot ang noo niya.
”Parang nawala e.”

”Baka naman isip mo lang ang nagsasabing mahal mo siya.”

”Hindi ko alam. Pero sana hindi.” Skipping a beat per beat. Ang sakit ha.

”Alam kong kaya mo ‘yang best friend.” Ano bang nangyayari sakin? Hoy! Best friend mo ang kaharap mo. Be happy at help him.

”Pede favor?”

”Hm?”

”Can I-Can I ki--”

”Zai, kelangan na nating bumalik. You`re mom is looking for you.” Ki--? Huh?

”Wrong timing.” I heard him saying to himself.

”Next time nalang ‘yang favor mo kung ano man yan.”

”Fine. Ge, bye.” He kissed me on my forehead. I was dumbfounded. Ganito na ba talaga? Bakit ako nanlalamig? Don’t let me feel something special for him. I don’t want to be unfaithful. Ayoko. Ayoko din masaktan. ANO BA? Ano ba ‘tong iniisip ko? It was just a kiss, Hina. Calm down. AMP. Nagiinit tenga ko.

”Babalik kami later, with Andrew and the others. Love you.” She smiled. Di ko siya napansin. Bigla niya akong niyakap and I returned it. I smiled while she’s waving at me. Nakita ko ding kumaway sakin si Zai sa labas. Puso mo, Hina. Nadislocate ata.

Tinawag na ako ni kuya pagkaalis nila.. Pupunta daw kami sa place na tinirahan ko para kunin ang mga gamit ko. Mukhang hindi ko rin mapapakilala si Zein, nasa part time job niya e. Tumango nalang ako. Sumunod ako sa kanya. As far as I can remember, talagang sweet sakin si-- Kuya Ken. Naalala ko rin ang pangalan niya. - _____ -

"Na-miss ko talaga ang prinsesa namin." He began driving his car. "Buti nalang hindi kami nawalan ng pag-asa para hanapin ka. You're very important to us. Ah. Kelangan namin makilala si Zein and his father. Gusto naming magpasalamat."

"Nasa Korea pa si Dr. Lee at nagttrabaho si Zein kaya mahirap makahanap kung kelan sila available."

"Its fine. Basta magpapasalamat kami sa lumigtas sayo." I can really say na they're very grateful to Zein and Dr. Lee.

"Dito kuya." We parked in front of Lee's residence. Pumasok kami agad since may spare key ako.. Nilibot ko muna si kuya sa buong bahay bago kunin ang mga gamit ko. Pi-nack ni kuya ang gamit ko habang gumagawa ako ng note kay Zein. I put our home's phone number para ma-contact niya ako. I don't want to have a long distance relationship with my boyfriend. Kelangan kahit papano, magkikita kami.

When everything's okay, we hit the road again and went back home. Mukhang hindi na nga ako titira dito. Mamimiss ko sila ng sobra. Hindi ko hahayaang magkaroon ng gap between them. They saved me and I should return what they should receive. Babalik ako. Promise.

"I wonder if Zein was part of my past too." I said to myself.

CHAPTER 38

Dinala ako ni kuya sa isang doctor na kilala ng family namin.. Nagtatataka parin ako kasi sa

mga nakikita ko araw araw.. Nakikilala ko sila. May amnesia ba talaga ako? The doctor said that I've somewhat called, Lacunar amnesia. Hindi ko naalala ang specific event that cause my amnesia or the person i'm with during the event. Napatingin sa kin si Kuya.

"Si.. Zai.. Kaya pala." Zai. Anong kaya pala? Mabilis daw ang recovery ko at buti nalang daw na wala akong trauma.. He gave us names of medicines or bla bla for me to intake for better recovery. Tango lang ako ng tango.

"Kuya."

"Bakit ba kasi gusto mo pa siyang maalala." Ang galit niyang boses. Hindi siya sumisigaw pero alam kong galit siya. "Pede ka na namang magbagong buhay Hina, di ba?"

"Hindi ko alam. Pero pakiramdam ko.. espesyal siya."

"Pagminsang talaga, ang gulo mo." Inakbayan niya ako at umuwi na kami sa bahay.. May little preparation daw e. Pero ang alam ko ang nakasama ko lang sa Al at si Min-Jee ang kasama dito, ah—si kuya pa pala. Ininform ko na rin si Zein tungkol dito.. Susunod nalang daw siya.

Dumating kami sa bahay. Unti lang sila dun. Ten lang ata kami. Aalis sina appa at umma (Papa at mama), mas gusto nila na makasama ko muna ang mga kaibigan ko dati. Saka ko nalang daw sila bawian. Naaalala ko si Andrew, Yuki, Yuri at iba pa. Si Zai lang talaga ang hindi. Pft. - ____ -

"Oy, andito ka na pala." Yuri hugged me when he saw me entering the room. "Wala pa si Zai at Kev. Nabili ng pagkain e." Kami kami lang ang naghanda dito. Trip trip lang. Parang session na rindaw `to para makaalala ako kahit papano.

"Asan 'yung iba?"

"Si Yuki, ayun oh." Ngumiti siya. Napatingin naman ako sa likod ko. Si kuya at si Yuki, for real? O.O "Wag mo na silang pansinin. KV 'yang dalawang 'yan ngayon."

"KV?"

"Kilig vibes. Pauso no?" Napatawa nalang siya. BV at GV.. Tapos—KV? Ftw. "Si Andrew at Akii, nandun sa kusina. Tara." I nod. I followed him going to the kitchen. Andun nga si Akii at Andrew, nagbabake at nagluluto.

"Walang kupas."

"Ako pa?" We giggled. I missed this so much.

"Maaga pa naman di ba?"

"Oo, bakit?"

"Na-traffic daw sina Kev e." Parang slumber party ang kakalabasan nito. Amin ang buong bahay buong gabi.. Mag-stay sila dito for a while para samahan ako.

Tumulong na ako kay Akii sa pagluluto.. Dumating na rin si Min-Jee galing kay na Ahjussi(uncle). She brought Korean dishes. Uli samchon yoli hangug yoli. mas-iss-eoyo! (Uncle cooked korean dishes for us. Delicious!)

"Jeongmalbogo sip-eoss-eo!"

"I missed you too."

"Joeun dasi mogsolileul deul-euni neukkyeosda. Ulineun geulaeseo uliga geu sagoe daehae deuleos geogjeong haeseoyo." (It felt good to hear your voice again. We were so worried when we heard about the accident.)

"Jeongmal un-i joh-eun geolagu. Nugungaga naega dasi yeogi Philippines deul-eogal ttae dasi naui him-eul eod eul su-isseoseubnida." (I'm so lucky. Someone helped me to get back here in

the Philippines and gain my strength again.)

"That is what you called—ALIENS." Poof! Aliens?!

"Putcha, wala akong naintindihan e."

"Sorry, I got carried away."

"Kinorean niya ako e." Bleh.

"Ah. Anyway, you should heat these first. It's great when they warm." I nod. "I'll just bring my things upstairs."

"I think I'm going to catch a headache."

"Mas magandang turuan natin siya ng tagalog."

"Magluto na muna tayo."

"Mas mabuti pa nga."

Natapos kaming magluto at mag-bake.. 5:30 pm na kaya inayos na namin 'yung living room. Dumating na rin sina Kevin at Zai.. Nagdala sila ng iinumina nila. Drunkards nga daw e. Mga lasinggero. Pansin ko di talaga iniinawan ni kuya si Yuki. May something ba sa kanilang dalawa? Malay ko.

Masyado pang maaga, ayaw nilang kumain ng dinner para gutom sila mamaya. Di ko talaga sila maintindihan.. I was sitting in the couch, eating chips. Hinahanap ni kuya 'yung Magic sing. Kakanta daw sila e.. Napansin ko lumapit sakina si Zai.

"San syota mo?" Syota? Ahh. Boyfriend. Tss.

"Punta siya dito mamaya." He nodded. Kumuha siya ng chips dun sa bowl na hawak ko.. Binuksan na rin niya 'yung tv. Ano nga kayang parte ng lalaking 'to sa buhay ko?

"Naisip mo na ba kung ano ako sayo dati?"

"Wala nga akong clue e." I said while I shook my head.

"Ako, meron na." Nagulat ako sa sinabi niya.. Ibig sabihin nakakaalala na siya?

"Woah? Di nga? Ano?"

He pinched cheek and said, "Secret." I pouted my lips and he focused his eyes on the tv.

Silence. Walang nagsasalita samin.. Pareho nalang kaming nanuod.. Ewan, pero di ko na napapansin 'yung iba. Weird. He crotched back on the couch and look up.. Napatingin naman ako sa mukha niya. Gorgeous.

"May dumi ba sa mukha ko." Dyahe. Ampp.

"Wala. Wala."

"Ah. Akala ko kasi meron. Ibang klase kasi ang tingin mo e."

"Ewan ko sayo." I was about to stand and leave him when he pulled me back down. "Anong problema?"

"Dito ka na kasi, ayokong mag-isa." Ha? O.O "Kahapon pa akong pahinga e."

"Bakit?"

"Dami nila pinapagawa sakin. Pakilala sa iba't ibang tao.. Hindi ko naman matandaan kung sino sino sila. Kelangan ko pang puntahan si Monique.. Usap lang ng walang kwenta. Sakit sa ulo."

"Engot ka pala e. Kung ayaw mong sumakit ulo mo, bakit ka pa sumasama? Pede namang sabihin na ayaw mo di ba?"

"Kung kaya ko nga lang e." His voice changed. So serious. Mahirap na bang tumanggi ngayon?
"Kung isa kang malaking tao na walang maalala kahit isa.. Mahirap. Sobra." Tinamaan ako.. Siya lang kasi ang hindi ko daw maalala.

"So--"

"Pagtinanggihan mo sila, arogante ang magiging tingin nila sayo. Kailangan mo kasi ng tulong nila dahil nga wala kang alam. Masyadong nadedegrade ang pagkatao ko pero wala akong magawa."

"Mabubuhay ka naman ng wala sila di ba? Kaya mong matuto kahit walang tulong nila. Wala ka bang tiwala sa sarili mo?"

Tumingin siya saakin.. I looked back. He was staring and I stare back. He's getting closer. Wtf? What's the meaning of this.. He's making me blush. Ilayo niyo saakin.. Wai—He wrapped his arms around me and rested his head on my shoulder.

"Buti ka pa. Buti ka pa."

"Zai—yayay." Biglang napabitaw si Zai saakin at tumayo.. "Sige, balik ka nalang kay Hina. Sorry sa istorbo."

"Tigilan mo ako. Pft!" Nakita kong nag-peace sign 'yung kanang kamay ni Zai sa likod niya. Luko talaga `to.

"Oo na, tara.. **tulungan mo nalang ako dito.**" Nung tumalikod na si Kevin, humarap sa kin si Zai tapos dumila siya. Napailing nalang ako. Grabe talaga yung lalaking 'yun.

Oppa started to assemble the tv for us while the others clean the living room and prepare the foods. Kulitan, tawanan, asaran. Nakakamiss talaga. Katabi ko ngayon si Yuki, chance ko ng magtanong.. Kelangan talaga e.

"**Kayo na ba ng kapatid ko?**" Nilakasan ko ang boses ko para marinig ng kapatid ko, alam kong rinig niya `yun.. Bigla kasi siyang natigilan.

"Hina."

"**Can you answer me, please?**" I smiled.

"**Oo nga, pati ako naguguluhan na din e.**" Nag-agree 'yung iba sa kin na sabihin na nila ang totoo.

"**Hindi kami.**" I heard gasps around us.. "**dati.. pero ngayon, sige. Oo, kami na.**"

"**Jungmal? Geugeos-eul dollyeobadji ma!**" (Really?! Don't take it back!)

"**Oppa, geudeul-i dangsin-eul ihaehaji anhseubnida. yeong-eolo malhageona tagallogeueo.**" (Brother, they won't understand you. Speak English or Tagalog.)

"Zai, paki-translate."

"**Ha? Malay ko sa pinaguusapan nila.**"

"**Don't mind us, he was just happy on what Yuki said.**"

"Nose bleeding naman dito e."

"Hina-ya, babmeogja. Na baegopa." (Hina, let's eat. I'm hungry.)

"Mag-english nalang kayo!" Napatawa nalang kami nina Min-Jee. Ang hirap nga pag hindi mo maintindihan ang sinasabi sayo.

"This is how we prepare foods in Korea." Foods in Korea are served in different plates, parang salad ang kakalabasan. Ikaw ang kukuha ng kung anong gusto mo.

"Dadating pa ba 'yung Zein?" Natigilan ako..

"Zein?"

"Yun yung cute na lalaki na kamukha ni Kevin di ba?"

"Kamukha ko?"

"Oo, siya yung anak ng doctor na tumulong kay Hina."

"Where did I hear that name before? Hm.. Fishy."

"Boyfriend ko siya."

"What the eff?!"

"Masama bang magka-syota yung tao?"

"I can't believe that you're saying that Zai. Omg."

"You'll meet him later. Tatawagan ko na siya."

"Lol. Di na 'yun pupunta."

"Bakit ka ganyan? Ano bang problema mo?"

"Wala." Tumayo siya sa harapan ko at itinapat ang mukha niya sa mukha ko. "Naiinis lang ako." then he smiled, pumunta siya sa labas.

"Pede kayang---pero parang imposible."

"Alam kong napapansin mo na rin yun, Akii. Akala ko ako lang."

Hindi ko nila pinasin, dumiretso nalang ako sa kinalalagyan ng telepono. I dialed Zein's phone number.. Sagutin mo Zein. Ayokong mapahiya. Pft. After severa rings, sinagot na niya.. Para siyang pagod na pagod.

"He—hello?"

"Ah. Zein."

"Hina.. Oh? Bakit?"

"Gusto ko lang itanong kung pupunta ka pa ba dito?"

"I'll be there in—hm.. an hour?"

"Okay. Okay. Hintayin kita."

"Okay. Bye." He hung up the phone. Bakit parang---nawawala na siya?

Hindi ko na maintindihan si Zein, tuwing tatawag ako sa kanila.. It's either na busy siya o inaantok dahil sa pagod sa trabaho.. Pagkabalik ko sa living room—anong meron dito?! Ang gulo. Narinig kong sumigaw si Akii ng "Food fight!". Sayang 'yung pagkain!

"Sticky and Yuck! They're using mayo and ketchup in a food fight!" Buti nalang hindi 'yung pagkain.. Nakita kong pumasok na si Zai. Amoy—sigarilyo.

"Ambaho mo Zai!"

"Ang lagkit mo Akii."

"Malagkit pala ha?" She started putting ketchup on Zai's face.. Tapos lumabas sila sa may garden. Bakit parang prepared sila dito?! Ampp! May dala dalang timba sina Kevin na tubig.. Ibang klaseng tubig, may food coloring. Fvck, parang mga bata!

"Ewness `to."

"Paksyet! I hate you , Kevin!"

"Tubig lang yan na kulay red. Lol!"

Naglaro kami sa labas na parang mga bata na matagal ng hindi nakakapaglaro.. Takbo dito takbo doon.. Tumalon na sina Kuya at Yuki sa may pool. Andaya, para di madumihan.. Pft. Ang dumi dumi!

"Bakit ako lang ang may ketchup? Dapat ikaw din." I can feel cool sticky something running on my neck. OMFG!

"Ikaw talaga Za—!" b—blood?

"Hina? Ba-bakit ka—bakit ka naiyak?"

"Anong nangyari?"

"Oh my ghad.. I can't believe this." My hands started to tremble. My heart keeps on beating to fast. "Blood." Blood on his face..

"Hina?.. Hina?!" He shook my shoulders.. I can understand what I'm seeing pero nakakatakot..

"You said.. Before I close my eyes that you still and will always love me."

"A-anong sinasabi mo?"

"I was running. I was chasing you and a car.. and—"

"Ma'am, may bisita po kayo.. Zein Lee daw po ang pangalan."

"Hi—na."

"Ikaw yun. Ikaw."

"Hina, naalala mo na—"

"Wtf. I don't want to believe this. I need Zein."

"Hina."

"Oh, there you are.. Hi Zein..or should I say—ETHAN?"

Kasinungalingan?! Ngayong ayos na ang lahat. Puchang buhay 'to! Lumapit siya sakin.. Begging for forgiveness. How can I forgive someone, who took my dumbness for granted? I hate him.. I curse him.

"Wag kang lalapit sakin."

"Intindihin mo ako Hina."

"Intindihan kita Zei—Ethan? Eh 'yung kalagayan ko ba nung wala akong maalala, inintindi mo ba?!"

"Anong ibig sabihin nito? Anong ginagawa mo dito, Ethan?"

"Can you believe it? All along, I thought that Ethan's name was Zein." I walked out.

"Nakakaalala na siya."

Pumunta ako sa closet room para kumuha ng towel.. I wiped my body and went straight up to my room.. I can hear footsteps behind me.. My tears kept on falling again.. Fool. Nagpauto ka naman Hina?

"Hina, please let me explain."

"You want me to let you explain? Bakit pa, ngayong malinaw na sakin ang lahat?! Ngayong naaalala ko ng si Zai ang mahal ko at hindi ikaw!"

"Alam kong minahal mo din ako!"

"Oo! Ang tanga ko ano?! Minahal kita dahil ako ko, ikaw si Zein! Dahil akala ko, may TOTOONG lalaking nagmamalasakit sakin!" I pushed him away. "Get out."

"Please.."

"I said, GET OUT."

Akala ko.. Akala ko, nabuhay ako ulit sa isang totoong pangyayari.. Kapekean lang pala ang— LAHAT.

CHAPTER 39

It's better this way. Better put everything back to where it belongs. Aayusin ko ang dapat ayusin. Ayoko ng magugulo pa ang buhay ko. Tsk. I dialed her number. Sasabihin ko na kaya? Pero kung sabihin ko—lalong magkakagulo ang lahat. Kaming dalawa ang magugulo.

"Hello?" She answered my call. Parang iba ang boses niya.

"Hey."

"Uy. Zai." Her voice is really different this time. Is she okay?

"Gwaenchana?" (Are you okay?)

"Yes. I think so." Silence. Should I tell her now? Maybe this will be our cue to change everything. Anong gagawin ko? "*I've been longing to see you.*"

"Why?"

"Kelangan kita ngayon. Kahit alam kong 'di tama. Kelangan nating mag-usap."

"Hindi ba pedeng ngayon mo nalang sabihin?"

"I just want your memories back. Our memories." she said coldly. *our memories...* Who wouldn't like to remember your own past? Gusto ko din pero— *"I wont force you. Alam kong busy ka."* Bakit di ko masabi?

"It's not like that pero kelangan pa ba talagang magkita tayo?" There's a long pause after.
"Hey—"

"No. Hindi naman talaga kelangan. I'm just your best friend, right?" She emphasized the words 'best friend'.

"Yes, you're my bestfriend."

"I know. Bye."

"Wa—" She hung up the phone. Hindi ko pa rin nasabi. Pft. Pero siguro—mas tama na ang ganito. Ayokong magulo siya.

"I'm sorry." I think that's all I can say.

"Stop being like that, Hina. Wala ng mangyayari!" He's mad.

"Alam ko! Alam ko!" I'm crying for sure. *"But why can't I just do something ?! Alam kong pede*

pa kuya!”

”Ano ba Hina?! He’s marrying Monique on his birthday. We can’t stop him. He’s in love with her. May bago na siya buhay.” That struck my heart badly. He’s in love with her.

”But I need him.”

”Does he need you too?” Dati. Sigurado akong kailangan namin ang isa’t isa dati.. ”He loved you, isn’t that enough?”

”I want us back. Ganun na ba talaga kadali para sumuko ako? I’ve been through countless difficulties. Why should I stop now, if I can still do something? ”

”There’s nothing we can do now. Kahit bumalik na ang alaala ni Zai—may possibilities na after ng marriage niya ‘yun at tanggapin na niya ang reality na kasal na sya kay Monique.” There’s nothing we can do. Nothing. ”I hate discouraging you Hina, but I don’t want you to be hurt again. You must cut your line from the source and start a new life.”

”But—I’m in love with him. Kahit nagka-amnesia ako.. Siya parin ang tumatakbo dito.” I pointed the left part of my chest. ”Mahirap.”

”Alam kong mahirap pero dapat.” I sighed. ”Just accept the fact na best friend nalang ang turing niya sayo.” Best friend. The most painful words na ayokong tanggapin ngayong nakakaalala na ako.

”I don’t know.”

”Tsk. Better rest na, you’d been crying the whole day.” I just nod. He kissed me on the forehead and left me lying on the bed. My phone started ringing. My heart skipped a beat, at once. Si Zai.

”Hello?” Shame. Ang pangit ng boses ko. Pft.

"Hey." He answered back.

"Uy. Zai."

"Gwaenchana?" (Are you okay?)

"Yes. I think so." Okay? I lied. I'm not okay. *"I've been longing to see you."* I want him to know that. Alam kong alam na niya lahat na naaalala kong siya ang boyfriend—I mean, ex boyfriend ko at mahal ko pa siya.

"Why?" At alam kong hindi niya 'to papansinin dahil mahal na mahal niya si Monique.

"Kelangan kita ngayon. Kahit alam kong 'di tama. Kelangan nating mag-usap."

"Hindi ba pedeng ngayon mo nalang sabihin?" I miss the old Zai. Hindi siya ganito dati. >.<

"I just want your memories back. Our memories." I said coldly. *"I wont force you. Alam kong busy ka."* Busy sa preparation sa kasal nila.

"It's not like that pero kelangan pa ba talagang magkita tayo?" I didn't answer back. Bakit pa nga ba ako umaasa sa taong hindi na ako mahal? *"Hey—"*

"No. Hindi naman talaga kelangan. I'm just your best friend, right?" I emphasized the words "best friend".

"Yes, you're my bestfriend." Bakit mas masakit pag sinabi niyang hanggang best friends nalang ang turingan namin?

"I know. Bye." I felt embarrassed, disappointed and annoyed.

"Wa—" I hung up the phone. Alam kong idedefend niya lang ang sarili niya. Hindi naman niya alam kung nasasaktan ako o hindi e. Does it matter to him anyway? Probably not.

I closed my eyes and waited for nothing. Can I just kill myself now? You can and on the other hand, you cannot. Why? Mali. Bad. Wrong. But it can end my suffering. I rested my shoulder on the head board and stared at the window. It's still early. Early for me to go to sleep. What should I do? Should I really do something—unnecessary?

"Still awake?" I heard Kevin's voice outside. I nod involuntary as if he can see me. "I'm going in." I sat up and looked at him while his making his way near to me. "Gusto mo?" He smiled offering me his strawberry drink.

"Mapapagaan din ba nito ang loob ko?" I said and putting a weak smile on my lips.

"Alam mo naman na iba ang magic ko pagnag-ooffer ako ng something sayo."

"Yeah. A weird treatment of yours."

"Alam ko ang pinagdadaan mo." He wiped a tear near my eye. "Alam kong masakit." He handed me the bottle, which I've accepted.

"Galing ah. Buti ka pa, alam mo." "Ano nga palang ginagawa mo dito?"

"Binibisita ka. Masama ba?"

"Nope. Not really. Unexpected kasi." I opened the bottle and started drinking, a lot of it. I smiled. A real one. That's new for today.

"Buti pa yan. Idaan mo nalang sa ngiti ang lahat." Pinisil niya 'yung pisngi ko. Our eyes met. Iba ang tingin niya. "Lagi kong naiisip dati na napakaswerte ni Zai sayo."

"Why?"

"Wala naman. Naiinggit lang ako."

"Oh. Oo nga pala. NGSB right?" He giggled and nod.

"Never had one." Kinuha niya sakín yung bote na wala ng laman. Depressed ako, mabilis ko talagang mauubos yun. "How was Ethan?"

"Unlimited phone calls from him. I really abhor him."

"Hindi ba parang awkward?" I looked at him, he's facing the floor. "Kamukha ko siya di ba?"

"Medyo pero dati yun. Mas maraming kang 'MAS' sa kanya."

"Katulad ng ano?"

"Mas mabait. Mas friendly. Mas approachable. Maas magaling mag-advice. Ah—mas cute. Uy, ngingiti yan." I saw a smile on his lips. Sabi na nga ba.

"Eh pano kung sabihin kong meron pa?"

"Meron pa?"

"Pano kung—mas minamahal kita kesa sa pagmamahal niya sayo?" I froze. The hair on my nape stands up. Kinilabutan ako sa sinabi niya.

"Anong ibig mong—"

"Ayoko na Hina. I-ggrab ko na ang opportunity na 'to. Ayokong bumalik ka ulit kay Zai. Matagal kang nawala dahil sa kanya. Ayoko ng maulit yun Hina." He bowed his head, maybe trying to

think the correct words to say. "For goddamn's sake. Hina, I'm inlove with you." He held my hand and staring at it. I can't utter a word. Speechless.

"Kaya ako nandito. Ayoko ng hintayin pa bukas kasi alam kong hindi ka susuko kay Zai."

"Ba—"

"Please, let me love you."

I slowly opened my eyes, which were dried from tears. I sniffed the scent on air from outside. I stood up from my bed and looked myself in front of the mirror. Mukha akong na-agrabyado. Well, I was depressed and still depress. Those crying stuffs make my eyes really puffy. Hate it.

I realized, *How long will I be like this? Why can't I try letting go of my feelings?* Painful. Full of Sorrows. How can I let go of him? How can I let go the man I've loved for so long? I just simply can't. I can't.

"I can't really find a better one because he's the best one." I sighed. "But I won't let myself to be very down because of this heartache. I won't."

After having a hard time thinking about him for a week.. I need a change. A BIG change. Ayoko ng umiyak nalang at intayin ang araw ng kasal nila. I stil got 2 months. I'll try to be happy before their day comes.

"Good morning." I greeted him, trying to be more natural. I smiled, but still—a fake one.

"I know what you're up to and I'm happy for that."

"Being isolated from my room for a week makes me crazy—and hungry. I want food."

“Fine. Here.” He put a plate of white pasta in front of me. “I want that plate clean.” I saluted him and start digging up my food. Pasta for breakfast.

I’m done. Sheesh. I’m so full. I can’t move that much. My bro just kept his eyes to me. I smiled and he did the same. Inaabot ko yung plate ko sa kanya tapos nilagay niya to sa may sink.. Tumingin siya sakin at lumapit.

“I missed you, the old you.” He kissed me in the fore head and hugged me tight. “I bet the lovely Hina Yasu missed you too.”

“Yeah. I think so, too.”

“Shopping?” He offered me.

“I know that you won’t take NO as an answer.” I smiled.

“Good.”

“I want this and that—and oh! That one too!”

“Are you sure that she’s okay?” I heard Kevin asking my bro.

“Don’t know. But let’s just keep her like that. She need something refreshing and new.”

“Tatayo lang ba kayo dyan? Ano?” I asked them sarcasticly. Tumawa nalang si Kevin at napa-iling si Kuya. Ewan ko sa kanila.

Pumunta kami sa may women’s apparel. I want new ladies clothes. I threw every sh^t,

Ethan/Zein gave me. Like I said, I abhor him that much. I browsed printed shirts in every aisle and found nothing cute. Err. Nagulat ako ng bigla akong inakbayan ni Kevin. Wtf?

“He—”

“Don’t look back, sweetie.” Why? He kissed my hair and looked at my back. Sino ba ang nasa likod namin? It’s kinda creepy. “Kung gusto mong humarap sa likod mo, pumikit ka ha?” Tumulikod pa ako kung hindi ko rin lang naman makikita. Nagpapatawa ba siya? Tss.

“Why won’t you just let me see who’s at my bac—” I pushed him away and turned my sight. Oh. Kaya pala. We got some company here. Ang liit nga naman ng Pilipinas. Talagang dito ko pa dapat sila maglampungan.

“Sabi ko naman kasi sayo e. Wag kang titingin.”

“What’s the matter? Si Zai lang siya at si Monique. There’s nothing to worry about. I can control my heart’s feeling. I’m fine, REALLY.” I emphasized the word “really”. I really need to go home now. Fvck.

“Oh. I found something here. Maybe you want these dresses. I picked it for you.” Silence. “Anong problema?” Napatingin si Kuya sa tinitingnan namin ni Kevin. “Wow. They’re here. That’s weird, akala ko may bridal pictorial daw sila ngayon e.” Nagulat kami sa sinabi ni kuya. Bridal pictorial?

“Pano mo nalaman yun?”

“Ah—um. Tara, kain nalang tayo.” Oppa pulled me. I can’t remove my eyes from them, until our eyes met. I felt something weird about his eyes. Parang may gusto siyang sabihin. I saw him murmuring something. Like he was calling my name but he can’t. Alam ba niyang andito kami?

I act normally. Ayokong sirain ang araw na kung kelan naisip kong magbago at baguhin ang emosyon sa kanya.. Pero bakit ganun. Di mawala sa isip ko ang pagtitingnan namin kanina? Alam kaya ni Zai na ako ang tinitingnan niya kanina? Bakit parang may dapat akong sagutin ang siguraduhin? Ang gulo.

“Gusto mo ng umuwi?” I found my senses and looked at him. I shook my head. “Are you sure?”

“Definitely.” I drank my mango smoothie and felt better. Geez, I wish I had a lot of this at home.

“Ken, pahiram lang nakapatid mo ha?”

“Ha? Bakit?”

“Basta. Padating din na naman si Yuki e. Please?” Natameme si Kuya. Basta ka Yuki. Wala siyang magawa.

“San mo ako dadalhin?” He just smiled and grabbed my hand. Lumabas kami ng restaurant. Lumabas din kami ng mall. San ba kami pupunta?

Sumakay kami ng cab at may sinabi siyang lugar sa driver pero hindi ko rin alam kung saan ang lugar na yun.. After 15 minutes of travelling, nasa tapat kami ngayon ng isang garden. He smiled and offered his hand on me. He was holding my hand upon entering the garden place—I don’t know where.

“Garden to ng family namin.” Ah. Their property. “Since na nasa ibang bansa ang parents ko, ako muna ang tumitingin dito.” Seryoso siya. “When I was about seven, madalas akong bumisita dito at tumulong sa pagtanim ng bulaklak.”

“Why? Isn’t it a girl thing?”

“I don’t care. Hindi naman dahil mahilig ka sa bulaklak, babae na yun.” He smiled and picked a flower in front of him. “Mas magandang dito na ako maadik kesa sa gulo, diba?” I don’t know but—he’s a sweet ghetto.

“Flowers. Yeah. They’re great.” He handed me that flower he was holding a while ago. I smelled it. Yeah, really great.

“Halika.” Hinawakan niya ulit ang kamay ko. “Let’s do something.” Pumasok kami sa isang room na malapit sa garden. “Try making Floral designing. You can make your own decorations for a bouquet.” I smiled.

Pumunta kami sa table at pinapili niya ako kung saan ko gustong ilagay yung gagawin ko. I picked some colorful wrappers for the flowers. Hindi ko alam tawag dun eh. Pinaikot niya na din ako sa mga flowers na pedeng gamitin. Kumuha naman ng maliit na basket si Kevin. Mukhang alam ko na ang gagawin niya.

I chose different kinds of flowers. Di ko alam ang mga tawag sa kanila pero they’re gorgeous. Busy-ing busy din si Kevin. He’s making two bouquets. Siguro may umorder or what. I noticed na flower shop yung Sumunod na room dito kasi glass window lang ang humahati dito. Anyway, I arranged the flowers kahit di ako maalam. I hope it’s [beautiful](#).

“Is this okay?” Saktong patapos na rin si Kevin. Tumingin siya at nagulat siya sa hawak ko. Oo na. Akin na ang pangit. >.<

“Wow. Magkakasundo kayo ni Mama. Panigurado.” Huh? Bakit napasok sa usapan ang mama niya?

“Ano?”

“It’s beautiful.” Kinuha niya yung baskets sa likod niya at pinatong sa table sa harap niya. “These are mine.” Kung maganda ang akin, anong tawag nung sa kanya? O.O

“Great hands.”

“I know.” tumawa nalang kami pareho. I was bothered kung bakit niya ako pinagawa ng ganun? Pero di ko na siya tinanong. Baka para may magawa lang kami. Nagpprepare siya ng tea para saming dalawa at ako naman. Naiwan dun sa garden.

“Kev, dun lang ako sa labas.”

“Ok.”

I want to roam around this garden. Ang ganda e. I saw some bushes of white roses together with some red ones. Merong flowers na ngayon ko lang nakita. Gusto kong maguwi ng ganito samin. Pft. Sana may ganito din akong kalaking garden.

“Para kahit papano...sa iba napupunta ang atensyon ko.”

Naupo ako sa isang swing. Nakakainis. Naalala ko na naman *siya*... Bakit ba kasi ang hirap niyang kalimutan? I swung back and forth while trying to focus on something or someone. Someone? Sino yun? May isang lalaking dumating. He’s wearing a coat and tie. Classy, I guess. I rubbed my eyes lightly to have a clear vision, pero di ko parin siya maaninag ng ayos. Curse my eyes.

Pumasok na ako dun sa kwartong pinasukan namin kanina ni Kevin. San kaya pumunta yung lalaking yun? Mamaya magnanakaw siya—pero imposible. Mukhang mayaman eh. Napansin kong nawala yung bouquet na ginawa ko. San napunta yun?

“Sabi ko naman sayong igagawa nalang kita ng bago. Basta wag mo lang kunin yan..” Pumasok si Kevin habang may kinakausap siya sa labas. “Andito yung ginawa ko para sayo oh.”

“Pero ito nga ang gusto ko.”

“Zaiyah.” I whispered.

“Bakit ba ang kulit m—Hina, akala ko nasa-” I froze. Ayaw umalis ng mga mata ko sa kanya. He was holding the bouquet I made. “Sorry, hindi ko alam na pupunta siya dito.”

“Hi.”

“Hi.” nawawala ang boses ko. Ang bilis ng tibok ng puso ko at nanlalamig ang kamay ko.

“Ah—so, kunin ko na ‘to ha?”

“Wag ako ang tanungin mo, hindi naman kasi ako ang gumawa niya e.”

“Ha? Eh sino pa bang gagawa nito?”

“Ako.” I smiled. “Ako ang gumawa niyan.”

“Wow. Marunong ka pala magfloral designing.” He smiled at me as if that he doesn’t know anything about how I feel. “Anyway, can I take this one?”

“Ba-bakit?”

“May date kasi ako e. May dinner date kami mamaya ni Monique kasama ang parents namin. I want to give her a special bouquet of flowers for this special night.” I felt worse.

“Ah—eh..”

“Pero kung hindi okay sayo, kukunin ko nalang yung ginawa ni Kevin.”

“No.. No.. I mean, yo-you can take it.” Nagulat si Kevin sa sinabi ko. Napailing nalang siya at iniwas ang tingin sakin.

“Talaga? Thank you. Jeil chinhan chingu gomawo ” (Thank you, best friend.)He hugged me. I can feel my tears now. Nung binitawan niya ako, ngumiti nalang ako. Isang ngiti para itago lahat.

“Oh Kevin, pumayag na siya ha? Bayaran nalang kita bukas. Bye.” Umalis na siya pagkatapos.

“Wala na siya. Pede na.” Saktong tumulo ang luha ko. Nilapitan ako ni Kevin. Isang yakap na hindi kayang pawiin ang sakit. “Ang galing mo. Hindi ko akalaing magagawa ko yun.”

“This is tougher than I thought.”

“Masanay ka na. Mas marami pang mangyayari..” He patted my head. “Don’t worry. Kahit mangyari yun, di kita iiwan.” He planted a kiss on the top of my head. “Gagawin ko ang lahat para makalimutan mo siya. Promise.” I wrapped my arms around his waist and freed the sadness away from me.

“ Wae an naneun dangsin-eul salanghago jasin-eul galeuchil su isseubnikka?” (Why can't i teach myself to love you?)

Inihatid na ako ni Kevin sa bahay. Dala dala namin yung dalawang basket of flowers na ginawa niya kanina. Ano kayang okasyon? Bumaba kami ng cab at pinapasok ko siya sa loob. I was surprised seeing my parents inside. Akala ko nasa province sila?

“Hina.”

“Umma.” She welcomed me with a hug.

“Hi tita. For you po.”

“How thoughtful. It’s very beautiful. I love it.” Naflattered naman si Kevin. “By the way, it’s almost dark. Eat dinner with us.”

“Ah. Wag na po tita. I’m fine.”

“Please, I insist.”

“Ya. Join us.” I held his hand going to the dining area. I saw Yuki joining us, too. “Yuki.” I hugged his and tapped my brother’s shoulder.

“Buti nalang at umalis ka na sa kulungan mo.”

“Oo nga e.” We both giggled. Umupo ako sa tabi ni Kevin. Umma and appa served the food for us.

After dinner, pumunta kami ni Kevin sa may terrace. Papahangin lang. Hawak pa rin niya yung isang basket ng bulaklak. Ayaw pa kasing ibigay e. Napapahiya pa. I looked at him. Mukhang kinakabahan siya. Bakit kaya?

“Is that for me?”

“Ah eh—oo.”

“Akin na nga. Ayaw pang ibigay sakín kanina e.”

“Nakakahiha kaya.”

“So dahil dun di mo na ibibigay to?” Di siya nakasagot. Napatawa nalang ako tinitigan ang [bouquet](#) na ginawa niya.

“Sana ako nalang.”

“Ha?”

“Sana ako nalang at hindi siya.” I gaze on him. “Para hindi ka na nasasaktan ng ganyan. How I really wished I was Zai.”

“Sana nga. Sana nga ikaw nalang at hindi siya.” Nakita ko siyang ngumiti.

“Payakap nga.” Lumapit siya sakín at binuka ang mga braso niya.

“Tse! Lumayo ka nga sakin. Bilis mo ha.” Tumawa nalang ako ng tumawa.

“As if I know na gusto mo rin akong yakapin.”

“Kapal!” I hit his shoulder. “Pero—thank you.”

“Wala yun. Ikaw pa. Malakas ka dito oh.” tinuro niya yung left part ng chest niya. “Sobrang lakas na hindi makahindi sa bawat gusto mo.”

“Ewan ko sayo, ang baduy mo.”

“Mahal ka naman.” Oo nga. Buti pa siya mahal ako. Mamahalin pa rin kaya ulit ako ng taong mahal ko o dapat ko ng mahal in ang taong nagmamahal sak in ngayon?

CHAPTER 40

Ang hirap. Ang dami kong dapat tapusin. It’s been 3 months-4 months na nai-skip ko sa school days kaya buong March, April and May kelangan kong pumasok. I have Saturday classes, buti nalang at minsan lang yun at half day pa.

“You’re lucky at pinayagan ka ng administrator at principal to take up special classes.” Iba na talaga ang nagagawa ng pera. HAHAHA.

“Yeah. Siguro sadyang ganyan pag cute ang nakikiusap, pumapayag.”

“Pardon?” He said sarcastically. Fvck. I just glared and pouted my lips on him. “Sige pahabain mo pa, hahalikan kita diyan e.” I was shocked from what he said. Arr.

“Ewan ko sayo, tara ilibre mo nalang ako sa canteen.” I dragged him going to the canteen and

saw bunch of people stooping before us. Ganito parin pala ang trato nila sa mga AI specials.

“Alam mo na ba?” He asked upon entering the hall.

“Ang alin?”

“He’ll attend special classes na rin and oh—include Monique. Nakipagsabayan siya sa inyo e.” I tried to act nothing from what I’ve heard. I turned to him and smiled. “Natutuwa ka dahil makakasama mo siya?”

“Of course—not.” I pointed out. “Ano ka ba, It’s fine. Buti nalang at may kaklase ako kahit bakasyon di ba?”

“Pero don’t you find it hard?”

“Maybe, pero sanayan lang naman yan di ba? I’m trying to move on. Siguro a month or two, wala na to at wala ka ng dapat ikabahala. April and May ko lang naman talaga makaka two on one e.” I giggled. “Basta there’s nothing to worry about.” *I hope.*

“Well, that’s a relief.” Inakbayan niya ako at pumunta kami sa may counter. Sana nga kaya ko.

Tumambay kami ni Kevin sa dating lugar, the mini house. I missed this place. Sumunod sina Akii samin. We’re almost done eating our food when they came. Akii and Andrew are howling at each other. Oo, lagi naman silang ganyan e. Mas lumala pa.

“Masyado ka kasing malapit sa kanya. Abuso na yun!”

“Ano bang pakielam mo ha?! Sino ka ba para mag hysterical ka ng ganyan?!” Akii was stunned from what she heard. Kahit ako. Tumakbo si Akii papunta sa kitchen, sinundan ko siya habang nilapitan ni Kevin si Andrew.

She was facing the sink when I got there. Silent hiccups are forming, she's crying for sure. I hugged her from her back. Lalo siyang umiyak. I can feel disappointment from her tears. She whimpers the heartaches. Wala akong sinasabi sa kanya pero alam kong nakakatulong ako.

"Isa lang naman akong hamak na Akiina Carreon, di ba?" I shooked my head. "I meant nothing on him." She sighed deeply. "I know I hurt him purposely, pero that's my only way to get his attention."

"Shh.." I rubbed her back..

"Hindi naman kasi ako ganung ka-expressive na tao." She smiled. "I mean, pagdating sa ganitong topic." She wiped her tears. "Pero aaminin ko, masyadong masakit para sa kin na— may mas importanteng babae siyang nakikita kesa sa kin."

"Pareho lang tayo."

"Ang sakit pala talaga, Hina. Sobra."

"Bakit kasi ayaw mo pang aminin sa kanya?" I asked.

"Nakakatakot Hina. Baka—di niya ako tanggapin.." I slowly freed her from my arms. Tumingin ako sa likod ko. Alam na nila ang dapat gawin. "Sabi nga ni Popoy, mahal na mahal kita kahit ang sakit sakit na." She sighed. "Mahal na mahal ko siya kahit ang sakit sakit na."

"Matapang ka naman di ba? Kaya mo yan. Tell him. Alam kong makikinig siya."

"Pero pano kung—" humarap siya samin. Nakita niyang nakikinig ako, si Kev at Andrew sa kanya. I smiled.

"Tamo oh, nakikinig siya." I smugly said at her. She was dumbfounded. I saw a sweet smiled forming on Andrew's lips.

“Pano kung ano?” Akii covered her face by her palms. “Hey.” He tried to take away Akii’s hands from her face. “Naman e!”

“Don’t look at me. Don’t force me. I’m miserable.”

“Luka to!” He laughed. Kahit ako napatawa. Inalis ni Akii ang kamay niya at pinaghahampas si Andrew. “Masakit ah!”

“Bakit naman kasi ang manhid manhid mo!” A tear fell. “Ang hirap kaya magparamdam sayo!” Patuloy parin ang paghampas niya sa balikat nito.

“Bakit ikaw lang ba ang nahihirapan?” Natigilan si Akii.

“Ano?”

“Wala. Halika. Pa-kiss!” I giggled.

“Ikiss mo mukha mo!” Kinulbit ako ni Kevin at inaya ako palabas ng kitchen. Alam na ni Andrew and dapat gawin. I’m happy for them. Kainggit. >.<

Nakangiti kami ni Kevin nung lumabas kami.. We found Yuki and Yuri watching, anime. Bata pa talaga sila no? Nilapitan sila ni Kevin at niyakap siya ni Yuki. Hanggang ngayon, ang cute parin nilang tingnan pag sila ang magkakasama.

“Uy Hina, tapos na ba yung report mo?” Report? O.o Aw! Nakalimutan ko.

“Shoot! I forgot.” Tumakbo ako sa mini table kung nasan ang laptop ko. BV. Bukas na ang pasa nito at meron pa akong tatapusing project.

“Bakit ba kasi ayaw mong tulungan kita?”

“Nakakahiya, tsaka meron din kayong dapat tapusin e.”

“Tapos na ako. Kayo ba Yuri?”

“Tapos na din ako.”

“Ako din!” I heard her shouting. Pagminsan talaga di niya makontrol boses niya.

“Buti pa kayo.” I pouted my lips.

“Akin na nga yan. Magpatulong ka nalang kay na Yuri at Yuki para sa Art project mo.” Inagawa ni Kevin yung laptop sa harapan ko at hinigit ako nina Yuri at nilatag ang mga art materials na gagamitin ko.

“You know, you shouldn’t he—”

“Yaan mo na kami. Wala din naman kasi Kaming ginagawa e.” As for my Art project, kelangan kong gawan ng picture mosaic ang school namin. Pictures of activities for this year. Pahirap no? Kainis e.

“Thanks.”

An hour passed. Ang sakit na ng likod ko. Papers were scattered all over the place and glue covered my palm. I hate arts. Swear. Tumingin ako kay Kevin, seryoso parin siya sa pagtapos ng report ko, tapos yung magkapatid nakatulog sa pagod. Kahit ako pagod din. We’re almost half finished.

Tumayo ako at pumunta sa kitchen para maghugas ng kamay. Wala dun sina Akii. Asan yung mga yun? Ewan. Pumunta ako sa sink at kinuha ang sabon. Buti nalang talaga at kasama ako sa Ai. Kundi, mas lalo akong mahihirapan sa projects. Napatingin ako sa orasan, kung hindi ako Ai.. may klase ako ngayon. Nakikinig sa lessons na pede namang idaan sa self-study.

“Hina, labas lang ako. Bibili ako ng inumin. May papabili ka?” I saw him massaging his neck outside the kitchen.

“Water nalang.” He nod and leave.

It’s really great to have friends to help you around. Kung wala ka nun, ewan ko nalang. Abnormality ang tawag dun. Pasalamat na lang ako at naging close ako sa kanila. Kahit ganito lang ako. Thankful parin ako kahit papano, natanggap nila ako.

Balak ko na sanang matulog ng mapansin ko sina Andrew and Akii. They’re in the garden. Andrew’s arms to Akii’s waist. Alam ko na. Kelan ko kaya maexperience ang ganyan? Nakakamiss e. Nakakamiss lalo na yung dating gumagawa sakin nun.

“I miss his sweetness.” I whispered.

Pumasok na ako sa kwarto. I rested my back against the bed comfortably. Naalala ko tuloy nung nilagnat si Zai nung pumunta dito si Ethan. Why am I surrounded by his memories? Pero siya—itapon niya lahat ng nakaraan namin. Ni wala na siyang balak makaalala.

“Kaya nga hindi na ako umaasa.” alam ko naman kasing wala na akong aasahan e. I shut my eyes and try to put myself to sleep.

I know my body is sleeping but I can’t set my mind. I’m still half awake. I heard the door slammed. Siguro si Kevin lang. I tried hard. I want to take a nap para ayos ako mamaya. I can sense that the bed is moving. Someone touched my face.

I pretended to be full asleep since I don’t want to be disturbed. The warmth of that person’s hand soothes me, Kevin’s hand. Umibo ako para malaman kung hahawakan parin niya ako—at ginawa niya. I’m smiling, but not literally.

I can feel him closer. He’s closer inch by inch. He’s there. Should I stop him? Pero bakit ko naman siya pipigilan? He’s there helping me all the time to move on. I should replace Zai now in my heart. I know I can. I inhaled his scent and heard him sighed. Ramdam ko parin

ang init ng palad niya sa mukha ko. He caressed my face—and a kiss was made. A sweet kiss planted on our lips. It was amazing. I opened my eyes and found a different guy in front of me. I knew it.

I tried to call his name but that only hints him to make the kiss more passionate. Why is he kissing me and why am I kissing him back? I want to push him away but his kiss made me limp. Ganito parin siya. Kaya pala. Kaya pala kakaiba ang pakiramdam.

He slowed down and I locked my eyes to feel the moment. I savor every taste we exchanged kisses. Alam kong naiiyak na ako. Di ba wala na naman akong pag-asa? Pero bakit andito siya? Bakit niya kino-comfort ang puso ko? Bakit hindi siya nababahalang may makakita ng ginagawa niya sakin? Then he stopped.

The kissing ended. I peek on him and found him staring. It's not a dream. I found myself enclosed by his arms. We gaze on one another's eyes. Sinubukan kong hawakan ang pisngi niya. Hindi siya kumikibo. I frowned but aimed not to cry.

“Ba-bakit ka nandito?”

“Kasi alam kong kelangan mo ako.”

“Pero—”

“Sabihin nalang natin na—ito na ang pinakahuli.” I froze.

“Bakit mo sinasabi yan?” tumayo na siya palayo sakin. Napaupo ako sa pagkakahiga ko.

“Ano pa bang gusto mong marinig sakin? I'm only doing this to stop that foolish feeling of yours. I only felt lust when I kissed you. Yung inihatid kita after nung bagyo? It was all about LUST.” He emphasized.

“I hate you.”

“Go on. Mas maganda yan kesa sa mahalín mo pa ang nakaraan ko.” I sobbed. Please. Tell me that this is unreal.

“Hina? Hina?” Someone’s shaking my body. I peeped out. It’s Kevin. “Hay. Buti nalang nagising ka. I heard you grumbling while sleeping. Anong problema?” I shook my head. “A bad dream huh?” Dream? Pa-panaginip pa yun?

“Maybe.”

“Pinakaba mo ako e.” He smiled and kissed my forehead. “Fixed yourself. Merienda tayo sa labas.” I nod.

Panaginip nga lang ba yun? Pero parang totoo. I bit my lower lip trying to recall everything. Lust. Lust nga lang ba ang lahat? Gusto kong maging totoo sa kabila ng ayaw ko din.. Tumayo na ako sa kama at tumingin sa salamin.

“Panaginip nga lang siguro.” I fixed myself at nagdecide ng lumabas when something caught my attention. I saw something shining under the bed. Lumuhod ako at tiningnan kung ano yun.

“Singsing?” Ewan. Nilagay ko nalang yun sa bulsa ko. Baka may maghanap. Ibibigay ko nalang.

“Ohh. Sleeping beauty was awoken by Prince Kevin’s kiss.” Binatukan ni Kevin si Akii. Napangiti nalang ako.

“Pare naman. Wag mong sakatan ang labs ko.”

“Loko! Para namang hindi mo ako sinasaktan.” They giggled. Napatingin ako sa part nina Yuki.. may kasama sila.. kilala ko kung sino siya. Si—Zai.

“Zai, asan nga pala fiancée mo?” Tumingin siya kay Kevin.

“Nasa Admin. Nakuha ng exam.” Our eyes met. He smiled at me. So hindi nga totoo? “Ay oo nga pala. Halika.” Lumapit ako sa kanya. Anong problema?

“Bakit?”

“Can you sing our theme song for our wedding?” I was shocked.

“What?!”

CHAPTER 41

Mabilis ang panahon. Akalain mong 1 month nalang—tuluyan ng mawawala ang taong mahal ko. Isang buwan nalang at mawawalan na talaga ako ng pagasa para mahalin pa siya ulit. Masakit. Alam mo yung gusto mong magwala dahil ayaw lumabas ng isinisigaw ng puso mo. Ang sakit. Sasabog ang puso ko.

“Anong iniisip mo?” Tumabi siya sakín. Nasa terrace kami ng bahay ko. Iniabot niya sakín yung juice na hawak niya, ang dami niyang binibigay sakín ano?

“5 months na Kaming break. Ang galing.”

“Kaya mo pa?” He asked coldly. Tumingin ako sa kanya. I smiled pero iniwas niya ang tingin niya sakín. Masakit din sa part niya. Alam ko.

“Of course.” I lied.

“Sabihin mo ang totoo.”

“Fine.” I sighed. “I’m still trying.”

“Andito lang ako. Wag kang magalala.” Ngumiti siya pero hindi siya sakín nakatingin. Iniiwas niya ang tingin niya sakín. Isa ba akong masamang babae? Masyado ko bang nasasaktan ang lalaking nasa tabi ko ngayon?

“I’m sorry.” Kung nasasaktan kita.

“Bakit?” He finally looked at me.

“Dahil nagsa-sacrifice ka dahil sakín. Masyado kitang sinasaktan.”

“Wala kang kasalanan. Wala. Ako ang pumili na mahalín ka. Walang may kasalanan. Ako ang pumili nito kaya kelangang tanggapin kong masasaktan ako.” Hindi ako nakapagsalita. Pinakinggan ko lang siya. Tama na sigurong tumahimik ako. “Tsaka alam kong pareho tayo ng kalagayan. Yung—di tayo mahal ng taong mahal natin.”

“Love naman kita ah.”

“Mahal mo ako pero hindi tulad ng pagmamahal mo sa kanya.” He sighed. “Ikaw naman—minahal ka nga niya pero hindi na tayo nakakasiguro ngayon.” Medyo tumungo ako. Tama siya. “One month nalang.. Hindi na kita papakawalan.” He smiled weakly. Yeah—One month.

Inakbayan niya ako ng walang pasabi. Hinayaan ko siya. Bakit ba Sobrang bait ko sa kanya? Bakit ayokong saktan si Kevin kahit alam kong nasasaktan ko siya ng hindi ko alam. Bakit takot ako? Kaya ko naman siyang matutunang mahalín di ba? Kaya ko—ayaw lang ng puso ko, tama?

Dumating si Kuya hawak hawak yung pagkain. Tinamad kasi siyang magluto kaya umorder nalang siya sa labas. Tinawag na rin niya kami nung natapos niyang maghain. Tumayo na kami at bigla niyang hinawakan ang kamay ko. Hindi ako makatanggi. Bakit?

“I got this.” Isang magandang envelope ang ipinatong niya sa harap namin. Alam ko na to.
“Preposterous.” He’s annoyed.

“Ano namang problema kung imbitado tayo?” I tried to form a smile on my lips. Kahit fake.

“Can’t you sense something? Nananadya na siya.”

“we can’t blame him. May amnesia parin yung tao.”

“Amnesia?” He smirked. “I really wish he has.” He opened his mouth and swallowed the spoonful of salad.

“Best man ako.” He pointed his name. “Pero bakit wala ka sa list? Si Akii at Yuki meron.”

“He asked me to be his bride’s maid of honor pero umayaw ako. Kakanta na lang ako.”

“Tinanggap mo yung offer?”

“It’s better than walking through the aisle, he’s waiting pero hindi ako ang iniintay. Mahihirapan lang pati ako. And—duh? She’s Monique.”

“Are you sure about this?” Bakit ba sila nag-aalala? Ako ang kakanta, hindi sila. Ako ang mapapahiya pag nagkamali ako, hindi sila. At ako ang masasaktan habang nakikita ang buong seremonya, hindi sila.

“Yup. At alam kong ito yung signal para mag-let go.” Napatigil sila sa sinabi ko. “Alam kong dalawa lang ang patutunguhan namin ni Zai. It’s either magkatuluyan kami o hindi.” I smiled weakly. “but I guess, Mr. Gangster chose to be away from me. Wala na akong magagawa dun.”

Naramdaman kong hinawakan ni Kevin ang kamay ko sa ilalim ng mesa. Napatayo si Kuya at uminom ng tubig. Ganun ba sila kaapektado sa sinabi ko? Pft. Binitawan na ni Kevin ang kamay ko at tinapos na namin yung meal namin. Aalis kami ni Akii. Pinapapunta kami ni Zai sa

kanila. Kahit ayaw ni Akii, pinilit ko siya. Ayokong maging bitter.

“Hatid ko kayo ni Akii?”

“Wag na. Susunduin *niya* kami.” I said while I’m shaking my head. “Tsaka may lakad pa kayo nina kuya at Andrew. Puntahan mo nalang *sya*.”

“Sure?” I nod. Nag-nod din siya. Tinawag na niya si Kuya. Unang lumabas si Kuya, tapos sumunod Kaming dalawa pero bigla siyang tumigil sa harap ko. He linked his fingers on mine. “Ingat.” and kissed me on my forehead.

I waved goodbye and dialed Akii’s number para pumunta na siya dito. I phoned Zai too para sunduin na niya kami.. Actually, kakausapin namin yung pianist para sa wedding nila. Ako ang pipili ng kanta para hindi daw hassle para sakin. After nun, pupunta kami sa patahian ng gown na inoffer samin ni Zai para kumpleto na ang lahat. Weird. Hindi ako nakakatangi kahit alam kong masakit para sakin.

Nagpahatid si Akii sa driver niya. Pakapasok niya sa bahay, inis na inis. Bakit pa daw kelangan tayong sunduin ni Zai kung pede naman na yung driver niya yung maghatid samin. Dami daw paarte. Tinawanan ko lang siya. After about 10 minutes, narinig namin na may nagstop nga vehicle sa labas. I checked it out and tama ang hinala naming si Zai yun.

“Sorry kung medyo late ako nakapunta dito, nagpahatid pa kasi si Moniq—”

“It’s fine.”

“Fine? I don’t think so.” She said sarcastically. I just smiled at him at dumiretso na kami sa sasakyan niya. “Bilis naman!” Tumakbo na si Zai, parang naiinis na rin siya sa ina-act ni Akii. Pft.

“Chill sis.”

“Err. You can’t make me.” inirapan niya ako. Oh—oohkay. Pms.

It's an awkward trip for us. Medyo magsstuck kami for an hour drive kasi yung bahay ng Pianist ang pupuntahan namin. I forgot, he's already 18 kasi nag-stop siya dahil tinamad siyang pumasok nung elementary days niya. Nahawa sina Kevin, Andrew at Akii sa kaniya kaya parepareho pa rin sila ng year level. Ako pinakabata—I mean, si Yuki pala. Spoiled brats. It's his 19th birthday this coming May 31. Legal age na pala siya—matagal na.

Napaisip ko, kasabay din kaya ni Monique sina Zai dati? Legal age din kaya siya? Para kasing ang bata pa nila para magpakasal..hindi sa talagang ayaw ko silang magpasakal pero—pag sa pera idadaan, kelangan pa bang idaan sa legal ang lahat? I frowned. Mayaman sila e.

“Dito na tayo.”

“Finally!” She glared at Zai. Zai glared back. Alam ko, inis na sila sa isa't isa. Ghad. Help me, please.

“I'm glad na nakadating kayo. Come in. come in.” A not-so-old guy welcomed us. **“Who's going to sing?”**

“Ako po.”

“Oh. Here. Choose 2 songs. Yung isa para sa 'before' entrance nung bride at yung isa 'while' the bride is walking and this young man is waiting for his bride.” Zai smiled. Masaya siya. Oo, Masaya siya.

“These. Pede po ba?” Binigay ko yung music sheet dun sa pianist. **“I know that yung isa dyan hindi talaga wedding song pero—I think it's a great song for them.”** I smiled. I lied. Gusto ko lang naman kantahin yun e. **“Still—kelangan ko parin ng approval ni—”**

“Runaway and Can't stand it?” I nod. **“Great choice. Let's practice these two. Gusto mo? It won't bother naman e. since sulitin na din natin yung pagpunta niyo dito.”** Tumingin ako kay Zai, tumango lang siya tapos si Akii wala. No expression at all. I understand. **“Pakinggan mo Zai at let's see kung magugustuhan mo.”** He started playing Runaway.

“Say it's true, there's nothing like me and you. Not alone, tell me you feel it too.. and I would runaway.. I would runaway, yeah... I would runaway, I would runaway with you.” Napatingin ako kay Zai, he’s staring. Amaze? “Cause I have fallen in love with you, no never have .. I'm never gonna stop falling in love, with you.” Napatingin sakin si Akii at napailing siya. I know what that ‘look and shaking of head’ means.

“Mukhang hindi tayo mahihiripang magpractice. Okay, next.” He changed the keys and tempo of the piece. “Go.”

“Baby I love you and I never want to let you go.. The more I think about, the more I want to let you know: That everything you do is super !@#\$ cute and I can't stand it..” This song is so cute. Pft. I love [Can't stand it by Nevershoutnever](#). Hindi siya wedding song no? Lol.

“ Baby, I love you... I never want to let you go.. The more I think about, the more I want to let you know: that everything you do is super duper cute and I can't stand it.” Narinig kong napatawa si Akii. This song is really weird for a wedding song.

“It'll be a history if you sang this on their wedding.”

“I like it. It's cute.” Lumapit samon si Zai. “Siguro unting bagal lang. tapos medyo gawing classy ang dating.” Natawa samon yung pianist.

“I'll na maging wedding type of song tong kanta. If hindi ko magawa.. we'll have to choose another song. Okay?”

“Thank you tito.” He smiled. “Thank you rin.” Tumingin lang ako sa kanya tapos lumapit ako kay Akii.

“Please stop that grumpiness. Okay?” Nag-pout siya. Hirap talaga pagkelangan mong magsungit once a month! ><

“Let's go?”

“Sige, una na ka na. sunod nalang kami.” Tumango lang siya at naunang lumabas samin. Nagtataka pa rin ako kung bakit ako ang kinuhang singer ni Zai, pano niya nalamang marunong akong kumanta? Di ba may amnesia siya, pero baka may nakpagsabi lang o naramdaman niya lang.

“May nangyari samin.”

“ANO?!” Natulala ako. Pero bakit ang bilis?! OMG. O.o

“Hindi ko alam kung kakayanin ko.” Hinigit ko palabas si Akii, nakakahiya dun sa pianist e. Iniintay kami ni Zai sa kotse.

“Fvck. Bakit ka bumigay agad?!”

“Bumigay?”

“Your vir—”

“Lol. That’s not what I mean.” Err. Sorry. Nacarried away. “Our parents got a conflict about business. Naapektuhan Kaming dalawa.” She sighed. “Will I be strong like you?” I stiffened. Malakas nga ba ako?

“Duh? You’re stronger than me.”

“No. You are. Kasi kung hindi—alam kong hindi mo tatanggapin ang offer niya kahit masakit.” I smiled. “kung ako yun, hindi ko kakayanin.”

“Don’t worry. Nandito kami sa tabi mo, di namin kayo papabayaang ni Andrew.” I held her hand. “Tara, iniintay na tayo ni bossing.”

Nagtataka siguro si Zai kung bakit nagtagal pa kami. Pumasok kami ng kotse niya.

He's looking at us awkwardly. I stared back thinking 'Bakit?'. He shook his head and started the engine. Pupunta kami ngayon sa designer nila. Tapos napansin ko nalang nag-ring ang cellphone niya.

"Haven't I said 'I'm sorry'? I said that I'll try to look for it at kung wala.. nagpapagawa nalang ako ng bago nun." Mukhang irita siya. Nagkatingin kami ni Akii. Umiling siya sakín meaning na wala siyang alam sa nangyayari.. **"Ano ba?! STFU! It's not my fault!"** He hung up the phone and threw it away from him. Oh. He's mad.

Nag-park lang siya at lumabas ng kotse niya ng walang pasabi.. Nawala nga ang sumpong ni Akii pero si Zai naman ang pumalit. TSK. Pumasok kami sa isang boutique at may sumalubong samín isang 'gay' friend ni Zai. I'd the chance to meet him/her dati.

"Zai. OMG. Ang gwapo gwapo mo parin!" Nag-nod lang si Zai. BV parin siya. Mukhang nagulat si Angie sa kanya. Tapos bigla siyang napatingin sakín. **"Hina! I knew it. The news was absolutely wrong. Sabi nila Zai is getting married with Monique pero good thing at pumunta ka dito para magpagawa ng wedding dress mo at patunayan na mali silang lahat."** He locked his two hands together. **"I really can feel it that they're meant to be together."** Angie chuckled.

"You're getting it wrong Anj. Hindi talaga kami ni Zai ang ikakasal." I heard him gasp. **"Monique is really his wife to be."** I grinned.

"Why?"

"Let's say na—everything change."

Natigilan siya. Simula pa lang nung nagkakilala kami, sinabi na niya na feel niyang magtatagal kami ni Zai. Ayaw niya kay Monique dahil sa narinig niyang rumors about her. Pero tulad nga ng sinabi ko, lahat nagbago, nagbabago at magbabago. Pero kaya ko pa, kaya pa—alam kong maalala niya rin ako. Yun lang ang pagasa ko.

"I really thought na you're his bride. I was shocked. Akala ko pa naman tama ang instincts ko!" Anj frowned.

He gave me a ‘pink’ cocktail dress and a legging (WTF. Legging.), since na special participation lang ang boses ko. Pero bongga—may entrance ako. While I’m putting the dress on, Napatingin ako sa salamin. ‘tingnan mo sarili mo ngayon Hina. Pumayag ka kasi. Ayaw tuloy ang nangyari sayo.’

“Hina, ok ka na ba?”

“Yup.” Lumabas ako sa fitting room. I can see smiles on their lips pero ako—di ko magawang Ngumiti. Oo, nasasaktan ako ngayon.

“Perfect.” Anj hugged me. “Since di naman siya totally kasama sa mga—you know ‘abay’, hinayaan kong maging unique siya sa lahat.” I gloomily looked at Anj. Fake smile. Napatingin ako kay Zai. No reaction pero I can say that he’s delighted. Why?

“You’re beautiful.” I’m [beautiful](#)?

“Thanks?” That’s all I can utter. Ngumiti siya na parang hindi siya naiinis nung dumating kami dito. We kept looking intently on one another. No one’s saying anything. Minutes passed when he broke the silence.

“I’m happy. I am.”

“I’m happy for you too.” I smirked. “Anyway, congratulations and good luck.” I look right through him. Nagpalit na ako pagkatapos.

“Okay na ba yan sayo?”

“I don’t think appropriate siya sa wedding e. Pero let’s see. Balik nalang ako next time dito.”

Ihahatid kami ni Zai pauwi kahit ayaw talaga ni Akii. Wala siyang magawa. Ako ang kumontra sa kanya. Sinasabi ko na ako naman ang may gusto nito. Ayokong maging bitter. At

aaminin kong mahal na mahal ko pa ang lalaking yun. Yung nga lang—hindi na niya ako mahal. *siguro...*

Unang inihatid ni Zai si Akii sa kanila. She gave me a goodbye kiss after entering her mansion. Lol. Nasa tabi niya ako all the time. Ayaw siyang tabihan ni Akii e. the music covered our silence. Ayaw naming magsalita. Until I remember what had happened before that dream.

“Zai?” He gazed on me. “Are you missing your engagement ring?”

“H-how did you know?”

Zai`s POV

Nagulat ako sa tanong niya. Pano niya kaya nalaman? Nakita niya kaya yun? Impossible. She’s sleeping. I found her sleeping that time. Dun ko kaya nahulog? I just smiled and I guess she’s not waiting for my answer anymore. I peeked at her and she’s still. Silent and no expression at all.

Tumigil ako sa isang gasoline station, I left her inside the car. She was staring. I looked back pero binawi ko rin ang tingin ko. Ayoko ng ganito. Hindi naman ako pedeng umiwas, hindi rin ako pedeng masaydong lumapit. Potek. Dapat ba talagang maging ganitong kahirap?

After ko magpafull tank, pumasok na ako sa kotse. Nakat5ingin pa rin siya. Tae. Ang hirap. Bakit ba kasi inutos nila sakin to? Oo, ayos na kami siguro pero mahirap pa din lalo na kung—ay, ewan. Matatapos din to. Isang buwan nalang din naman e. Isang buwan nalang. Magiging madali na ang lahat. Alam ko.

Inihatid ko siya sa kanila. Tahimik lang kami. Walang nagsasalita. I saw her lips pouting. Bakit? Annoyed ba siya? As being gentleman, ako ang nagbukas ng pinto niya. Lumabas siya agad at di Tumingin sakin. Galit? Dirediretso lang siya hanggang tumigil siya bago pumasok sa gate nila.

“Thanks.” She said without looking back. “Sana nagkakamali nga lang ako. Sana nagkakamali nga lang ako na--” biglang lumabas yung maid nila. Pft. Ano yun? Ituloy mo. “Bye.”

“Teká.” I stopped her by pulling her hand. Hindi pa rin siya tumitingin sa kin. “Manang, mamaya po papasok si Hina. May Sasabihin pa po ako sa kanya.” Hinigit ko siya pabalik sa loob ng sasakyan. Ano ba tong ginagawa ko? Ang gulo ko talaga.

“San mo ako dadalhin?” She asked. Hindi ako nagsalita. Hindi ko rin kasi alam kung saan kami pupunta. Bahala na kung saan kami dadalhin ng kotseng to.

Tumigil kami sa isang lugar na alam kong pamilyar at madalas ako dati. Andito na naman ako. Kasama ko ulit siya. Katulad dati. Dati nung inabutan kami ng ulan. Bakit nga ba kami nandito? Bigla siyang bumaba ng kotse. She ran off to somewhere at mabilis siyang nawala sa mata ko.

“Where the hell is she going?”

The sun was setting by itself and I’m still looking for that missing girl. Where is she? Gusto ko pa naman sabihin ang lahat bago ako magpaalam. Alam kong hindi na darating ang panahon na yun at wala ng pag-asa. Wala na rin akong magawa para maayos ang dapat ayusin. It was too late for me, too late for us.

“Bakit kasi kelangan pang magkagulo ang lahat samin?” Dumaan ako sa isang gift shop. Ngayon ko lang nakita ‘to dito. Pumasok ako sa loob. I saw cute stuffs like bears, key chains and accessories.

I can feel something. A girl approached me with a smile. She’s cute like the items around. She offered me something. It was a necklace. Musical notes ang pendant. She was giving it to me. I accepted it willingly.

“How much?”

“It’s free. Madalas siya dito. Isipin mo nalang na freebie yan galing sa kanya.” Madalas siya

dito? Sino?

“Sino?” Ngumiti lang siya. Mukhang wala siyang balak sagutin ang tanong ko. Nilagay ko sa bulsa ko yung [kwintas](#).

Lumabas ako ng shop na yun. The sunset was beautiful. Lumapit ako sa lake, the water is still awesome. Everything is still perfect. I felt pain. Perfect na yung oras na yun pero I still let her go. Pede ko naman sabihin nung mismong araw na yun pero pinangunahan ako ng takot. Naiinis ako. Bakit ko ba siya pinapakawalan kahit ayaw ko naman?

“I missed you.” I whispered gently and a girl appeared from my sight. She was sitting on the lake shore and playing the water with her feet. I smiled.

Lumapit ako sa kanya. Alam kong nagulat siya. Bakit ko nga ba siya hinanap. Walang umiimik. I sat beside her. She’s staring, I can feel it. Napapangiti pa rin niya ako. Walang palya. I peeked on her, nag-blush siya.

“Bakit ka tumakbo?”

“Gusto kong malaman kung hahanapin mo ako o hindi.”

“Bakit?”

“Nakakamiss kasi. Gusto kong maramdaman pa rin yung dati kahit alam kong walang pag-asa.” She was trying really hard to let her tears not to fall. I felt pity on her. I want to hug her but I know it’s wrong. I want to kiss her but I know it’s forbidden. Naaawa ako sa sarili ko.

“Kung hindi bumalik ang alaala mo, si Zein—I mean si Ethan pa rin ba ang mamahalin mo?”

“Utak ko ang nagmahal sa kanya, hindi ang puso ko.” I froze. “Babalik ba ako sayo kung siya na ang laman nito?” tiniro niya ang left part ng chest niya.

Tumayo na siya at huminga ng malalim.. I was dumbfounded. I want to apologize. I want to do something to make it up for her. Alam kong marami akong pagkukulang sa kanya. Madami. Masyado ko siyang nasaktan. Sobra sobra. Tagos.

“Tara na.” She sighed deeply.

“Sige.” I answered plainly.

“Hindi ko alam kung bakit mo ako dinala sa lugar na yun pero nagpapasalamat ako. It made me feel better. Thank you.” Bumaba kami pareho ng kotse.

“Yeah. Thanks din. Thanks for the favor.”

“Gusto mong pumasok sa loob? It’s kinda late. Dito ka na kumain ng dinner.”

“Hindi na, uuwi na r—”

“Please?”

Why can’t I say no? I don’t know. Pft. She was serving me foods now. Zai..She’s your best friend. Best friend na kayo. You’re engaged. Tama na ang pagiisip ng kung ano ano. Lalong magugulo ang lahat sa iniisip mo.

Kumain kami ng tahimik. Walang umiimik. She’s acting normal like nothing awkward happen. Wait—baka ako lang ang nakafeel na awkward ang lahat samin kanina? Maybe. Pagkatapos namin kumain, dumiretso kami sa living room. Tahimik parin samin ang lahat.

“Gusto mong manuod?” I shook my head. “Ayaw mo ng movie?” Umiling ulit ako. “Eh anong

gusto mong gawin?”

“Ang mag-sorry.” She was dazed. I frowned.

“Bakit?”

“Sorry.” I inhaled deeply. “Sorry kung nasasaktan kita. Sorry kung selfish ako. Sorry kung ganito ako. Patawarin mo ako..”

“You don’t have to—”

“Sorry. Naaawa ako sa sarili ko, may gusto akong gawin pero di ko magawa. Sorry for hurting you so bad. Sorry for being such a numb. Please—sorry.” A tear fell from my eye. I’m crying again. Atlast.

“Zaiya..”

“I’m so stupid. Pabigat ako sayo.”

“Hi-hindi.”

“Masyado na kitang nasasaktan.” She cried too but she still manages herself to smile.

“Don’t ever say that. Ako ang pumili nito kung bakit ako nasasaktan.” Hinayaan ko siyang magsalita. “Nagmamahal ka lang Zai at nagkataong hindi na ako ang taong yun. Masakit pero kelangan kong tanggapin.”

All was sinking in to my brain now. I wiped her tears away. I smiled. Cute pa rin siya. No, she’s still beautiful. I cupped her cheeks and kissed her forehead. Umiiyak pa rin siya. Hinawakan niya ang kamay ko sa pisngi niya. I put my forehead to hers.

“Please forgive me.” She looked at me. I looked back. I need her.

“Kiss me.”

I kissed her. Hindi dahil sinabi niya.. Pero dahil alam kong gusto ko.

CHAPTER 42

No one’s moving. Hindi ko inaalís ang labi ko sa labi niya.. Kelangan ko nito, hindi ko kaya kung mawawala ‘to sakin. Mamamatay ako. Ngayon, nahihirapan na ako sa kalagayan ko. Mas lalo na kung dadating ang oras na hindi na talaga pede. Sobra na akong nasasaktan. Kelangan ko ng sabihin ang lahat.

“Mali ‘to.”

“Pero it ang gusto mo di ba?” Gusto ko ‘to. At alam kong gusto namin ‘to pareho. Tumayo ako at tumayo din siya. Hawak ko ang kamay niya. “Ayoko ng maging pabigat sayo.”

“Hindi ka naging pabigat sakin.” I was holding her two hands. I stooped my head down before her. “Never kong inisip na pabigat ang taong mahal ko.”

“Hina, alam mo naman na kahit mahalín mo ako—”

“Alam ko. At tulad ng sabi ko, ako ang pumili nito. Wala kang kasalanan.” Pinunasan ko ang mga luha niya. “Pero pagdumating ang oras na yun.. Pangako, hinding hindi na kita papakielaman.”

Sumama ang loob ko. Malapit na nga ang oras. Ikakasal na ako. Hindi na nam—niya

ako pedeng mahalín. Nagulat ako ng bigla niyang inilagay ang kamay niya sa batok ko at pisngi. She inched her head forward and tiptoed to kiss me. Hindi ako nakatanggi.

“Mahal kita—best friend.” I smiled. “Halika, may papakita ako sayo.” Hinigit niya ako papuntang kwarto niya. Ayoko ng Tumingin sa oras. Maiinis lang ako at magdadalwang isip. Hahayaan ko na muna ang sarili ko na siya ang kasama ko.

Andito na ulit ako.. Hawak parin namin ang kamay ng isa’t isa.. Natutuwa ako pero hindi ko alam ang dahilan kung bakit. Masarap sa pakiramdam. Pinalapit niya ako sa kama kung saan may nakaupong malaking teddy bear. Si—

“Zalina. Naalala mo ‘tong tatay mo?” He chuckled. “Zalina, pinagsamang Zai Liam at Hina di ba?” Pinilit niyang Ngumiti. “Naalala mo?”

“Sorry.” I said while I shook my head. She frowned.

“Eh yung una tayong nagkakilala, tanda mo ba yun?” Tinanong niya sakín habang may pekeng ngiti na nakadikit sa mga labi niya. “Nagkabunggo tayo nun. Nagalit ka sakín ng sobra sobra.”

“Tapos anong nangyari?” I asked innocently.

“Sa galit mo, ginamit mo ako para tigilan ka na ni Monique.. Ex mo siya nun pero bride mo na siya ngayon.” She sighed. Alam kong gusto na niyang umiyak. “ako naman ‘tong si t.anga, pumayag. Kasi napaniwala mo akong mapapagtanggol mo ako at mapapasaya mo ang araw ko dito sa Pinas.”

“Ganun ba ako dati?” She nodded.

“Madaming nangyari.. Niyaya akong magpakasal ni Ralph pero pinigilan mo ako. Nagpunta tayo sa resort at dun natin nalamang gusto natin ang isa’t isa.” She lifted her head like she’s trying to remember everything.

Umupo siya dun sa side nung kama, Sumunod ako at tumabi sa kanya.. Hinawakan ko

ulit ang kamay niya. Kelangan niya nito, alam ko. Bakit ba nagagawa mo pa ring Ngumiti kahit alam mong nasasaktan ka na? Bakit ang galing mong itago ang nararamdaman mo?

“Nakilala mo si Minjee, pinakilala mo sakín ang dalawa mong kapatid. Nalaman mong aalis na ako ng Pinas nun. Maraming problema. Nagkagulo tayo pero sa huli kasama parin kita hanggang sa Korea pero mas lumala ang relasyon natin at nahantong sa ganito. Nakalimutan mo ako.”

“Sorry.”

“Hanggang sorry ka na lang ba talaga?” I froze. Natamaan ako.

“Hindi ko kaya. Wala akong magawa.”

“Kasi pinili mong walang gawin.” Hinigit niya pabalik ang kamay niya. Naiinis ako. Tama lahat ng sinasabi niya. “Hindi kita sinisisi kung bakit hindi mo ako maalala. Ikaw yun e, tsaka hindi ko pedeng pakielaman ang buhay mo.”

“Oo, desisyon ko yun pero wala ka sa kalagayan ko.”

“Nanggaling na ako dyan.” Tumayo siya. She inhaled deeply. “Pabayaán mo na ako. Sige pede ka ng umuwi.”

Nakatalikod siya sakín. Ayaw niyang humarap. Alam kong umiiyak siya, nararamdaman ko.. Niyakap ko siya mula sa likod niya. She stiffened her body. Umiyak siya lalo. I tightened my arms around her. Gusto ko na maramdaman niyang andito ako.

“Ilabas mo lang.” She cried a lot. She’s almost screaming. Iyak siya ng iyak. Makikita mong masyadong nasasaktan sa kalagayan niya. Tinanggal niya ang braso ko sa kanya at humarap sakín.

“Bakit kasi hindi mo ako magawang matandaan?!” I was taken aback. “Ang sakit e. Alam mo yun?! Sobra. Ang sakit sakit dito!” Tinuturo niya ang kinalalagyan ng puso niya.

“Sige ilabas mo. Ilabas mo at isigaw sa harap ko ang galit at hinanakit mo sakin. Gawin mo.”

“Akin ka nalang ulit.” She said calmly. “Please, akin ka nalang. Hindi ko kakayanin kung mawawala ka sakin at hindi ko na pedeng tawaging akin. Nagmamakaawa ako.” Awang awa siya sa sarili niya.

“...”

“Alam kong may nararamdaman ka, bakit tinatago mo?!” Hinampas nya ang dibdib ko. “Bakit?!”

“Wala akong tinatago.”

“Niloloko mo ang sarili mo.” Umiyak siya ng umiyak. “Sobrang sakit! Ramdam mo ba yun ha?! Parang sasabog ang puso ko tuwing makikita kong masaya ka sa piling ny—!”

Hindi ko na talaga kaya. Hinigit ko siya palapit sakin. I kissed her without saying anything. Hindi ko pedeng sabihin ang dahilan pero alam kong kaya kong iparamdam. I thought she’s going to refuse my kiss, pero hindi niya ako pinigilan.

The kiss was hot and getting intimate. I was making my way down to her shirt and she’s in charge of my top. Alam kong kelangan may mangyari. Isang magandang alaala para saming dalawa. She responds romantically. Mali man ‘to sa iba pero alam kong tama ‘to para saming dalawa.

She let go of the kiss and courted me going to her bed again. Masyado ko na pala talaga siyang nasaktan. She captured my lips into a kiss. We’re kissing like we missed each other very much. Yeah, I really missed her.

She grabbed a handful of my shirt and pulled me down to bed. I got on top of her and removed all her clothes and she’d done the same thing. Hinalikan ko ang parte na kaya kong halikan. I heard moans. She wants this. I want this. We need this, not for desire, but for our feelings.

I caressed her face and tried to be gentle.. She's not removing her hands around my neck. She kissed my shoulder and I kissed hers too. I heard her laughing. We're gentle. Same motion. We stopped and tried to catch our breath. She kissed me while I'm lying next to her. I smiled.

"Good night."

Hina's Pov

I moved and felt no one beside me. I opened my eyes. Wala nga siya. I frowned. Ginamit niya ako. How could he? Tumayo ako, feeling a little sore, at nagbihis na ako.. Naramdaman ko gustong pumatak ng luha ko. Naiinis talaga ako.

Naligo na ako agad. Hindi ko maiitanggi gusto ko, masaya ako sa nangyari at gusto kong magalit. Kung iisipin wala na naman akong karapatan para magalit sa kanya. It was just lust right? No affection—wait may affection pero man's needs lang yun. Wag kang bitter, Hina.

Bumaba ako at nakita si Kuya na kumakain sa dining area. He smiled when he saw me, tumayo siya at kumuha ng plato para makakain na din ako. Umupo ako sa silyang katapat niya, hindi ako nagsasalita. Ang awkward e.

"Nakita ko si Zai kaninang umaga, dito ba siya natulog?"

Natigilan ako. Nalaman kaya niya? Pano kung malaman niyang may nangyari samín? Mas maganda kung malaman nila, Pft! Bad Hina. Nag-smile lang ako kay Kuya. Napailing siya. Mukhang nakakahalata na siya sa kilos ko. Patay ako nito. ><

"Kinukulit ka pa rin ba nila?" I shook my head. "Tinanong ko kay manang kung anong nangyari." I gulped my drink. Oh shet. "Alam mo ang sinabi niya? Nakita daw niyang hinalkan ka niya."

"I asked him to kiss me." I stooped my head down. Patay ka sakín manang. ><

“Bakit ba kasi ang tigas ng ulo mo?”

“Masyado lang malambot ang puso ko sa kanya kuya.” Tumayo siya bigla. He’s mad.

“Kahit kelan talaga, ewan ko sayo.” Umalis siya at iniwan ako. Nanghina ang katawan ko. Wala na akong kakampi. Wala na.

Pagkatapos kong kumain, lumapit sakin si Manang at nagsorry kahit wala akong sinasabi. Tinanggap ko ang apology niya. Nung pumunta ako sa living room, andun si Yuki. Tiningnan ako niya ako pero inirapan lang ako ni Kuya. Aah! I hate it.

Umakyat ako sa kwarto ko at nagmasid sa buong paligid. Sa lugar na ‘to nangyari ang lahat. Gusto kong alalahanin lahat ng sinabi niya. Kinikilabutan ako. Inayos ko ang mga kalat nang may napansin ako na sulat sa side table ko.

Hina,

***I’m sorry and thank you for the night.
I hope na kaya mo pa rin, kasi ako kinakaya ko.
Pls. understand me. Take care.***

Zai.

Thank you for the night? Masyado ko ba siyang nasatisfied? I frowned. Stup1d. Binigay mo kasi Hina e. Kung si Akii nga napagsabihan mo, pero di mo nagawang pigilan ang sarili mo. Aren’t you ashamed of yourself?! *Nahihiya ako, pero di ko nacontrol nung siya ang kasama ko. Taena*

Anong kinakaya niya? Siya ba yung naghihirap? Mukha namang nagugusthan niya ang lahat di ba? May Monique siya tapos may naghahabol pa sa kanya, at ako yun. Humiga ako sa kama, we slept together and made love together. I sighed. Put—MAY NANGYARI SAMIN. Pano kung—pano kung—pano kung mabuntis ako? Eh ano pa,lalabas kang kabit. Saklap talaga

ng pinili mong buhay Hina. Di ka naawa sa sarili mo? Nakakadiri ka.

Narinig ko nalang tinatawag ako ni Kuya. Bati na kaya kami? Tumayo ako sa pagkakahiga ko at tumakbo pababa. Nakita ko Kevin, naghihintay. I froze. I felt guilt inside. Naiinis ako. Bakit ganito? Walang kaming commitment pero ang sama sa pakiramdam. Pinapaasa ko siya kahit alam kong mahirap na magkameron ng something samin. I like him but it's not the way he wanted. I like him cause he's a special friend.

“Hey gorgeous.” Gorgeous? Hahalikan niya sana ako sa pisngi pero iniwas ko yun. Nagulat siya.

“Sorry.” Yumuko ako. Hindi niya ako dapat mahal. Hindi ako karapatdapat para mahal ng taong ‘to. Masyado siyang masaktan. Kahit gusto kong subukan, hindi ko kaya.

“That’s weird.” He awkwardly smiled.

Kinuha ko ang kamay niya at hinigit papuntang terrace. Ang lugar kung saan kami madalas tumambay. Wala siyang expression. It took a while bago ako nakaisip ng mga tamang salita para masabi sa kanya ng ayos. Here it goes,

“Kevin, I like you. Alam kong alam mo yan. I really really do like you.” He smiled and expecting for something. “At hindi na hihigit yung nararamdaman ko sayo.”

“Alam ko naman e.” Alam niya?

“Ano?”

“Matagal ko ng alam yan. Pero sana hayaan mo lang ako.” He looked at me in the eyes. “Ako ang pumili nito, ako ang pumili para masaktan ako.” Pareho talaga kami ng kalagayan. Bakit ba di ko makita yung taong nagmamahal sakin? Bakit kasi imbes yung utak ko ang makakita, puso ko yung nakikiepal.

“It’ll be just difficult for us.”

“Alam mo naman palang mahirap e. Bakit di mo mai-let go si Zai?”

“Kasi mahal ko siya.”

“So alam mo na kung bakit di kita kayang bitawan?” I nod. Nasasaktan ako pero nasasaktan ko din siya. Ang gulo ng buhay namin. “Alam kong dadating ang panahon na yun. Yung tayo naman ang masaya.”

“Sana nga.”

Nagpaalam sakín si Kevin na matagal siyang mawawala. Pinauwi kasi siya ng parents niya dun sa mga lolo niya. Hinahanap daw kasi siya. Paborito kasi. Before leaving, hinalkan niya ako sa pisngi. Nagulat nalang ako ng dumampi labi niya sa pisngi ko. Naginit buong katawan ko.

“Ingat. I love you.” Hindi ako nakapagsalita. His voice was so sweet. I just smiled and unable to find the right words to say.

Naghigh five sina kuya at Kevin at Ngumiti sakín si kuya. Mukhang ayos na kami. Naramdaman kong ng-vibrate ang phone ko. I lit up the screen and saw his name. Si Zai. My hands were shaking. I felt anxious. Parang mali to.

I read his message and it says: “punta ako jan. may ssbhin ako sau.” Ano naman kayang Sasabihin niya sakín? Ganun ba yun kaimportante yun? I wanted to feel bad pero just can't. He's too influential to my heart.

May date sina kuya at Yuki kaya kami ulit ni manang ang maiiwan sa bahay. Lalo akong kinabahan sa mangyayari. Parang—nakakatakot ang Sasabihin niya sakín. Baka hindi ko kayanin. Parang nakakatakot alamin kung ano yun.

Tinawag ako ni Manang at nakita ko *siya* na nakatayo at nakatingin sakin. He smiled like nothing happen. I frowned. Ayokong makita siyang masaya sa nangyari. Yes, I'm happy pero hindi ko dapat ikatuwa ang nangyari. It's wrong. We wanted it pero committed siya at wala ng 'kami'.

Lumapit siya sakin. Hindi ako makaalis sa kinatatayuan ko. I wandered my eyes around kung nasa palagid lang namin si manang. Wala siya. Probably, nasa labas or nasa kitchen. I gulped. He's walking towards me. I stooped my head down. I sighed deeply. It's painful.

"What's the meaning of that crap?" Ohkay. It's not a crap. I know. Hinawakan niya ang pisngi ko. I looked straightly into his eyes. I felt bliss. I blushed.

"Don't you like it?" He smiled. "My gift?" I was annoyed. Fvck. Gift?

"Gift?"

"Ah. Like a remembrance? A souvenir?" He removed his hand from my cheek. Naiinis ako.

"What the hell are you saying?"

"Let's just forget what happened last night." I was shocked. Kalimutan?! is he insane?!

"Ganun lang ba talaga kadali yun para sayo?" Tumulikod siya sakin. I saw a frown forming to a smug.

"Oo naman." With that, he left me dumbfounded. Standing still not noticing I'm crying horribly.

I hate him.

CHAPTER 43

I bit my lower lip. I can feel my tears running down my cheeks. I felt grief. I felt grief to my own self because of letting him use my body for pleasure. I was just still. I want to move, but I can't. I was so weak to move.

I wanted to faint right at this moment. I really wanted so everyone will get nervous and help me. My hands were trembling uncontrollably. Why did he do such a thing? He's so mean, really really mean. *I want to end my life now.*

I'd never thought that life after letting Ethan go would be so awful and miserable. Akala ko talaga matapang na akong harapin ang mangyayari pero sa lahat ng nangyari kagabi, gusto ko ng sumuko. Gusto ko ng tapusin ang lahat sa ngayon. Pakiramdam ko, lalo akong nanghina at lalo akong nawalan ng pag-asa. Sabi ko na nga ba e. Ang tanga mo talaga Hina.

“Ma’am.. Ma’am?! MA’AM!” I can hear her but I can't answer back. **“Ma’am. Nako. Bakit po kayo ganyan?! Magsalita po kayo!”** She's shaking my body but I can't respond properly.

“Call—kuya. Say that I'm not feeling—well.” I passed out.

KEVIN'S POV

I'm panicking. I know. Shoot. Ano ba kasing ginawa ni Zai sa kanya?! Nakita ko si Akii na umiiyak sa living room nung pumasok ako, katabi niya si Andrew. He's comforting her. Si Yuki at Yuri nagaalala at hindi mapakali. Nakita ko naman si Ken na pababa at mukhang galit. Lumapit ako sa kanya.

“Samahan mo ako.” Nag-nod lang ako. Galit na galit siya. Ano ba talagang nangyari.

Hindi na ako nagkaroon ng chance na makita muna si Hina. Hindi ako makaka-hindi kay Ken kasi pakiramdam kong kelangan kong sumama sa kanya. Sumakay kami sa kotse niya. Walang nagsasalita samin at natatakot din ako na magtanong.

Nagulat ko ng tumigil kami sa tapat ng bahay nina Zai. He sighed. His eyes were very fierce. Natatakot talaga ako. Since kilala ako sa bahay nila, pinapasok kami agad. Tinawag nung maid nila si Zai. Lumabas naman agad si Zai at mukhang nagulat siya ng makita kami na pumunta sa kanila. Nakita ko rin si Monique. Leave in na ba sila?

“Bakit?”

“Bakit?” He repeated Zai’s words sarcastically. He smugged.

“Ano bang problema?” Ken glared at him. Nagulat ako ng biglang sinugod at sinuntok sa pisngi ni Ken si Zai. Natumba si Zai. Tumakbo si Monique sa kanya.

“Ano bang problema mo?!”

“Wag kang makielam dito kung gusto mong ikaw ang upakan ko!” Mukhang natakot si Monique sa banta ni Ken. Dahan dahang tumayo si Zai at pinunasan yung galos niya sa pisngi.

“Hindi ko alam kung bakit kayo nandito pero mukhang mali namang mageskandalo dito sa pamamahay ko.”

“Sa tingin mo, anong mas mali.. ang saktan ka o saktan ang kapatid ko ng pasadya?”

“Ano—?” Umatake ulit si Ken. He punched Zai’s face again. Mukhang nagulat si Zai sa mga nangyayari, hindi siya makalaban. Hawak hawak ni Ken ang collar ni Zai.

“Ilang beses ng nagtitiis ang kapatid ko!” He hit Zai again. This time, inawat ko na silang dalawa. “Bitawan mo ako Kevin, hindi pa ako tapos!”

“Tama na. Tama na!” He pushed me away. Natumba ako at sinugod ulit ni Ken si Zai. Tumayo ako pero—

“Gusto kitang patayin, alam mo yun?” Umiiyak si Ken. Hawak niya lang ulit ang damit si Zai habang nakaupo sila sa sahig. Parang nagmamakaawa si Ken sa kanya pero kita parin ang galit sa mga mata niya. “Masyado kang mahal ng kapatid ko.”

Tahimik kaming lahat. Hindi gumagalaw sina Zai at Ken. Sa tingin ko, pinipigil lang ni Ken ang sarili niya. Umiiyak parin siya. Napansin kong may namumuong luha sa mata ni Zai. Nakakapagtaka kung bakit. Dahan dahang tinanggal ni Ken ang kamay niya kay Zai.

“Tanggalin mo na kami sa araw ng kasal niyo. Ayokong makita ang kapatid kong nagpapaalam at nagiging miserable ang buhay pag nakikita ka niyang ikinakasal ka na.” Sinuntok niya ulit si Zai sa huling pagkakataon. Hinawakan ko na siya. Itinaas niya ang dalawang kamay niya, ibig sabihin tapos na. Wala na siyang gagawin.

“Sorry.” Natigilan kami ng marinig naming magsalita si Zai. “Pero hindi ko magagawang tanggalin si Hina sa kasal ko.”

“Nahihibang ka na. Masyado na kitang nahuhuli sa ginagawa mo.” Mukhang may ibig sabihin ang tono ng pagsasalita ni Ken. Hindi ko maexplain.

Nagmaneho agad si Ken papunta sa kanila. Bigla akong kinabahan. Narinig kong tumunog ang phone niya. Lalo akong kinabahan ng marinig ko ang usapan nila. Si Hina! Natataranta na kaming dalawa ni Ken. Pagkatigil namin, tumakbo na agad kami papasok ng bahay nila. They we’re screaming inside Hina’s room.

“Please Hina, don’t do that.” Umiiyak silang lahat at mukhang kinakabahan din si Andrew.

“Teka.. Ken!” pumasok kami sa kwarto ni Hina.

“HINA BITAWAN MO YAN!” nagulat kami ng may makita kaming blade sa kamay niya.

“Wag kayong lalapit sakin!” She’s crying down in pain. Nanginginig ang kamay niya.

“Hina..”

“Ginamit niya ako Kevin! Ginamit niya ako!!” She was inching the blade down to her wrist.

“Hina, please. Don’t do that.” Lumapit ako sa kanya pero umuurong siya palayo.

“Naiintindihan mo naman ako Kevin di ba?”

“Please. Bitawan mo yan.”

“I’ll cut my life here first.” Napasigaw si Akii. I can see her blood oozing down to her wrist. She fainted. I froze.

“Hina, ileon meongcheongi! Wae jasinege ileon jiseulhaneungeoya?! ” (You idiot! Why are you doing this to yourself?!) Binuhat niya si Hina. “Ano ba?! Dalhin natin siya sa ospital!”

Isinugod namin si Hina sa ospital. Susunod naman sina Akii, muntikan narin kasing himatayin si Akii sa nangyari. Nasa labas kami ng room ni Hina, the doctor is still examining her condition. Hindi naman daw masyadong malalim yung sugat pero muntikan na rin daw siya. Mukhang hindi mapakali si Ken sa nangyayari. Papunta na rin dito ang mga magulang ni Hina.

“Si Zai ang may kasalanan ng lahat.” hanggang ngayon hindi ko pa rin alam ang buong istorya. Hinayaan ko lang siyang magsalita. “Ngayong umaga, nakita ko siyang papalabas ng bahay namin. Dun ata siya natulog e, mukhang masaya siya after nun. Tapos binalita sakín ni manang na pumunta ulit dun si Zai. May sinabi daw ‘to kay Hina at nalaman nalang niyang unconscious si Hina.”

“Sa inyo natulog si Zai?”

“Hindi ko sigurado. Pero hindi ko gusto kung dun nga talaga siya nagpalipas ng gabi samin. Ayokong magbigay ng conclusion pero—alam kong may nangyaring ayaw ko.” I gulped.

“Sana naman—sana naman wala.” He nodded.

“Where’s Hina?!” I heard Ken’s mother almost slipping herself down while running.. I saw his dad with full of anger in his eyes. I smell some trouble. Pero kung ako nga ang nasa kalagayan nila, may gagawin ako para makaganti sa gumawa nito kay Hina.

“Don’t ever say that stupid man’s name again.” He said. Nag-nod lang si Ken.

Lumabas na yung doctor na um-examine kay Hina. He said that she’s fine now. She’s emotionally stress at kelangan niyang mabantayan for a reason na baka ulitin niya ang ginawa niya. Yung wound niya, ayos na rin. She lost some bloods pero naagapan naman daw. Buti nalang daw at naisugod siya sa ospital agad.

We sighed for what we heard. That’s really an ease for us. Lumabas si tito Kenny at Ken para sa mga bilin ng doctor. Naiwan kami dito ng mommy ni Ken. She was comforting her. Alam kong hindi niya tunay na anak si Hina pero malapit ‘to dito. Naiinggit ako. Hindi kami ganito ka-close ng parents ko.

“I love her. You know that, right?” I nod. “I know Zai love her too. He can’t just express it now. I can feel it.” Nasaktan naman ako dun. Alam kong gusto nila si Zai. Pero wag naman ganun.

“Zai’s the reason behind why Hina committed suicide.”

“I understand her, she was just hurt. She loves Zai so much.” I frowned. “I wanted Zai out of her life but it’s still Hina’s decision if she’ll stay away from him or not. I know that you understand her too because you are in the same condition.”

“What do you mean Tita?”

“You love Hina but she can’t love you the way you wanted her to love you and she loves Zai but Zai can’t love her back anymore.” Nagulat ako sa mga sinasabi niya. Parang napagdaanan na niya ang mga ganitong bagay. “I’ve experienced this before, that’s why it’s easy for me to

empathize the two of you.”

Mga ilang days ang itatagal muna dito ni Hina since mas mababantayan siya ng ayos kung nasa ospital kami. Inihatid muna ni Ken ang parents niya sa kanila. Nagkaroon kami ng shifting hours kung sino magbabantay kay Hina. Mukhang mas mapapatagal pa siya sa school. I smiled. Tae, bakit yun pangpagaaral niya ang iniisip ko?

“Kevin, tubig oh.” Iniabot niya sakín yung bote na may lamang tubig. Niyakap naman ako ni Yuki mula sa likod ko.

“She’ll be all right, di ba?” She whispered. I nod.

“Yuki at Akii, tara na. Ihahatid ko na kayo. Masama naman pag kayo rin ay masyadong napagod.”

“Sige na, dito nalang muna kami ni Kevin.” Lumabas na silang tatlo. Inintay namin silang makaalis. “Anong balak mong gawin?”

“Bukas.”

“Kaibigan parin natin siya, Kevin. Di rin tayo sigurado.”

“Kaibigan din natin si Hina. Mali ang ginawa niya at alam nating dalawang nananadya na yung lalaking yun.”

“Akala ko ako lang ang nakakaramdam.”

“Halata naman sa kanya di ba? Sumusobra na siya.”

“Gagawin natin ‘to para kay Hina ha? Hindi dahil sa sama ng loob mo.”

“Oo. Alam ko.” I reached Hina’s hand and sighed. I kissed it. Andrew patted my shoulder. “Hindi ako makakapayag ng hindi natin nagagawa yun sa kanya.”

I closed my eyes. Hindi ko kayang makasakit ng kaibigan pero alang-alang kay Hina, gagawin ko yun. Kelangan niya ng leksyon at hindi ko matitiis na hindi siya naigaganti sa lokong yun. Masyado ng nagpapakahirap si Hina para sa kanya. Hindi lang puro saya ang dapat niyang maramdaman.

Naramdaman kong may humahaplos na malamig na kamay sa mukha ko. Isang malamig at malambot ng kamay. Kilala ko kung kaninong kamay yun. Idinilat ko ang mga mata ko. Nakatulog na rin pala ako. Nakita ko siya. Walang ekspresyon sa mukha.

Tumayo siya dahan dahan sa kama niya. Napatayo din ako. Natatakot ako, baka matumba siya. Naglakad siya palapit sa malaking bintana sa kwarto niya. Nakatitig lang ako sa kanya. She started to cry. Pinipigilan niya pero di niya kaya.

“Sana di niyo nalang ako dinala dito.”

“Hindi naman kami papayag na mawala ka samin.”

Sinubukan niyang Ngumiti pero patuloy parin ang mga luha niya sa pagbaagsak. Gusto ko siyang yakapin pero mukhang iba ang gusto niyang yumakap sa kanya.. She touched her womb like there’s someone in there.

“Pano nalang kung may maging resulta ang lahat?” Lalo kong napatunayan ang panghihinala namin nina Ken.

“Umamin ka nga samin Hina. Meron bang nangyari?”

“Naging tanga ako Kev. Sobra. Masyado akong nagpadala.”

Nainis ako. Sabi ko na nga ba. Bakit ba kasi siya pa?! Bakit pa dun sa lalaking yun?! Bakit kasi hindi na lang ako ang minahal ni Hina? Napatungo ako sa narinig ko. Tumakbo ako sa labas. My hands were shaking awfully when I reached my phone. I dialed Andrew’s number.

“Papunta na ako sa kanila.”

Nagkita kami ni Andrew sa tapat ng bahay ni Zai. Pinapasok naman kami nung maid. Hindi nila ang gagawin namin nila dito. Mukhang kinakabahan si Andrew pero nagagalit din siya. Nakasalubong namin si Monique, hindi namin siya pinansin kahit binati niya kami. Nakita namin siyang nakadapa sa kama niya.

“Zai.” He moved a bit nung marinig niya ang boses ko. Tumayo siya dahan dahan at humarap samin. “Hayop ka!”

“Putcha talaga!”

We hit several times on his face and body. Pero hindi ako makontento, Natumba siya sa sahig. Lalo akong nagagalit pagnakikita ko ang mukha niya. I booted him and he screamed for pain. I jolted him as many as I can pero hindi ko mapigilan ang sarili kong hindi mapaiyak sa sama ng loob. Sisipain ko sana ulit pero pinigilan na ako ni Andrew.

“Tama na pare.”

“Zai!” Narinig kami ni Monique at tumakbo siya papalapit kay Zai. He coughed his blood out of his mouth. “Matapos niyong gulpihin siya kagabi, uulitin niyo pa?!”

“Kakuntsaba ka niya di ba?!” She glared at me as if she didn’t know anything. “Galing mong magpanggap! Kayong dalawa!”

“Sorry.”

“Ginamit niyo ang kahinaan niya. Hindi dahil alam niyong mahina siya ngayon, kelangan niyo na siyang bugbugin ng ganito! Alam niyo bang naglalasing siya dahil sa paninisi niyo sa kanya?!”
Lasing?

“Lumabas ka na Monique.”

“Pero—”

“Labas!” Nagulat si Monique at Sumunod naman siya kay Zai. Pinilit niyang tumayo kahit pagewang gewang siya. Nanghihina ang katawan ko.

“Umalis na tayo dito.”

“Teka. Nakakatayo pa ako oh. Hindi pa kayo tapos.”

“Ano bang problema mo ha?!” Susugudin sana siya ulit ni Andrew pero pinigilan ko siya.

“Tapusin niyo nalang buhay ko. Mas maganda pa yun kesa lokohin ko pa kayo at ang sarili ko.”

Ngumiti siya pero tumutulo na ang luha niya. Nakita ko si Hina sa mukha niya. Naglakad siya papalapit sa table malapit sa kanya. Inabot niya yung bote ng beer dun at ininom. Ininom niya hanggang maubos ang laman. Tinapon niya yun pagkatapos. Paulit ulit niyang ginawa yun.

“Galit kayo sakín di ba?”

“Gag0 ka e.”

“Mismo.” He drank the last of it and collapsed. Marami siyang galos sa mukha at katawan. Mukhang may mas naunang gumulpi sa kanya kesa sa amin. Gusto kong maawa pero mas nangunguna pa rin ang galit ko sa kanya.

“Tara na.” Tinapik ni Andrew and balikat ko matapos niyang alalayan si Zai para makahiga ‘to sa kama niya.

“Kaibigan pa rin natin sya?”

“Syempre naman.”

Hina’s POV

Iniwan ako ni Kevin pero nagkaron din siya agad ng kapalit. Hindi ako pedeng tumakas. Bullsh.t. Binabantayan ako ng nurse. He let me lay down back to bed. Akala ko katapusan ko na. Bakit nga ba hindi pa Niya ako kinuha? Oops, sorry Lord.

“Sorry pero di po pede!” Nagulat ako ng nakita ko si Ethan na nagpupumilit na pumasok sa kwarto ko.

“Ethan..”

“Sorry po. Mapilit siya e.” Nagsign lang ako sa nurse na iwanan kaming dalawa.

“You have to know something.”

“What should I know, the fact that I was fooled again?”

“Aniyo! Dangsini geudeului gyeolhonsigeul meomchul su eobs-eo!” I froze.

“Seriously?”

“Yes. Just believe me.”

CHAPTER 44

Nailabas na ako sa ospital. I was sent home while my parents visited some of our relatives in the province. Since I was just pulled out of the hospital, I can't come. Kuya ken was left to take good care of me.

Dumiretso ako sa kwarto ko. I saw changes. Inayos nila ang kwarto ko. Being too sensitive. Bakit sila ganun? Oo, nag-attempt ako ng suicide. Ganun na ba talaga ang takot nilang mawala ang black sheep sa pamilya nila? Oh come on. Nobody wants me here. Nobody.

I rested down myself to my bed and closed my eyes. I saw *him*. I think of him again. Asan kaya siya ngayon? Is he with Monique again? Possible. He's really doing it well. He invades my mind completely until I'm lost. I tried to control my tears. *Why do I always failed getting over him?*

I disgust myself. Ang tanga tanga ko. Should I accept the fact now that I was ruined by the guy that can't love me back? Masyado kong inisip na mahal ko siya. I stared at my womb again. Pano kung may mabuo? Eh di mas lalong miserable at magdudusa ako ngayon? Anong sasabihin ko tungkol sa tatay nito? Isa akong kabit? Isa akong tangang babae?

“Why do I have to suffer so much?”

I felt my lips. I sighed. I miss his kisses, totally. Gusto kong lumayo, pero I really find it hard to get him away from me. Lalo na yung sinabi ni Ethan. Totoo ba yun? He said that I could stop the wedding, but how? I was ready to listen pero dumating si Kuya at pinalabas siya. I can't blame him. Sinaktan ni Ethan ang kapatid niya, at ako yun.

“You have to know something.”

“What should I know, the fact that I was fooled again?”

“Aniyo! Dangsinì geudeului gyeolhonsigeul meomchul su eobs-eo!” (No! You can stop their wedding!) I froze.

“ Seriously?”

“Yes. Just believe me.”

“H—how?” I felt something that he’s telling the truth. Can I really stop their wedding?

“You must know something about Zai’s fiancée.” Monique? “She’s my—” Biglang nagbukas ang pinto. Si kuya.

“Ilang ulit ko bang sasabihin sayo na huwag ka ng magpapakita samin?!”

“Meron kayong dapat malaman!”

“Ano? Lolokohin mo na naman ang kapatid ko?!” Alam kong gusto ng saktan ng kapatid ko si Ethan pero pinipigilan niya. “Umalis ka na.”

Wala ng nagawa si Ethan. Bago siya umalis, Tumingin siya sakín. Isang tingin na may meaning. Meron talaga siyang dapat sabihin pero hindi ko kayang itanong. Maaring tama si kuya. Mahirap ng magtiwala sa taong niloko ka na. Mahirap.

Can I give Ethan a chance? Should I lend my ears to hear what he should say about the wedding stuff? Should I stop their wedding? Kung mapipigil ko ang kasal nila, makukuha ko ba pabalik si Zai sakín? Ilang lingo nalang. Kaya ko pa ba? Sumuko nalang kaya ako?

Uminit ang pisngi ko. I cried. Kaya ko nga bang pakawalan ang taong pinakamamahal ko? Kaya ko ba talaga? Narinig kong bumukas ang pinto. I ignored it. I faced my window. I felt my bed moving. Someone lay beside me. He hugged me from behind. I cried more. My heart felt ease.

“Tahan na.”

“Hindi ko alam kung kaya ko pa kuya.”

“Malakas ka. Kaya mo.”

“Akala ko si Ethan lang ang makakasakit sakin ng ganun pero mas sinaktan ako ni Zai.” He didn’t answer back. He wants me to let it go out of my chest. “Ayokong mawala siya sakin.”

“Shh..”

“I can’t let him go.” His hug became more firm. I need this. Buti nalang andyan ang kapatid ko. “I really can’t.”

“Do you want to see him?” I nod. “Really?”

“Yes but it’ll hurt.”

“Ano ba talagang gusto mo?”

“His love.” I heard him sigh.

“Take a rest.” tumayo na siya at inayos ang higa ko. He planted a kiss on my forehead. I smiled. “Leave it all to kuya.”

I'm leaving it all to him. I closed my eyes.

Ken's POV

Iniwan ko na si Hina. Kelangan niyang magpahinga. Bumaba ako at nakita ko siyang naghihintay. Nangmakita niya ako, napatayo siya. Mukhang kinakabahan siya sa mangyayari. Hindi ko maitagong galit parin ako sa kanya.

"Gusto mo ng maiinom?" He shook his head. He's tense. "Hindi na ako magsasayang ng oras. Umamin ka saakin. Ano ba talagang balak mo?"

"Naalala mo yung dahilan kung bakit ko iniwan si Hina?" Napansin kong magaling na siyang magtagalog. Matagal din siyang tinuruan ni Hina.

"Oo naman."

"Mikhan, pasok ka na." May tumakbong batang babae papasok ng bahay. Nagulat ako. "Ito ang dahilan kung bakit."

"Sino siya?"

"Si Mikhan—anak ko." Nagulat ako sa sinabi niya. "Almost 3 years ko rin siyang tinago sa lahat. Me and my family hid her from everyone since her mother doesn't want anyone to know about her."

"Papa, nan uliga eommaleul boleogeoya al-assneunde?" (I thought we're gonna see mama?)

"Najungii, arraso?" (Later, understand?) She pouted her lips while nodding. Ethan patted her head and smiled. "Si Mikhan ang dahilan kung bakit hindi ko magawang mabalikan si Hina kahit mahal na mahal ko ang kapatid mo."

“Bakit ayaw ng mommy ni Mikhan na makilala siya?” Napangiti si Ethan pero halatang gusto niyang iwasan ang tanong.

“Masyado kaming bata nung nagkasala kami.” He joked. “Natakot siya na baka kamuhian siya ng tao. Aksidente kasi ang nangyari. I was here in the Philippines when I met her. She was so elegant yet innocent. Then it happened. Lumabas si Mikhan.”

Napatingin si Mikhan nung sinabi ni Ethan ang pangalan niya. Mukhang aware siya na siya ang pinaguusapan namin. I smiled at her and she smiled back. Nanlaki ang mata ko ng may maalala ako sa mukha niya. May kamukha siya pero di ako makasiguro kung siya nga yun. It can't be her.

“She’s like a photocopy of her mother. Siguro naman kilala mo na kung sino ang sinasabi ko.”

“Jeon il mideul su eobs-eo.” (I can’t believe this.) She.t

“Oh? Dangsineun hangug-in?” (Are you a Korean?)I nod. She smiled.

“Kaya pala gusto mong sabihin kay Hina.”

“Tutulungan ko kayo. Basta hayaan niyo lang ako.” Mukhang seryoso siya. “Bibisitahin namin ang mommy niya ngayon. Kung gusto mo, ipapakita ko ang proofs. Ipadadala ko yun bukas dito.”

“Bakit mo ‘to ginagawa?”

“I love Hina but I’ve hurt her. Gusto kong bumawi at Ayoko na ng nasasaktan siya.”

“I trust you.”

Matapos ng paguusap namin ni Ethan, pumasok sa utak ko yung sinabi at gusto ni Hina. Naawa ako sa kanya pero naiinis din ako. Pero sa ikakasaya niya, sige gagawin ko. I dialed his number. Kelangan ko din malaman ang totoo. He answered at mukhang nagulat siya ng nalaman niyang ako ang tumawag.

“Sige, aasahan ko yan.”

Bumalik ako sa kwarto ni Hina. She’s crying again. Hindi na nakakapagtaka kung iiyak siya ng iiyak. Pag binalik namin siya sa Korea, baka lalo siyang malungkot. Pagnag-stay kami dito sa Philippines, malulungkot din siya kasi nakikita niya ang taong may dahilan ng kanyang pagkalungkot.

Lumapit ulit ako sa kanya. She was crying silently pero alam mo na nasasaktan siya ng sobra. Natatakot ako. Ang bata bata pa ng kapatid ko. She’ll just turn 17. Pero bakit ang hirap na ng pinagdadaan niya? Yes, she’s mature pero hindi dahil dun kelangan na niyang mapagdaanan ang lahat.

“Oppa, mianhae.” She said sorry.

“Wae?” (Why?)

“I caused so much problem to our family. I think Lolo is right, that I’m a black sheep in our family. I should take his offer.” I gulped upon hearing her words.

“You want to marry Ralph?”

“I think so. Maybe that’s the way to end this crap.”

“Please, think of what you’re saying.”

“That’s the only way Kuya, I can’t marry my true love though.”

“You’re confused. Take a rest and forget about Ralph okay?”

She nodded and closed her eyes. Pati ang forced marriage hanggang ngayon iniisip pa rin niya. Matagal na yun pero naulit samin ni lolo na kelangan niyang magpakasal kay Ralph nung nagstay kami sa Korea. I don’t want to be Ralph’s future brother-in-law. I won’t take that.

Nag-ayos na ako. Nagpaalam ako kay manang na bantayan si Hina habang wala ako. Pumunta na ako sa tagpuan namin. Nasa malayo palang ako, nakita ko na siyang naghihintay. Mukhang pagod na pagod siya at maraming galos sa mukha.

“Hey.”

“Ken.” Napakamot siya sa ulo. Nahihiya siguro. “Ayoko na rin naman magtago e.”

“Bakit mo yun ginawa sa kapatid ko?”

“Alam kong kelangan. Ayokong mapalayo siya sakin ng basta basta nalang.” He sighed. “Wala akong balak saktan siya pero—”

“Pero sinasaktan mo parin siya!” Hinigit ko siya sa kwelyo niya. Bakit hindi pa rin siya lumalaban?

“Hindi ko sinasadya yun.”

“Hindi snasadya?!”

“Panigurado akong alam mo kung bakit ako nagkakaganito!” nagulat ako sa sinabi niya. “Alam kong alam mong, nahihrapan din ako sa sitwasyon namin!”

“Bakit ayaw mong lumaban?” Binitawan ko siya.

“Ginawa ko yun. Pero walang epekto. Hawak nila ang buhay ko.”

“matatag ka naman di ba? Lumalaban si Hina. Sana ikaw din.”

“Gusto ko man pero wala na akong magagawa.”

“Ang ta.nga mo.”

“Alam ko.” Napaupo siya sa bench. Tinitigan niya ang palad niya. “Kung may maging resulta ang lahat, ikaw na ang bahala sa kanila.”

“Hindi ako makakapayag.”

“Per—”

“Kelangan maging kayo parin sa huli.” Dapat lang ‘to. “Date my sister every time you can.”

“Sure.”

CHAPTER 45

Iminulat ko ang mata ko ng wala sa bahay si Kuya. Tinawag ako ni Manang para kumain. Sumunod naman ako. Ayoko ng magpasaway kahit gustong gusto ko na. Naawa na lang ako sa kapatid at mga magulang ko. Masaydo na akong pabigat sa kanila.

“San po kaya nagpunta si kuya?”

“Nako, di naman po nasabi kung san siya pupunta.” nagpatungo nalang ako sa sinagot ni manang. I continue eating my lunch.

Pinailaw ko ang screen ng phone ko. Ignored ko lahat ng messages pero nagulat ako ng may dumating ulit na messages. Bakit pa siya magtext sakin? Ano pang kelangan nito sakin? Pinabayaang ko lang. After 5 minutes, 10 messages all from him. Anong problema nito? I opened the messages one by one.

From: Zai

Ok k n b?

Mukha ba akong okay? Malamang hindi.

From: Zai

Mianhae. Pls forgive me. :(

Sorry for what?

From: Zai

Cn we talk? I wnt to see you now.

Kinabahan ako. Parang walang nangyari nung isang araw ah?

From: Zai

I'm sorry. Pnthan kita ha? Intyn mo ko.

Bigla akong nanlamig. Pupuntahan nga ba niya ako? Ilang minutes ang nakakalipas matapos kong mareceive ang text. Baka nagbibiro lang siya. What should I expect from him? Niloko na nga ako, ako pa tong aasa na pupuntahan nga niya ako.

Natigilan ako ng marinig kong may nag-door bell sa may gate. Nagtindigan ang balahibo ko sa braso. Siya kaya yun? Ano ka ba Hina, nagtext siya na pupunta siya kaya malamang pumunta nga yun. Pero—di naman sure di ba? Pedeng paasahin niya lang din ako tulad ng dati.

"You look nervous. Any problem?" I was taken aback when he approached me. Akala ko si—ayan. Umaasa na naman ako. *"Wala ako mamaya ha?"*

"Bakit?"

"Secret." Dumila siya sakin.

"Sus. May date." Ginulo niya ang buhok ko at tumawa. Adik.

Pinilit ko ng alisin sa ulo ko ang tungkol sa pagpunta ni Zai dito. Impossible. Hindi mangyayari yun. Gusto niya lang akong saktan. Gusto niya akong pahirapan. Bakit ba ang gulo gulo niya? Bakit ba ayaw niya parin akong tantanan?

Biglang tumunog ang phone ko. Yung Pianist. How did he get my number? I answered the call. He's been talking me about the piece I'm going to sing for the wedding. Am I still "in" in that wedding? There are some changes sa kakantahin ko at meron pa palang parang party na dapat kong kantahan. It will be hold 2 days before their day. Pft.

"I don't think that I'm still going to be their singer."

"Are you kidding me? The couple is still bugging me to catch up on you."

"But there are some problems and I don't think that they want me to sing for them anymore."

"No matter what the problem is, forget about it. I also want you to sing. You're awesome. You should sing."

"I don't know..."

"I'll visit you this week. Okay? Bye."

“But—” He hung up.

“Who’s that?”

“Pianist sa wedding nila. Parang ewan lang e. Di na naman siguro ako pupunta dun. Alam kong di na ako invited dun.” I pouted my lips. Umupo ako sa couch para manuod ng tv.

“Di ka naman nakakasigurado di ba?” I’m confused. Why is he asking me that kind of question?
“Malay mo invited ka pa rin. Wala naman silang sinasabi, di ba?”

“Are you serious on what you’re saying right now?”

“A-huh?” he said while nodding. “Don’t look at me like that. You’re freaking me out.” He glared at me.

“I don’t care. You’re so weird.”

“You’re weirder. Pft. I’m going.” He patted my head and kissed my forehead. I just nodded.
“Take care.” He whispered. Is there really something wrong?

I browsed the every channel but I really do find it boring. I want to do something. Should I call Kevin to take me out? Pero nakakahiya. Baka busy siya ngayon. Si Akii at Andrew, and alam ko may date sila ngayon. Pft. Si Yuki at Yuri kasama naman ni Kuya. Why am I such a Loner? I hate it.

“**Tuloy po kayo.**” Narinig ko nalang na binuksan ni Manang ang pinto. Bisita?

“**Thank you. Si Hina po?**” Nanlaki ang mata ko ng makita kong pumasok at pinapasok pa talaga ni Manang. WTF? Hindi ba siya—I mean—okay lang ba ang mga tao ngayon?!

“Dito po.” Tinuro ako ni manang. Not knowing na bonggang bongga ang pose ko sa sofa. O.O

“Wow.” Inayos ko ang upo ko at umirap sa kanya. I ignored him. Bakit siya nandito? Wala bang ginawang rules ang parents ko na wag siyang pahintulutang pumunta dito?

“If you’re gonna do sh.ts, you may leave at once.”

“Taray. I’m visiting. I want to check if you’re fine.”

“I’m better. Maybe days when I was in the hospital, dun ako miserable pero don’t worry. Narealize ko ng okay na ako pagwala ka.” Fine. I lied. I’m not okay. ><

“I see. Good for you. Here.” he placed a box on the table. I looked at him confused pero iniwas ko rin ang tingin ko nung Tumingin siya sa sakin. “Peace offering.”

“Nananadya ka ba?”

“What do you mean?”

“What the eff is this?” I pointed the cake.

“Like I said, it’s a peace offering. I want to say sorry.”

“You’re crazy. Wait. Let me rephrase that, you’re insane!” I glared at him. “Kung akala mong madadaan mo ako sa cake na dala mo, no way Zai. It’s not that easy.”

“I know it’s not enough.” he smiled. “Manang, pakipasok po.”

Napatayo ako ng makita ko na may pinapasok na mga bagay si manang tulad ng ice creams, candies, more cakes, fruits, flowers and teddies. What the eff is going on? I was

dumbfounded. Ano bang nangyayari sa Earth ngayon?

“Still not enough?”

“Di ko kelangan ang mga yan.” I want to walk out. I passed him but he stop me by pulling my arm. “Let me go.”

“Not until you forgive me.” He’s face is straight. So sincere and serious. I pulled my arm back.

“What’s going on?! Akala mo ba talagang ganun na yun kadali?! YOU USED ME ZAI! I WAS FVCKING USED! Don’t you get it?! Sa tingin mo ba, mapapatawad kita sa mga binibigay at pinapakita mo sakin ngayon?! You’re wrong Zai.” Tinuloy ko ang paglalakad palayo sa kanya. But I was stopped again. I can’t fight.

“Sorry.” I felt my weakness again. He tightens his hug. Lalo akong nanghihina. “I’ll do everything. Just please, forgive me.”

“You can’t do everything. You can’t.”

“I can!”

“Kaya mo bang wag magpakasal sa kanya?” Naramdaman kong nawawala ang yakap niya sakin. “just what I have expected. Wag mo ng ipilit Zai.”

“But at least, let me make you happy.”

“I won’t allow it. Your love is the only thing that can make me happy.” Naglakad ako papuntang kwarto ko.

Wala ng pumigil sakin. Sumuko na rin siya siguro. Naligo na ako at nagpalit ng damit. Why is it so boring today? Pagkatapos kong magayos, nawala na ang mga gamit na pinapasok ni Zai. Baka kinuha na niya pabalik. Di ko rin naman kelangan yun e.

I decided to roam around our garden. Pagkalabas ko sa terrace I found the flowers arrange there. I saw him. Bakit di pa rin siya umaalis? I stared at him. He's looking way up high like he's thinking really hard.

"Ganda ng araw ngayon."

"Bakit ba andito ka pa rin?"

"Sabi ko naman di ba, di ako aalis dito hangga't di mo pa ako napapatawad." Lumapit siya sakín, I stepped backward. "Seryoso ako."

"Wag mo ng ipilit." tumalikod ako sa kanya.

"Nakaayos ka na pala. Tara na."

"What?" He pulled me goint outside.

"Magdadate tayo." He winked at me. My eyes were wide round. Seriously?

"Gusto ko nun. Tsaka nito at yan." Turo siya ng turo ng cupcakes. Para siyang bata. He smiled at me. "Thanks." Ngumiti din siya dun sa babaeng nasa cashier. She tucked her hair behind her ear. Pft.

"Ano bang ginagawa natin dito?"

"Nagdedate?" I pouted my lips. He's really insane. "Cute mo talaga."

Nagulat ako ng pinisil niya ang pisngi ko. He smiled. Bakit parang walang nangyari nung isang araw? Bigla niyang hinawakan ang kamay ko. I tried to pull it back pero ayaw niyang bitawan. Pinagtitinginan na kami ng mga tao sa mall. They must be thinking that the famous “ex-couple” is going out again. How cute, right? TSS.

He asked me if I wanted to eat, I said no. He offered me to buy something at different stalls, I said no. He invited me to watch movie, but I refused. He must be p1ssed off now, but why does he still manages his lips to smile? Bakit?

“Gusto mo nun?” He pointed the teddy bear stall. Naalala ko si Zalina.

“Stop this Zai.”

“What ‘this’?”

“This. This crap. It’s not funny and I don’t like it.” He frown pero Ngumiti din siya agad.

“I want to make it up for you. Before letting you go, I want to feel happiness first. I want us to be happy for the last week before my wedding.”

“But you’re just making it difficult!” He tighten hold on my hand. His palm is hot and comforting.

“At least, I know that we’re happy.” He’s still smiling. “Tara samin.”

“Pano si Monique?” I asked. Teka. Mali ata ang sinabi ko?

“Wala siya. Umalis.” Hinigit na niya ako palabas ng mall.

Nakadating kami sa kanila. He’s still holding my hand. Feeling ko nga ata basing basa

na ng pawis ang kamay naming dalawa. Di naman kami pasmado pero basa talaga. Pramis. Pumasok agad kami sa kwarto niya. Wala paring nagbabago. Parehong pareho. Siguro tambak lang beers and wine sa isang side ng kwarto.

“Drunkard.”

“Gangster e.” He joked. Nabitawan din niya ang kamay ko. Napansin kong may sugat siya sa mukha. “Palit lang ako ha?”

Tumango lang ako. I was shocked when I saw bruises on his body when he took off his shirt bago pumasok sa banyo. Is he joining on fights again? Nakalabas na siya and his hair is such a mess. He looked at me and smiled. Laging ganun ang ginagawa niya.

“Who beat you?”

He froze, “Don’t ask. You don’t want to know.”

“Are you into gangster fights again?”

“No.” He said plainly.

“Then why do you have bruises and wounds?”

“Believe me, you really don’t want to know.”

Hindi na niya sinagot ang mga tanong ko. Iniiwasan niyang siya ang maging topic ng usapan namin. Kahit alam kong awkward, mina-manage naming maging in touch sa isa’t isa. We chat like nothing happen. We laugh and joke around like there’s nothing wrong.

“nga pala, you’re wedding pianist called me. Asking me about the pieces I have to sing.”

“Never go to our wedding.”

“Why?” Look? I’m not invited. Pft.

“Mas mahhirapan ako.”

“Please be honest Zai. Do you really want to get married?”

“No.” He answered while shaking his head.

“If you don’t want it, why are you engaged to Monique and dated to have wedding next week?”

“I’m obliged to do so.” Oblige? Ibig sabihin—

“I don’t get it.”

“I want to stay like this.” He inched his face towards mine. “Until forever. But I know that I can’t.”

“But can you let Zai Zerezo love you for this week?”

CHAPTER 46

I’m lost with all his sweet words and actions. I’m missing the whole of him, I really do. We’ve been “on” again for 3 days now. 4 days left, alisin pa yung party day nila before the

wedding. Eh di, we still have 3 days being together, HAPPY. The last time.

“Yow, say something.” He’s holding a video recorder. **“Our 3rd day. Cool, right?”**

“Three days ka na rin nag rerecord.”

“It-treasure ko nga daw e.” He winked at me while focusing the camera on me.

“I missed you, I’m missing you and I’ll miss you.” He froze. I smiled. **“I’m treasuring the last days I can still be with Zai Zerezo. I hope we can stay like this forever but as our destiny’s choice, we can’t. I know it’s painful but we’ll do everything just to make us both happy.”**

He put the video camera over the table and the lens directed to us. His face has no expression at all. He is staring at me while I stare back. I gulped. He inched his face and uttered the words I’ve been longing to hear. He kissed me.

After that not-so-long kiss, he hugged me. A hug like he never wants to let go. I hug back. Bigla kong naalala yung nangyari samin dati. May maging resulta nga kaya? Halos isang lingo narin yun. I don’t want to expect something. Mahirap na. Kung meron man, It’s either na—maging masaya ako o hindi.

Masaya ako kasi alam kong hindi lang pagkakasala ang lahat. I know we wanted it to happen. But on the other hand, I don’t want to be titled as ‘kabit’ or ‘family wrecker’. He’s getting married anytime soon. Alam na namin sa isa’t isa na wala na talagang pag-asa. Kahit ipilit namin.

Hinawakan niya ang kamay ko. I looked on our locked hands. Naaawa ako sa sarili ko. Does he have to do this? Do we have to experience this kind of pain? We’re dating secretly to satisfy ourselves. We’re fooling everyone. All are lies, nothing but bunch of lies but we can’t deny the fact that we love what we’re doing right now.

“Tara. I wanted to do something.” he smiled. He pulled me up so I can stand up. He rested his arms over my shoulder and I crossed mine to his waist.

“What something?”

“Secret.” I pouted my lips and he giggled.

Di na ako nagsalita. Ayokong makipagtalo sa kanya. He took the video recorder and continue capturing videos. Kahit ba naman paglalakad namin kelangang irecord? He’ll state some jokes and I’ll laugh then he’ll laugh too. Ganun lang ng ganun. Kelan pa siya naging wacky?

Nandito kami ngayon sa park. Tulad ng dati, uunti lang ang tao dito. Puro bata na naglalaro sa may playground. Pinapanuod niya yung vinideohan niya kanina. I didn’t bother to watch kasi alam kong mahihiya lang ako pagnapanuod ko yung sinabi ko kanina. I heard him chuckling. Arr. He’s watching my ‘embarrassing’ speech na.

“Forever.” He peeked on me. Napatingin tuloy ako sa kanya. “Not destined but still loving each other.” I just nod.

I kept my eyes on him. He’s still gorgeous. I can’t believe that I’m seeing the gangster in front of me like this. This is really unbelievable. I can still remember on how he put me into this. The past we’ve shared. Kung bibilangin, wala pa kaming isang taon magkakilala pero marami na agad nangyari.

I think, almost nine to ten months palang ang lahat. Great. Masyado ko na agad siyang mahal sa ten months na yun. Kung sa bagay, di naman sa tagal ng pinagsamahan yun e. Yun yun kung pano kayo nagsama at naappreciate ang pagka-tao niya. How’d you give and take and learned how to accept each other. Sa case ko, mukhang si Zai na talaga ang hinahanap ng puso ko nun kahit di ko pa siya nakikilala.

“Tingnan mo nga naman. Magksama pala ang ex-couple.” bigla nalang may dumaan na group of girls sa harapan namin.

“Akala ko ba ikakasal na si Zai kay Monique? Don’t tell me na may balak pa si Hina na sulutin si Zai? Nako!” I don’t like that. >.<

“Yuck. That’s what we call **slut’s** thing, right? Ang cheap naman.” I formed my hand into fist.

“Gusto mong mapahiya?”

“Huh? No.”

“Then why don’t you just shut your **fvcking** mouth?” Tumayo si Zai. Napatayo na rin ako sa kaba. Ano ba yan!

“Teka nga, bakit ba affected ka? We’re pertaining Hina, not you. Tama naman kami di ba? At the first place, flirt na siya sayo. An—” He slapped the girl’s face. I was dumbfounded. I covered my mouth by my hands in shock.

“OMG!”

“You bastard.”

“You only knew us by our names. **Hindi mo alam ang istorya namin. Ang kapal ng mukha mong manghusga.**” She widens her eyes. I can’t say something.

“Tara na. **Yaan mo na sila..**” Hinila na siya nung kasama niyang ibang babae.

“I’m gonna tell her about this.”

“**Di ako natatakot sayo.**” Zai glared at her. Alam kong si Monique ang tinutukoy nung babae. Nanlamig ako.

Nagsimula na ako maglakad palayo. Ayoko na ng ganito. Ayoko ng mabuking kami kahit alam kong alam na ng lahat. Gusto ko lang na may magsasabi samin at ito na yun. Ayoko na ng may masabi pa ang iba. Iwas gulo. Parang ganun.

“Teka, san ka pupunta?” He pulled me back.

“Ayoko ng nahuhusgahan Zai kahit alam hindi totoo ang sinasabi nila. Masakit. Masakit Zai.” I sighed. I stooped my head. I felt his lips planted on my forehead.

“Wala akong pakielam sa sinasabi nila. Ititigil ko lang ‘to pagsinabi mo na.”

“At pagdumating yung time na ikakasal ka na.” Alam kong pilit lang ang ngiti ngayon sa labi niya. Di na ako nagtataka. Pareho lang kaming natatakot mawala ang isa’t isa pero—pede ding ako lang. walang kasiguraduhan.

“Wag na nga nating pagusapan yun.” Natamaan siya sinabi ko. Pft. “Teka, may gagawin pa tayo.”

Hinila nalang niya ako bigla. He started capturing videos of us again. Walang kasawa sawa. LOL. Parang wala lang nangyari kanina. Kakaiba talaga siya ngayon. Pati pagsakay namin sa taxi, vinivideohan niya. Weird. Pero he’s still cute. Lagi niyang nagagamit ang cool charms niya.

“Bakit tayo andito?”

“Meron na bang rule ngayon na bawal tayong pumunta sa bahay namin ng magksama?” What the eff? Ano bang pinagsasasabi ng lalaking ‘to? HAHA. “Tara, masaya to.”

He rested the video camera in front of us and grabbed his ukulele. He smiled and searched something in his laptop. Ano naman gagawin nito? He played a video. I heard someone singing. Parang tutorial yung pinapanuod niya.

“Alam mo naman yung 1234 ng Plain White T’s, right?” I nodded. “Game.”

He started playing his ukulele. Whoa. I never thought that he knew to play one. He’s smiling sweeter today. He is humming the melody and looking at the video. Kakanta kami?

[Parang ito yung pinapanuod niya kanina.](#)

“Give me more loving than I’ve ever had.. Make me feel better when I’m feeling sad.. Tell me I’m special even though I know I’m not..” he sneaked a quick look on me.. “Make me feel good when I hurt so bad.. Barely getting mad, I’m so glad I found you. I love being around you.. You make it easy, It’s as easy as 1-2-1-2-3-4..”

“ There’s only one thing to do, three words for you..”

“I love you.. (I love you)”

“ There’s only one way to say those three words... That’s what I’ll do. I love you (I love you)”

“Give me more loving from the very start... Piece me back together when I fall apart.. Tell me things you never even tell your closest friends.”

“Make me feel good when I’m hurt so bad. You’re the best that I’ve had and I’m so glad I found you.. “I love being around you.. You make it easy. It’s easy as 1-2-1-2-3-4”

“There’s only one thing to do, three words for you..”

“I love you..(I love you)”

“There’s only one way to say those three words... That’s what I’ll do. I love you (I love you)”

“There’s only (one)one thing (two) to do, (three) three words for you..”

“I love you...” Can I say I love you too? I smiled.

“There’s only one way to say those three words... That’s what I’ll do. I love you..”

“I love youu..”

It’s not my first time for me to hear him to sing. But I’m falling in love for his voice again. I stared at him and he stared back as usual. Mannerism na naming dalawa yun ngayon. We love staring at each other’s eyes.

“1234forever.”

“Swear?” He nodded. He cupped my right cheek. We know it’s wrong but we can’t oppose our feelings. “Baby, you’re my everything.”

“The best I ever had.” We’re about to kiss when—

“Should I cry now?” napaurong ako.

“Akala ko ba umuwi ka ng Cavite?” tumayo na kami ni Zai at inilapag niya yung ukulele niya.

“Well honey, SURPRISE.” I heard her sarcastic voice. Medyo lumayo ako kay Zai. Lumapit naman siya kay Zai. “Don’t you like seeing me? Didn’t you miss me?”

“A—alis na ko.”

“Oh? Di ba nagdadate kayo ng fiancée ko?” She emphasized the word “fiancee”. How did she know that we’re dating? I froze. Pinulupot niya ang mga braso niya sa bewang ni Zai.

“Monique.” He said coldly.

“Bakit? Oh. Naiistorbo ko ba kayo?” She smiled hatefully. She touched Zai’s cheeks, like she’s pulling it towards her face. She kissed his lips. I wanted to run that very moment. I even saw her biting his lower lip. Napatungo nalang si Zai.

“Sige, aalis na ako.”

“Masakit ba?” Natigilan na naman ako.

“Tama na Monique.”

“Bakit? Haha. Alam kong masakit. Ginawa niya to sakin dati.” She misunderstood everything. I never done such thing to make her jealous. Fine. She got me there. I’m jealous! “Pano pa pagnalaman niyang buntis ako?”

“Wha—”

“Ano ba! Stop making stories—”

“We’re having a Zai Jr.” I wanted to cry. Kelangan pa bang ipamukha niya sakini yun? The eff. I don’t need to hear sh.ts! “Oh? Natameme ka ata?”

“No I’m not. Don’t worry. I’m not affected by your words. You’re having a baby? Great. Pedeng ninang ako?” I’m lying. I know. I faced them. “Pero parang kawawa naman yung baby—ikaw kasi yung nanay.”

“ANONG SINABI M—” pinigilan siya ni Zai. “Bitawan mo ako!”

“Masakit no? Good luck sa baby mo.” I giggled, a fake one. Pero bago ako umalis sa harapan nila.. “Ah.. Wait. Zai, see you tomorrow. You’re still dating me right?”

“Of course.”

“I can’t believe this.”

Nakauwi ako sa bahay. I was startled seeing Ethan, holding a toddler's hand, going out of our house. Who's he with? Why is he from our house? Pumasok na agad ako para masagot ang tanong ko. I saw my brother sitting on the couch, holding something.. something like a document or what. I walked towards him.

"I thought you hated him for hurting your baby sister?"

"But I'm starting to like him again 'cause of what he's doing just to help my baby sister."

"What do you mean?"

"He's telling the truth. I want you to see this but promise me to keep it a secret 'till the right time comes." He handed me the paper he's holding a while ago.

"Who's Mikhan?" I read the information below. Nanlaki ang mata ko sa mga nababasa ko ngayon.

"Still want proofs? Here." Iniabot naman niya yung envelope. I opened it and saw pictures.. OMO. *"We have a plan. You want him back. Tama ako di ba?"*

"I really want him back. I'll win him back." I know I can.

CHAPTER 47

I sighed. I can't believe on what I've said to Monique. Hindi naman kami nagdate ni Zai kahapon. Nagtago ako. Di ko alam kung bakit. Gusto ko naman na magkasama kami di ba? Pero ito ang katangahan ko, pinairal ko. Nagtago ako at natakot.

Pumunta siya sa bahay namin pero di rin ako nagpakita sa kanya. Nagdahilan nalang si manang na nagpapacheck up ako at pumunta sa mga tito ko pagkatapos. Ayoko siyang makita e. ang laking eskandalo ang ginawa ko sa bahay nila. I think I don't deserve being treated by Zai like that.

"Ano iniisip mo?"

"Kung magpapakamatay ako o hindi."

"ulul." binatukan niya ako.

"Aray!" I glowered.

"Alam ko naman na siya iniisip mo e." duh? Bakit pa niya tinanong? ^^.)v "Matutunaw mo na siya kanina pa e."

"Kung pede nga lang na matunaw na siya e." I joked, but somehow mean it. Gets? "Pupunta pa kaya ako mamaya?"

"Ano ba gusto mo?" I moved my shoulder as my answer, meaning that I don't know. "Kung pupunta ka, wag kang magalala. Dito lang ako, samahan kita."

"I'm afraid that people may judge me."

"They know your name and not your story." Napatango nalang ako.

We're here in the open court and watching him play ball. He's happy. Ilang days nalang

at baka di na niya magawa ang mga gusto niya. Katulad ng paglalaro, pagiiinum, pagbabasag-ulo at makipag-flirt. Lol. Di na siya matatawag na 'binata'. Teka, bakit yun ang iniisip ko? Amp.

“Mukhang wala na talaga ako pag-asa.” nagulat ako ng bigla siya nagsalita. “Naiinggit talaga ako sa lalaking yun. Lahat nalang nakukuha niya.”

“Wag mong isipin ‘yan. Kasi ‘yan din ang iniisip niya sayo.”

“Ewan ko lang.”

Natahimik kami. Walang mapagusapan. I sighed and continued watching him play. I felt something strange. Nahilo ako bigla. Amp. Ano nangyayari sakin? Napahawak ako sa noo ko. Ang sakit. Ano ba yan. ><

“Pft. Kainis.” He came out of the blue.

“Oh? Bakit na naman?”

“don’t get me wrong, pero—naiinis ako sa kuya ni Hina. Brr.” biglang tumawa si Kevin. Selos pa rin si yuri sa kapatid ko. aw. Ang ulo ko!

“Nakakamiss ba ang walang kakambal?”

“I can’t read her mind now. She’s too loud pa. not like the old Yuki.” I saw him pout. Blur.

“Guys, I don’t feel so goo—” blackout.

“Is she okay now?” I heard her voice. “Please tell us.”

“I don’t think that it’ll be appropriate if I’ll tell you what’s happening on her. We better wait her to be conscious first.”

Silence came after his words. I didn’t bother to open my eyes since I’m so weak to move them. Narinig ko lang na sumara yung pinto. Siguro lumabas silang lahat. Ito na ang mga signs. Ayoko na ng ganito. Lalo akong mahihirapan kung malalaman kong may laman ‘to.

I opened my eyes forcefully. Blurred stuffs. I blinked twice and saw a portrait of a gorgeous man in front of me. He smiled. Lumapit siya at umupo sa may side ng bed ko. He hold my hand, like he’s saying something. “kaya mo ‘yan. Andito pa ako.” I want to cry.

“You can’t be the father.”

“I can take all the responsibilities.”

“Pano pagnalaman niya?”

“Maiintindihan niya.” He kissed me in my forehead. I felt comfort. He’s really good at it. Why can’t I really love him back?

Isinugod pala ako sa pinakamalapit ng hospital. Bakit di nalang nila ako sa clinic dinala? Nasa schoold ground naman kami kanina ah? Anyway, I was pulled out from the hospital. Kinabahan si kuya sa nangyari saakin. Halatang hindi niya nagugustuhan. He stiffly drove the car on our way home. He’s tense.

“I don’t know—what if—”

“I can abort—”

“NO!” Nagulat ako sa reaksyon niya. Kinabahan na ako lalo.

“I’m too young.”

Nag-walk out na siya. I sighed. Biglang bumukas ang main door namin. Here’s the main source of our problem. Tumakbo siya papalapit saakin. His hands on his knees. Pagod? San ba siya nanggaling at parang pagod na pagod siya?

“Kevin told me. Ayos ka lang ba?” Si Kevin? Akala ko ba—

“Ne.” (Yes.) He smiled at mas lumapit pa saakin. He touched my hair and patted my head..

“Good.” Mukhang hindi pa niya alam.

“Yea.” Lame. ~-~

Bigla siyang tinawag ni Kuya. Bati na ba sila? Mukhang seryoso ang pinaguusapan nila. Sasabihin na ba ni kuya? Pero— pano na kung malaman niya? Wala rin naman mangyayari di ba? Lumabas silang dalawa ni kuya sa may terrace. Naiwan ako sa may living room. Nagaantay ng kung anong pedeng mangyari.

“Excuse me po, sino po sila?”

“Where is she?!” His cold voice made my hair stood up. “GET OUT OF MY WAY!”

“Lolo.” I panicky said. “What are you—” He slapped me.

“How many times do I have to tell you to stop calling me ‘lolo’ or ‘harabuji’! It’s okay for me to slap you now. You are already cured..” He glared at me. He started walking around me. I gulped.

“I’m sorry lo—Mr. chairman.”

“Good. Anyway, I’m here with your fiancée. You’re signing the contract whether you like it or not.”

“No! I won’t!” He batted my shoulder with his stick. I shouted for pain. “I won’t!”

“You’re so hard-headed!” He hit me again.

“HARABUJI!” Nakita ko nalang na hawak hawak ni kuya ang pamalo ni lolo sakín.

“Let go of me Ken!”

“Please don’t hurt my sister!” Hinawakan ako ni Zai. Kita sa kanya na natatakot na rin siya.

“Dongsaeng?” (Younger sibling) “Nan— dangsinui yo dongsaeng-olo geunyeolol insig dani mideul su eobseo!” (I can’t believe that you’re recognizing her as your younger sister!)

“She’s still my sister no matter what! I love her and she’s already accepted by our family. So please. Don’t hurt her again.”

“You know that I have a condition for my approval, right? Then she must obey!”

“But she can’t. Please don’t force her to this!”

“If she won’t agree, I have no choice.” He cockily said. Napatingin sakín si Zai. He’s confused. Siguro mas maganda na ‘to kesa mas mahirapan pa kaming dalawa. I don’t know if this is a great idea pero I can’t think of any.

“If that what he wants.”

“Ano?”

“Napagusapan na natin ‘to kuya. Papaya na ako.”

“Anong ginagawa mo?” He whispered. I smiled.

“If that’s the only way. I’ll do it for us.” he was dumbfounded. “It’ll be the solution for everything oppa, including this.” I touched my womb.

“Hina, don’t.”

“That’s settles.” Umakyat na si lolo sa taas, going to the guest room.

I stooped my head. Nahihiya ako sa kapatid ko. at mukhang naiintindihan na rin ni Zai ang nangyayari. Gusto ko siyang yakapin nung naramdaman kong tinanggal niya ang kamay sa balikat ko. Gusto kong magsorry. Pero napaisip ako. Tama rin naman ‘to di ba?

Pagpinakasalan ko si Ralph, wala ng mahahirapan. Wala ng masasaktan. I wanted to be fair to myself lalo na sa kanila. I looked at Zai pero iniwas niya ang tingin niya sakin. *Pain*. liwan niya rin naman ako di ba? Mas maganda na kung mangyayari ‘to. Nakatungo lang siya. I touched his hand.

“Pareho na tayo.”

“Ayoko. Hindi ako pumapayag.”

“Wala ka ng karapatan para sabihin sakin ‘yan.” I slowly let go of his hand. “Let’s be happy on what we have now.”

Dapat may masaktan. Dapat ko siyang saktan kahit alam kong mas makakasakit para saakin. I took a deep breath and looked straight on his eyes. I felt something strange on his stare. Pero iniwasan kong malaman kung ano yun.

“Bye Zai Zerezo. It was nice being with you.”

Zai's POV

Nakita ko siyang nanunuod samin kasama si Kevin. Kahit ngayon masasabi kong nagseselos pa rin ako kahit alam kong wag na dapat. Wala akong karapatan. Di ko syota si Hina at kaibigan ko naman si Kevin kaya di ko dapat siya pagselosan. Itinuloy ko nalang ang paglalaro ko. pero nagulat ako nang marinig ko ang sigaw ni Yuri. Napatingin ako sa side nila. Nakita kong buhat buhat ni Kevin si Hina. Anong nangyari sa kanya?

“Anong nangyari?” tinanong ko yung mga babaeng nakita.

“**Nahimatay nalang siya bigla e.**” Tinuro niya kung san dinala si Hina. Naabutan ko nalang na isinasakay ni Kevin si Hina sa loob ng kotse. Shoot. Personels nga lang pala ang nandito dahil ng special classes namin nina Hina. Walang clinic.

Pumunta ako sa gym's room para kunin ang gamit ko. napansin kong nakailang messages and missed calls meron ang phone ko. Meron kay Monique, Kevin, Ken at Akii. Nabasa ko ang kay Monique, pinauuwi niya lang ako. Si Kevin naman, pinapatawag ako. Si ken, pinapupunta ako sa bahay at si akii, pinapapunta ako sa ospital.

“Ano uunahin ko dito?”

Tinawagan ko si Kevin habang inaayos ang gamit ko sa motor ko. Hindi ko siya ma-contact. Pinabilisan ko ang paandar ng motor ko pauwi ng bahay. I saw a familiar face on my way home. Si Kevin ba yun, tapos may kasamang bata? Pero kasama ni Kevin si Hina. Tsaka— kapatid ba ni Monique yung bata?

Di ko na sila pinansin. Baka nagha-hallucinate lang ako. Dumating ako sa bahay. Naabutan ko si Monique, mukhang kakadating niya lang din. San siya galing? She gave me a peck on my lips. I felt nothing like every time. As always.

“San ka galing?”

Natagalan siya bago sumagot, “Arranging stuffs for tonight’s party.”

“Ah. Bakit mo ako pinauwi?”

“Namiss lang kita. Bakit? Di mo ba namimiss ang future-wife mo?” Pinulupot na niya ang mahahaba niyang kamay sa leeg ko.

“Ano ba.” Inalis ko yun. “Tandaan mo, magiging asawa lang kita sa papel. Kasunduan lang ‘to dahil kelangan kayo ng pamilya ko.”

“Pero kelangan mo na ring tanggapin na akin ka na. you can’t be Hina’s anymore.” I glared at her. Alam kong tama siya, at oo..masakit yun.

Tinalikuran ko siya at dinial ang number ni Kevin. Nag-ring yun pero di pa rin niya sinasagot. Nakailang twag na ako pero wala parin. I sent Ken a message to inform him that I’m going to be late at sinubukan uling tawagan si Kevin.

“Pasensya kung di ko agad nasagot.”

“Aayos lang yun. Ano ba yung sasabihin mo?” Naglalakad na ako papuntang ospital since malapit lang yun.

“Alam ko na ang tungkol sa inyo.” natigilan ako. Parang may ibigsabihin ang mga sinasabi niya. “Ibigay mo nalang sakin siya.”

“Ayoko.” Nakita ko siyang nagyoyosi sa labas ng ospital. I hung up.

“Di ka rin naman magiging kanya. At least, ako maiibigay ko ang gusto niya. Pero ikaw sasaktan mo lang siya!”

“Pero kaming dalawa ang nagmamahalan.”

“Pero sakin siya mas magiging masaya.” I froze. “Mag-aasawa ka na. Mas magiging maayos ang buhay sakin ni Hina. Tigilan mo na siya. Mas magiging masakit kung lalapit ka pa sa kanya.”

“Ayoko.”

“tingnan lang natin.” Inihulog niya yung sigarilyo niya at tinapakan para mamatay ang sindi. Tinap niya ang balikat ko at umalis. Biglang tumunog ang cellphone ko, si Akii at Ken. Nagtext na nasa bahay na daw si Hina.

“pupuntahan ko pa ba siya?”

“Wala ka ng karapatan para sabihin sakín ‘yan.” I slowly let go of his hand. “Let’s be happy on what we have now.”

Natatakot ako sa sasabihin niya. Ayokong mawala siya sakín. Mahirap na para sakín si Kevin, pano kung dadagdag pa ang lolo niya? Gusto ko siyang ipaglaban pero tulad ng sabi niya, wala na akong karapatan sa kanya para sabihan siya. Isa nalang akong nakaraan para sa kanya, di ba?

“Bye Zai Zerezo. It was nice being with you.” Nararamdaman ko ang luha ko. Gusto na niyang pumatak.

“Wag mo naman akong iwan.” Nanghihina ako. Hindi ko masabi sa kanya yun. Bakit? Iiwan ko

rin naman siya di ba?

“Isipin mo, Zai.” Nakita ko siyang papalayo saakin. Sumisikip ang dibdib ko. “Tama rin ang ginawa ng kapatid ko. Mas ikakabuti niyo ‘to.”

“Siya lang ang gusto ko.”

“Pero wala na kayong magagawa.”

“Pero kaya ko siyang pakasalan. Gusto ko siyang pakasalan.”

“May plano ka ba?”

CHAPTER 48

I can't remember how long I've been waiting for that 'right' person to come in my life. Yes, he did come, but as everything goes..he left me hanging on to nothing. I wanted to hate him so bad, but he's my weakness and let's also put the words "my strength" on his qualifications.

I sighed deeply per every word I uttered. It's too much pain to see them dancing on the dance floor so sweet, holding hands together and so in love. In love? I don't know. Maybe. I continue singing, telling them that I'm okay. All are lies. I don't even know why I am here, making me suffers more.

“I close my eyes and I think of you.. and I wonder where you are..” I sang while pressing the keys of the piano. Kevin and the others made the backup music. “Oh I tried so hard to hide my

tears, but they fall every time I try.”

Are we happy on our separate ways?

“Coz you constantly invade my dreams and sigh every time I miss your kiss. Oooooohh. It’s never ending. All the memories and yesteryears we’ve been through together. Why do I feel afar from getting over you?” I let go of my loneliness and emotions. I hate it. Pero pano na ang future ko?

“I’m just here. Don’t worry.”

I want you here with me, but destiny tears us apart.

“I know.” I whispered. Tears fall slowly. One by one. I sang with all my pain in my heart.

I saw him looking at me and I looked back. He’s holding his fiancée. I’m going to say goodbye to you tomorrow, love. I’m happy and I wish you all the best for your soon to be family. It’s hard for me to see you go but I have to. You’re the more important person in my life.

“I love you.”

“Halika ka na.” I nodded and we went to our respective table. The host of the party is now in-charge of the stage. She said something about ‘their’ love story happened. The struggles, problems and downs they’ve been through.

“A great love story, isn’t it?” I heard ‘Yes’ and ‘That is right’ and saw them nodding too. Were they blinded at all time? Didn’t they know everything? I was been there. *I was.*

The parents from both sides were called to give speeches or what for their son and daughter. I bit my lower lip as a sign of annoyance. How can they able to say “*I’m very happy that you two will be together forever.*” Insanity? I would say yes.

I saw Zana from afar. She's somewhat irritated-slash-lonely from seeing his half-brother soon to be away from her side. I wanted to disgust her but instead I felt pity on her. She just wanted to love someone whom she knows perfect for her.

I felt Kevin's hand placed on top of mine. I reacted. I looked at him and he smiled. I can't return any favor for feeling down all day long. I'm sick, not literally, but it's the worst illness I ever had. My tears, any time now, will fall. I know they will fall. I just have to control my feelings. I can't cry in front of everyone. I'll be the center of the scene. Gossips and unimportant revelations will be made.

"Masaya ako at sa tinagal tagal ng panahon, kami rin pala ang magkakatuluyan sa huli." soft giggles were formed. "We've been through hardships, ups and downs and look.. we're still hanging on ang being strong for each other."

I wanted to run towards her and took her mask out from her face. I hate her for her plasticity. Masyado siyang magaling. The great pretender. How can she fool everyone with a fake smile even though she has an evil plan behind?

"A girl came into a scene. A girl that took my Zai away from me. At first, I felt anger. Pero inisip ko. I know there's something gonna happen for me. God's will ika nga." I know that she's pointing me as the girl who stole Zai. Liar. "but in the end, I felt great. You know why? Because out of those hopeless days we're not together.. we still prove to everyone that there is no GIRLS or BOYS who can take any of us from one another."

Applause. Great speech. I hate her. I saw Zai shaking his head. Seeing a disbelief in his eyes and a feeling that he didn't want to hear that useless crap, I devilishly smile. Alam kong hindi niya gusto si Monique. Wala na syang nararamdaman. Pero wala parin mangyayari kung ganun man ang nararamdaman niya. Walang kwenta.

"Sana ganito din kadami handa sa birthday ko."

"Sabihin mo kay mama."

"Wag mo akong kausapin." Nagtatampo parin siya kay Yuki. Si kuya kasi e.

“Stop sulking! You know I can’t stand it when you’re like that!!” Napatingin samin bigla yung nasa kabilang table. Medyo napalakas ang boses ni Yuki. “Aya~ Sorry.”

“Ingay ingay kasi.” He pouted his lips and continued eating his salad. Okay. Graduated na sila last last month pa at ako next next week pa. Pft. But can you imagine that this teenage kiddos will be in college? Bad.

“Tamo, ayaw niya di ba. Dito ka na kasi sa tabi ko.” I saw glare from Yuri’s eyes.

“Back off.”

“tol naman e, ayos na dapat tayo.”

“Wag mo akong tatawaging ‘tol’ dahil di kita kapatid.” I’m very happy for my brother being so patient when it comes to Yuri. Alam niyang he needs to exert a lot of effort to get his approval. Mahihirapan siya. Yuki and Yuri are so close. Attach.

“So, what are your plans now?” She asked out of the blue.

“I’m planning to take up college in Korea. I know it’ll be easier for me.”

“Eh di, iiwan mo ulit kami?” She meant something.

“Of course not. I’m going to visit you guys as many times as I can.” I smiled and she smiled weakly. She touched my cheek.

“Will it be really ok?” She emphasized the word “really”.

“Yeah. I know that I’ll be okay.” I heard her sighed.

“Let it out.” And that hints me. I cried. WEAK! Why am I so weak?! “Now..now, Akii’s still here for you. We’re still here for you.”

“thanks.” buti nalang at medyo nasa madilim na part kami. Unnoticeable. She hugged me.

“He has a plan. He has.” I don’t know who that “he” she’s talking about is. I ignored it. I cried secretly.

“Sabi ko naman kasi wag na tayo pumunta, tara na. iuuwi na kita.”

“That’ll be better than seeing her like that. Please do.”

“No. No.” I shook my head. “I like to stay.”

“It won’t be nice if you’re—”

“I don’t want to break my promise to my bestfriend.” I lied. He never wanted me to go. Ayaw niya. We don’t want to see each other in pain.

It’s time for him to take the floor and say something. I wiped my wet cheeks and turned around to see him. The thug I used to be with is now on his on feet presenting a sign of innocence. Say something. I want to hear your voice.

“I found two kinds of love. First, an almost-perfect love that made everyone concludes that no one can separate us. I fell for the RIGHT girl.” A background song started to play, *KunDiMan*. “the second one, the love I’m cherishing the most. Let’s say it’s very—imperfect. Not an idealistic type of relationship. There’s 95% of hate and a 5% love.”

“No one knew they’ll fall in love that easy.”

“I never knew that 95% of hate will be the reason why we hold on. We *love* one another so

much. So much that we sacrifice all for the sake of the other.” I saw smiles on the guests and a frown on Monique. “I don’t really like her type. Playful, easy-go-lucky, immature and irritating..”

I don’t like him too. Gangster, Too impatient, arrogant and cocky.

“But as the world goes round, everything changed.”

“I fell for the wrong person.”

“Hindi ako nagsisisi at masayang masaya ako at parte siya ng buhay ko. Kung pede lang sana, hinding hindi ko na siya bibitawan...” I met his gaze. He was staring while I stare back. “...habang buhay.”

Applause. Applause.

“I can’t stand it.”

A saw Monique trying her best to smile. Her tears are now set to fall down. She knew what Zai’s stating. Hindi ko alam kung ano dapat maramdaman sa mga oras na yun. Should I felt happiness or loneliness?

“The first time I saw him toooooo serious. Really.”

“The sweetest.”

“The most painful one.” I sighed.

“It’ll be just okay.”

Natapos ang program. Halos kami nalang grupo ang naiwan dito. Inaantok na sina yuki at Yuri kaya napagpasyahan na ihahatid na sila ni Ken pauwi. Si Akii hindi makaalis dahil ni Hina. Nagyaya siya bigla sa bar. Hindi ko naman siya matanggihan. It’s time for a farewell party daw. I hate saying goodbyes. Pero alam kong hindi niya pinaparating yun kasi magpapaalam siya samin, kundi dahil aalis na ang tao niyang mahal. Pota. Taong mahal? Ang sakit.

“I remember when the deal started. He comforted me that time. He’s too sweet for a gangster.”

“You drank too much. Halika na. May wedding pa tayong pupun—”

“Exactly. Ikakasal na ang aking prince charming at ang malungkot dun. Hindi ako kasama ng happy ending niya.” She cried again.

“Pero alam nating ikaw ang mahal niya.”

“Pero alam din nating hindi siya makagawa ng paraan para ako ang makasama niya. That Shitty fairytales and love stories! They don’t make sense.” Pinanuod ko lang siyang uminom ng beer. “Para san pa sila? Para ba paasahin ang mga tao na may tunay na magmamahal sa kanila? Oh ghad. P-please!”

“Pero meron naman talaga.” She looked at me. “Andito pa ako.”

She cried. Her tears. She frowned. Sob.

“If I only teach my heart to be stupidly in love with you. I will.” She collapsed. “Swear.”

“Senglot na ‘to.”

“She cried and cried all over again. Walang kapagod pagod.”

“I won’t let you cry.”

“Mukha mo. Kapapaiyak mo lang sakin nung isang linggo!”

“pero it was just an acci—”

“Hep hep. Shut that. Change topic.” I envy them. Naalala ko kung makakatangpo pa ako ng babae para sakin. Bigla kong naisip si Zai at ang sinabi niya samin kanina.. mahal ko si Hina..anong gagawin ko?

“Sa tingin niyo, tutulungan natin si Zai?”

“We’re lacking out of time.”

“But that’s the only way we can help them.” Pinagpapawisan ako ng malamig. Parang di ko na kayang pakawalan ang pagkakataong ito.

“Mahal ko siya.”

“Pero alam mo naman diba?”

“Pagkakataon ko na ‘to.”

“If you really love her, then let her to be happy. Di ka ba nagsasawang nakikita syang umiiyak?”
I froze. Yes, I don’t want to see her cry anymore. It’s more painful for me to see her hurt.

“Akin na lang siya.”

“You can still love her.”

“Please do accept it Kev.”

“Ayoko. Di ko kaya. Masyado ko na siyang mahal. Mas masasaktan siya pag makikita pa niya sa Zai.”

“Kev naman.” She patted my shoulder. “Don’t.”

“Please. I need her.” Desisyon ko to. Ito ang gusto ko.

CHAPTER 49

Nagising ako dahil sa isang halik na dumampi saking pisngi. Nagulat ako. I opened my eyes, expecting for someone. Za—Kevin? Ngumiti siya sakin. Tumingin ako sa paligid ko. Nasa bar pa rin kami. Naghihintay samin sina Akii dun sa may exit. Tumayo ako ng direktso kahit alam kong medyo nahihilo pa ako.

“Halika.” Inakbayan niya ako para makalakad ako ng ayos.

Inihatid nila ako sa bahay. Parang nakakailang. Di ko alam kung bakit pero naiilang talaga ako. Ito na aba ang sign na gusto kong lumayo? Dahil ba sa may magaganap bukas kaya ganito? Bumaba ako sa kotse at nagpaalam, pero biglang bumaba din si Kevin at nagiwan ng isang mainit na yakap.

“I love you.” Nakakapanghina. Masyadong sincere ang boses niya nun. Nadadala na ba ako? Bago siya sumakay ulit sa kotse, hinalkan niya ang noo ko. “Good night. I’ll see you tomorrow.”

“Yeah. Good night.” I answered weakly.

I was hypnotized. Anong meron kay Kevin ngayon? He seems to be so mysterious. Well, he’s really mysterious. Pero iba e. I shook my head. Wala yun. Siguro sa tama ng beer kaya ako nagkakanito. It’s all in the head, Hina.

Papasok na sana ako ng may naaninag akong isang pamilyar na tao. Gusto ko siyang hindi pansinin pero napansin kong umiiyak siya. Now what? Anong kelangan niya sakin? Pinipigilan niya ang bawat luha. Takot na magpakita ng kahinaan.

“Pasok ka.”

Sumunod siya. Rinig na rinig ko pa rin ang bawat iyak niya. Pinipigilan niya pero wala siyang magawa. Masyado na ata siyang nasasaktan. Teka, bakit ko ba sinasabi ‘to? Naawa ako. Ramdam ko ang sakit. Pero masakit din naman para sakin di ba? Bakit ganito?

“Anong kelangan mo?” I stopped. I faced *her*

“Please Hina. Let him go. Please.” I was shocked seeing her beg. “Masyado ng masakit sakin na malamang ikaw talaga ang mahal niya. Pero Hina, itigil niyo na to. Mahal na mahal ko siya.”

Hindi siya mapakali. Lumakas ang iyak niya.

“Pero mahal ko din siya.”

“Yung na nga e. Mahal niyo ang isa’t isa. Sobrang sakit sakin nun! Pero tinanggap ko yun. Kahit alam kong ako lang din ang masasaktan!” Tumulo ang luha ko. di ko alam na ganito rin pala kahirap sa part niya.

Gusto kong maawa.

“Ginawa ko ang lahat. Nung nagka-amnesia siya, ako lang ang nasa tabi niya. Ako lang! Naramdaman ko ulit ang pagmamahal niya pero nung nagkita kayo nun sa may mall. Nawala ang lahat! Kahit di ka niya maalala, lagi niyang tinatanong ‘*Nique, sino siya? Feeling ko..kilala ko siya. Sabihin mo sakin.*’ Paulit ulit.”

Pinunasan niya ang luha niya at huminga ng malalim. Hindi siya nagsalita. I waited for the continuation ng marinig kong medyo nagbukas ang pinto. Si Kuya. Nakatingin saming dalawa. He’s serious. Gusto kong umalis sa tayo ko dun pero parang may nakatali sa paa ko.

“Natuwa ako at plinano ng magulang namin na ipakasal kami sa isa’t isa. Nagkaroon ako ng pag-asa.” She said. “Tuwang tuwa ako nun. Nagulat ako bigla ng ibalita ka niya sakin.. sabi niya...”

“*Ang saya ko. nakilala ko na yung babaeng nakita ko sa mall. Best friend ko pa siya ngayon.*”

“Sumikip ang dibdib ko. Galit na galit ako sayo. SOBRA!”

“Bakit di mo siya nilayo sakin nung meron kang pagkakataon?”

“ginawa ko yun! Niyaya ko siyang pumuntang Paris para dun kami mag-aral pero ayaw niya! Huli na ang lahat. Bumalik ang alaala niya. Dahil sa *isang halik mula sayo.*” Nanlaki ang mata ko. “nakapagtaka kung bakit di ka niya agad binalikan. Nagpanggap siya. Inintay ka niya bago bumalik ang alaala mo.”

Matagal na siyang nakaaalala—pero bakit di niya..ano ‘to? Basang basa ang pisngi ko.

“Naibigay na ni Zai ang lahat sayo. Pagbigyan mo naman ako. Pagbigyan mo naman ang babaeng Sobrang nagmamahal sa taong mahal mo. Nagmamakaawa ako Hina. Ikamamatay ko pagnawala sakin si Zai.” Umiyak siya ulit. Iyak siya ng iyak. “Please, kung ano mang balak niyo...wag niyo ng gawin. Maawa ka sakin at kay Zai. Maawa ka sa papa niya.”

“Papa ni Zai?”

“His father is dying. Isang hiling niya ay makita kaming ikasal ng anak niya bago siya mawala. Matitiis mo ba yun Hina? Kaya mo bang tiisin yun?” She walked out. Naiwan akong tulala. Umiiyak sa kawalan.

“Andito lang si Kuya.” Niyakap niya ako.

Pede namang sabihin sakín ni Zai di ba? Pero bakít di niya ginawa? Bakít natakot siya na harapin ako at sabihin sa lahat na ako lang ang taong mahal niya? Bakít niya pinapahirapan ang mundo naming dalawa. I can do everything for him, kahit para sa papa niya. Gagawin ko yun.

“Kuya, ang sakit sakit na..”

“Hindi kita iiwan. Pangako.” How I wish Zai was the one who’s whispering those words to my ears.

“Right after the wedding, I wanna go back to Korea.”

“Are you—”

“Please. Let’s put this pain into an end.”

“Arrasuh. I’ll call Ethan for this.” I nod.

“And I would runaway.. I would runaway. Yeah.. yeah.. I would runaway..with you..” I saw him. I closed my eyes. Please, let me finish this..now. “Cause I—I’m falling in love.. with you. You know I never.. I never gonna stop falling in love with you.”

"I want you here.. beside me." Did I really hear his voice? Nagulat ako. Napatingin ako sa kanya. I saw him looking.

"Do you really want to do this?" napatango ako ng marinig ko ang boses ni kuya. This is it. My farewell to my love.

" And I would runaway.. I would runaway, yeah. I would runaway, I would runaway with you.." The pianist changes the tempo of the song. Here comes the bride. I stiffened. I heaved a sigh.

"Hina." I saw him uttering something. I froze.

"Itong awiting ito ay alay sayo. Sintunado man 'to mga pangako ko sayo.. Ang gusto ko lamang, kasama kang tumanda" Naging alive ang entrance ng bride. Medyo nagiging husky na boses ko. napapaiyak na ako. *"Patatawanin kita pag hindi ka masaya. Bubuhatin kita pag nirayuma ka na.. Oh kay sarap isipin, kasama kang tumanda.."*

"I wanna grow old with you."

"Sasamahan kahit kailanman.. Mahigit kumulang di mabilang. Tatlumpung araw sa isang buwan, umabot man tayo sa three thousand one." Nabasa ang pisngi ko.

Kung tayo kayang dalawa ang nandyan sa harap ng altar, ano kaya? Gusto mo ba 'yun Zai? Ako gustong gusto. Makasama ka lang, okay na ako. I sniffed. Pano kung di kita nakilala, martyr pa kaya ako hanggang ngayon kay Ethan? Siguro.

Here she comes. My heart aches. Here comes your bride. Ilang hakbang nalang. Nakatitig siya sakin. Tumitig din ako. Bakit kaya ganun? Tulad ng sabi ni John Lloyd, *"Mahal na mahal kita, kahit ang sakit sakit na."* Why does love punish me? Di ko ba deserving na mahal in ng taong mahal ko?

"At nangangako sayo pag sinagot mong oo.. laalay sayo buong puso ko, sumangayon ka lamang"

kasama kang tumanda..." I turned around and wiped my tears. Shoot. I hate this.

Zai, naalala mo nung nabangga kita? Nagsimula ang lahat. Ang babaw no? pero sa kababawan natin nun.. nakilala mo ako at nakilala kita. Kahit puno ng inis ang mga unang araw natin. Naalala ko pa nung niyaya mo akong maging "Unreal" girlfriend mo ako. Kung hindi mo ako kinomfort, hindi siguro ako papayag.

Nakilala mo si Ralph, ang fiancée ko. nakakapagtaka kung bakit nagalit ka sa kanya. Pero way yun diba para mawalan ng dahilan na maging tayo. Bakit nainis ka? Wala ka namang gusto sakín nung panahon na yun. Wala pang mutual. Bakit ang bilis nating na-develop?

I was lost on your gestures while we were staying at your Beach. Ibang iba. Yes, I do confess that I like you. A lot. Di ko kayang i-deny na di kita nagugustuhan. Masyado kang—malapit. Napakahirap lumayo. Can I say that you're almost there to perfection? Almost. Almost.

You proposed. I was happy pero nahirapan din ako. I was about to leave Philippines that time. Kung kelan namang masaya na ang lahat.. nagwrong timing pa yung pagpunta ko ng Korea. Ayoko kitang iwan nun. Dami ko ginawa. Pero isang pagkakamali ng isama kita sa Korea. Napakalaking mali.

I do lost my memories pero di nakatiis ang puso ko. Di ka niya mabura dito kahit nawala ang alaala ko. Ang lakas kasi ng impact mo sakín. Nasaktan ko ng nalaman kong nakabalik na ang alaala mo pero di na pedeng maging tayo. You'tr committed. Pero may paraan naman di ba? Di lang natin kayang gawin kasi di lang naman dapat tayong dalawang di ba?

Ayokong may mahirapan pa. Mas gusto kong ako nalang ang masaktan. Wag lang ikaw. Ayoko, kasi mas masasaktan ako pag ganun. Masyado kitang mahal. Kaya sa araw na 'to. Magpapaalam na ako. Magpapaalam ako sa taong mahal ko.

"May iniwan ka namang alaala."

"Zai, do you take Monique , to be your wife? Do you promise to be true to her in good times

and in bad, in sickness and in health, to love her and honor her all the days of your life?" I'm not expecting for anything. I know I'm not that ready pero I have to face it.

Tumingin siya sakin tapos sa papa niya. His tears began to fall, "I—I.. I do."

I gasped. I can't take it. It's too painful.

I walked out. I even heard him whisper "*I'm sorry, Hina.*". Hindi namin kasalanan 'to pero magiging kasalanan kung magtatagal pa ako. Alam kong sinundan ako ni Kevin pero di ko siya pinansin.

"Hina! Hina!" nagsimula na siyang tawagin ako ng malayo na kami sa simbahan.

"Leave me alone." I said.

"Ganyan ka na bang kahina para harapin ang katotohan?!" Tumigil ako at humarap sa kanya. Lumapit ako sa kanya at sinampal ang pisngi niya.

"AKO PA NGAYON ANG MAHINA?! Ako pa ngayon ang takot?!" I cried horribly. "Tanong ko lang sayo, alam mo ba kung gano KAHIRAP ang natanggap ko ng simula kong mahalina ang lalaking yan?! MAY ALAM KA BA HA?!"

I howled.

"YOU DO KNOW NOTHING KEVIN! Kaya wag kang magmagaling dyan para ipamukha saking mahina ako! Dahil ako lang ang naging matatag saming dalawa! Ako lang ang naglakas loob na may gawin para maging maayos pa relasyon namin!"

"Kung malakas ka bakit ka lumayo? Bakit ka umalis? Bakit ka nagiging PLAYING SAFE?"

I slapped him again.

“Eh bakit di ka din lumaban?!”

“Kasi alam kong wala akong pag-asa!”

“Eh di alam mo na kung bakit ako umalis?” I wiped my tears. “Pareho lang tayo Kevin. Walang mahina sating dalawa. Masyado lang tayong nasasaktan.”

“Sabihin mo lang, aangkinin na kita.”

“hindi ko kelangan ng kapalit. Hindi ko kelangan ng magmamay-ari sakin..” Tumalikod na ako sa kanya. “gusto ko lang maging masaya.”

I’m putting this to an end. I’m done loving him. I’m done putting myself into pain.

“Hinayah.. Let’s go. Czarina’s waiting.”

“Neh! Nal gidalyeo. I’m just fixing my things.” (*Wait for me!*) I grabbed our bags. Shoot. They’re kinda heavy.

“Ano na? We should leave instant. Ppali!” (*Faster*)

“It would be easier if you’re helping me right? Aish.”

“Fine fine. Pft.” Kinuha niya yung bag Cza sakin. He pouted his lips.

“Cza.” I smiled and put her beside me. “How are you sweetie?”

“Gwa-gwaen cha- nha.” She said. Pautal utal. Then smiled. (*I’m okay*)

“That’s great.” I planted a kiss on her forehead.

“All settle?”

“Yes. I think so.” I answered. Cza started playing with my fingers and making cute faces. Awww~ :”>

“Eh ikaw? Okay ka na ba?” Napatigil ako. I’m okay na right?

I proudly smiled, “Of course.”

“Umma... Umma.” (*Mama... mama*) I looked at her.

“What’s that sweetie?”

“Ap—Appa. PAPA!” I was shocked. She was pointing someone. Someone in the picture she’s holding.

“Nakailang sabi naman ako sa inyo na wag niyong ipapakita sa kanya ‘to di ba?” I threw the picture away from Cza. I sighed. She pouted. Nainis ata siya nung kinuha ko yung picture.

“Ayoko siyang ilagay sa buhay namin.”

“Boo boo!” She began sulking.

“Bakit ba takot na takot ka?”

“It’s been two years Kuya. We’re over. I can handle Cza by my own. I don’t need him. Please, do understand me.”

“Tapos lolokohin mo ang bata na si Ralph ang tatay niya, ganun?”

“Mas mahihirapan pa kami kung papaasahin ko ang anak ko na *siya* ang ama nito.” I kissed Czarina in her forehead.

Tama na. Tapos na ako dun.

“Wag na sana nating paguluhin..”

CHAPTER 50

I smelled the scent of the breeze. I sure do miss this place. I smiled upon landing my feet down the ground. I was carrying Cza with my arms and I can see curiosity on her eyes. Ilang months lang kasi siya dito dati. Inakabayan ako ni Kuya. He squeezed my shoulder.

“We’ll be staying here for a week tapos babalik na tayo dun.” I know what ‘dun’ he’s pertaining to. Well, kelangan ko munang i-enjoy ang moment na nandito kami sa Korea. I should meet Ralph first before going back to Philippines.

“Ah—brrrrr.” She’s puckering her lips. Walang magawa ‘to.

“You’ll gonna meet daddy Ralph. So behave okay?” Tumingin lang siya sakin. I pinched her pinkish cheeks lightly. *Kumukhang kumukha niya ang tatay niya..*

“Are you really sure about this Hina? Wala na ‘tong bawian.”

“Pinagintay ko si Ralph ng 4 years. He helped me a lot. He was there during my labor. He was there to help us financially even though we don’t really need his help. He was there comforting me when I’m so down. I should return the favor now.”

“Well my little sister,” He started while getting Czarina off my arms. “...*this* can’t be the answer to all your problems. Maraming lalaki dyan. At alam na alam nating iisa lang ang kamukha ng baby na ‘to.”

“Koreana siya, hindi na mahahalata kung sino ang kamukha niya o hindi kamukha. Ang importante may ama ang anak ko. pero pede na ring hindi. I really don’t want to do this pero kelangan.”

“I know it’s been two long years pero Hina, di parin dun matatapos ang problema.” pumasok na kami ng elevator. I pressed the key to floor we’re landing to.

“Anong ibig mong sabihin?”

“Czarina had just turned one. Let me emphasize that, ONE. Sa ganitong stage, alam kong pede mo pang maloko ang bata.. pero naman Hina, hindi tayo binuo ng mga magulang natin para imulat ang mga at magiging anak natin sa isang kasinungalingan.” Napatingin samin yung in-charge sa elevator something. Buti nalang di niya kami maiintindihan. “Pero alalahanin mo na dadating ang panahon na magtatanong si Cza sayo. Pede syang magtaka..magduda.”

Napasok na rin yun sa isip ko. Pede naman naming itago di ba? Oo, meron ngang kasabihan na walang sekretong hindi nailalantad. Pero mahal na mahal ko lang ang anak ko kaya ko to gagawin. Masama ba yun? I just want her to live a happy life and I would not ask for more. Makita ko lang siyang masaya, okay na ako.

Lumabas na kami ng elevator pagkabukas na pagkabukas nung door. We went straight to his office. Nakita ko siyang kausap ang secretary niya. Probably, business matters pero I doubt. I know their race. I do know their attitudes and needs.

“It’s been—a year?”

“Hina.” He smiled. Umalis agad yung secretary. Gotcha. He welcomed me with a hug and a kiss on my cheek. I smiled. **“Wow. Jungmal Bogoshipo”**

“I missed you too.” I lied. JK.

“Annyong.” nag-wave lang si kuya. I saw Cza yawning. Inaantok na ata.

“Ma—ma.” She begged while giving gestures that she’s sleepy. Kinuhako siya agad sa kamay ni Kuya.

“Oh. This is Czarina.”

“She really do has resemblance of him.” I weakly smiled. Alam kong ayaw niya si Czarina dahil ibang tao ang nakikita niya.

“We should go now. I just want to see you and to inform you about tomorrow’s dinner. I’ll be expecting you.” He nodded. Ayaw niya. Alam ko. Nung ipanganak ko si Czarina, alam kong umaayaw na siya sakín. Ayaw niya ng sabit.

“Boooooo..brr” She sucked her thumb and shut her eyes.

“I’m happy that finally, our family will be connected.” Ralph’s mother proudly said. I smiled when she looked at me.

“Yes, It’s been 4 long years.” Excited din and parents ko na matuloy ‘to. They want me to get stable na. I suffered a lot and they don’t want me to experience THAT again.

“I’m really happy. Good thing Hina likes my only son.” I smiled weakly. Kanina ko pa chine-check ang phone ko. hindi ako sanay ng wala si Czarina sa tabi ko. Sorry, OC mother ako.

“Why is Ralph taking so long? Is he busy?”

“Aniyo. I wonder why he is so late.”

“I should call him.” I can’t wait too long. Czarina is waiting for me. Mahirap iwanan ang baby ko sa maid. It’s not that I don’t have trust, gusto ko lang na ako ang may hawak sa baby ko.

“I don’t think you have to.” Ibinababa ni Kuya ang cellphone ko. He’s staring something or someone behind me. I heard Ralph’s mother gasp. What’s wrong?

“Waeyo?” (*Why?*)

“Let’s go.”

“What’s going on?” Oppa pulled me up. I was so—dumbfounded? What’s happening? I saw my father glaring someone. I want to peek who’s at my back pero pinipigilan ako ni Kuya.

“This is a disgrace! How can you take such embarrassments!!” Bakit nagsisigawan na sila sa likod ko? What’s happening?

“This is why I hate him.” Itinulak ako ni Papa papalapit sa pintuan.

“Hina-yah!” I stopped. I about face and saw—*him*. His with a girl. Like what I have suspected. Bakit ba takot na takot silang makita kong sila ang magkasama? **“Tell her! Tell her already for**

Pete's sake!"

"You should have told me earlier, so that we didn't waste our time going back to Korea. Anyway, I'm so stupid. Before returning here, I already knew it. I'm such a pabo. I should have trust my instincts."

"I don't' really love you."

"I know and I don't too." fine. I'm lying.

"Tara na kasi!" I gave him a 'wait' sign and pulled my arms from his grip.

"No buts or excuses mister. Why are you afraid to tell me that you're already committed?"

"Because I don't want you to get hurt." I walked near. Napaurong yung babaeng kasama niya. I smiled.

"Tell me or not telling.. haven't you realized that you've just hurt me more?" Nakita kong napahigpit ang kapit ng babae niya sa braso niya. "I was hurt. Several times. Come to think of it, I'm already numb. Pain isn't my life now. I'm soooo over it."

"I'm sorry." He bowed his head before me and held my hand.

"Is that what you can only say? Oh. Anyway there's still one thing I want you to know." Napatingin ulit siya sakin. I slowly raised free hand and slapped his face. "My child is already involve in here."

"How could you?!" Sasampalin dapat ako ng girlfriend ni Ralph but I stopped her.

"How could I what?!" She was shocked. "LOOK. All I want is a FATHER for my baby. I do like RAL—your boyfriend..but like into my destiny does to me, they ALL hurt me! NOW, tell me HOWCAN'T I DO SUCH A THING?"

“You—”

“Yes Ralph? Are you saying something?” I looked around us. Great. Audience. I smirked. “I was deeply hurt by my past up to now. You re-gain my trust to men, Ralph. But why? Should I really deserve sh*ts?”

| I smiled. Walked out and ~~cry~~.

I went to our house without thinking what will happen to me after this. Natapos na ang paghihirap ko. Ethan came and left me. I loved him. Zai came too but he left me as well. I did love him. I mean, really. Then Ralph, natutunan ko na e. andun na ako. Bakit pag alam kong andyan na—saka naman silang nawawala? Saka nila ako iniwan sa ere? Bakit ba kelangan kong masaktan?

“Stop.” The driver stop his cab and I paid him my fare. I walked inside wiping my wet cheeks. Dumiretso ako sa kwarto namin si Czarina.

My sweet angel is sleeping. I kissed her forehead. I caressed her face. *Ang baby ko*. Napaluha na naman ako ngayong gabi. Tapos na ang pagiyak ko dapat di ba? Masaya na naman ako dapat di ba? Pero bakit ganun? Lagi nalang akong nasasaktan.

“Czarina, do want to know who your daddy is?”

Ipapakilala ko ba siya kahit alam kong mas mahirap para saming dalawa?

“We can live together naman di ba, baby?”

I saw our photo beside her pillow. I lifted it up and stared at it.

“I miss them. I miss *him*.”

Why can't I let you go? It's been two years pero bakit ayaw mo pa rin akong tantanan? Umalis ako ng Pilipinas to get rid of you. Being too careful, iniwan ko ang Korea para mawalan talaga ako ng connection sayo. Pero ngayong lumipas na ang dalawang taon bakit kelangan kitang puntahan?

“Bakit ayaw mo parin tigilan ang buhay ko?” Napatakan ng luha ko ang picture namin. Kaming pitong magkakasama. Masayang masaya. Bakit ko sila iniwan? Sila pa naman ang nangako sakin na hinding hindi sila mawawala sa tabi ko.

“Anytime, pedeng pede natin silang puntahan.” Nakita ko ang parents at kapatid kong tinitingnan ako.

“Looks like Philippines miss us.”

“I'm so—sorry.” I burst into tears. “I'm so sorry... Please..fo—forgive me.”

“Now..now.. Shh.. You can wake Czarina up.”

“Sorry umma. I'm always disappointing you.” She hugged me. “I disappointed you so much when I was born..when I got pregnant. I disappointed you when Zai and I aren't meant to be.. when I forced my brother to come with me instead of staying with his girlfriend. I disappointed you when I can't fulfill your expectations for me.”

“You were not and still not a disappointment.”

“You’re my sister. I can’t leave you. Besides, I can still love her.” Niyakap nila ako. Umiyak ako lalo.

“And now—I’m disappointing my baby.”

“We can go back to Philippines to take away that what you call disappointments.”

“I don’t think I can face them right now.”

He shook his head, “We know you can.”

“Seeing him. Looking at him. Telling him. Confronting at him. Everything. I can’t do it.”

“If you can’t. Then I will.”

“No.”

“I don’t want any new boys around you Hina. Ayoko na kitang masaktan. Tama na. Wag din natin lokohin ang bata. Hinding hindi mo maiitago ang katotohanan na si Zai lang ang ama niyan. Wala ng iba.”

“Pero sinaktan niya ang kapatid mo!”

“Pero hahayaan mo ba na Czarina naman ang magdusa sa mga kasinungalingan na gagawin mo para mabuhay lang siya ng may ama?” I froze. I shook my head lightly.

“Tama si Ken. Alam kong ayaw mo na ulit masaktan at ayaw na rin namin yun, pero kelangan mong tanggapin na lahat tayo talagang humaharap sa ganito. Do you want your daughter to

live in full of lies? She has the right to know her father and her father ALSO has the right to know his child.” Tinapik ni papa ang ulo ko. **“Just give me a sign, okay?”**

“We know you’ve suffer so much. We should put an end to it and face the consequences. I have accepted you as my true daughter with my whole heart and now, you have to accept that no matter what happen.. Zai is her father.”

“hindi ko na po alam ang gagawin ko.”

“Kakausapin natin siya. Alam kong tatanggapin niya si Czarina. Tandaan mo, hinding hindi ka namin iiwan.”

“Try to reconcile everything. We still have time. I know that you want enlightenment. But put these words into your mind and heart.. Czarina needs don’t rely on your side only. She also need a man to be there just like what your father and brother doing to you. Arrasso?”

“Nasa kabilang kwarto lang ako.” Lumabas na si Kuya. Hinalikan muna ni Mama at Papa ang noo ko bago lumabas.

“Czarina, handa ka na ba? Mame-meet mo na Papa mo.”

Pumunta kami ng Europe ng family ko para talikuran ko ang naiwan kong nakaraan. 2-3 months of my pregnancy, my parents were still shock of what had been through. Hindi nila matanggap na mabibigyan ko agad sila ng apo. Hindi sila makapaniwalang mauunahan ko pa ang kapatid ko at ang masakit dun. Single parent ako.

Pero sabi nga nila, hindi kayang tiisin ng magulang ang kanilang mga anak. Naisip ko na ang abortion nun. Pati ang suicide. Pero naawa ako sa magiging anak ko. nanghihinayang din ako sa pinanggalingan niya. Sa taong mahal ko nagmula ang baby ko.

Tiningnan ko si Czarina. Namumula ang pisngi niya sa init ng araw. Namana niya kasi ang kutis ng tatay niya.. teka, mas maganda kutis ko sa lalaking yun! Hay. Pero di ko makakailang kuha niya ang hugis ng mukha, mata at ilong ni Zai. Oo, magkamukha nga sila. Totoo yun. Malakas Masyado ang dugo ni Zai sa kanya kaya di ko kayang itanggi siya ang ama nito.

Inalagaan ako ni Ralph ng wala si Zai sa tabi ko. Nagustuhan ko siya pero mahirap magtiwala. Nagkaboyfriend ako mga Europeans dati pero laro laro lang yun. Sumuko din ako. Masyado ko lang pinapaasa sarili ko. si Ralph ang nagtayo sakin pero habang lumalaki ang tiyan ko..nagsimula siyang maging cold. Nanganak ako sa Korea pero 5 months after, bumalik ulit kami ng Europe dahil sa isang balitang nandun ang mga Zerezo sa Korea. At oo, umiwas talaga ako.

Nang nagugustuhan ko na si Ralphn, alam kong nambabae siya kahit engaged na kami. Alam kong kabit niya yung secretary niya. Alam kong nagdadate siya ng mga babae habang nasa Europe ulit kami. Pero hinayaan ko siya. Lalaki siya at isa akong babaeng may bagaheng dala-dala. Take note, galing sa lalaking humadlang ng kasal namin dati.

Malapit ko ng mahalina si Ralph. Malapit na sa finish line at para narin sa anak ko. pero ayaw ata talaga akong pag-asawahin ng destiny ko. Ayun, may kumuha kay Ralph at naiwan na naman akong nagiiyak dahil sa lalaki. Saklap. Bakit pag nagmamahal ka kelangan mo pa talagang masaktan. Pede naman hindi na di ba? Pero as they say—*True love is like a ghost. Many have known but few have seen and felt.*

“HINAAA!!!” Isang magandang babae ang tumakbo papunta sakin at sinalubong ako ng isang mainit na yakap. “Na-miss kitaaaa!”

“Masakit sa tengaaaaa.”

“I’m sorry. I just missed you.”

“I missed you too.” She hugged me tight. Yea, I missed them.

“Bakit mo kasi kami iniwan!” *Iniwan.* Oo nga pala. Ako nga pala ang nangiwan. Naiinis ako.Tama

nga si Kevin. Masyado akong mahina.

“Asan sila?”

Ngumiti muna siya, “Na kay na Zai.”

Narinig kong lumakas ang tunog ng pintig ng puso ko.

“Kumpleto?”

“Oo, pati siya andun.” Hindi mawala ang ngiti niya sa labi.

“Eh si Drew asan?”

“Nasa parking lot. Iniintay tayo. Samin ka ba sasabay?”

“I want to pero pano sina Ma—”

“Ang layas mo talagang babae! Nakatapak ka lang ulit sa Pinas iniwan mo na kami!” Aya!

“Nya! Sorry Kuya.” Hawak hawak niya si Czarina habang itinutulak ang cart. Kinuha ko si Cza sa kamay niya at niyakap niya si Akii.

“Naks! Tatay ka na pala Ken!” Bigla niyang inagaw si Cza sakín. Ha? Natulala ako bigla.

“Koreanang Koreana. Pero di naman kayo nagkikita ni Yuki di ba tapos matagal kayong nawala tapos kamukha nito si—OMG.”

“Sakin siya.”

“Ah—brrr.”

“This is—”

“Wag mo ng ituloy. Alam ko na ang sasabihin. Akin na nga si Cza.”

“Waa! Dapat ninang ako nito!!”

“Wa. Kamukha kamukha niya oh. Ang pula din ng pisngi. Parang tuwing nalalasing lang si Zai oh.”

“*Plock *plock.. Kyaa.. Ken, gusto ko din nito!” napatawa nalang ako sa sinabi ni Yuki. Namula bigla si Kuya. LOL. Napahiya siguro.

“Nako, wag mong sabihin yan Yuki. Mahirap manganak! Pramis.”

“Pero mas masakit maiwanan sa ere.” Natigilan ako.

“Alam ko. I sad sorry twenty times already. Am I not still forgiven?” He shook his head. “Err! Don’t be such a meanie!”

“Don’t me such a meanie ka jan! Halikan kita e!” napaurong ako sa sinabi niya. “Haha. Joke lang. Assuming ka ha. Over na ako sayo.”

Nasaktan ako sa sinabi niya. Parang ang laki ng kasalanan ko sa kanya.

“Alam ko naman kasi na hanggang ngayon—wala talaga e. Di ba? Mas magandang tanggapan ko nalang.”

“Halika nga.” Niyakap ko siya. Isang mahigpit na yakap. Nabasa ang balikat ko.

“Na-miss kita.”

“Na-miss din kita. Sorry na ha?” He nod.. Isang cute na lalaking umiiyak sa balikat ko ngayon. Hayy. Ang sarap sa pakiramdam makauwi.

“Hoy Hina, baka naman maging ate na agad si Czarina!” Napabitaw ako kay Kevin.

“Sira ulo!” Napatawa nalang ako. Tumingin ako kay Kevin. Pinunasan niya ang luha niya.. Bakit parang may ibig sabihin pa ang mga luha niya?

“Czarina? Ibig sabihin bati na kayo?”

Ano daw? “anong ibig mong sabihin?”

“Kayo ni Zai? Czarina di ba? Pangalan niyong dalawa yun di ba? Ibig sabihin nag—”

“ATE HINA!” Tumakbo si Zen palapit sakin. Naks!

“Annyong! Binata ka na ah.”

“Syempre. Kasing gwapo kaya ‘to ni Kuya.” Nag-pogi sign siya. Gusto kong matuwa kaso napipigilan ang ngiti ko pag siya ang tinutukoy.

Kumain kami sa bahay nina Zai pero wala siya dun. May pasok pa daw kasi. Wow. Nag-aaral siya? Gangster thing ba yun? Si Akii at Yuki, Management ang kinukuha. Syempre, tagapagmana ng business nila. Si Drew, engineering. Si Yuki, Culinary Arts. Aeronautics naman si Kevin. Si Zai? Akalain mo, nursing ang kinuha niya. Wala sa characteristics niya na gusto niya ng

Nursing.

Nakita ko din si Zana. Ayos na kami. Wala ng gap samin. Nakapagsorry na din siya sakin at natutuwa siya kay Czarina. Kuhang kuha daw sa lahi nila. Di na ako nag-deny at tunay naman talaga. Si Zen nilalaro si Czarina sa living room habang kami nasa terrace nila. Nire-reminisce ang moments namin dati.

Nakakatuwa.

Nakakaiyak.

Nakakapanghinayang.

Masakit.

Masaya.

Ang sarap sa pakiramdam.

“Aalis ka pa ulit?”

“Oo. Aasikasuhin ko ang mga papel ni Czarina e.”

“Iwan mo kami ulit?”

“Umalis man ako, pero iniwan ko ang puso ko dito.”

“Ang cheesy. Di bagay sayo.”

“Tigilan niyo nga ako!”

Nagtawanan kami bigla ng marinig kong umiyak si Czarina. Napatayo naman ako at pumunta sa living room. Nagsimulang manigas ang mga paa ko, manlamig ang kamay ko at bumilis ang tibok ng puso ko. Lumapit ako dahan dahan. Iyak ng iyak si Czarina.

“Ummaaa! Ummaaaa!”

“Shh.. shh.. Tahan na.”

Si Zai..

“Ate, yung baby dito sa baba.. umiiyak na.”

“Kuya, andyan ka na pala!”

“Oo, sino bang umiwan sa baby dito? Iyak ng iyak e.” Binuhat niya si Czarina. Mag-ama nga sila. Hindi nagkakalayo ang mukha nila. Bagay din sa kanya ang nursing uniform niya. Mas tumangkad siya at pumayat. Medyo maikli na ang buhok niya pero gangster type parin. Napangiti nalang ako bigla. Tumahimik na si Czarina. “Kanino ka bang baby? Ang cute cute mo naman. Wag ng iiyak ha?”

Tinitigan lang siya ni Czarina. She’s still pouting her lips but Zai keeps on staring at her.

“May kamukha ka. Isang babaeng kilala ko. kung tititigan, parang pinabatang version ka niya.”

“Sino Kuya?”

“Isang babaeng espesyal.”

“Si Ate Hina ba?” Ngumiti lang siya.

“Teka, asan ba si Ate at kanino bang baby ‘to? Baka umiyak na naman e.”

“Oy Zai! Andito ka na pala. Kanina ka pa namin iniintay e.” Tumalikod ako sa kanya nung tinawag siya bigla ni Drew. Mas kinabahan ako. Ano ba to! Ito ang ayaw ko e.

“Badtrip yung prof namin e. Panira ng araw, may pinagawa pang activity sa anatomy e ang hirap naman nun.”

“Ang cute niyo ah.”

“Onga e. Para kaming mag-ama.” Mag-ama talaga kayo! Boplaks. >.<

Nagtawanan sila.

“Pero mas may kamukha siya e.”

“Sino pre?”

“Sino pa. Eh di siya.” May tinuro siyang isang frame. Normal size. Napatingin ako dun kasi malapit lang sakin. *Ako ‘to ah?*

“Teka nga, bakit ka ba nakatalikod?” hmft! Wag kang epal kuya!

“Uy Ken!”

“Hi!” Nag-wave lang siya. “Yo! Umayos ka nga.”

I shook my head.

“anong ginagawa mo dito? Di ba nasa Europe ka dapat?”

“We’re on vacation e.”

“Eh di ibig sabihin andito din si—”

“Oo, andito siya.”

“Asan?” Wa? Hindi pa ba ako obvious sa harap niya? Amp. Nakalimutan ko. Maikli na ang buhok ko at medyo kulot. Nagpakulay din ako at medyo nag-gain ako ng weight dahil sa panganganak ko. amp.

“Sabi ng humarap ka!” Inikot ako ni Kuya. Nanlaki ang mata niya. Tulala. I waved.

“Hi!” Kinuha ko bigla si Cza sa kamay niya. “Sorry for leaving Czarina alone.”

“Ah—” I smiled and went back to the terrace to give Czarina some milk.

Nanginginig ang kamay ko. Malamig ang pawis ko. Ang lakas ng tibok ng puso ko. hindi ako mapakali. Siguro kung may nakakaintindi na si Czarina sa mga nangyayari— pagtatawanan ako nito. Haii. Aaminin ko, ang gwapo niya ngayon. Bad boy na Good boy look.

“Nakita mo na siya. Pede na tayo umuwi di ba?” She stared at me while sucking down her milk.

“Bakit naman uuwi na agad kayo?” Nagulat ako. Tae naman oh. Lalo akong nanlamig. “Long time no see.”

Gusto ko siyang yakapin.

“Oo nga e.” I smile. A fake one.

“Musta?” Tumabi siya sakin sa may bench.

“I’m great.” Not totally.

“Good to hear. Sino siya?” Tinuro niya bigla si Czarina.

“Si—si Czarina.”

“Ah.”

Silence.

Walang nagsasalita samin. Nakahiga lang sa lap ko si Czarina at oo, nakatulog na siya agad. Umiyak kasi e. Niligpit ko na yung gamit niya. Medyo nawala na ang kaba ko. Biglang lumabas si Kuya at kinuha si Czarina sa lap ko. Kelangan ko na daw gawin ang dapat kong gawin. Sasabihin ko na kaya??

“Ano ba daw yun?”

“Ha? Eh.. wala.”

“Ows. Ano nga?”

“Ah—eh—”

“Baby mo?”

“Ah.. Oo.”

“Kaya pala kamukha mo siya.” Err. Ikaw ang kamukha, dumbass!

“Mas kamukha siya ng tatay niya.” I should say it. I know I can.

“Ang swerte ng ama niya. Isang magandang bata ang meron siya. Isang magandang baby at asawa.” Natigilan ako sa sinabi niya.

“Adik. Wala akong asawa.” Nanlaki ang singkit niyang mata.

“Impossible. Dalawang taon kang nawala. Iniwan mo kami. Hindi na ako magugulat kung magkakaanak kayo ni Ralph.”

“Hindi kami ni Ralph.” Napatingin siya ulit sakin. “Walang nangyari samin at one year old na si Czarina. Wala akong boyfriend o asawa. Single parent ako.”

“Sa ganda mong ‘yan? Iiwan ka pa nung ama niya?” Tumingin ako sa kanya.

“Iniwan mo naman talaga ako di ba?” Natigilan siya. “Iyo siya. Anak mo siya. Hindi naman kasi kita pinalitan.”

Aaminin ko, Mahal ko pa talaga siya.

Gusto ko siyang yakapin.

Gusto ko siyang halikan.

Gusto ko siyang mahalina.

Gusto kong makasama siya.

“Pero wala na dapat tayong iexpect di ba?” I smirked. “Pumunta lang ako dito sa Pilipinas para ipakilala ang anak mo. Wala ng iba. Gusto kong makilala mo siya at makita ka niya. I’m just doing my part as her mother. Yun lang.”

Pumunta ako ng Pilipinas dahil gusto din kitang makita.

Gusto kong makita ang itsura mo pagnakita mo ang anak natin.

Gusto kong mahalina ka ulit.

Pero wala ng pag-asa.

At hindi na ako umaasa.

“I want you to be her father pero don’t worry. Alam kong pamilyadong lalaki ka na. Iniintindi ko lang ang anak ko. Ayokong makigulo sa pamilya niyo pero kelangan ‘to.”

“Ano? Pamilya? Makigulo? Ha?” Nakangiti siya habang tinatanong.

“Ayokong sabihan ng kabit o kerida.”

“At sino namang magsasabi niyan sayo?” Tumawa siya.

“Sina Mon—”

Tumawa siya ng tumawa, “Yan ang napapala ng umaalis ng basta basta.”

“Anong ibig mong sabihin?!”

“I’m not.”

“Anong I’m not?!”

“Hindi ako pamilyadong lalaki. Wala akong pamilya kundi ang mga magulang ko, kapatid ko at relatives ko.” Ngumiti siya at hinawakan bigla ang kamay ko. “I’m not married. I’m still single and waiting for you.”

“I’m not married. Swear.”

EPILOGUE

Tiningnan ko siya habang nakatitig sa lake. The sun was setting down. I smiled secretly. Hindi ko maitatangging, maganda pa rin siya tulad ng dati. Inayos niya ang buhok niya ng tumama ang hangin sa kanya. Gorgeous.

Masaya ako dahil kung hindi umalis si Hina nun sa simbahan. Hindi ko magagawang ipagisgawan sa lahat na si Hina lang ang gusto kong pakasalan at wala ng iba. Siya lang at siya lang. Buti nalang nagkaroon ako ng lakas ng loob para tumanggi pa.

Masakit man sa part ng parents ko at parents ni Monique. Wala akong pakielam. alam kong kay Hina lang ako sasaya. Siya lang ang buhay ko. Siya lang at isusuko ko na buhay ko pag mawawala pa ulit siya sakin. Alam kong kami lang dapat sa huli.

“Anong problema?” Umiling ako. Ngumiti lang siya at pinagmasdan ulit ang paglubog ng araw.

“Halika.”

Tumayo ako at inalalayan siya. Na-miss ko din ‘to. Dalawang taon din ang lumipas. Matagal ko ng hindi nahahawakan ang kamay niya. Pinisil ko ‘to habang nakatitig sa mga mata niya. Nababaliw na ata ako. Para bang ayaw ko na siyang bitawan.

“Kung hindi ka ba pinilit ni Ken na bumalik ng Pinas, wala na talagang pag-asa?”

“Siguro.”

“Hindi mo na ako babalikan?”

“Pano kita babalikan, eh sino ba satin ang unang nang-iwan?” It’s hard to think that I was the reason why everything went up and down. I was the cause of her suffering. I was the reason for all the tears she shed. **“Pero masaya pa rin ako, dahil tama ang desisyon ko.. May binalikan nga ako.”**

Napangiti ako.

“Na-miss kita.”

“I missed you too.”

Isinuot ko ang kamay ko sa bulsa ko at kinapa ang bagay na matagal ko ng itinatago. Dati humahanap ako ng tyempong ibigay ‘to sa kanya pero nanghihina ako tuwing maiisip ko kung anong mangyayari samin kung ibigay ko man ‘to. Natakot ako.

Hinigpitan ko ang hawak dito. Ito na ang tamang oras, di ba? Pano kung mawala pa siya? Ayoko ng masaktan. Ayoko ng umasa. Gusto ko ng siyang mahal in ng buong buo na walang humahadlang samin. Masyado ng naging mahirap para samin ang mawalay ng dalawang taon.

“Hina.”

“Bakit?”

“Pede bang akuin ko din si Czarina?”

Ngumiti ulit siya, “Oo naman, ikaw ang ama e.”

Bakit ba nauubusan ako ng mga salita ngayon? Nung wala siya, ang dami kong gustong sabihin.. itanong.. ipagtapat. Pero bakit hindi ko na masabi ang mga yun? Gusto kong ipagsigawang mahal na mahal ko siya at miss na miss ko na siya. Gusto kong itanong kung mahal pa ba niya ako at kung na-miss niya ako o nahirapan ba siya nung wala ako. Madami. Pero nawawalan ako ng lakas ng loob.

Dinala ko siya sa isang lugar na madalas kong puntahan nung bata pa ako. Matagal na rin akong di nakakabalik dun. Hawak ko ang kamay niya. Ayoko ng sayangin pa ang pagkakataon ‘to, pero bakit parang kinakabahan ako? Bakit parang may mali? Naramdaman kong humigpit ang hawak niya sa kamay ko. Napatingin ako.

“Ba-bakit?”

“Kinakabahan ako.”

Is there something wrong today? Bakit kinakabahan din siya?

“I think we should go home.”

Wag. Ayoko. Ayoko pang sayangin ang oras na ‘to.

“Give me 10 minutes. Please?” She nodded. Dinala ko siya sa mas magandang part ng lake kung saan makikita ang buong paglubog ng araw.

Nabitawan niya ang kamay ko. I was, too, astonished for the sun’s beauty. I smiled involuntarily. Tumingin siya sakin. It was a beautiful smile—pero bakit dahan dahang nawawala. Everything went slow-mo. Happiness went to horror.

“N-no. Please.. NO!” Napatingin ako sa likod ko. I saw *Monique*, holding a gun and pointing it on me. I froze.

“All my life, I wanted you to love me. But what happened? She made you fell for her.” She was glaring at the two of us.

“Please Monique, put the gun down.” Nanginginig ang kamay niya habang umiiling.

“Mahal kita Zai. Sobra! Masyado na akong nagdusa. Tama lang na pagdusahan niya din lahat ng naranasan ko.”

It was a devilish smile.

“Kelangan mawala ang taong pinakamamahal namin.”

We need help.
Asan ba sina Akii?
Nanlalamig ang buong katawan ko.

“Wag.. Please. Wag mo namang gawin samin ‘to.”

Ito ba ang dahilan kung bakit kami kinakabahan?
Kelangan may gawin ako. I love her so much that I need to sacrifice everything for her.

“Go on. Shoot me.” Nagulat si Monique sa sinabi ko. “Ito ang gusto mo di ba? Gawin mo na!”

“You asked for it.”

I closed my eyes. Waiting for the gunshot. There was it. An explosive bang that changed everything.

Love is something that you need to hold on too. Pag dumating, grab it and never let it go.
Hindi magkakaroon ng bahaghari kung walang ulan.
Kaya ang saya, hindi mo makakamtan—kung walang paghihirap.
That’s love. It may be full of sacrifices and sufferings but in the end.. Love will grant happiness.

I sighed deeply to control my tears, “He let me define what is the LOVE thing all about.”

Everything.

“A very special guy who’d help me through ups and downs. A companion when I need one. A lover when I seek for some love. He’s a brother to care for me when I’m weak and a best friend by staying always beside me.”

I cry.

“Hindi ko siya makakalimutan. Hindi ko kaya. At kung magka-amnesia man ako ulit—puso ko na ang bahalang magpaalala saakin kung gano siya kahalaga. I love him so much. I was there when that scene happened. Wala akong nagawa kundi umiyak. Nasasaktan ako dahil naging mahina ulit ako.”

I missed him.

“The guy of my life and my destined ‘meant to be with’.. I will miss you my best friend, Kevin.”

Burst of tears were shed during the funeral. Hanggang ngayon tulala parin ako sa nangyari nung isang linggo. We were there. Monique aimed the gun. I saw everything. Kevin came rushing and pushed Zai away. *and a bloody moment made me collapsed.*

“Hina, dun lang kami sa bahay nina Kevin ha? Kelangan ni tita ng kasama e.” I nodded.

“Susunod nalang ako. Kukunin ko pa si Czarina.”

“Are you sure that you’re okay?”

“Of course.”

“Una na kami sa sasakyan. Andun si Czarina.”

Tiningnan ko siya. Puno pa rin ng lungkot ang mata niya.
Ginawa ulit ni Czarina ang lahat mapangiti siya.
He smiled weakly.
Masakit.

“Appa~~~”

“Everything goes for a reason.”

“Kung ako ang namatay..iiyak ka ba tulad ng pagiyak mo sa burol niya?”

I smiled, “Hindi ako iiyak.”

He frowned.

“Pero paniguradong, susunod ako sayo.”

“I love you and I’m sorry.”

Kinuha ko si Czarina sa kamay niya. Matagal ko ring hindi naririnig ang salitang yun sa kanya. Nakakalungkot isipin na kelangan may magbuwis ng buhay para maging Happily ever after ang pagsasama namin. Nalulungkot ako dahil nawala ang lalaking isa sa pinakaespesyal sa buhay ko.

“Hina.”

I stopped. He pulled my hand.

“Ba-bakit?”

“Matagal ko na gustong itanong sayo ‘to..at alam kong laging mali ako sa tyempo. At mali ulit ako ngayon, pero Ayoko ng patagalin pa.”

Kinabahan ulit ako sa pagkakataong ‘to.
Napakamot siya sa ulo.
Ayoko ng masaktan pa ulit.
Natatakot na ako dahil sa tuwing nagsasama kami..
Kelangan may magsakripisyo.

“I love you. I love you. I love you. I love you. I love you. I love you. I love you. I LOVE YOU.”
Czarina and I were just looking straight at him.

“I love you kahit na dati ayaw na ayaw mo sakin. I love you kahit na lagi mo akong sinisigawan. I love you kahit na alam kong hindi talaga ako ang ‘yong prince Charming. I love you kahit ilang beses mo na akong nasaktan. I love you kahit na nakalimutan mo ako. I love you kahit na kumanta ka parin sa kasal ko kahit sinabi kong wag nalang. I love you kahit na iniwanan mo ako dito sa Pinas ng walang pasabi. I love you kahit na hindi mo agad pinaalam sakin na may baby na tayo—”

I kissed him.

“I love you kahit na may sacrifices pang dumating sa buhay natin. Kahit masakit, malungkot, mahirap at masaya. I still and will love you.”

He sighed.

“Ms. Hina Yasu, binabalaan kita. Wala na ‘tong bawian.”

He kneeled before me and offered the simplest ring I saw.

“Please, be with me forever. Will you marry me?”

“I will.”

Love is not all about the happiness.
It’s all about the things you have done for each other to deserve happiness.
It’s about thinking for your partner’s sake and not for your wants and need.

It’s not all about that you love him.
It’s not all about that you need him.
It’s not all about you life’s completion.
It’s not all about your wants, haves and have-nots.

And now, this is the end of our love’s stupidity. The trials and struggles we’ve been through. It’s all about how you became strong and proven how you really love one another. Alam natin may nasaktan. Alam nating may nagsasakripisyo pang iba. Pero tulad ng sabi nila, may dahilan ang lahat kung bakit. Basta ang alam ko—gusto Niya lang tayo lahat maging masaya.

If there are times na feeling natin na susuko na tayo sa sakit. It’s only part of it. You can’t attain goal if you’re not putting effort on I and if you’re not feeling any hardships. No pain, No glory ika nga. It doesn't matter if we look like stupid or what.. The important thing is.. We know how to **LOVE..**

THANK YOU for staying with us through the end. Alam kong hindi natin ineexpect kung pano matatapos ang story na ‘to. Isa man kami sa mga imperfect couples, I don’t care.

Atleast, alam kong masaya ako sa tabi niya. Kahit gangster man siya o hindi. Panget o gwapo. Alam kong kay Zai lang ako babagsak. Walang perpektong pag-ibig..pero Stupid love, I know it's existing.

Going crazy, but it doesn't matter. All we know is LOVE, right?

This is STUPID LOVE SECOND EDITION:

HIS GANGSTER SIDE

© by Kristine a.k.a KITIN

now signing off.